

รายงานการติดตามและวิจัยเชิงประเมิน บทบาทและสัมฤทธิ์ผล ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

การพัฒนาท้องถิ่น

การผลิตและพัฒนาครู

การยกระดับคุณภาพการศึกษา

การพัฒนาระบบบริหารจัดการ



สํานักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ



รายงานการติดตามและวิจัยเชิงประเมิน บทบาทและสัมฤทธิ์ผล ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

การพัฒนาท้องถิ่น

การผลิตและพัฒนาครู

การยกระดับคุณภาพการศึกษา

การพัฒนาระบบบริหารจัดการ



สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ



คำนำ

การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืน สิ่งสำคัญประการหนึ่งคือความเข้มแข็งของการพัฒนาในระดับท้องถิ่น ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม สถาบันการศึกษาเป็นผู้มีบทบาทหน้าที่ชัดเจนในการผลิตทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการพัฒนาดังกล่าวโดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ในมาตรา ๗ ระบุไว้ชัดเจนว่า “ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัยให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู” ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏได้ดำเนินการตามบทบาทดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่อง

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ บทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏมีความชัดเจนยิ่งขึ้นเมื่อมีการจัดทำยุทธศาสตร์ใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระบรมราโชบายในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อพัฒนาท้องถิ่นระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) โดยมุ่งหวังให้มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งสิ้น ๓๘ แห่ง เป็นแกนนำในการพัฒนาท้องถิ่นยกระดับคุณภาพการศึกษา รวมทั้งผลิตและพัฒนาครูในท้องถิ่นของตนเอง ตลอดจนการมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง มีคุณธรรม มีอาชีพและเป็นพลเมืองที่ดีของผู้เรียน สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ในฐานะหน่วยงานนโยบายด้านการศึกษาระดับประเทศ ได้เล็งเห็นความสำคัญของเรื่องนี้ จึงร่วมกับมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตดำเนินการศึกษาวิจัยในรูปแบบการติดตามและวิจัยเชิงประเมินบทบาทและสัมฤทธิ์ผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อศึกษาบทบาทใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ การขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติ รวมถึงการดำเนินการต่างๆ โดยศึกษาสภาพการจัดการศึกษา ปัญหาอุปสรรค และผลสำเร็จที่เกิดขึ้นจากมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการนำร่อง ๕ แห่งทั่วประเทศ เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงยุทธศาสตร์รวมทั้งสนับสนุนส่งเสริม และกำหนดแนวทางการพัฒนาให้บรรลุเป้าหมาย และเกิดประโยชน์สูงสุดในฐานะมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ขอขอบคุณคณะนักวิจัยทุกท่าน และขอขอบพระคุณเป็นพิเศษแก่ พลเอก ดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ ที่มอบหมายผู้แทนมาร่วมในการดำเนินโครงการ ตลอดจนให้คำแนะนำอันทรงคุณค่า สอบทานผลวิจัย และให้กำลังใจคณะผู้วิจัยทำให้สำเร็จผลตามวัตถุประสงค์ ขอขอบคุณอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกรณีศึกษาทั้ง ๕ แห่ง ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนมหาวิทยาลัย และผู้ให้การสนับสนุนข้อมูลในการดำเนินงานวิจัยซึ่งเป็นผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร นักศึกษา และชุมชนในท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏรับผิดชอบ รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานการติดตามและวิจัยเชิงประเมินบทบาทและสัมฤทธิ์ผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบาย การวางแผน ตลอดจนการส่งเสริมสนับสนุนมหาวิทยาลัยราชภัฏของทุกภาคส่วน ในการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนต่อไป



(นายสุภัทร จำปาทอง)

เลขาธิการสภาการศึกษา

บทสรุปผู้บริหาร

การวิจัยนำร่องครั้งนี้เป็นการติดตามและวิจัยเชิงประเมินบทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยกระบวนการวิจัยพหุกรณีและการตรวจเยี่ยมตามระบบพิษณุพิจารณาแบบมีส่วนร่วมประกอบเทคนิคการวิจัยสนทนากลุ่ม การวิจัยเอกสาร และการให้รายงานการประเมินตนเองโดยผ่านการสอบถามโดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก อีกทั้งรายงานการวิจัยฉบับร่างได้รับการวิพากษ์จากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ต่อไปโดยทบทวนวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อค้นพบจากการวิจัยมีดังนี้

๑. ได้สัณฐานเชิงศักยภาพของมหาวิทยาลัยประกอบด้วยตัวชี้วัด ๒๔ ตัวเป็นปรอทวัดสมรรถนะของมหาวิทยาลัยได้โดยจำแนกมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกรณีศึกษา คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มีสมรรถนะสูง ส่วนมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกรณีศึกษาอีก ๔ แห่ง เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีศักยภาพในการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์ใหม่ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) มีบทบาททำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏได้ทบทวนปรับปรุงและพัฒนายุทธศาสตร์โดยน้อมนำพระบรมราโชบายไปบูรณาการในการปรับยุทธศาสตร์และโครงสร้างการบริหาร (Reprofiling/Repositioning) ให้เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ยุทธศาสตร์ใหม่ตามพระบรมราโชบายจะทำให้มีการสนับสนุนงบประมาณแผ่นดินให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในท้องถิ่นของตนและภูมิภาค ซึ่งจะส่งผลให้มหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งทำงานตามเป้าหมายของพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และส่งผลต่อท้องถิ่นทำให้ท้องถิ่นและภูมิภาคที่มหาวิทยาลัยราชภัฏรับผิดชอบเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง พึ่งตนเองได้ เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง และสถาพร ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาภูมิภาคและประเทศโดยรวม

๓. โดยรวมมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกรณีศึกษามีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ใหม่ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏยังไม่ได้รับงบประมาณแผ่นดินตามพันธกิจของการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น และเป็นปีแรกของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ใหม่อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกรณีศึกษาพบว่า

๓.๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ใหม่อยู่ในระดับมาก

๓.๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี มีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ใหม่อยู่ในระดับปานกลาง

๖.๓ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี และมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับน้อย

๗. ในประเด็นยุทธศาสตร์การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกรณีศึกษามีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย เมื่อจำแนกตามมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกรณีศึกษาพบว่า

๗.๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก

๗.๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ มีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลาง

๗.๓ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี และมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอยู่ในระดับน้อย

๘. ประสิทธิภาพตามแผนการปฏิบัติราชการประจำปี ๒๕๖๑ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกรณีศึกษา พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีมีประสิทธิภาพตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีอยู่ระดับดีมาก (๙๑.๖๗%) อยู่ในระดับดี ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (๘๘.๕๗%) มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต (๗๗.๐๕%) และมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (๗๖.๑๙%) ส่วนมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์มีประสิทธิภาพตามแผนการปฏิบัติราชการประจำปีอยู่ในระดับพอใช้ (๖๒.๗๙%)

ข้อเสนอแนะ

๑. จากการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกรณีศึกษาหลายแห่งมีแผนยุทธศาสตร์ที่ยังไม่สอดคล้องกับการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และพระบรมราชโองบาย สภามหาวิทยาลัยราชภัฏพึงมีมติให้มหาวิทยาลัยราชภัฏปรับแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยระยะ ๒๐ ปี หรือ ๕ ปี ตามแนวทางของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) โดยกำหนดให้มียุทธศาสตร์ อาทิ

- ๑.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น
- ๑.๒ ยุทธศาสตร์การผลิตบัณฑิตเพื่อพัฒนาท้องถิ่น
- ๑.๓ ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา และบุคลากรของท้องถิ่น
- ๑.๔ ยุทธศาสตร์การวิจัยและพัฒนาท้องถิ่น
- ๑.๕ ยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษาในท้องถิ่นในท้องถิ่น
- ๑.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

๒. มหาวิทยาลัยราชภัฏพึงปรับยุทธศาสตร์และโครงสร้างของมหาวิทยาลัย (Reprofiling) ให้สมกับเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและภูมิภาค

๓. สำนักงบประมาณพึงจัดงบประมาณแผ่นดินสนับสนุนมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นงบประมาณในการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระบรมราโชบายและพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗

๔. มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีบทบาทและร่วมมือกับจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล และหน่วยงานในท้องถิ่นในท้องที่ตนเพื่อจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและหน่วยงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏน่าจะมีส่วนร่วมในการนำแผนพัฒนาดังกล่าวสู่การปฏิบัติด้วย

๕. พึงสร้างความเข้มแข็งให้ที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยจัดให้มีเลขาธิการที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ทำงานเต็มเวลาและมีสำนักงานที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งร่วมกันรับผิดชอบค่าใช้จ่าย

๖. ที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพึงออกแบบระบบบริหารจัดการงานขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้ชัดเจน โดยกระบวนการมีส่วนร่วมจากท้องถิ่น

๗. มหาวิทยาลัยราชภัฏพึงเร่งจัดกระบวนการหนุนเสริมสร้างความเข้าใจในกระบวนการทัศน์การเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยจัดเป็นชุดโครงการที่มีการบริหารอย่างเป็นระบบครบวงจร

๘. มหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งพึงร่วมกันพัฒนาระบบ Big Data หรือฐานข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อการบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะฐานข้อมูลเพื่อการบริหารมหาวิทยาลัยและฐานข้อมูลความต้องการของท้องถิ่น

๙. มหาวิทยาลัยราชภัฏพึงบูรณาการพันธกิจร่วมกับท้องถิ่นในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นในท้องที่ของตนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง การวิจัยและพัฒนานโยบายและแผนยุทธศาสตร์ในการผลิตและพัฒนาครูแห่งชาติ เพื่อยกระดับวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงและการพัฒนาท้องถิ่น

๑๐. คณะกรรมการการอุดมศึกษาพึงประสานกับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏมีมติให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานและอธิการบดีดำเนินการติดตามกำกับผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏตามพระบรมราโชบายเป็นรายไตรมาสและประเมินผลงานอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้งแล้วจัดส่งรายงานการติดตามและประเมินผลให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อทราบและใช้ประโยชน์ต่อไป

๑๑. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาควรสนับสนุนให้ขยายผลในการติดตามบทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งหมด ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นปีแรกที่มหาวิทยาลัยราชภัฏได้รับงบประมาณสนับสนุนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในท้องที่ตนโดยเฉพาะ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
บทสรุปผู้บริหาร	ค
สารบัญ	๗
สารบัญตาราง	ฎ
สารบัญแผนภูมิ	ณ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ หลักการและเหตุผล	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัยเชิงประเมิน	๓
๑.๓ เป้าหมายผลผลิต	๔
๑.๔ ขอบเขตของการติดตามและวิจัยเชิงประเมิน	๔
๑.๕ ข้อตกลงเบื้องต้น	๕
๑.๖ ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย	๕
๑.๗ นิยามปฏิบัติการติดตามและวิจัยเชิงประเมิน	๕
๑.๘ ประโยชน์ที่ได้รับจากการติดตามและวิจัยเชิงประเมิน	๖
บทที่ ๒ การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๙
๒.๑ ระบบการศึกษาไทยยังไม่ตื่น “หัวใจ – แขนงขาสิบ” เข้าสู่กับดับความยากจนข้ามรุ่น	๙
๒.๒ สถาบันอุดมศึกษากับการพัฒนาท้องถิ่น	๑๐
๒.๓ การผลิตและพัฒนาครูคุณภาพ	๒๐
๒.๔ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๓๐
๒.๕ พระบรมราโชบายเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ	๔๒
๒.๖ แนวทางการยกระดับคุณภาพการศึกษา และพัฒนาท้องถิ่นในท้องถิ่น ตามคำแนะนำขององคมนตรี (พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ) (พ.ศ. ๒๕๖๐)	๔๓
๒.๗ ยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ	๔๕
๒.๘ มาตรฐาน	๔๗
๒.๙ กรอบความคิดในการวิจัย	๔๗

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัยเชิงประเมิน	๔๙
๓.๑ กระบวนการวิจัยพหุกรณี	๔๙
๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๕๑
๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๕๑
๓.๔ ขั้นตอนในการวิจัยเชิงประเมิน	๕๔
บทที่ ๔ บทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	๕๙
๔.๑ ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	๕๙
๔.๒ ปรัชญา วิสัยทัศน์ ค่านิยม พันธกิจ ยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์	๖๐
๔.๓ ข้อมูลพื้นฐาน	๖๔
๔.๔ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)	๗๓
๔.๕ ผลประเมินแผนประจำปี ๒๕๖๑	๘๑
๔.๖ ความคิดเห็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายต่อยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)	๘๔
๔.๗ ระดับความสำเร็จเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	๘๔
๔.๘ ข้อจำกัดและปัญหาอุปสรรค	๘๗
๔.๙ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ มหาวิทยาลัยมีกลยุทธ์ แผนงาน/โครงการสำคัญ ที่จะทำให้มหาวิทยาลัยบรรลุตามยุทธศาสตร์ใหม่โดยรวม และในแต่ละยุทธศาสตร์ เพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๑ ระดับ	๘๘
๔.๑๐ ข้อเสนอแนะที่จะขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย และของมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยรวม ให้บรรลุยุทธศาสตร์ใหม่ตามพระบรมราโชบาย	๙๕
บทที่ ๕ บทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	๙๗
๕.๑ ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	๙๗
๕.๒ อัตลักษณ์ ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย	๙๙
๕.๓ ข้อมูลพื้นฐาน	๑๐๐

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
๕.๔ ผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑	๑๑๒
๕.๕ ผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ใหม่ (๒๐ ปี) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๑๕
๕.๖ กลยุทธ์ แผนงาน/โครงการสำคัญที่จะทำให้มหาวิทยาลัยบรรลุผลสำเร็จตามยุทธศาสตร์ใหม่ (๒๐ ปี) ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	๑๒๑
๕.๗ ข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาและมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยรวมให้บรรลุผลสำเร็จตามยุทธศาสตร์ใหม่ (๒๐ ปี) ตามพระบรมราโชบาย	๑๒๑
๕.๘ การขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)	๑๒๑
๕.๙ ความคิดเห็นของมหาวิทยาลัยต่อยุทธศาสตร์ใหม่	๑๒๑
บทที่ ๖ บทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์	๑๒๓
๖.๑ ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์	๑๒๓
๖.๒ ข้อมูลพื้นฐาน	๑๒๗
๖.๓ แผนยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ในการประชุม ครั้งที่ ๙/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๖ - ๑๗ กันยายน ๒๕๖๐	๑๔๐
๖.๔ ผลประเมินแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๑ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์	๑๕๒
๖.๕ ความเชื่อมโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) และแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑ กับยุทธศาสตร์ใหม่ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)	๑๕๘
๖.๖ ระดับความสำเร็จในเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ใหม่ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑	๑๖๒
๖.๗ ข้อจำกัดและปัญหาอุปสรรค	๑๖๕
๖.๘ การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ ให้บรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ระยะ ๒๐ ปี อย่างน้อยเพิ่มขึ้น ๑ ระดับ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓	๑๖๖

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
๖.๙ ข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยราชภัฏให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)	๑๖๘
๖.๑๐ ความคิดเห็นของมหาวิทยาลัยต่อยุทธศาสตร์ใหม่	๑๖๘
บทที่ ๗ บทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	๑๗๑
๗.๑ ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	๑๗๑
๗.๒ ข้อมูลพื้นฐาน	๑๗๓
๗.๓ แผนยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๐	๑๘๘
๗.๔ ผลประเมินแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๑ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	๑๙๗
๗.๕ ความเชื่อมโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) และแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑ กับยุทธศาสตร์ใหม่ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)	๒๐๑
๗.๖ ระดับความสำเร็จในเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ใหม่ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑	๒๐๔
๗.๗ ข้อจำกัดและปัญหาอุปสรรค	๒๐๙
๗.๘ การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ ให้บรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ระยะ ๒๐ ปี อย่างน้อยเพิ่มขึ้น ๑ ระดับ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓	๒๑๐
๗.๙ ข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยราชภัฏให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)	๒๑๔
๗.๑๐ ความคิดเห็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีต่อยุทธศาสตร์ใหม่	๒๑๔
บทที่ ๘ บทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	๒๑๕
๘.๑ ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	๒๑๕
๘.๒ ข้อมูลพื้นฐาน	๒๑๙

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
๘.๓ แผนยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ได้รับการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑	๒๓๑
๘.๔ ผลประเมินแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๑ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	๒๔๖
๘.๕ ความเชื่อมโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) และแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑ กับยุทธศาสตร์ใหม่ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)	๒๕๓
๘.๖ ระดับความสำเร็จในเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ใหม่ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑	๒๕๕
๘.๗ ข้อจำกัดและปัญหาอุปสรรค	๒๕๙
๘.๘ การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕ ให้บรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ระยะ ๒๐ ปี อย่างน้อยเพิ่มขึ้น ๑ ระดับ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓	๒๖๐
๘.๙ ข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยราชภัฏให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)	๒๖๑
๘.๑๐ ความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์ใหม่และการนำยุทธศาสตร์ใหม่สู่ปฏิบัติ	๒๖๒
บทที่ ๙ บทสรุปและข้อเสนอแนะ	๒๖๓
๙.๑ ข้อค้นพบ	๒๖๔
๙.๒ อภิปรายผลวิจัย	๒๖๗
๙.๓ ข้อเสนอแนะ	๒๗๑
บรรณานุกรม	๒๗๕
ภาคผนวก	
สรุปการประชุมสัมมนารับฟังความคิดเห็น	๒๘๔
รายชื่อคณะผู้วิจัย	๒๙๑

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ ๒.๑ แสดงลำดับความสำคัญของการพัฒนาตามภารกิจ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	๓๕
ตารางที่ ๓.๑ แสดงวันเดือนปีที่นักวิจัยลงพื้นที่ตรวจเยี่ยมมหาวิทยาลัยราชภัฏ และพื้นที่โครงการ	๕๕
ตารางที่ ๓.๒ แสดงแผนการดำเนินงานติดตามและวิจัยเชิงประเมินบทบาทและ สัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ	๕๖
ตารางที่ ๔.๑ ภาพรวมหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอน นักศึกษาใหม่ นักศึกษาทั้งหมด และผู้สำเร็จการศึกษา	๖๕
ตารางที่ ๔.๒ การจำแนกหลักสูตรตามหน่วยงานและระดับการศึกษา	๖๖
ตารางที่ ๔.๓ จำนวนนักศึกษาใหม่จำแนกตามหน่วยงานและระดับการศึกษา	๖๗
ตารางที่ ๔.๔ จำนวนนักศึกษาทั้งหมดจำแนกตามหน่วยงานและระดับการศึกษา	๖๘
ตารางที่ ๔.๕ จำนวนนักศึกษาชาวต่างชาติจำแนกตามหน่วยงานและระดับการศึกษา	๖๙
ตารางที่ ๔.๖ จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาจำแนกตามหน่วยงานและระดับการศึกษา	๗๐
ตารางที่ ๔.๗ จำนวนงบประมาณ จำแนกตามประเภทรายจ่าย	๗๑
ตารางที่ ๔.๘ จำนวนงบประมาณ จำแนกตามประเด็นยุทธศาสตร์	๗๑
ตารางที่ ๔.๙ เปรียบเทียบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) กับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ฉบับทบทวนและปรับปรุง ปี พ.ศ. ๒๕๖๑	๗๗
ตารางที่ ๔.๑๐ ผลประเมินตามเป้าหมายที่ ๑ - ๖	๘๑
ตารางที่ ๔.๑๑ สรุปภาพรวมจำนวนโครงการ/กิจกรรมตามประเด็นยุทธศาสตร์ต่างๆ ที่จะดำเนินการในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)	๘๘
ตารางที่ ๔.๑๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายตามประเด็น ยุทธศาสตร์ ๗ ประเด็น	๘๙
ตารางที่ ๕.๑ จำนวนคณาจารย์ ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามคณะ และวุฒิ	๑๐๒
ตารางที่ ๕.๒ จำนวนคณาจารย์ ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามคณะ และตำแหน่งทางวิชาการ	๑๐๒
ตารางที่ ๕.๓ จำนวนบุคลากรสายสนับสนุน ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามหน่วยงาน และวุฒิ	๑๐๓
ตารางที่ ๕.๔ จำนวนนักศึกษา ภาคปกติทั้งหมด ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามคณะ และวุฒิ	๑๐๔

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า	
ตารางที่ ๕.๕	จำนวนนักศึกษา ภาค กศ.ปช./ภาคพิเศษ ทั้งหมด ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามคณะ และระดับการศึกษา	๑๐๕
ตารางที่ ๕.๖	อัตราการคัดเลือกนักศึกษาใหม่ ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ จำแนกตามคณะ	๑๐๖
ตารางที่ ๕.๗	จำนวนหลักสูตร ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกคณะ และระดับการศึกษา	๑๐๗
ตารางที่ ๕.๘	จำนวนงบประมาณ ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามแหล่งงบประมาณ	๑๑๐
ตารางที่ ๕.๙	งบประมาณทั้งหมด ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามหมวดรายจ่าย	๑๑๐
ตารางที่ ๕.๑๐	ผลการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินจากงบการเงิน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา สำหรับปีสิ้นสุด วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑ เปรียบเทียบกับปี ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๐	๑๑๐
ตารางที่ ๕.๑๑	ผลการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑	๑๑๓
ตารางที่ ๕.๑๒	ผลการบรรลุเป้าหมายตัวชี้วัดตามแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย ราชภัฏนครราชสีมา ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑	๑๑๓
ตารางที่ ๕.๑๓	ผลการดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์ใหม่ (๒๐ ปี) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๑๗
ตารางที่ ๕.๑๔	ผลการบรรลุเป้าหมายตัวชี้วัดตามแผนยุทธศาสตร์ใหม่ (๒๐ ปี) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๑๗
ตารางที่ ๖.๑	คะแนนผลประเมินหลักสูตร ๕๓ หลักสูตร จำแนกตามคณะ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑	๑๒๗
ตารางที่ ๖.๒	จำนวนและอัตราการคัดเลือกนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ (ภาคปกติ) ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา ๒๕๖๑	๑๒๘
ตารางที่ ๖.๓	จำนวนนักศึกษาโดยรวมในปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามคณะ	๑๒๙
ตารางที่ ๖.๔	จำนวนบุคลากรทั้งหมด จำแนกตามประเภท/สายงาน ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑	๑๓๐
ตารางที่ ๖.๕	จำนวนข้าราชการที่เป็นอาจารย์ในปีการศึกษา ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ จำแนกตามคุณวุฒิการศึกษาและตำแหน่งวิชาการ โดยรวมและตามสังกัด	๑๓๒

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ ๖.๖ ร้อยละของคณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งวิชาการ ในปีการศึกษา ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ จำแนกเป็นรายคณะ	๑๓๓
ตารางที่ ๖.๗ จำนวนพนักงานในมหาวิทยาลัยสายวิชาการในปีการศึกษา ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ จำแนกตามคุณวุฒิ	๑๓๔
ตารางที่ ๖.๘ ร้อยละการมีงานทำภายในระยะเวลา ๑ ปี และความพึงพอใจ ของผู้ใช้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๙ จำแนกตามคณะ	๑๓๕
ตารางที่ ๖.๙ งบประมาณทั้งสิ้นจำแนกตามประเภทงบประมาณและหมวดรายจ่าย ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๓๖
ตารางที่ ๖.๑๐ งบประมาณทั้งสิ้นจำแนกตามประเภทงบประมาณและแผนงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๓๖
ตารางที่ ๖.๑๑ สรุปผลประเมินการดำเนินงานประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติการ ประจำปี ๒๕๖๐ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์	๑๓๘
ตารางที่ ๖.๑๒ ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๑	๑๔๔
ตารางที่ ๖.๑๓ ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๒	๑๔๕
ตารางที่ ๖.๑๔ ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๓	๑๔๗
ตารางที่ ๖.๑๕ ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๔	๑๔๙
ตารางที่ ๖.๑๖ ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๕	๑๕๐
ตารางที่ ๖.๑๗ ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๖	๑๕๑
ตารางที่ ๖.๑๘ สรุปผลการดำเนินงานประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติการ ประจำปี ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์	๑๕๒
ตารางที่ ๖.๑๙ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๑ การยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิต ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติที่สอดคล้องกับความต้องการ ของผู้ใช้บัณฑิต	๑๕๓
ตารางที่ ๖.๒๐ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างงานวิจัยและนวัตกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม และประเทศไทย ๔.๐	๑๕๔
ตารางที่ ๖.๒๑ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการแก่สังคมเชิงรุก ที่เชื่อมโยงกับการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อมุ่งสู่มหาวิทยาลัยชั้นนำ รับใช้สังคม	๑๕๕
ตารางที่ ๖.๒๒ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยสู่ ประเทศไทย ๔.๐	๑๕๖

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ ๖.๒๓ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏ ราชนครินทร์บางคล้า ให้เป็นเมืองมหาวิทยาลัย	๑๕๗
ตารางที่ ๖.๒๔ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารจัดการและ พัฒนาบุคลากรทุกระดับเชิงรุก เพื่อสร้างความผูกพันกับมหาวิทยาลัย	๑๕๘
ตารางที่ ๖.๒๕ เปรียบเทียบระหว่างเป้าหมายของยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ และเป้าหมายยุทธศาสตร์ใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙	๑๕๙
ตารางที่ ๖.๒๖ เปรียบเทียบระหว่างยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) (ปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔)	๑๖๖
ตารางที่ ๗.๑ คะแนนผลประเมินหลักสูตร ๓๙ หลักสูตร จำแนกตามคณะ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑	๑๗๓
ตารางที่ ๗.๒ จำนวนและอัตราการคัดเลือกนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ (ภาคปกติ) ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา ๒๕๖๑	๑๗๔
ตารางที่ ๗.๓ จำนวนนักศึกษาโดยรวมในปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามคณะ	๑๗๕
ตารางที่ ๗.๔ จำนวนบุคลากรทั้งหมด จำแนกตามประเภท/สายงาน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐ - ๒๕๖๑	๑๗๖
ตารางที่ ๗.๕ จำนวนข้าราชการที่เป็นอาจารย์ในปีการศึกษา ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๐ จำแนกตามคุณวุฒิการศึกษาและตำแหน่งวิชาการ โดยรวม และตามสังกัด	๑๗๘
ตารางที่ ๗.๖ จำนวนอาจารย์ที่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการของมหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๐ จำแนกตามคุณวุฒิการศึกษา ตำแหน่งวิชาการ โดยรวมและตามสังกัด	๑๘๐
ตารางที่ ๗.๗ ร้อยละของคณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งวิชาการ ในปีการศึกษา ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๐ จำแนกเป็นรายคณะ	๑๘๑
ตารางที่ ๗.๘ จำนวนบุคลากรสายวิชาการของข้าราชการและพนักงานในมหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๐ จำแนกตามคุณวุฒิการศึกษา และตำแหน่งวิชาการ โดยรวมและตามสังกัด	๑๘๒
ตารางที่ ๗.๙ ร้อยละการมีงานทำภายในระยะเวลา ๑ ปี และความพึงพอใจของผู้ใช้ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๙ จำแนกตามคณะ	๑๘๓
ตารางที่ ๗.๑๐ งบประมาณทั้งสิ้นจำแนกตามประเภทงบประมาณ และหมวดรายจ่าย ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๘๔

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ ๗.๑๑ งบประมาณทั้งสิ้นจำแนกตามประเภทงบประมาณและแผนงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๘๕
ตารางที่ ๗.๑๒ สรุปผลประเมินการดำเนินงานประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการ ประจำปี ๒๕๖๐ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	๑๘๖
ตารางที่ ๗.๑๓ ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๑	๑๙๒
ตารางที่ ๗.๑๔ ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๒	๑๙๓
ตารางที่ ๗.๑๕ ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๓	๑๙๔
ตารางที่ ๗.๑๖ ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๔	๑๙๕
ตารางที่ ๗.๑๗ ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๕	๑๙๖
ตารางที่ ๗.๑๘ สรุปผลการดำเนินงานประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการ ประจำปี ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	๑๙๗
ตารางที่ ๗.๑๙ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๑ ผลผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ เชี่ยวชาญ การปฏิบัติ มีทักษะการสื่อสารและเทคโนโลยี มีความรัก ความผูกพัน ต่อท้องถิ่น และเสริมสร้างการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน	๑๙๘
ตารางที่ ๗.๒๐ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับคุณภาพงานวิจัย การสร้างนวัตกรรมการนำไปประโยชน์ เพื่อยกระดับความเข้มแข็งของชุมชน และยกระดับคุณภาพชีวิตของท้องถิ่น	๑๙๙
ตารางที่ ๗.๒๑ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพการให้บริการ วิชาการและวิชาชีพ	๑๙๙
ตารางที่ ๗.๒๒ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยกระดับแหล่งเรียนรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชาติพันธุ์ เพื่อเสริมสร้างคุณค่าในการดำเนินชีวิต	๒๐๐
ตารางที่ ๗.๒๓ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการเชิงรุก รองรับการเปลี่ยนแปลง	๒๐๐
ตารางที่ ๗.๒๔ เปรียบเทียบระหว่างเป้าหมายของยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ และเป้าหมายยุทธศาสตร์ใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙	๒๐๒
ตารางที่ ๗.๒๕ ความสำเร็จในการดำเนินงานภาพรวมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)	๒๐๖
ตารางที่ ๗.๒๖ เปรียบเทียบระหว่างยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) (ปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔)	๒๑๐

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า	
ตารางที่ ๘.๑	คะแนนผลประเมินหลักสูตร ๕๔ หลักสูตร จำแนกตามคณะ ปีงบประมาณ ๒๕๖๐	๒๑๙
ตารางที่ ๘.๒	จำนวนและอัตราการคัดเลือกนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ (ภาคปกติ) ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา ๒๕๖๑	๒๒๐
ตารางที่ ๘.๓	จำนวนนักศึกษาโดยรวมในปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามคณะ	๒๒๑
ตารางที่ ๘.๔	จำนวนบุคลากรทั้งหมด จำแนกตามประเภท/สายงาน ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑	๒๒๒
ตารางที่ ๘.๕	จำนวนข้าราชการที่เป็นอาจารย์ในปีการศึกษา ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ จำแนกตามคุณวุฒิการศึกษาและตำแหน่งวิชาการ โดยรวม และตามสังกัด	๒๒๔
ตารางที่ ๘.๖	ร้อยละของคณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งวิชาการ ในปีการศึกษา ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ จำแนกเป็นรายคณะ	๒๒๕
ตารางที่ ๘.๗	จำนวนพนักงานในมหาวิทยาลัยสายวิชาการในปีการศึกษา ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ จำแนกตามคุณวุฒิ	๒๒๖
ตารางที่ ๘.๘	ร้อยละการมีงานทำภายในระยะเวลา ๑ ปี และความพึงพอใจของผู้ใช้ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๙ จำแนกตามคณะ	๒๒๗
ตารางที่ ๘.๙	งบประมาณทั้งสิ้นจำแนกตามประเภทงบประมาณ และหมวดรายจ่าย ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๒๘
ตารางที่ ๘.๑๐	งบประมาณทั้งสิ้นจำแนกตามประเภทงบประมาณและแผนงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๒๘
ตารางที่ ๘.๑๑	สรุปผลประเมินการดำเนินงานประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติการ ประจำปี ๒๕๖๐ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	๒๒๙
ตารางที่ ๘.๑๒	ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๑	๒๓๔
ตารางที่ ๘.๑๓	ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๒	๒๓๘
ตารางที่ ๘.๑๔	ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๓	๒๔๐
ตารางที่ ๘.๑๕	ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๔	๒๔๒
ตารางที่ ๘.๑๖	ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๕	๒๔๕
ตารางที่ ๘.๑๗	สรุปผลการดำเนินงานประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติการ ประจำปี ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	๒๔๖

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ ๘.๑๘ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิต ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ ๒๑ และ Thailand ๔.๐	๒๔๗
ตารางที่ ๘.๑๙ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ เร่งรัดพัฒนาคุณภาพงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ให้ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ ในการพัฒนาท้องถิ่น	๒๔๙
ตารางที่ ๘.๒๐ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพการบริการวิชาการ ที่ตอบสนองการพัฒนาท้องถิ่น	๒๕๐
ตารางที่ ๘.๒๑ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๔ อนุรักษ์ ส่งเสริม และพัฒนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นอันดามันเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	๒๕๑
ตารางที่ ๘.๒๒ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระบบบริหารจัดการ	๒๕๒
ตารางที่ ๘.๒๓ เปรียบเทียบระหว่างเป้าหมายยุทธศาสตร์ใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ และ เป้าหมายของยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	๒๕๔
ตารางที่ ๘.๒๔ เปรียบเทียบระหว่างยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	๒๖๐
ตารางที่ ๙.๑ สันฐานเชิงศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น คัดสรร ๕ แห่ง	๒๖๔
ตารางที่ ๙.๒ ระดับสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ใหม่ จำแนกตามกรณีศึกษาและประเด็นยุทธศาสตร์	๒๖๗

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิที่ ๒.๑ การผลิตและพัฒนาครูโดยรวม	๒๖
แผนภูมิที่ ๒.๒ แสดงแนวทางการดำเนินการเพื่อทำงานให้เข้าเป้าในการพัฒนาท้องถิ่น ในท้องถิ่นของตน (พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ องคมนตรี : ๒๕๖๐)	๔๔
แผนภูมิที่ ๒.๓ แสดงประเด็นยุทธศาสตร์ใหม่ กลยุทธ์ และเป้าหมายของมหาวิทยาลัยราชภัฏ	๔๖
แผนภูมิที่ ๒.๔ กรอบความคิดในการวิจัย	๔๗
แผนภูมิที่ ๓.๑ กระบวนการวิจัยพหุกรณี	๕๐
แผนภูมิที่ ๔.๑ โครงสร้างองค์กรมมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	๖๔
แผนภูมิที่ ๕.๑ โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	๑๐๐
แผนภูมิที่ ๕.๒ โครงสร้างการบริหารสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	๑๐๑
แผนภูมิที่ ๕.๓ ผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ใหม่ (๒๐ ปี) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๑๖
แผนภูมิที่ ๗.๑ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)	๒๐๕

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ หลักการและเหตุผล

มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่มีพัฒนาการมาจากโรงเรียนฝึกหัดครู เป็นสถาบันอุดมศึกษาในรูปวิทยาลัย สหวิทยาลัย สถาบัน และมหาวิทยาลัย ตามลำดับ ได้มีการปรับ ทิศทางและยุทธศาสตร์การมุ่งประโยชน์ต่อชนบทและท้องถิ่นไปสู่การเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มี รูปแบบสมบูรณ์ขึ้นโดยเน้นเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ผลิตและส่งเสริมวิทยฐานะครู (ถนอม อินทรกำเนิด: ๒๕๕๓) และสามารถกล่าวได้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นที่มีความสำคัญ ต่อการปฏิรูปการศึกษาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ระบุกำหนดการผลิตและพัฒนาครู ให้มีจิตวิญญาณความเป็นครู เป็นผู้มีความรู้และความสามารถที่แท้จริงในการประกอบวิชาชีพครู ในฐานะผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูง

ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยราชภัฏมีที่ตั้งกระจายอยู่ทุกภูมิภาคของประเทศ โดยทุกแห่งใช้ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ฉบับเดียวกันเป็นกรอบในการบริหารจัดการมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งเป็นผู้กำหนดระเบียบและข้อบังคับของตนเองโดยผ่านความเห็นชอบ ของสภามหาวิทยาลัย เอกลักษณ์และวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏระบุกำหนดอย่างชัดเจน ในมาตรา ๗ ดังนี้

“มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้าง พลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญ ก้าวหน้าอย่างมั่นคง และยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริม วิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และ พัฒนาเทคโนโลยี ทุนบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู” ส่วนบทบาทของ มหาวิทยาลัยราชภัฏในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ ได้ระบุไว้ในมาตรา ๘ ของพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังนี้

(๑) แสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล

(๒) ผลิตภัณฑ์ที่มีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรักผูกพันต่อท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง การผลิตบัณฑิตดังกล่าวจะต้องให้มีจำนวนและคุณภาพสอดคล้องกับแผนการผลิตบัณฑิตของประเทศ

(๓) เสริมสร้างความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึก และความภูมิใจในวัฒนธรรมท้องถิ่นและของชาติ

(๔) เรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนา และนักการเมืองท้องถิ่น ให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตย คุณธรรม จริยธรรม และความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชน และท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

(๕) เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน ที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

(๖) ประสานความร่วมมือ และช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

(๗) ศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

(๘) ศึกษา วิจัย ส่งเสริม และสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริในการปฏิบัติภารกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น”

ในหมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติได้บันทึกเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ คือ ให้เป็นไปตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงเห็นสมควรกำหนดให้ “สถาบันราชภัฏ” เป็นสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาและเป็นนิติบุคคล โดยมีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทำหน้าที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์และภาระหน้าที่ในการส่งเสริมภาระในสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ สร้างบัณฑิตที่มีความรู้คู่ความดี สร้างสำนึกในคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่นและของชาติ เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ประสานความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน และองค์กรเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ศึกษาแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิต และประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมทั้ง

ศึกษา ส่งเสริมสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นและสังคม สอดคล้องกับนโยบายการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒”

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๐ ได้มีพระบรมราชโบายรับสั่งให้ส่งเสริม สนับสนุนมหาวิทยาลัยราชภัฏอย่างเต็มที่ใน ๒ เรื่องหลัก คือ (๑) การผลิตและพัฒนาครูคุณภาพ จะต้องวางระบบให้ดี และ (๒) ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏทำหน้าที่พัฒนาท้องถิ่นแต่ละแห่งของตน ซึ่งต้องวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นนั้นๆ ด้วย (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี กล่าวในรายการ “ศาสตร์พระราชาสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน” ออกอากาศทางโทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทย วันศุกร์ที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๐ เวลา ๒๐.๑๕ น.) จากพระบรมราชโบายดังกล่าวเป็นจุดกำเนิดของยุทธศาสตร์ใหม่ในการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) โดยมีจุดเน้น ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๑) การพัฒนาท้องถิ่น มีเป้าหมายการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ๒) การผลิตและพัฒนาครู มีเป้าหมายคือ การผลิตครูระบบปิด/เปิด พัฒนาศักยภาพครู และพัฒนานวัตกรรมการผลิตและพัฒนาครู ๓) การยกระดับคุณภาพการศึกษา มีเป้าหมายคือ การยกระดับความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พัฒนาอาจารย์และคุณภาพบัณฑิต และ ๔) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ มีเป้าหมายคือ แบ่งพื้นที่ความรับผิดชอบ จัดระบบฐานข้อมูล การใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาเครือข่าย และจัดระบบงานสู่ความเป็นเลิศ และเสริมสร้างธรรมาภิบาล

บัดนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏได้เริ่มดำเนินการตามยุทธศาสตร์ใหม่แล้ว จึงเห็นสมควรดำเนินโครงการนำร่องในการติดตามและวิจัยเชิงประเมินบทบาทและสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบายและชี้แนะปรับยุทธศาสตร์ รวมทั้งขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัยเชิงประเมิน

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาบทบาทตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

๑.๒.๒ เพื่อศึกษา ติดตาม และวิจัยเชิงประเมินสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

๑.๒.๓ เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับแนวทางในการทบทวนและปรับยุทธศาสตร์ในอนาคต และสนับสนุนส่งเสริม เพื่อขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยราชภัฏตามยุทธศาสตร์ใหม่ในฐานะมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๑.๓ เป้าหมายผลผลิต

รายงานการติดตามและวิจัยเชิงประเมินบทบาทและสัมฤทธิ์ผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายการปรับยุทธศาสตร์และการสนับสนุนส่งเสริมเพื่อขับเคลื่อน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อท้องถิ่นต่อไป

๑.๔ ขอบเขตของการติดตามและวิจัยเชิงประเมิน

๑.๔.๑ การติดตามและวิจัยเชิงประเมินในเชิงความก้าวหน้าเกี่ยวกับบทบาทและสัมฤทธิ์ผล ตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในปีแรกปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำแนกตามจุดเน้น ๔ ยุทธศาสตร์ คือ

๑) การพัฒนาท้องถิ่น มีเป้าหมายการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้าน สิ่งแวดล้อม

๒) การผลิตและพัฒนาครูคุณภาพ มีเป้าหมายคือ ผลิตครูระบบปิด/เปิด พัฒนา ศักยภาพครู และพัฒนานวัตกรรมการผลิตและพัฒนาครู

๓) การยกระดับคุณภาพการศึกษา มีเป้าหมายคือ ยกระดับความเป็นเลิศของ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พัฒนาอาจารย์และคุณภาพบัณฑิต

๔) การพัฒนาระบบบริหารจัดการ มีเป้าหมาย คือ แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ จัดระบบ ฐานข้อมูล การใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาเครือข่าย และจัดระบบงานสู่ความเป็นเลิศ และเสริมสร้าง ธรรมภิบาล

๑.๔.๒ ประชากรในการติดตามและวิจัยเชิงประเมินบทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง ๓๘ แห่ง

๑.๔.๓ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ กลุ่มตัวอย่างมหาวิทยาลัยราชภัฏคัดสรร ๕ แห่ง ซึ่งกระจาย ทุกภูมิภาคทั่วประเทศ ได้แก่ ๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในภาคเหนือ ๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๓) มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ เป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยราชภัฏใน ภาคตะวันออก ๔) มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี เป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยราชภัฏตะวันตก และ ๕) มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตเป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้

๑.๔.๔ ระยะเวลาในการดำเนินการติดตามและประเมินผลเชิงประเมิน ๑๒๐ วัน (ตุลาคม ๒๕๖๑ ถึง มกราคม ๒๕๖๒)

๑.๕ ข้อตกลงเบื้องต้น

การติดตามและวิจัยเชิงประเมินบทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏยังไม่ได้รับงบประมาณจัดสรรเพื่อดำเนินการตามยุทธศาสตร์ใหม่ ดังนั้นจึงเป็นการติดตามและวิจัยประเมินบทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ตามโครงสร้างและงบประมาณแผ่นดินตามปกติที่มหาวิทยาลัยราชภัฏได้รับ ทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏมีข้อจำกัดมากในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ใหม่ การได้รับงบประมาณแผ่นดินสนับสนุนภารกิจเป็นงานตามยุทธศาสตร์ใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นจะเริ่มในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งได้รับงบประมาณเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยเฉพาะ ประมาณ ๓๐ ล้านบาท ดังนั้นจึงคาดได้ว่า บทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏน่าจะแสดงได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้นในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

๑.๖ ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

๑.๖.๑ เนื่องจากการวิจัยพหุกรณีศึกษาจำนวน ๕ แห่ง ซึ่งเป็นการวิจัยนักร้อง ทำให้ข้อค้นพบที่ได้จึงมีลักษณะเฉพาะในแต่ละกรณีศึกษา ไม่สามารถสรุปได้ว่าเป็นข้อค้นพบของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง ๓๘ แห่ง

๑.๖.๒ ถึงแม้ว่านักวิจัยภายนอกจะมีการตรวจสอบสามเส้าก่อนลงสรุปข้อมูล แต่ในหลายกรณีก็มีข้อจำกัดในการตรวจสอบ จึงต้องอาศัยข้อมูลจากการประเมินและยืนยันจากมหาวิทยาลัยเป็นหลัก

๑.๗ นิยามปฏิบัติการติดตามและวิจัยเชิงประเมิน

๑.๗.๑ พระบรมราโชบายด้านการศึกษาในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ หมายความว่า ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏมีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นคงของชาติ โดยการยกระดับคุณภาพการศึกษาพัฒนาท้องถิ่นในท้องที่ตนเองซึ่งต้องเข้าถึงประชาชนโดยการรับทราบและวิเคราะห์ความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในท้องถิ่น และปรับให้เหมาะสมตามสภาพและประเพณีท้องถิ่นด้วย

๑.๗.๒ ยุทธศาสตร์ใหม่ หมายความว่า ยุทธศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏได้จัดทำขึ้นเพื่อสนองพระบรมราโชบายในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อพัฒนาท้องถิ่นระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ คือ ๑) การพัฒนาท้องถิ่น ๒) การผลิตและพัฒนาครู ๓) การยกระดับคุณภาพการศึกษา และ ๔) การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

๑.๗.๓ สัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ หมายความว่าถึง การบรรลุเป้าหมายของ ๔ ยุทธศาสตร์ใหม่ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏตามจุดเน้น ๔ ยุทธศาสตร์ คือ การพัฒนาท้องถิ่น การผลิตและพัฒนาครู การยกระดับคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาระบบบริหารจัดการ

๑.๗.๔ สัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น หมายความว่าถึง การบรรลุเป้าหมาย การพัฒนาท้องถิ่นด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม

๑.๗.๕ สัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนาครู หมายความว่าถึง การบรรลุเป้าหมาย ผลิตครูระบบปิด/เปิด พัฒนาศักยภาพครู และพัฒนานวัตกรรมการผลิตและพัฒนาครู

๑.๗.๖ สัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา หมายความว่าถึง การบรรลุ เป้าหมายยกระดับความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พัฒนาอาจารย์ และคุณภาพบัณฑิตคณะอื่น นอกจากคณะครุศาสตร์

๑.๗.๗ สัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารจัดการ หมายความว่าถึง การบรรลุเป้าหมาย แบ่งพื้นที่ความรับผิดชอบ จัดระบบฐานข้อมูล การใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาเครือข่าย และจัด ระบบงานสู่ความเป็นเลิศ และเสริมสร้างธรรมาภิบาล

๑.๗.๘ มหาวิทยาลัยราชภัฏ หมายความว่าถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี และมหาวิทยาลัย ราชภัฏภูเก็ต

๑.๘ ประโยชน์ที่ได้รับจากการติดตามและวิจัยเชิงประเมิน

๑.๘.๑ ได้ข้อค้นพบเส้นฐานเกี่ยวกับบทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นสถานการณ์ในกรณีที่มีมหาวิทยาลัย ราชภัฏ ยังไม่ได้รับงบประมาณแผ่นดินสนับสนุนให้ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ใหม่โดยเฉพาะ

๑.๘.๒ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนัก งบประมาณ สำนักงานองคมนตรี (พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ) ที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัย ราชภัฏ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยราชภัฏ คณาจารย์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถ นำข้อค้นพบจากการติดตามและวิจัยเชิงประเมินบทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏไปพัฒนาและปรับปรุงยุทธศาสตร์ใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และวางแนวทาง รวมทั้ง กำหนดกลยุทธ์ในการส่งเสริม และสนับสนุนเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานตามพระบรมราโชบาย และความเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้ประเทศมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

๑.๘.๓ เป็นแนวทางให้คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และอธิการบดีได้ดำเนินการติดตามและประเมินบทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นประจำทุกปี เพื่อนำเสนอสภามหาวิทยาลัยราชภัฏให้กำหนดนโยบายส่งเสริม สนับสนุน และขับเคลื่อนให้มหาวิทยาลัยบรรลุตามยุทธศาสตร์ใหม่ และการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นและภูมิภาคอย่างสมภาคภูมิ

๑.๘.๔ ข้อค้นพบจากการติดตามและประเมินบทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏจำนวน ๕ แห่งสามารถนำไปจัดทำแผนขยายผลการติดตามและประเมินบทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง ๓๘ แห่ง

บทที่ ๒

การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้เกี่ยวข้องกับระบบการศึกษาไทย สถาบันอุดมศึกษากับการพัฒนาท้องถิ่น การผลิตและพัฒนาครูคุณภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อพัฒนาท้องถิ่น พระบรมราชโบายเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ แนวทางการยกระดับคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรฐาน และกรอบความคิดในการวิจัย

๒.๑ ระบบการศึกษาไทยยังไม่ตื่น “หัวใจ - แขนขาลีบ” เข้าสู่กับดักความยากจนซ้ำมุ่น

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ จรัส สุวรรณเวลา ประธานกรรมการคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (กอปศ.) ได้วิพากษ์ระบบการศึกษาไทยโดยสรุปตามคณะกรรมการรวบรวมหลักฐานข้อมูล มี ๔ ประเด็น คือ (สำนักข่าวไทยออนไลน์ไทยพับลิก้า : ๘ พฤศจิกายน ๒๐๑๘)

๑. คุณภาพต่ำ และไม่ได้มาตรฐานของไทยและสากล ยิ่งเรียนยิ่งแย่

๒. ความเหลื่อมล้ำสูงติดกับดักความยากจนของประเทศ

๓. ความสามารถในการแข่งขันไม่ดีพอ ถ่วงความเจริญของประเทศ มหาวิทยาลัยไทยแข่งขันกับโลกไม่ได้

๔. การบริหารจัดการด้อยประสิทธิภาพ จัดสรรงบประมาณ “หัวใจ - แขนขาลีบ” ครูงานล้นมือ ไม่มีเวลาสอน ปัญหาใหญ่ของระบบ คือ ตัวครู การจัดสรรเวลา และการใช้เงินสำหรับครูบิดเบี้ยวไม่นำไปสู่การเพิ่มคุณภาพ

ทางออกในเรื่องการปฏิรูปการศึกษารั้งนี้ ประธาน กอปศ. เสนอว่าต้องปฏิรูปการผลิตครู เน้นคุณภาพ-ยืดหยุ่น ต้องมีทักษะใหม่ในบริบทโลกเปลี่ยนสู่โลกดิจิทัล เช่น จัดทำธรรมเนียมการศึกษานวัตกรรม แก้ปัญหาทุกมิติ คีนศรัทธาสู่ครู นักเรียน และโรงเรียน สร้าง Digital Platform เปิดโลกการศึกษาเข้าถึงง่าย จัดตั้งสมัชชาการศึกษาจังหวัด ทุกคนต้องช่วยกัน และเน้นบริหารความหลากหลายในพื้นที่

สนธิ เตชานันท์ เขียนเรียบเรียงจากที่ มิชัย วีระไวทยะ เล่าชีวิตและผลงานในหนังสือ ฝันนอกกรอบ สรุปได้ว่า งานทั้ง ๕ ด้าน ล้วนเป็นนวัตกรรม และเป็นเรื่องที่ทำเพื่อส่วนรวมเป็นสำคัญ ทุกงานจะเห็นถึงความสืบเนื่องผสมผสานกันเป็นต้นว่า

“งานในด้านที่ ๕ งานการศึกษา งาน T-BIRD ก็เป็นส่วนหนึ่ง แต่ถึงตอนนี้แทนที่ทำการพัฒนาผ่านหมู่บ้านก็ผ่านโรงเรียน จากโรงเรียนก็ไปที่หมู่บ้านแล้วก็ลงสู่ชาวบ้านเรียกว่า School BIRD หรือ School-Based Integrated Rural Development Project มีชื่อว่า โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตและรายได้โดยมีโรงเรียนเป็นศูนย์กลาง ทั้งนี้ เนื่องจากโรงเรียนจะประกอบด้วยครูซึ่งเป็นผู้มีความรู้มากที่สุดในชุมชน อีกทั้งโรงเรียนแต่ละแห่งมักครอบคลุมหลายหมู่บ้าน การพัฒนาโดยผ่านโรงเรียนซึ่งน่าจะได้ผลมากขึ้น และกว้างขวางกว่าเดิม” (มีชัย วีระไวทยะ และสนธิ เตชานันท์ ; ๒๕๖๑ : ๔๐)

นายมีชัย วีระไวทยะ มองเห็นปัญหาของระบบการศึกษาไทย คือ “ท่องจำ” วิเคราะห์ที่ไม่เป็น ทำอะไรไม่เป็น...ซึ่งการศึกษาในชนบทยิ่งแย่คุณภาพต่ำ.....งบประมาณการศึกษาเป็นสัดส่วนงบประมาณที่สูงมาก.....แต่คุณภาพการศึกษาของเราก็ไม่ดีขึ้น กลับเลวลง สถาบันที่ผลิตครูได้แก่ มหาวิทยาลัยต่างๆ ก็ไม่ได้อาทรร้อนใจเลย ไม่ได้มีความรับผิดชอบ (accountability) เลยทำเป็นท่องจำไม่รู้ร้อน อนาคตของประเทศ ถ้าปล่อยตามยถากรรมก็ค่อนข้างจะมีดมนอนธการ “ถ้าจะให้คนไทยตระหนักในเรื่องการศึกษาต้องสาธิตให้ดู จึงจะเชื่อ...ต้องลงมือจัดตั้งโรงเรียนขึ้นมาให้คนเห็นเป็นตัวอย่าง...ทุกวันนี้ประเทศไทยต่างๆ ในโลกต้องปฏิรูประบบการศึกษาของตนเป็นการใหญ่ ประเทศไทยก็เช่นกัน แต่เราวางน้ำหนักการปฏิรูปที่กระทรวงศึกษาธิการมิใช่ที่ระบบการศึกษา ผลการศึกษาจึงออกมาอย่างที่เรารู้อยู่กันอยู่” (มีชัย วีระไวทยะ และสนธิ เตชานันท์ ; ๒๕๖๑ : ๓๗ - ๓๘)

“โรงเรียนที่คุณมีชัยตั้ง ... เป็นการศึกษาลักษณะใหม่เพื่อสร้างคนรุ่นใหม่... สอนให้มีทักษะและความคิดริเริ่มใหม่ ๆ ... เราไม่ถาม เราตาม การถามเป็นเรื่องสำคัญดังคำพูดของ อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ (Albert Einstein) ที่ว่า “เรียนรู้จากอดีต มีชีวิตเพื่อปัจจุบัน มีความหวังสำหรับอนาคต สิ่งสำคัญก็คือจะต้องไม่หยุดที่จะตั้งคำถาม” โรงเรียนของคุณมีชัยไปไกลกว่านั้น กล่าวคือไม่เฉพาะมีการศึกษาในลักษณะใหม่เพิ่มขึ้น หากโรงเรียนยังจะต้องเป็นสถานที่ให้บริการหลากหลายสำหรับทุกคนในชุมชน... โรงเรียนมีบทบาทในการพัฒนาโดยการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน และเพิ่มรายได้ให้กับคนในชุมชนที่ยากจน วัตถุประสงค์ของโรงเรียนก็คือ ต้องการให้สังคมดีขึ้น ก็สอนให้เขามีจิตสาธารณะ จิตกุศล แบ่งปันเป็น ไม่งก ลดความเหลื่อมล้ำ ขจัดความยากจนและให้เป็นศูนย์กลางการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยแบ่งเป็น ๓ สาย ๑) การศึกษา ๒) การพัฒนา ๓) ธุรกิจเพื่อสังคม (มีชัย วีระไวทยะ และสนธิ เตชานันท์ ; ๒๕๖๑ : ๓๘ - ๔๐)

๒.๒ สถาบันอุดมศึกษากับการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๒.๑ มหาวิทยาลัยชุมชน (community university) (คณะกรรมการจัดทำพจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัย : ๒๕๖๑)

สถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งพัฒนาท้องถิ่น ผลิตภัณฑ์ระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาการและวิชาชีพให้มีความรู้ ความสามารถ เป็นหลักในการขับเคลื่อน พัฒนาและเปลี่ยนแปลงในระดับท้องถิ่น และภูมิภาค ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการผลิตบัณฑิต ให้บริการวิชาการ ประยุกต์ความรู้สู่การปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้จากการปฏิบัติ รวมทั้งการอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยชุมชนเน้นบริการวิชาการแก่ชุมชนและท้องถิ่น มีบทบาทในการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่หน่วยงาน ภาคธุรกิจ และบุคคลในระดับท้องถิ่นและภูมิภาค เพื่อรองรับการดำรงชีพและเป็นแหล่งเรียนรู้ให้ประชาชนมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต อันจะนำไปสู่ความเข้มแข็งของท้องถิ่นและภูมิภาคซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน สถาบันอาจผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาวิชาที่เป็นที่ต้องการของท้องถิ่นและภูมิภาคได้

มหาวิทยาลัยชุมชนเป็นนวัตกรรมการปฏิรูประบบอุดมศึกษาของไทยตามกฎหมายการศึกษาแห่งชาติ โดยการยกฐานะจากวิทยาลัยครูสู่สถาบันราชภัฏ แล้ววิวัฒน์เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งเป็นส่วนราชการที่เป็นนิติบุคคล ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น และเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อส่งเสริมวิทย์ฐานะและวิชาชีพครู รวมทั้งเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อสืบสานโครงการพระราชดำริเพื่อพัฒนาชุมชนและพัฒนาประเทศ เมื่อเป็นเช่นนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏจึงต้องใช้ความต้องการของชุมชนโดยเฉพาะในเขตปริมณฑล บริการของมหาวิทยาลัยเป็นเป้าประสงค์ของการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏในทุกพันธกิจ ทั้งการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยชุมชนทำให้เกิดการกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มากยิ่งขึ้น เป็นการแสดงบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาประเทศโดยผ่านการพัฒนาท้องถิ่น รวมทั้งเป็นการกระจายการบริหาร การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสู่สถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาให้มีความเป็นอิสระ มีความคล่องตัว และสามารถพัฒนาระบบบริหารที่เป็นของตนเองได้

๒.๒.๒ รูปแบบการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับศักยภาพของชุมชน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาภาคใต้ (สำนักวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ : ๒๕๔๘)

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการศึกษาที่เชื่อมโยงการศึกษา ๒ ระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เป็นแนวทางการจัดการศึกษาที่เน้นศักยภาพของชุมชนเป็นฐานหลักในการจัดการศึกษา และเพื่อนำรูปแบบการจัดการศึกษาที่รวมการศึกษาทั้ง ๒ ระดับเข้าด้วยกัน มาเป็นแนวทางในการสร้างรูปแบบและการสร้างยุทธศาสตร์

ในการจัดการศึกษาทั้ง ๒ ระดับ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมโดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ ช่วง คือการสร้างรูปแบบการจัดการศึกษา และการตรวจสอบรูปแบบการจัดการศึกษา ซึ่งเป็นการนำรูปแบบการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับศักยภาพชุมชนที่เป็นผลการศึกษาในช่วงแรกไปตรวจสอบกับสถานศึกษาในพื้นที่การศึกษามาอีก ๖ จังหวัด คือ จังหวัดปัตตานี จังหวัดสงขลา จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดตรัง และจังหวัดกระบี่ โดยสรุปผลวิจัยมีดังนี้ คือ รูปแบบการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับศักยภาพชุมชนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มี ๓ ระดับ คือ

๑. รูปแบบการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับศักยภาพชุมชนในเขตพื้นที่การศึกษาภาคใต้ระดับนโยบาย มี ๓ รูปแบบคือ ๑) การสร้างฐานข้อมูล และระบบเครือข่ายโดยสถานศึกษาทุกระดับ และทุกประเภทในพื้นที่ที่ร่วมกับสร้างระบบข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพ บริบท และลักษณะของพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การสร้างเครือข่าย และการสร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา และนำมาจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ ศูนย์กลางการสนับสนุนการงานอาชีพ รวมทั้งร่วมกันจัดการศึกษารองรับผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานเข้าศึกษา เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีศักยภาพในการสร้างฐานเศรษฐกิจที่สอดคล้องและเหมาะสมกับพื้นที่ ๒) การสร้างความหลากหลายและระบบเครือข่ายการเรียนรู้ สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดหลักสูตรเปิดกว้าง และมีความหลากหลาย และสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ เชื่อมโยงการศึกษาระดับอุดมศึกษากับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พร้อมทั้งเชื่อมโยงเนื้อหาสาระระดับชุมชนโดยการบูรณาการสังคม วัฒนธรรมเข้าสู่การศึกษาในระบบทุกระดับการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในพื้นที่ที่เป็นวัฒนธรรมสังคมมุสลิม และ ๓) การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับหน่วยงานและองค์กรศึกษาในพื้นที่ สถาบันอุดมศึกษาต้องเปิดโอกาสและให้บริการการศึกษาในท้องถิ่นด้วยการเปิดโอกาสให้องค์กรต่างๆ รวมถึงภาคเอกชนและสถาบันทางศาสนาได้เข้ามาระดมทรัพยากรในทุกด้านให้เกิดการใช้ทรัพยากรร่วมกันในการสร้างโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้แก่ประชาชนในเขตพื้นที่บริการของสถาบันอุดมศึกษา

๒. รูปแบบการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับศักยภาพชุมชนในเขตพื้นที่การศึกษาภาคใต้ระดับภารกิจและหน้าที่ ซึ่งมี ๔ รูปแบบคือ ๑) การสร้างองค์ความรู้ชุมชนสู่การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยการจัดการเรียนการสอนด้วยเครือข่ายการลงพื้นที่ การเก็บรวบรวมองค์ความรู้ด้วยกระบวนการวิจัยพร้อมทั้งการแสวงหาความต้องการของชุมชนท้องถิ่น เป็นการสร้างองค์ความรู้ชุมชนจากกระบวนการวิจัยและการเรียนการสอน อันเป็นการผนวกรวมความรู้ท้องถิ่นกับความรู้สากลเพื่อสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการภายใต้ฐานความรู้ชุมชน เพื่อนำไปสู่การสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการระดับสากล ๒) การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษา และสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สถาบันอุดมศึกษาในเขตพื้นที่ภาคใต้ต้องสร้างและเตรียมความพร้อมการศึกษา

ขั้นพื้นฐานเข้าสู่การศึกษาระดับอุดมศึกษา ด้วยการสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงการศึกษาทั้ง ๒ ระดับเข้าด้วยกัน และสร้างกลไกความร่วมมือ อาทิ เปิดโอกาสให้นักเรียนมาศึกษาหรือทดลองเรียนบางวิชาการจัดการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษา และสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่ ๓) การสร้างระบบบริหารและการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาด้วยการระดมทรัพยากร สถาบันอุดมศึกษาต้องวิเคราะห์ศักยภาพของสถานศึกษา และชุมชนเพื่อนำมาสู่การระดมทรัพยากร ด้วยการสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา และ ๔) การสร้างทางเลือกในการให้บริการทางวิชาการ สถาบันอุดมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาภาคใต้ ต้องนำศักยภาพ และความต้องการชุมชนมาเป็นฐานในการจัดการศึกษา ด้วยการกำหนดกลไกและมาตรฐานโดยการปรับวิธีการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาให้อยู่บนฐานของความร่วมมือชุมชนในพื้นที่

๓. รูปแบบการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่สอดคล้องกับศักยภาพชุมชนในระดับพื้นที่ มี ๕ รูปแบบ คือ ๑) การบูรณาการองค์ความรู้ชุมชนเข้าสู่ระบบการศึกษาตั้งแต่การศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การศึกษาระดับอุดมศึกษา ด้วยการผสมผสานองค์ความรู้ที่บูรณาการในหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเข้าสู่หลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ในบริบท ศักยภาพ และความต้องการของชุมชนในบริบทพื้นที่เดียวกัน ๒) การเสริมสร้างพลังการมีส่วนร่วม ด้วยการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับสถานศึกษาให้เกิดขึ้น เพื่อให้เกิดการบูรณาการองค์ความรู้ชุมชนสู่ระบบการศึกษา ๓) การสร้างเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษา กับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และชุมชน โดยการสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันอุดมศึกษา สถานศึกษาขั้นพื้นฐานและชุมชนที่อยู่ในบริเวณพื้นที่เดียวกันเพื่อนำไปสู่การกำหนดแนวทางการบูรณาการองค์ความรู้ชุมชนสู่ระบบการศึกษาทั้ง ๒ ระบบ ๔) การสร้างโอกาสทางการศึกษาด้วยการเพิ่มสัดส่วนระหว่างนักศึกษาและเนื้อหาสาระเพื่อสร้างโอกาสความเท่าเทียม การเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา และ ๕) การสร้างเครือข่ายการศึกษาระดับอุดมศึกษา และการศึกษาขั้นพื้นฐานที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทพื้นที่ และความหลากหลายของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนระบบการศึกษาทั้งระบบให้สอดคล้องกับศักยภาพของชุมชน

๒.๒.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

ในการประชุมสุดยอดเรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘ ผู้นำต่างๆ ทั่วโลกได้รับรองวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๗๓ ซึ่งครอบคลุมเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้ ๑๗ ข้อ (Sustainable Development Goals : SDGs) คือ

๑. ขจัดความยากจน
๒. ขจัดความหิวโหย
๓. การมีสุขภาวะความเป็นอยู่ดี

๔. การศึกษาที่มีคุณภาพ
๕. ความเท่าเทียมทางเพศ
๖. น้ำสะอาด และสุขาภิบาล
๗. พลังงานสะอาด และเข้าถึงได้
๘. งานที่มีคุณค่า เศรษฐกิจเติบโต
๙. อุตสาหกรรม นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐาน
๑๐. ลดความเหลื่อมล้ำ
๑๑. เมืองและชุมชนยั่งยืน
๑๒. การบริโภคอย่างรับผิดชอบ
๑๓. การรับมือกับสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง
๑๔. ระบบนิเวศทางทะเล และมหาสมุทร
๑๕. ระบบนิเวศบนบก
๑๖. สันติภาพ ความยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง
๑๗. หุ้นส่วนเพื่อการพัฒนา

ทั้งนี้ได้กำหนดกลไกการมีส่วนร่วมให้ประชาชนได้ร่วมในการใช้ความสามารถของตนเองทำประโยชน์เพื่อผู้อื่นและโลกด้วยกลุ่มอาสาสมัครและองค์กรอาสาสมัครต่างๆ สามารถเป็นตัวแทนของการเข้าร่วมกิจกรรมเชื่อมโยงความคิดริเริ่มระดับสถาบันด้วยการลงมือทำงานในชุมชน สิ่งที่สำคัญคือ การทำงานอาสาสมัครควรสอดคล้องประสานกับนโยบายและแผนงานด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนของภาครัฐและสถาบันต่างๆ กระบวนการอาสาสมัครจะเป็นกลไกเสริมสร้างการมีส่วนร่วมหรือประชาคมโดยครอบคลุมประเด็นการพัฒนาที่หลากหลาย และสร้างความเข้มแข็งและความเป็นเจ้าของจากระดับท้องถิ่นสู่ระดับชาติ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนจะบรรลุได้ต้องอาศัยความเป็นหุ้นส่วนแบบใหม่คือ กลุ่มอาสาสมัครต่างๆ โดยอาสาสมัครเป็นตัวแทนเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และระดับระหว่างประเทศ (ค้นหาวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๑ เว็บไซต์ : www.volunteerspirit.org)

๒.๒.๔ การพัฒนาที่ยั่งยืน (สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป.อ.ปยุตฺโต) : ๒๕๖๑)

การพัฒนาคนขึ้นมาเป็นแกนบูรณาการในระบบการพัฒนาที่เป็นองค์รวมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development) โดยการทำให้โลกมนุษย์กับโลกธรรมชาติประสานประโยชน์กันได้คือ ให้โลกมนุษย์กับโลกธรรมชาติไปด้วยกัน โดยที่โลกมนุษย์อยู่ในโลกธรรมชาติอย่างกลมเกลียวและเกื้อกูลกันทำให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศที่ยั่งยืน

กระบวนการพัฒนาที่ยั่งยืน แบ่งได้ ๒ ตอน คือ ๑) การพัฒนาคน โดยพัฒนาตัวคนที่เป็นปัจจัยตัวกระทำให้เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาด้วยการพัฒนาตัวคนเต็มทั้งระบบ คือ ครบทั้งพฤติกรรม จิตใจ และปัญญา และ ๒) การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยคนที่ได้รับการพัฒนาเต็มระบบนั้นเป็นตัวกลางหรือเป็นแกนกลางด้วยการเป็นปัจจัยตัวกระทำที่ไปประสานปรับเปลี่ยนบูรณาการในระบบสัมพันธ์องค์รวมใหญ่ให้เป็นระบบแห่งการดำรงอยู่ด้วยดีอย่างต่อเนื่องเรื่อยไป

ระบบการพัฒนาคน ต้องพัฒนาเต็มทั้งคนครบพร้อมกันทั้งระบบที่มี ๓ ด้าน พฤติกรรม จิตใจ และปัญญา

๑. การพัฒนาพฤติกรรม พฤติกรรมที่ดีเป็นช่องทางให้จิตใจพัฒนาและช่วยให้ปัญญาออกมามากน้อยคือ พัฒนาพฤติกรรมที่ไม่เบียดเบียน แต่เป็นพฤติกรรมที่สร้างสรรค์เกื้อกูลโดยเน้น

๑.๑ การพัฒนาพฤติกรรมทั่วไป ให้ความสำคัญพิเศษการเป็นกิจวัตรซึ่งเป็นการสร้างพฤติกรรมเคยชินเป็นนิสัยที่ดี โดยใช้แบบอย่างที่ดี วินัยและวัฒนธรรม โดยมุ่งเป้าหมายที่เด็กต้องทำได้ทั้งที่บ้าน และโรงเรียน เช่น การจัดตั้งเวรเก็บกวาด ทำความสะอาด รักษาสิ่งแวดล้อม ทำให้เป็นระบบวินัยในชีวิตประจำวันให้เป็นนิสัยติดตัว และเป็นพฤติกรรมประจำตัวต่อไประยะยาว ถ้าทำสำเร็จก็จะเป็นวิถีชีวิตของสังคมจนกระทั่งเป็นวัฒนธรรม เมื่อจริยธรรมกลายเป็นวัฒนธรรมแล้ว การพัฒนาที่ยั่งยืนก็สำเร็จได้

๑.๒ การทำหน้าที่พฤติกรรมในการทำหน้าที่หาเลี้ยงชีพทั้งความรู้ความสามารถ ความมีฝีมือในการอาชีพ มุ่งเป้าไปที่พัฒนาคนที่การทำมาหาเลี้ยงชีพได้เป็นสัมมาอาชีพะ เป็นการเลี้ยงชีพที่สุจริต ไม่เบียดเบียนผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม เป็นการหาเลี้ยงชีพ ช่วยแก้ปัญหา สร้างสรรค์เกื้อกูลสังคมและธรรมชาติ

๑.๓ การพัฒนาพฤติกรรมเศรษฐกิจทั่วไป เช่น การกิน การใช้จ่ายซื้อหา การเตรียมอาหาร การกำจัดของเสีย ความฝักฝนพัฒนาให้มีพฤติกรรมเศรษฐกิจทุกอย่างไปทางส่งเสริมคุณภาพชีวิต และเกื้อกูลสภาพแวดล้อม

๑.๔ การพัฒนาพฤติกรรมในการหาความสุขโดยไม่ก่อทุกข์ หรือให้ทุกข์แก่ผู้อื่น และสิ่งแวดล้อม เป็นการพัฒนาให้คนรู้จักหาความสุขที่อิงธรรมชาติ เป็นการหาความสุขจากการให้ความสุขโดยการพัฒนาจิตใจให้สุขขึ้นไป

๑.๕ การพัฒนาพฤติกรรมที่เกื้อหนุนการพัฒนาคน หรือพัฒนาชีวิตของบุคคล โดยเฉพาะพฤติกรรมที่เป็นฐานของการพัฒนาจิตใจและปัญญา เช่น ค้นคว้าหาความรู้

๑.๖ การพัฒนาคนมุ่งสร้างการเป็นผู้ให้และผู้รับ มีคุณภาพที่จะเกิดแก่ชีวิตและสังคม การเบียดเบียนก็จะลดน้อยลง โดยมีการเกื้อกูลขึ้นมาเคียงคู่ ในวัฒนธรรมไทยมีการฝึกพฤติกรรม ในนี้มาก แม้แต่วันเกิด วันสำคัญ วันมงคลต่างๆ สิ่งที่เป็นเจ้าของวันเกิด หรือวันมงคลนั้นทำจะเป็นเรื่อง การให้เป็นหลักสำคัญ มิใช่การรอที่จะได้รับจากผู้อื่นอย่างในวัฒนธรรมสมัยใหม่

ระบบการพัฒนาที่ยั่งยืน เมื่อมีการพัฒนาคนทั้งพฤติกรรม จิตใจ และปัญญาแล้ว และคนได้รับการพัฒนาจะเป็นปัจจัยตัวกระทำก็นำเอาการพัฒนาคนและคนที่ได้รับการพัฒนานั้น มาเป็นแกนกลางของระบบการพัฒนาให้เป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน คนที่พัฒนาต้องไม่เบียดเบียนตนเอง และผู้อื่น และระบบการพัฒนาก็ต้องไม่เบียดเบียนมนุษย์และธรรมชาติ

การพัฒนาที่ยั่งยืน เกิดจากระบบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้ง ๔ คือ มนุษย์ สังคม ธรรมชาติ และเทคโนโลยี

๑. มนุษย์ มีฐานะเป็นปัจจัยตัวกระทำที่มีความสำคัญมากที่สุด มนุษย์ในฐานะเป็นมนุษย์ โดยมุ่งให้การศึกษา และจัดปัจจัยเกื้อหนุนอื่นๆ เพื่อให้มนุษย์มีชีวิตที่เจริญงอกงาม เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และมีชีวิตที่ดีงาม มีความสุขแท้จริงสมบูรณ์ จะเป็นปัจจัยตัวกระทำที่ดีที่สุด ที่จะช่วยให้ระบบสัมพันธ์ องค์กรวมใหญ่บรรลุจุดหมายแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืน อีกทั้งมนุษย์ในฐานะทรัพยากรมนุษย์คือ เป็นทุน หรือปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมก็พึงต้องพัฒนาให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพโดยมีสุขภาพดี ขยันอดทน รับผิดชอบ มีฝีมือ มีความรู้ความสามารถ เชี่ยวชาญ ฯลฯ พร้อมทั้งจะเป็นกำลังสำคัญ ในระบบเศรษฐกิจ และสังคมที่จัดสรรให้เกื้อหนุนและนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

๒. สังคม พึงมีระบบและมาตรการต่างๆ เพื่อให้เป็นกลไกและเป็นสื่อช่วยให้กระบวนการ แห่งเหตุปัจจัยในกฎธรรมชาติดำเนินไป อำนวยผลดีแก่มวลมนุษยชาติ ทั้งนี้ระบบและมาตรการต่างๆ จะต้องประสานกลมกลืนสอดคล้องอย่างมีเอกภาพบนฐานแห่งความรู้ในความเป็นจริงแห่งกฎธรรมชาติ เดียวกัน จุดสำคัญของกลไกต่างๆ ทางสังคม คือ การสร้างบรรยากาศแห่งการไม่เบียดเบียนตลอด จนบรรยากาศแห่งการช่วยเหลือเกื้อกูลเอื้อโอกาสให้แก่บุคคลพัฒนายิ่งขึ้นไปทั้งในฐานะมนุษย์และ ในฐานะของทรัพยากรมนุษย์

นอกจากนี้ สังคมพึงมีมาตรการพิทักษ์ป้องกันไม่ให้คนเบียดเบียนทำลายสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการส่งเสริมสนับสนุนการกระทำและกิจการที่เกื้อหนุนแก่ธรรมชาติ เพื่อให้โลกมนุษย์และ โลกธรรมชาติเชื่อมโยงบูรณาการกันอย่างกลมกลืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓. ธรรมชาติ มนุษย์พึงมีทัศนคติที่ดีต่อธรรมชาติถือว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ และจะต้องมีชีวิตที่สอดคล้องกลมกลืนกับธรรมชาติอยู่กันอย่างเกื้อกูลกันมากขึ้น ค้ำครองสังคมให้อยู่

ในสันติสุขและความชอบธรรม ธรรมชาติเป็นพื้นฐานและเป็นแหล่งหล่อเลี้ยงชีวิตด้านกายของมนุษย์ แล้วธรรมชาติยังเป็นแหล่งอำนวยความสะดวกแห่งความงาม ความรื่นรมย์ และให้ความสุข แม้แต่ชีวิตด้านนามธรรมของมนุษย์ด้วย ดังนั้นถ้ามนุษย์ได้วางท่าทีที่ถูกต้องต่อธรรมชาติแล้ว มนุษย์ที่เข้าสู่วิถีแห่งการพัฒนาจะได้รับประโยชน์จากธรรมชาติโดยใช้เป็นที่พัฒนาชีวิตของตนในทุกด้านจนบรรลุความสมบูรณ์แห่งจิตใจและปัญญา

๔. เทคโนโลยี การใช้ เสพ การบริโภคเทคโนโลยีด้วยปัญญาเพื่อคุณค่าที่แท้จริง เทคโนโลยีเป็นสิ่งแวดล่อมใหม่ หรือสิ่งแวดล่อมเทียมที่จะดึงมนุษย์ออกมาจากธรรมชาติ มนุษย์จึงต้องรู้เท่าทันเทคโนโลยี และไม่แปลกแยกจากโลกแท้ของธรรมชาติ มนุษย์ต้องตระหนักว่าองค์ประกอบทุกอย่างของระบบการพัฒนาต้องดำเนินไปด้วยกันในทางที่เกื้อกูลต่อกันและต่อระบบทั้งหมด

ดังนั้นการพัฒนาที่ยั่งยืน จึงเป็นการบูรณาการองค์ทั้ง ๔ เข้าเป็นระบบสัมพันธ์เดียวกันโดยเอาระบบการพัฒนาตัวตนเป็นแกนกลางที่จะทำหน้าที่เป็นตัวกระทำให้สำเร็จสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

๒. การพัฒนาจิตใจ จิตใจมีเจตจำนงเป็นตัวชี้้นำกำหนดพฤติกรรม และสภาพจิตใจที่พอใจมีความสุขก็จะทำให้พฤติกรรมมีความมั่นคง ปัญญาจะทำงานได้ผลและพัฒนาไปได้ก็ต่ออาศัยสภาพจิตใจที่เหมาะสม การพัฒนาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ควรดำเนินการในเรื่องต่อไปนี้

๒.๑ การพัฒนาจิตใจจากตัวแบบที่ดี พ่อ แม่ ผู้ใหญ่ คนเลี้ยง ครู อาจารย์ และอื่น ๆ นำเสนอโลกแก่เด็กในลักษณะสื่อความรู้สึกและท่าทีแห่งความรักชื่นชม ปราบปรามดี เป็นมิตรและสร้างความรู้ความเข้าใจ ความเป็นจริง พร้อมทั้งจิตสำนึกที่เข้าไปร่วมสร้างสรรค์

๒.๒ การพัฒนาจิตใจโดยถ่วงดุลจิตคิดจะได้จะเอาด้วยการตั้งจิตคิดจะให้ ซึ่งจะเป็นตัวนำจิตให้เกิดความสนใจต่อสุขทุกข์ของผู้อื่น เกิดความเห็นใจเพื่อนมนุษย์ พัฒนา เมตตา กรุณา มุทิตา ขึ้นมาโดยวิถีธรรมชาติ และด้วยการพัฒนาพฤติกรรมในการให้ เช่น งานอาสาสมัคร งานบริการด้านสังคม ก็จะทำให้เกิดความสุข

๒.๓ การพัฒนาจิตใจโดยมีชีวิตที่ใกล้ชิดธรรมชาติ มีความสุขอยู่กับธรรมชาตินำไปสู่การรักธรรมชาติและการอนุรักษ์ธรรมชาติอันเป็นผลดีทั้งแก่ชีวิตจิตใจของคนและต่อสิ่งแวดล้อม

๒.๔ การพัฒนาจิตใจโดยรู้จักสันโดษอย่างถูกต้องอย่างฉลาด ทำสิ่งดีงาม ทำหน้าที่การงาน บำเพ็ญประโยชน์ เสพวัตถุพอประมาณและเกื้อกูลแก่สังคมไปพร้อมกัน มีความสุขทางจิตใจที่ประณีตสูงขึ้นไปจากการงานที่สมฤทธิ์

๒.๕ การพัฒนาจิตใจโดยรักษาศักยภาพในการที่จะมีความสุขและอิสรภาพของชีวิตไว้ อย่างมีสติ เป็นคนที่สุขได้ง่าย ผึกตัวให้มีท่าทีความรู้สึกต่อวัตถุสิ่งฟุ่มเฟือยทั้งหลายว่ามีก็ดี ไม่มีก็ได้ หรืออาจพัฒนาต่อไปถึงมีก็ได้ ไม่มีก็ดี และก้าวต่อไปเป็นการพัฒนาความสุขประณีตเป็นอิสระที่ไม่ ต้องอาศัยสุขจากเสพ

๒.๖ การพัฒนาจิตใจโดยการมีอุดมคติ มีปณิธานในหน้าที่การงานในการสร้างสรรค์ ทำสิ่งที่ดีงามและการเข้าถึงจุดหมายแห่งชีวิต ผึกความรักงาน มีความเพียรพยายาม ขยันอดทน รับผิดชอบ มีสติ เป็นต้น ทำให้เกิดการพัฒนาวิตชีวิตของคน พร้อมกับการเป็นองค์ประกอบ การพัฒนา สร้างสรรค์สังคม มีชีวิตที่เป็นมิตรกับเพื่อนมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

๓. การพัฒนาปัญญา ปัญญาเป็นตัวแก้ปัญหาเป็นตัวจัดปรับทุกอย่างทั้งพฤติกรรม และจิตใจ ให้ลงตัวพอดีและเป็นตัวนำสู่จุดหมายแห่งอิสรภาพและสันติสุขจะต้องพัฒนาควบคู่ประสานกันไป และต้องอาศัยการพัฒนาทั้งพฤติกรรมและจิตใจ อาทิ

๓.๑ การพัฒนาปัญญาโดยชักนำให้เด็กรู้จักคิดในแนวทางของ โยนิโสมนสิการ รู้จัก คิดถาม คิดตอบว่าคืออะไร เป็นอย่างไร เป็นมาอย่างไร เพราะอะไร เพื่ออะไร เป็นต้น ซึ่งจะไปสู่ การตัดสินใจอย่างมีเหตุผลเป็นการคิดพิจารณาสรรพสิ่งอย่างมีเหตุผล

๓.๒ การพัฒนาปัญญาโดยให้มีความรู้ ความเข้าใจ รู้เหตุ รู้ผล และคุณค่าหรือประโยชน์ ที่ได้เกิดประพฤติกรรมปฏิบัติอีกทั้งทำให้เกิดความพอใจ เต็มใจ และตั้งใจทำ เกิดผลดีทางจิตใจและทำให้ พฤติกรรมนั้นยั่งยืนมั่นคงด้วย

๓.๓ การพัฒนาปัญญาโดยการเสพบริโภคด้วยปัญญา การกินด้วยปัญญาโดย โยนิโสมนสิการจะช่วยปรับทั้งปริมาณให้พอดีและจะได้ผลเชิงคุณภาพ

๓.๔ การพัฒนาปัญญาโดยเห็นว่า เวลา มีค่ากว่าเงินทอง จึงต้องใช้เวลาด้วยความไม่ ประมาท ใช้ปัญญาพัฒนาตรวจตราและตรวจสอบพฤติกรรมของเรา การงานของเราและกิจการของ เราให้เป็นไปด้วยส่งเสริมคุณภาพชีวิต ส่งเสริมการพัฒนาจิตใจและปัญญา เมื่อรู้ว่ายังไม่ดีก็เร่งปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาให้เป็นไปในทางที่ดีที่เกื้อกูลยิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์สุขแก่ตน คนใกล้ชิด ประโยชน์สุข ของสังคมและความดำรงอยู่ด้วยดีของโลกมนุษย์

๓.๕ การพัฒนาปัญญาโดยการปิดเป่าความเชื่อถือ ค่านิยมตลอดจนแนวคิดที่ผิดๆ และ ศึกษาหาความรู้ส่งเสริมค่านิยม หลักการและแนวคิดที่ดีงาม ทำให้เกิดความช่วยเหลือ ร่วมมือและ ส่งเสริมปัญญาเพื่อเป็นการพัฒนาที่ถูกต้องและยั่งยืน

๓.๖ การพัฒนาโดยให้รู้เข้าใจโลกและชีวิตตามความเป็นจริง เข้าถึงความจริงของ
ธรรมชาติเพื่อประโยชน์สุขแก่โลก ผู้บรรลุจุดหมายของการพัฒนามนุษย์เป็นผู้มีชีวิตเื้อต่อการพัฒนาโลก
ทั้งโลกมนุษย์และโลกธรรมชาติซึ่งจะนำไปสู่การบรรลุจุดหมายแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒.๒.๕ การเรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคม (ศักดิ์ชัย นิธิวุฒิวิน และคณะ : ๒๕๔๔ ; Prentice, M.
and Robinson. G : ๒๐๑๐)

การเรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคม หรือ Service Learning เป็นกระบวนการและกิจกรรม
การเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและมีประสบการณ์กับสภาพจริง ปัญหาที่ปรากฏจริง
ในท้องถิ่นและสังคม ทำให้ผู้เรียนเกิดความรักและผูกพันกับท้องถิ่นและสังคม เกิดจิตอาสาในการทำงาน
เพื่อผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน การเรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคมเป็นกิจกรรมสำคัญที่หลายประเทศ
นำมาใช้หล่อหลอมและพัฒนาผู้เรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับอุดมศึกษาเพื่อสร้างคุณลักษณะของ
ความเป็นพลเมืองดี รวมทั้งเพื่อพัฒนาความสามารถทางวิชาการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ดังนั้น การเรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคมสามารถช่วยพัฒนาทั้งตัวผู้เรียนอย่างรอบด้าน
ทั้งด้านพฤติกรรม จิตใจ และปัญญา และท้องถิ่นเกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตลอดจนหลักสูตร
การเรียนการสอนจะได้รับการปรับเปลี่ยนให้ตรงกับสภาพจริง และความต้องการของท้องถิ่นได้อย่างดี

หลักการของการเรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคม ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ

๑. การศึกษาสภาพที่แท้จริงของชุมชน หรือท้องถิ่นที่แวดล้อมสถานศึกษา
๒. การประยุกต์หลักสูตรในชั้นเรียนออกมาเป็นโครงการที่เป็นรูปธรรม และปฏิบัติได้จริง
ในท้องถิ่น
๓. การได้รับความช่วยเหลือจากทุกภาคส่วนในท้องถิ่นในการจัดการเรียนรู้ด้วยการรับใช้
สังคม
๔. การพัฒนาครูอาจารย์ ต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการประยุกต์หลักสูตร
สู่การปฏิบัติในท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องมีครู อาจารย์ที่มีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการ
ทำงานร่วมกับผู้อื่นในท้องถิ่น รวมทั้งมีความสามารถวางแผน ชี้แนะ และแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้
๕. การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องให้แก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม
เพื่อให้เกิดความร่วมมือซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในผลประโยชน์ของกระบวนการเรียนรู้ด้วยการรับใช้
สังคม

จากผลวิจัยของ Prentice and Robinson (๒๐๑๐) ยืนยันอย่างชัดเจนว่า การเรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคมเป็นกลยุทธ์สำคัญทำให้ผู้เรียนมีโอกาสมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น และเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ที่สำคัญให้แก่ผู้เรียนในทุกสาขาวิชา และวิชาเอกต่างๆ ยิ่งไปกว่านั้นการเรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคม ทำให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ตรงเปิดโลกทัศน์ให้ผู้เรียนว่าการเรียนรู้มีใช้อยู่แต่ในห้องเรียนอีกต่อไป อีกทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถเลือกอาชีพในอนาคตได้อย่างรวดเร็ว

จะเห็นได้ว่า การเรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคมเป็นกิจกรรมต่างๆ ที่เชื่อมโยงงานอาสาสมัครกับการศึกษา ในกรณีนี้การเรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคม เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนดำเนินการโดยไม่ได้ค่าตอบแทนเป็นงานอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือบุคคล ครอบครัว องค์กร หรือชุมชนท้องถิ่นโดยแท้ ส่วนการเรียนรู้ในการรับใช้สังคมเกี่ยวข้องกับความพยายามที่จะพัฒนาอาสาสมัครเรียนการพัฒนาทักษะใหม่ๆ หรือความรู้ใหม่ๆ หรือความเข้าใจอย่างลุ่มลึกในปัญหาของสังคม หรือท้องถิ่น การเรียนรู้เช่นนี้อาจเป็นส่วนหนึ่งของวิชา หรือเกิดขึ้นเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตรก็ได้ การเรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคมที่เป็นรายวิชา (course - based service - learning) หมายถึง กิจกรรมรับใช้สังคมหรือท้องถิ่นที่บูรณาการในรายวิชาต่างๆ หรือในหลักสูตรที่ผู้เรียนลงทะเบียนเรียน ส่วนกิจกรรมภายนอกหลักสูตร หรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เป็นการเรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคม หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่อยู่นอกรายวิชา ดังนั้น การเรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคมจึงหมายถึง กิจกรรมใดๆ เกี่ยวกับผู้เรียนที่อาสาสมัครทำงานเพื่อวัตถุประสงค์ของการศึกษาโดยเฉพาะ เมื่อการเรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคมดำเนินการเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา ก็เรียกว่า course - based service - learning ส่วน volunteers and community service หรือการบริการชุมชนและอาสาพัฒนา หมายถึง การบริการที่ไม่ได้มุ่งออกแบบเพื่อส่งเสริมการรับใช้สังคมเพื่อการเรียนรู้ และการพัฒนาของผู้เรียนซึ่งเป็นการมุ่งสู่การรับใช้สังคมเพื่อพัฒนาสังคมหรือท้องถิ่นโดยตรง

๒.๓ การผลิตและพัฒนาครูคุณภาพ

๒.๓.๑ สถานภาพการผลิตครูและพัฒนาครูในประเทศไทย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา : ๒๕๕๘)

สถาบันผลิตครูมีจำนวน ๑๑๓ สถาบัน จำแนกเป็น สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ๒๐ แห่ง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ๗ แห่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏ ๔๐ แห่ง มหาวิทยาลัยเอกชน ๔๒ แห่ง มหาวิทยาลัยสงฆ์ ๒ แห่ง สถาบันการพลศึกษา ๑ แห่ง และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ๑ แห่ง

จากการประมาณการจะมีผู้สำเร็จการศึกษาในปี ๒๕๖๐ ประเภทครุศาสตร์ทั่วไปมากที่สุดจำนวน ๕๒,๕๗๐ คน ประเภทครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน ๒,๗๓๐ คน นักศึกษาคูครูที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษาในระหว่างปีการศึกษา ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐ จำแนกตามสาขาวิชาเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย

ดังนี้ การศึกษาปฐมวัย พลศึกษา ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ศึกษา การประถมศึกษา ศิลปศึกษา ดนตรีศึกษา เทคโนโลยีการศึกษา ชีววิทยานาฏศิลป์ศึกษา ฟิสิกส์ เคมี ภาษาจีน สุขศึกษา วิศวกรรมอุตสาหกรรม และสาขาการศึกษา

คณาจารย์ในสถาบันผลิตครู จะเกษียณอายุราชการใน ๑๕ ปี ข้างหน้าจำนวน ๑,๗๙๔ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๓.๔๑ ซึ่งเป็นที่น่าวิตกกังวลที่จะขาดครูของครูเป็นจำนวนมาก อีกทั้งมีข้อกังวลเกี่ยวกับคุณภาพของคณาจารย์ในสถาบันผลิตครู ซึ่งต้องผลิตครูที่มีสมรรถนะสูงเพื่อป้อนเข้าสู่ระบบการศึกษาในอนาคต

ในปัจจุบันสถาบันผลิตครูแปรสภาพเป็นมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ คณาจารย์และบุคลากรส่วนใหญ่ในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ได้โอนย้ายไปสังกัดคณะที่เปิดใหม่ ทำให้สถาบันผลิตครูหรือวิทยาลัยครูหรือวิทยาลัยวิชาการศึกษากลายเป็นเพียงคณะหนึ่งภายในมหาวิทยาลัยจึงขาดแคลนอัตรากำลังอาจารย์ และขาดความเข้มแข็งในการผลิตครูในสาขาวิชาต่างๆ ยิ่งไปกว่านั้นยังพบปัญหาด้านคุณภาพของคณาจารย์ผู้สอนในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์รวมทั้งการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา จากผลประเมินคุณภาพของคณาจารย์ คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ตามระบบประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) พบว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับ ๒ คือ ระดับ “ต้องปรับปรุง” ซึ่งน่าจะกังวลใจอย่างยิ่งกับความรับผิดชอบผลิตครูคุณภาพในอนาคต ในปีการศึกษา ๒๕๕๗ มีคณาจารย์ทั้งสิ้น ๕,๓๖๙ คน ปรากฏว่ามีคณาจารย์ถึง ๒ ใน ๓ เป็นตำแหน่งอาจารย์เท่านั้น

การผลิตครูไทยในปัจจุบันมี ๓ ลักษณะ คือ

๑. หลักสูตรผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปริญญาตรี (หลักสูตร ๕ ปี) เป็นหลักสูตรการผลิตครูใช้เวลาศึกษาวิชาการอย่างเข้มข้นจำนวน ๔ ปี และปฏิบัติโดยสอนในสถานศึกษาที่ครูสภากำหนดอีกหนึ่งปีรวมเป็น ๕ ปี หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรหลักในการผลิตครู ซึ่งเริ่มมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึงปัจจุบัน

๒. หลักสูตรการผลิตครูขั้นพื้นฐานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพครู (ประกาศนียบัตรบัณฑิต) หลักสูตร ๒ ปี รับผู้ที่ครูสภาอนุญาตให้ปฏิบัติการสอนโดยไม่มีใบอนุญาตเรียนวิชาชีพครู ๑ ปีและได้รับอนุญาตจากต้นสังกัดใช้โรงเรียนเป็นแหล่งปฏิบัติการสอน ๑ ปีรวมเป็น ๒ ปี หลักสูตรนี้เริ่มปี พ.ศ. ๒๕๕๗ จนถึงปัจจุบัน

๓. หลักสูตรการผลิตครูระดับปริญญาโท การสอน (หลักสูตร ๓ ปี) เป็นหลักสูตรที่เปิดสอนสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาอื่นๆ เข้าศึกษาระดับปริญญาโท ๒ ปี และปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาที่คุรุสภารับรอง ๑ ปี รวมเป็น ๓ ปี เมื่อผ่านประเมินตามเกณฑ์แล้ว จะมีคุณสมบัติขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูได้ หลักสูตรนี้เริ่มปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงปัจจุบัน

๔. ข้อเสนอแนะในการผลิตครู (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และเพชรรา พิพัฒน์สันติกุล : ๒๕๕๔ ; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา : ๒๕๕๘)

๔.๑ ปฏิรูประบบการผลิตครูโดยทำแผนการผลิตครูให้สอดคล้องกับแผนการใช้ครูในระดับชาติและแนวโน้มความต้องการครูประเภทต่างๆ ของประเทศ เร่งพัฒนาระบบสารสนเทศครูให้ได้มาตรฐาน ปรับเปลี่ยนเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรการผลิตครูให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน โดยเน้นการปรับเปลี่ยนระบบการรับนักศึกษาครูให้ได้คนดี คนเก่ง มีแววครู มีใจรักการเป็นครูได้เข้าสู่วิชาชีพครู

๔.๒ เร่งพัฒนาให้สถาบันผลิตครูมีคุณภาพสูงเพื่อผลิตครูให้มีสมรรถนะในระดับสากล

๔.๓ วางระบบการจัดสรรทุนให้ผูกพันกับสถาบันผลิตครูในท้องถิ่นตั้งแต่การคัดเลือกผู้รับทุน การศึกษา การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และการบรรจุเข้าทำงานในสถานศึกษาในท้องถิ่น

๔.๔ ปรับระบบและรูปแบบการผลิตครูให้เหมาะสมกับการใช้งานครูในแต่ละระดับและประเภทการศึกษา

๔.๕ ให้มีมหาวิทยาลัยวิชาการศึกษาที่ฝึกความเชี่ยวชาญและความเป็นเลิศการผลิตครู วิจัยค้นคว้าเกี่ยวกับครุศึกษา (Teacher Education) ของประเทศเพื่อให้ทุกฝ่ายยอมรับว่าการครุศึกษาเป็นระบบนิเวศทางการศึกษาที่มีคุณภาพเพื่อพัฒนาประเทศ

๔.๖ วางแผนการผลิต การพัฒนาและการใช้ทรัพยากรครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเป็นระบบให้สอดคล้องกับความต้องการทั้งระดับพื้นฐาน อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษานอกระบบ

๔.๗ จัดระบบให้ผู้สำเร็จการศึกษาอื่นมาเป็นครูโดยศึกษาวิชาชีพครูเพิ่มเติมตามเกณฑ์ที่กำหนด รวมทั้งส่งเสริมให้สถานศึกษาระดมทรัพยากรบุคคล ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน และผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชนเพื่อเป็นผู้สอนและพัฒนาการเรียนรู้

๔.๘ พัฒนาระบบการผลิตครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาสำหรับการ
อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา เชื่อมโยงความสามารถในการสอนและประสบการณ์ในสถานประกอบการ
รวมถึงการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมและผลผลิตเชิงพาณิชย์

อนาคตภาพการผลิตครูของสถาบันอุดมศึกษาไทย (ศักดิ์ชาย เพชรช่วย : ๒๕๕๘) ในทศวรรษหน้า
มีดังนี้

๑. สถาบันผลิตครู มีระบบผลิตครูที่ประกันการมีงานทำ และมีความเป็นครูมืออาชีพ มีความ
พร้อมในกระบวนการผลิตครู มีแผนการผลิตครูที่ชัดเจน มีความต่อเนื่อง และสร้างความเข้มแข็งของ
การผลิตบัณฑิตครู เพื่อไปรับใช้สังคมและท้องถิ่น

๒. สถาบันผลิตครูมีหลักสูตรผลิตครูที่ยึดคุณลักษณะและสมรรถนะที่พึงประสงค์ได้ตรงกับ
ความต้องการของประเทศและท้องถิ่น

๓. สถาบันผลิตครูมีคณาจารย์ที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลและมาตรฐานครู มีผลงาน
ทางวิชาการ และงานวิจัยที่สร้างองค์ความรู้ทางครุศึกษาต่อเนื่องทุกปี

๔. สถาบันผลิตครูมีนักศึกษาที่มีแวວความเป็นครู เป็นบัณฑิตครูที่มีคุณภาพทางวิชาการ
มีจิตวิญญาณความเป็นครูมืออาชีพ และพร้อมจะเป็นครูดีของแผ่นดิน สามารถแก้ปัญหาในการทำงาน
ได้ดี เป็นครูนักจัดการความรู้ มีความคิดวิเคราะห์ มีภาวะผู้นำ เข้าใจระบอบประชาธิปไตย ชุมชน
ท้องถิ่น และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมงานได้

๕. สถาบันผลิตครูมีโรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่มีความเป็นมาตรฐาน และมีครูที่เลี้ยง
ได้รับการขึ้นทะเบียนอย่างเป็นระบบ

๒.๓.๒ สภาพและปัญหาการผลิต การใช้และการพัฒนาครูการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้อง
กับความต้องการในอนาคต (ชนิตา รัักษ์พลเมือง และคณะ : ๒๕๕๘)

๑. การผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถาบันผลิตครูผลิตบัณฑิตเกินความต้องการเกือบ ๒ เท่าตัว
สาขาวิชาที่ต้องการครูมากที่สุดในปี ๒๕๖๗ คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา และจิตวิทยา
ความต้องการเร่งด่วนเกี่ยวกับการผลิตครู คือ การมีระบบติดตามและประเมินผลการผลิตครูที่เป็น
มาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ การผลิตครูที่สอดคล้องกับความต้องการเชิงคุณภาพ และการที่ระบบ
การผลิตครูสามารถดึงดูดคนดี คนเก่ง มีใจรักวิชาชีพครูมาเป็นครูการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๒. การใช้ครูการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความต้องการเร่งด่วน คือ การมีระบบครูที่เลี้ยงที่ส่งเสริม
การปฏิบัติงานของครูในช่วงแรกของการทำงาน การมอบหมายภาระงานให้ครูอย่างเหมาะสม และ

มีระบบติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานครูที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ การมีระบบบรรจุครูที่ตรงกับความต้องการของสถานศึกษาและท้องถิ่น

๓. การพัฒนาครูการศึกษาขั้นพื้นฐาน การพัฒนาครูการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความจำเป็นเป็นลำดับแรก รองลงมาคือ การผลิตครูและการใช้ครู ในด้านการพัฒนาครูนั้นมีความต้องการพัฒนาความรู้ความสามารถด้านการวิจัยมากที่สุด โดยเฉพาะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การสอน และการพัฒนาผู้เรียน

ผลการวิจัยของชนิดา รักษ์พลเมือง และคณะ สนับสนุนการรับนักศึกษาในระบบปิด และควรกระจายอำนาจการบรรจุและใช้ครู โดยเฉพาะมีการนำเงินจากกองทุนพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมและพัฒนาครูตามเจตนารมณ์ของกฎหมายการศึกษา

การปรับหลักสูตรผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานจาก ๕ ปี เป็น ๔ ปี

จากคำแถลงการณ์ของเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ฉบับที่ ๓/๒๕๖๑ เรื่องการปรับหลักสูตรครูเป็น ๔ ปี พบว่าปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรครู) ๕ ปี เท่านั้น และมีมหาวิทยาลัยกลุ่มหนึ่งกำลังพัฒนาหลักสูตรครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ เป็นหลักสูตร ๔ ปี ซึ่งคาดว่าจะจัดทำหลักสูตร ๔ ปี เสร็จในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ จากนั้นจึงจะประกาศรับสมัครนักศึกษา ดังนั้นมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งสามารถเลือกสอนในหลักสูตรครูแบบ ๔ ปี หรือ ๕ ปี ก็ได้ ในการรับสมัครในระบบ TCAS โดยที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) เพื่อเข้ารับสมัครเข้าศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๖๒ หากสมัครเปิดสอนหลักสูตรครู ๕ ปี สามารถเปิดรับตามระบบ TCAS ได้ทันที ตั้งแต่รอบที่ ๑-๕ ส่วนมหาวิทยาลัยที่จะเปิดสอนหลักสูตรครู ๔ ปี ซึ่งหลักสูตรจะแล้วเสร็จในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ก็สามารถเปิดรับตามระบบ TCAS ได้ในรอบ ๒ - ๕ กรณีโครงการผลิตครูคืนถิ่นเป็นโครงการคัดเลือกที่คัดเลือกนักศึกษาที่มีคุณภาพสูง (เกรด ๓.๐๐ ขึ้นไป) โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาไม่ได้กำหนดว่าต้องเป็นหลักสูตรครู ๔ ปี หรือ ๕ ปี แต่ต้องเป็นหลักสูตรครูที่มีคุณภาพสูงในสาขาวิชานั้น และผลผลิตคือ บัณฑิตครูที่มีศักยภาพและสมรรถนะตามที่โครงการครูคืนถิ่นกำหนด จึงขึ้นอยู่กับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (๒๕๖๑) มีความเห็นว่าเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ต้องการยกวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงระดับบัณฑิตศึกษา ประกอบกับปัจจุบันมีระบบออนไลน์ช่วยให้เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างกว้างขวาง จึงควรผลิตครูหลักสูตร ๕ ปีโดยได้รับปริญญาตรี - โท ทางการศึกษาเพื่อไปทดแทนครูที่กำลังเกษียณจำนวนมาก โดยเฉพาะในชนบทเป็นการลดความเหลื่อมล้ำได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะด้านการผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ : ๒๕๖๑)

๑. กระทรวงศึกษาธิการโดยคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติพึงกำหนดให้มีระบบกระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เป็นไปตามความต้องการ (demand-side approach) ให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง ทั้งนี้ รัฐพึงจัดสรรงบประมาณและจัดตั้งกองทุนการผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ เพื่อให้ได้คนดี คนเก่ง มีแวວความเป็นครู ได้มาเรียนครูและเป็นครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาที่มีจิตวิญญาณความเป็นครู มีความรู้ความสามารถที่แท้จริงตามที่รัฐธรรมนุญระบุกำหนดและกลับไปปฏิบัติงานที่ภูมิภาคเพื่อยกคุณภาพการศึกษาในแต่ละพื้นที่ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพการศึกษา

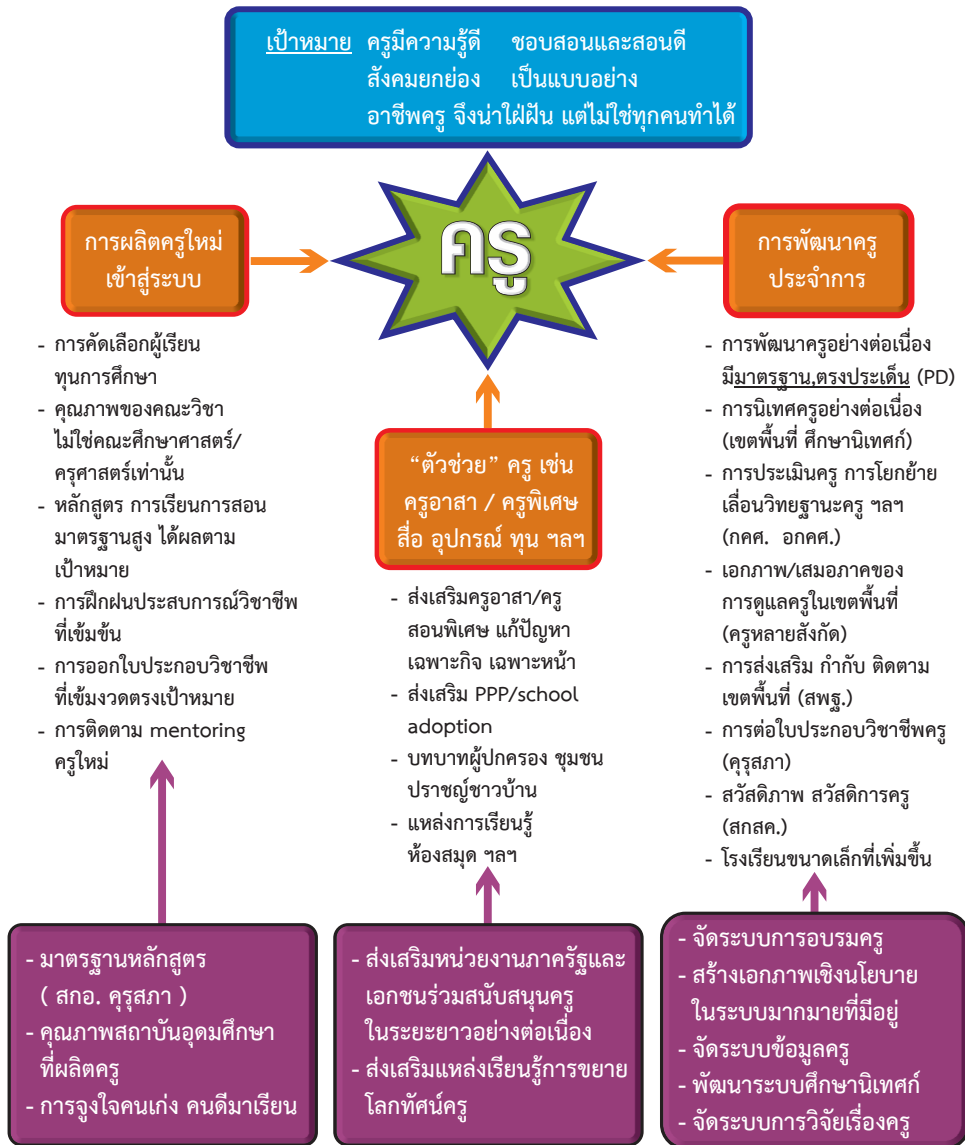
๒. คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติพึงจัดตั้ง “สถาบันครูศึกษาแห่งชาติ” เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้วิชาชีพครูในฐานะวิชาชีพชั้นสูง และพัฒนาครูศึกษาของประเทศให้เจริญก้าวหน้า ได้มาตรฐานในระดับสากล ให้สมกับครูศึกษาเป็นระบบนิเวศของคุณภาพการศึกษาไทย ตลอดจนประสานส่งเสริมและกำกับให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษา ให้มีศักยภาพ ความพร้อม และความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่ (preservice teacher education) การพัฒนาบุคลากรในระยะเริ่มต้นการปฏิบัติงาน (induction teacher education) และการพัฒนาบุคลากรประจำการ (inservice teacher education) อย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาคนไทยตามเป้าหมายการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาของรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้ “เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ เชี่ยวชาญสามารถตามความถนัด และรับผิดชอบต่อตนเองและประเทศชาติ”

๓. กระทรวงศึกษาธิการพึงยกฐานะสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา จากส่วนงานภายใต้สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษามีฐานะเป็นองค์กรมหาชนในกำกับของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

๔. จากบทเรียนสำคัญในการนำพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ สู่ปฏิบัติ คณะกรรมการอิสระเพื่อปฏิรูปการศึกษาพึงเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เชี่ยวชาญได้มีส่วนร่วมในการวางแผน ออกแบบ และดำเนินการ รวมทั้งการประเมินผลโดยวิธีการ Participatory Design and Co-Design ในการจัดทำกฎหมาย นวัตกรรม และมาตรการต่างๆ ในการปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้มีการนำกฎหมาย นวัตกรรม และมาตรการปฏิรูปการศึกษาสู่ปฏิบัติ อย่างมีประสิทธิภาพ

๕. ในการปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาประเทศไทยสู่ Thailand ๔.๐ คณะกรรมการอิสระเพื่อปฏิรูปการศึกษาพึงให้ความสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนศาสตร์ว่าด้วย “ครุศึกษา” ซึ่งเป็นระบบนิเวศของคุณภาพการเรียนรู้และการสร้างความเป็นธรรมทางสังคม รวมทั้งการผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา โดยเฉพาะการคัดสรรคนดี คนเก่ง มีแววครู ให้ทุนมาเรียนครู เป็นครูและคณาจารย์คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ โดยความเชื่อที่ว่าครูและคณาจารย์เป็นชีวิตจำกัดบนของคุณภาพประชาชนของประเทศ

๒.๓.๓ การผลิตและพัฒนาครูโดยรวม (สุเมธนา พรหมบุญ : ไม่ระบุ พ.ศ.)



แผนภูมิที่ ๒.๑ การผลิตและพัฒนาครูโดยรวม

๒.๓.๔ โครงการส่งเสริมการผลิตครูที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ (สควค.) ในอนาคต (สถาบันส่งเสริมการสอนทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี : ๒๕๖๑)

ประสิทธิผลของโครงการ สควค.ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๙) พบว่ามีผู้รับทุนเพียงร้อยละ ๔๓ ที่เป็นผู้ที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ มีผู้สนใจสมัครเข้ารับทุนเป็นจำนวนมาก แต่มีผู้ผ่านข้อเขียนน้อยเกินไป เฉพาะโครงการ สควค. ระยะที่ ๓ มีผู้สนใจสมัครเข้ารับทุนใน ๔ ศูนย์ มหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมโครงการเป็นครั้งแรกมีจำนวนน้อย สัดส่วนผู้ผ่านข้อเขียนน้อยเกินไปและร้อยละผู้รับทุนต่ำกว่าเกณฑ์มาก ในด้านจำนวน และคุณภาพของผู้เข้ารับทุนโครงการ สควค. โดยรวม พบว่าร้อยละเฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าเกณฑ์ค่อนข้างมาก ในด้านคุณภาพปรากฏว่าผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยมีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์ตามวัตถุประสงค์ของโครงการ สควค. ในด้านจำนวนและคุณภาพทางวิทยานิพนธ์ ประมาณร้อยละ ๙๒ เป็นการวิจัยในชั้นเรียน จากวิทยานิพนธ์ทั้งหมด ๒๒๒ เล่ม ส่วนใหญ่เป็นวิทยานิพนธ์ระดับคุณภาพดีมาก หรือดีเยี่ยม และตีพิมพ์ในวารสารวิชาการในฐานข้อมูลระดับชาติ TCI กลุ่ม ๑ หรือ ๒ อีกทั้งได้นำเสนอในที่ประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ นับได้ว่าเป็นวิทยานิพนธ์ที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพตามเกณฑ์ของโครงการ สควค.

ข้อเสนอแนะสำหรับโครงการ สควค. ในอนาคต ๑) ดำเนินการให้ผู้สมัครรับทุนไม่ต่ำกว่า ๒ เท่า โดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายผู้รับทุนผู้มีความสามารถวิชาการทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ที่หลากหลาย อาทิ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางคณิตศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์แล้วได้รับทุนศึกษาต่อระดับปริญญาโททางการศึกษาอีก ๒ ปี ต่อไป ผู้สำเร็จปริญญาตรีทางการศึกษา ๕ ปี หรือ ๔ ปี จากคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์รับทุนศึกษาต่อปริญญาโททางวิทยาศาสตร์ศึกษา คณิตศาสตร์ศึกษา หรือคอมพิวเตอร์ศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์ หรือศึกษาต่อระดับปริญญาโทในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ต่อไป โดยให้เรียนเนื้อหาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ หรือ คอมพิวเตอร์จากคณะวิทยาศาสตร์ ให้ทุนแก่บัณฑิตด้านการศึกษาศาสตร์ การศึกษาคณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ศึกษาจากโครงการครุคืนถิ่น ให้ศึกษาต่อระดับปริญญาโทในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์อีก ๒ ปี โดยให้เรียนวิชาเนื้อหาในระดับปริญญาโทจากคณะวิทยาศาสตร์ด้วย รวมทั้งให้ทุนแก่ผู้ศึกษาในระดับปริญญาตรีในคณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์หรือ สถาปัตยกรรมศาสตร์ให้ได้รับทุนการศึกษาในชั้นปีที่ ๓ – ๔ และให้ทุนศึกษาต่อระดับปริญญาโทในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ อีก ๒ ปี รวมทั้งการรับนักศึกษาที่จบมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ได้รับทุนเข้าศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และได้รับทุนต่ออีก ๒ ปี ศึกษาในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ๒) ปรับปรุงคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครเข้ารับทุนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เช่น บัณฑิตเกียรตินิยมใหม่ต้องสอบวิชาเฉพาะ กำหนดเกณฑ์ภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับผู้รับทุน ปัญหาทุน premium และ super premium ผู้สำเร็จการศึกษาจากคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ไม่ต้องทดสอบวัดแววจความเป็นครู

๓) ปรับปรุงการประชาสัมพันธ์โครงการ สคค. ให้เป็นไปอย่างกว้างขวาง ๔) ปรับปรุงการสอบสัมภาษณ์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น ให้มีการนำเสนอประจักษ์พยานการเรียนรู้ประกอบการสอบสัมภาษณ์ และ ๕) ให้ปรับปรุงหลักสูตรโดยยึดสมรรถนะเป็นหลักโดยลดการสอนเนื้อหารายวิชาลงมุ่งการวิจัยและการปฏิบัติเพิ่มขึ้น หลักสูตรควรเป็นแบบ ๒ ภาษาเพื่อช่วยเสริมสมรรถนะภาษาอังกฤษของผู้เรียนไปด้วยโดยเฉพาะ มีการสรรหาและพัฒนาคณาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรให้สมกับเป็นหลักสูตรสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี

ในอนาคตโครงการ สคค. ในระยะต่อไปจะมีหลักสูตรที่หลากหลายทั้งหลักสูตร ๒ ภาษา หลักสูตรนานาชาติที่สอนในประเทศ มีการรับทุนระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท โดยหวังว่าโครงการ สคค. ในระยะต่อไปจะนำไปสู่การผลิตครูผู้นำการเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับการศึกษาในบริบทใหม่ประเทศไทย ๔.๐ ที่มุ่งสร้างความรู้คุณนวัตกรรมและขับเคลื่อนโดยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นสำคัญ

๒.๓.๕ การผลิตและพัฒนาครูเพื่อเปลี่ยนแปลงประเทศของสิงคโปร์ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และ จิราทัศน์ รัตนมณีฉัตร : ๒๕๖๐)

ประเทศสิงคโปร์ได้ตระหนักและให้ความสำคัญต่อครูศึกษาซึ่งเป็นระบบนิเวศทางการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพสูงเพื่อพัฒนาประเทศโดยมีความเชื่อว่า “สร้างอนาคตประเทศผ่านการสร้างครุคุณภาพสูง” โดยสถาบันครูศึกษาของประเทศและได้ดำเนินการตามผลวิจัยของ Sir Michael Barber (๒๐๐๗) ที่พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพของระบบโรงเรียนคือ ๑) มีการคัดคนที่เหมาะสมเพื่อเป็นครู ๒) การพัฒนาให้เป็นครุคุณภาพ และ ๓) การประกันระบบการจัดการเรียนการสอนที่ดีที่สุดสำหรับนักเรียนทุกคน โดยประเทศสิงคโปร์ได้ดำเนินการดังนี้

๑. ผู้เรียนครูมาจากผู้ได้คะแนนสูงร้อยละ ๓๐ ของรุ่น
๒. ระบบการคัดเลือกพิจารณาจากความรู้ด้านวิชาการ ทักษะการสื่อสารและมีแรงจูงใจในการสอน
๓. การคัดเลือกครู มี ๔ กระบวนการคือ

๓.๑ การคัดกรองขั้นต้นโดยพิจารณาใบสมัคร ต้องสมัครเรียนตรงสาขาที่ต้องการ และแสดงให้เห็นว่ามีความสนใจในเด็กและการศึกษา

๓.๒ การประเมินด้วยการทดสอบโดยมีความรู้ด้านภาษาระดับสูงพร้อมทั้งแสดงหลักฐานความสามารถ

๓.๓ การสัมภาษณ์เพื่อตรวจสอบเจตคติ ความถนัดหรือแววครู และบุคลิกภาพ ซึ่งสัมภาษณ์โดยครูใหญ่ที่มีประสบการณ์ ๓ คน

๓.๔ มีการติดตามผลที่สถาบันทางการศึกษาแห่งชาติ (National Institute of Education : NIE) โดยตรวจสอบเจตคติ ความถนัดในความเป็นครู หรือแววครูและบุคลิกภาพ ในระหว่างเรียนครูที่ NIE ด้วย

ประเทศสิงคโปร์บรรจุแต่งตั้งให้เป็นครูตั้งแต่วันที่เริ่มศึกษา และได้รับเงินเดือนขณะเรียนครูด้วย ไม่ใช่กลไกตลาดในการสร้างครูคุณภาพสูง หลังจากสำเร็จการศึกษามีการประเมินและคัดสรรครูในแต่ละสาขาที่ต้องการและเป็นครูคุณภาพสูงจะได้รับบรรจุเข้าเป็นครูประจำการซึ่งประมาณ ๑ ใน ๓ ของบัณฑิตครูได้รับการบรรจุเป็นครู ส่วนครูใหญ่มีการคัดสรรคนเก่งมาเป็นครูใหญ่ได้รับเงินเดือนสูง โดยคัดความเป็นผู้นำที่ดีสร้างคุณภาพและการเปลี่ยนแปลงที่พึงประสงค์ได้ มีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของครูใหญ่ในทุก ๖ เดือน เพื่อประกันว่าผู้เรียนทุกคนจะได้รับการศึกษาที่ดีที่สุด

ในการพัฒนาครูประจำการ ครูประจำการทุกคนจะได้รับการอบรมพัฒนาไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ ชั่วโมงต่อปี โดยรัฐเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด

ประเทศสิงคโปร์ใช้ V๓SK เป็นโมเดลในการผลิตครูคุณภาพสูง และพัฒนาครูประจำการเป็นโมเดลหลักสูตรการผลิตครูในศตวรรษที่ ๒๑ คือการให้ความสำคัญกับคุณค่าในการเป็นครู ทักษะและความรู้ที่ครูคุณภาพสูงพึงมี หลักสูตรผลิตครูคุณภาพสูงมีสาระสำคัญ คือ

๑. คุณค่า หรือจิตวิญญาณความเป็นครูในศตวรรษที่ ๒๑ (Values : V) ซึ่งประกอบด้วย

๑.๑ V๑ คุณค่าการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner Centered Values) เช่น ความเห็นอกเห็นใจ เชื่อว่าเด็กทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ ยอมรับในความหลากหลาย เคารพในความเป็นมนุษย์ของแต่ละบุคคล

๑.๒ V๒ เอกลักษณ์ของครู เช่น มุ่งมาตรฐานชั้นสูง แสวงหาธรรมชาติของสรรพสิ่ง มุ่งพัฒนาตลอดเวลาเพื่อให้ดีกว่าเดิม จรรยาบรรณครู ความเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพชั้นสูง

๑.๓ V๓ มุ่งบริการต่อวิชาชีพและชุมชน เช่น การเรียนรู้แบบร่วมมือ และได้ปฏิบัติการฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือสหกิจศึกษา เป็นที่ปรึกษาแนะนำ

๒. ทักษะครูในศตวรรษที่ ๒๑ (Skills : S) เช่น ทักษะการสอน ทักษะการบริหารจัดการตนเอง ทักษะการเป็นผู้อำนวยการความสะดวกในการเรียนรู้ เชาวปัญญาทางอารมณ์ และสังคม

๓. ความรู้ที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ (Knowledge : K) ความรู้เกี่ยวกับตนเอง นักเรียน ชุมชน การเรียนการสอน หลักสูตร เนื้อหาแต่ละวิชา สำนักสากลหรือความฉลาดรู้สากล ความรู้เรื่อง สิ่งแวดล้อม

ประเทศสิงคโปร์มีเอกภาพในการผลิต และพัฒนาครู โดยการลงทุนมหาศาลเพื่อให้ได้ครู คุณภาพสูงเข้าสู่วิชาชีพครู ผลิตโดยสถาบันการศึกษาแห่งชาติเพียงแห่งเดียว และทำงานใกล้ชิดกับ กระทรวงศึกษาธิการ โดยรัฐบาลเป็นผู้กำหนดนโยบายในการผลิตและพัฒนาครู นอกจากนี้สถาบัน การศึกษาแห่งชาติยังทำหน้าที่เป็นสถาบันวิจัยและพัฒนาด้านการครุศึกษา และการศึกษาของประเทศ ทั้งนี้ เน้นนำโจทย์วิจัยมาจากการปฏิบัติในโรงเรียนรวมทั้งเสาะแสวงหาความรู้และการปฏิบัติที่ดี ในโลกมาศึกษาวิจัยและปรับใช้ในการผลิตและพัฒนาครูคุณภาพสูงโดยเฉพาะ พัฒนาระบบการศึกษา ของประเทศสิงคโปร์อยู่เสมอ ผลวิจัยสู่ปฏิบัติโดยมีกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้นำผลงานวิจัย รูปแบบ และนวัตกรรมการศึกษาสู่การปฏิบัติในโรงเรียน

๒.๔ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๒.๔.๑ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้สถานศึกษา ของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล “จึงเห็นสมควรให้สถาบันราชภัฏเป็นสถานศึกษา ของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาและเป็นนิติบุคคล โดยมีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อ ทำหน้าที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์และภาระหน้าที่ในการ ส่งเสริมการเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ สร้างบัณฑิตที่มีความรู้คู่ความดี สร้างสำนึกในคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่นและของชาติ เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ประสานความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน และองค์กรอื่นเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ศึกษาและ แสวงหาแนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิต และประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมทั้งศึกษา ส่งเสริม สืบสานโครงการอันเนื่องมาจาก แนวพระราชดำริ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นและสังคม สอดคล้องกับ นโยบายการบริหารและจัดการศึกษาของรัฐตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ” (พระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ , หน้า ๒๔)

มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ ดังนี้

“มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู” (พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗, หน้า ๒)

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๗ ดังกล่าว มหาวิทยาลัยราชภัฏมีภาระหน้าที่ตามมาตรา ๘ ดังนี้

“มาตรา ๘ ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ ให้กำหนดภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล

(๒) ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง การผลิตบัณฑิตดังกล่าว จะต้องให้มีจำนวนและคุณภาพสอดคล้องกับแผนการผลิตบัณฑิตของประเทศ

(๓) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึก และความภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและชาติ

(๔) เรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนาและนักการเมืองท้องถิ่น ให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตย คุณธรรม จริยธรรม และความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

(๕) เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

(๖) ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

(๗) ศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหาแนวทาง เพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

(๘) ศึกษา วิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติการกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” (พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗, หน้า ๒ - ๓)

๒.๔.๒ “วิจิตร” ชี้ มรภ. ต้องเพื่อพัฒนาท้องถิ่น (ก้านบัวรายวัน : ๒๕๕๐)

“ศ.ดร. วิจิตร ศรีสอาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ชี้ว่าระบบการบริหารและงบประมาณ มรภ. กำลังเข้าสู่ระบบเหมือนมหาวิทยาลัยทั่วไป ย้ำให้ทำหน้าที่เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น โดยอาศัยข้อมูลที่มีและความต้องการของท้องถิ่นโดยตรง พร้อมชวนปราชญ์ชาวบ้าน ผู้รู้ ผู้เล่นในท้องถิ่นร่วมพัฒนาช่วยแก้ปัญหาความยากจน ส่วนการประเมินของ สมศ. ก็ควรให้ความสำคัญเรื่องภารกิจหลักความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่นด้วย

ศ.ดร. วิจิตร ศรีสอาน กล่าวว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มีภารกิจหลักเพื่อท้องถิ่นโดยตรงไม่เหมือนมหาวิทยาลัยอื่นๆ ยังเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อภูมิภาค ดังนั้นภารกิจนี้ต้องชัดเจน สิ่งที่สำคัญคือ มรภ. จะต้องเข้าถึงชุมชนให้เข้าใจ เข้าถึง แล้วจึงพัฒนา จึงจะเหมาะสมกับท้องถิ่น

“มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องทราบความต้องการของท้องถิ่นอย่างมีฐานข้อมูลในเรื่องต่างๆ ที่ชัดเจนแล้วพยายามสร้างแรงงานทางความรู้ หรือ Knowledge worker ให้ได้ว่าจะเปิดสอนวิชาอะไรจึงจะเหมาะสมรวมทั้งภารกิจ ๔ อย่าง ของมหาวิทยาลัยด้านผลิตบัณฑิต วิจัย บริการวิชาการ แก่ชุมชน และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมก็ต้องพร้อมปฏิบัติอย่างเต็มความสามารถ มรภ. ต้องเป็นผู้ช่วยให้ประชาชนหลุดพ้นจากความยากจนได้โดยใช้การศึกษาเข้ามาช่วยแก้ไข ดังที่อาจารย์ประเวศ วะสี วิจัยพบว่าคนยากจนส่วนใหญ่จบแค่ ป. ๔ การศึกษาน้อย ดังนั้น มรภ. ต้องเป็นผู้นำ เป็นเจ้าภาพช่วยเหลือในเรื่องนี้ให้พยายามเชิญผู้รู้ ผู้เล่น หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน มาช่วยให้มากกว่า รัฐบาลชุดนี้ยินดีจะสนับสนุนเต็มที่ซึ่งจะยึดหลักการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเป็นหลัก”

๒.๔.๓ บทบาทสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาท้องถิ่น (วิชญ์ เครื่องาม : ๒๕๕๑)

“...บัญชาสวรรค์ว่าราชภัฏจะต้องทำงานให้ท้องถิ่นพัฒนาท้องถิ่น มันเป็นบัญชาที่ปฏิเสธไม่ได้ หลีกเลี่ยงไม่ได้แล้ว... ตราบไต่ที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏยังอยู่ เปิดขึ้นมาที่ไรท์พบว่า มีบัญชาสวรรค์อยู่ว่าราชภัฏต้องทำงานกับท้องถิ่น... มหาวิทยาลัยราชภัฏจะต้องพัฒนาท้องถิ่น เริ่มต้นก็เอาก่อนแล้ว สONGพูดว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏต้องเชิดชูภูมิปัญญาท้องถิ่น สามเขามองว่า จะต้องผลิตบัณฑิตให้บัณฑิตมีความผูกพันกับท้องถิ่น สี่เขาบอกว่าจะต้องช่วยให้ประชาชนในท้องถิ่น มีความเท่าทันในการเปลี่ยนแปลงของโลก... ห้าเขาบอกว่าต้องสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการโดยยึดหลักภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล หกเขาพูดถึงเรื่องการส่งเสริมสร้างวัฒนธรรมในท้องถิ่น... เจ็ดพูดถึงการที่จะต้องมียุทธศาสตร์ในการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่นรู้จัก การประกอบสัมมาชีพพูดถึงการสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริที่อยู่ในท้องถิ่น พูดถึงความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อบต. อบจ. และเทศบาล... แล้วเงินจะมาจากไหน เขาก็ใส่ให้อีกมาตราหนึ่งทั้งนี้รายได้ของราชภัฏ... ได้มาจากงบประมาณแผ่นดินและมาจากงบประมาณ ราชการส่วนท้องถิ่น เขาก็คิดเงินไว้ให้ ที่นี้พอได้เงินท้องถิ่นมาทำงานเพื่อท้องถิ่นแล้ว... เขามองว่า กรรมการสภามหาวิทยาลัยครั้งหนึ่งต้องเป็นคนในท้องถิ่น สรุปลงก็ท้องถิ่น ลงก็ท้องถิ่น หายใจเข้า ก็ท้องถิ่น หายใจออกก็ท้องถิ่น...” (วิชญ์ เครื่องาม : ๒๕๕๑, ๘ - ๙)

บทบาทที่สำคัญที่มหาวิทยาลัยราชภัฏจะทำให้กับท้องถิ่นได้ ได้แก่

หนึ่ง มหาวิทยาลัยช่วยเปิดพื้นที่ให้กับท้องถิ่นหรือชุมชนใดที่ไม่ใช่เมืองหลวง

สอง สิ่งที่มหาวิทยาลัยจะทำให้กับชุมชนได้คือ การเรียนการสอน การเปิดหลักสูตร การตั้งคณะ การจัดวิชาสอน การหาอาจารย์ การรับนักศึกษา การศึกษาวิจัย ให้คำนึงถึงท้องถิ่นด้วยการเรียนให้เกิดความรู้ปฏิบัติได้ มีวิชาชีพติดตัว และเป็นผู้นำไปสร้างการเปลี่ยนแปลงในท้องถิ่น

สาม มหาวิทยาลัยช่วยพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นให้เขาฉลาดเฉลียว เรียนรู้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง จะเป็นการอบรมระยะสั้น หรือการศึกษาเพื่อปริญญาก็ได้

สี่ มหาวิทยาลัยเข้าไปมีบทบาทช่วยสนับสนุนส่งเสริมเหลียวแลศิลปวัฒนธรรม โบราณคดี ประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์ ภูมิปัญญา เทคโนโลยีของท้องถิ่น

ห้า มหาวิทยาลัยเข้าไปร่วมพัฒนาท้องถิ่นในเขตพื้นที่บริการอย่างต่อเนื่อง

หก มหาวิทยาลัยช่วยจังหวัดในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อตั้งงบประมาณมาใช้กับจังหวัด

๒.๔.๔ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเร่งด่วนสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏจากผลประเมิน
คุณภาพภายนอกรอบแรก พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาได้ประเมินคุณภาพภายนอก
มหาวิทยาลัยราชภัฏและมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาคุณภาพมหาวิทยาลัยราชภัฏสรุปได้
ดังนี้

๑. ผลผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและท้องถิ่น โดยเฉพาะการให้
ความสำคัญต่อการผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อปฏิรูปการศึกษา
เพื่อประชาชนตามนโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์ที่ ๒ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พุทธศักราช ๒๕๔๒ ฉบับปรับปรุง ๒๕๕๕

๒. จำกัดปริมาณ เพิ่มคุณภาพบัณฑิต

๓. พัฒนาคณาจารย์ให้เป็นไปตามเกณฑ์ของ สกอ. อาจารย์คณาจารย์ปริญญาเอกหรือ
เทียบเท่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓๐ ทั้งโดยรวมและแต่ละกลุ่มสาขา

๔. พัฒนาการวิจัยและงานสร้างสรรค์ของอาจารย์

๕. ปรับปรุงระบบบริหารและจัดการของมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะระบบสารสนเทศ
เพื่อการบริหารจัดการและเพื่อการประกันคุณภาพ

๖. ปรับปรุงระบบการประกันคุณภาพโดยเฉพาะการกำหนดมาตรฐานอุดมศึกษาของ
มหาวิทยาลัย ระบบการพัฒนาคุณภาพ ระบบการติดตามคุณภาพและระบบการประเมินคุณภาพ
รวมทั้งการติดตามและประเมินผล

๗. ปรับปรุงหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร รวมทั้งระบบประกันคุณภาพหลักสูตร
ให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘

๘. สร้างความเข้มแข็งให้กับสภามหาวิทยาลัยและในอนาคตองค์ประกอบของ
สภามหาวิทยาลัยควรประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ใช้บัณฑิตเป็นส่วนใหญ่

๙. ค้นหาและสร้างศูนย์ความเป็นเลิศเพื่อแสดงเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เช่น
ศูนย์ความเป็นเลิศด้านการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาอันเป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนา
ท้องถิ่น

๒.๔.๕ รูปแบบการบริหารสถาบันเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (เพชรสุตา ภูมิพันธ์ : ๒๕๔๙)

๑. กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ควรพัฒนาไปพร้อมกันในการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาประกอบด้วย ๑) กลุ่มส่วนราชการ และองค์การบริหารส่วนตำบล ๒) กลุ่มผู้ประกอบการและนักศึกษา และ ๓) กลุ่มผู้ประกอบการเอกชน

๒. ลำดับความสำคัญของการพัฒนาตามภารกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ตารางที่ ๒.๑ แสดงลำดับความสำคัญของการพัฒนาตามภารกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ภารกิจ	ลำดับการพัฒนา			รวม
	กลุ่มส่วนราชการ และอบต.	ผู้ประกอบการ และนักศึกษา	ผู้ประกอบการ เอกชน	
๑. การสอน	๓	๓	๓	๙
๒. การวิจัย	๔	๒	๒	๘
๓. การบริการวิชาการแก่สังคม	๑	๑	๑	๓
๔. การปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี	๒	๔	๔	๑๐
๕. การทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม	๓	๕	๖	๑๔
๖. การผลิตครู และส่งเสริม วิทยฐานะครู	๖	๖	๕	๑๗

โดยสรุป ลำดับที่ของภารกิจของมหาวิทยาลัยนครราชสีมาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับที่ ๑ การบริการวิชาการแก่สังคม ซึ่งเป็นภารกิจเสริมของสถาบันอุดมศึกษา ในกรณีของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความเห็นพ้องกันว่าบริการวิชาการแก่สังคมมีบทบาทที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาท้องถิ่น โดยควรกำหนดแนวทางที่เน้นรูปแบบการแก้ปัญหาชีวิตจากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นฐานและเชื่อมโยงสู่ความรู้สากลจัดตั้งองค์กรบริการครอบคลุมพื้นที่บริการศึกษาวิจัยและบริการท้องถิ่นโดยผู้รู้ในท้องถิ่นมีส่วนร่วมกำหนดหน่วยงานในมหาวิทยาลัยเป็นเจ้าภาพประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดเก็บและให้บริการข้อมูลที่ชัดเจน ขอความร่วมมือคนใน

ท้องถิ่นร่วมวิเคราะห์ปัญหาและร่วมแสวงหาแนวทางการแก้ปัญหาโดยมหาวิทยาลัยสนับสนุน และติดตามผลการบริการที่สามารถแก้ปัญหาพัฒนาชีวิต และสังคมได้

ลำดับที่ ๒ การวิจัย ซึ่งเป็นภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยควรกำหนดทิศทางเพื่อแก้ปัญหา พัฒนาชีวิต และสังคมในท้องถิ่น โดยการพึ่งพาตนเองทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม จัดตั้งองค์กรวิจัยมืออาชีพ ครอบคลุมพื้นที่รับผิดชอบ สร้างทีมพัฒนานักวิจัย มุ่งสร้างผลงานวิจัยเฉพาะสาขา และบริการสังคม ประสานงานให้มีการศึกษาองค์ความรู้ที่มีลักษณะเฉพาะกับท้องถิ่น ประยุกต์ใช้ และเผยแพร่ ขอความร่วมมือกับชุมชนในการวิจัยร่วมกับอาจารย์ และนักศึกษาในการพัฒนาท้องถิ่น และการเรียนการสอน และติดตามผลจากการดำเนินงานวิจัยไปใช้แก้ปัญหาพัฒนาชีวิต และสังคมในท้องถิ่น

ลำดับที่ ๓ การสอน ซึ่งเป็นภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยพึงกำหนดจุดมุ่งหมายของการสอน และการผลิตบัณฑิต คือ เน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ไปปฏิบัติแก้ปัญหา และพัฒนาชีวิตได้ด้วยตนเอง สร้างหลักสูตรให้สัมพันธ์กับปัญหา และความต้องการทางเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรมของท้องถิ่น โดยท้องถิ่นมีส่วนร่วมกำหนดขอบข่ายเนื้อหาเป็นความรู้สากลผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างเหมาะสม วางแผนการสอนโดยใช้ทฤษฎีควบคู่กับปฏิบัติจริงในพื้นที่ และใช้ปัญหาของท้องถิ่นเป็นโจทย์ในการเรียนการสอน ขอความร่วมมือจากภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมสอน และใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น มีคณะกรรมการบริหารงานวิชาการที่ประกอบด้วยผู้บริหาร และบุคลากรภายนอก ประสานกับคณะวิชา/อาจารย์ผลิตผลงานวิชาการที่สนองปัญหาความต้องการของท้องถิ่นในแต่ละด้าน และประเมินผลจากการประยุกต์ใช้ทฤษฎีในการปฏิบัติจริงในพื้นที่

ลำดับที่ ๔ การปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี เป็นภารกิจสำคัญของมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยพึงกำหนดเป้าหมาย เพื่อให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และใช้เทคโนโลยีได้วางแผนพัฒนาเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัยเพื่อเอื้อต่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ชัดเจน จัดสร้างระบบเชื่อมโยงเครือข่ายความรู้ และข้อมูลท้องถิ่นสู่ท้องถิ่น ประสานงานการผลิตพัฒนาผลงานสำเร็จรูปตามเทคโนโลยีสู่การใช้ และติดตามผลการค้นคว้า และการใช้เทคโนโลยีตามความต้องการของท้องถิ่น

ลำดับที่ ๕ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมซึ่งเป็นภารกิจเสริมของสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยควรมีแผนงานโครงการที่แสดงให้ทุกส่วนประจักษ์ว่าวัฒนธรรมพื้นบ้านมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ วางแผนศึกษารูปแบบทางเลือกวัฒนธรรมที่ไม่ทำลายวัฒนธรรมท้องถิ่น คณะกรรมการส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมไทยมีผู้รู้ในท้องถิ่นร่วมเป็นกรรมการ และร่วมอนุรักษ์ เผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น ขอความร่วมมือกับท้องถิ่นสร้างระบบเครือข่ายวัฒนธรรมทั้งระดับตำบล และอำเภอ ประสานท้องถิ่นนำภูมิปัญญาด้านศิลปะและวัฒนธรรมมาใช้ในการเรียนการสอน และติดตามผลงานร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยกับท้องถิ่นที่เน้นการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาในการพัฒนาชีวิต

ลำดับที่ ๖ การผลิตครูและส่งเสริมฐานะครู เป็นที่น่าแปลกใจที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตระหนัก และให้ความสำคัญของภารกิจการผลิตและพัฒนาครูต่อการพัฒนาท้องถิ่นค่อนข้างต่ำมาก เป็นลำดับสุดท้ายของภารกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยควรมีแผนงานโครงการ หน่วยงานผลิตครู และพัฒนาครูให้มีความเป็นเลิศทางวิชาชีพครู เพื่อเป็นที่พึงของท้องถิ่น จัดโครงการ พัฒนาศูนย์วิชาชีพครูให้มีความพร้อม และเพิ่มศักยภาพครู จัดให้มีกระบวนการแสวงหาเทคโนโลยี วิชาชีพครูแนวใหม่ จัดสร้างแม่แบบองค์ความรู้ในการแก้ปัญหาของครู ประสานอาจารย์สังกัด การศึกษาขั้นพื้นฐานที่ชำนาญ ร่วมผลิตและพัฒนาครู และสร้างกลไกการติดตามควบคุมการผลิตครู ให้มีคุณภาพ

๒.๔.๖ การวิจัยพัฒนาท้องถิ่น เพื่อแผ่นดินไทยของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

๑. การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ งานวิจัยการปฏิรูปการศึกษา ท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้ใช้กระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในพื้นที่ ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้ง องค์กรที่ศึกษา และเผ่าระวังเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน โดยได้รับการหนุนเสริมจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และหน่วยงานวิจัยอื่น ผลการวิจัยพบว่าการศึกษาการปฏิรูปการศึกษา ท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏในระหว่างปี ๒๕๔๗ - ๒๕๕๗ สะท้อนให้เห็นภาพความสำเร็จของ นวัตกรรมการศึกษา ๓ ด้าน คือ

๑.๑ ด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เกิดนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การสอนเน้นกระบวนการคิด การพัฒนาทักษะภาษา การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการพหุปัญญา การพัฒนา นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา การจัดการเรียนรู้แบบฉลาดรู้ การจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้าง จิตสาธารณะ ยุววิจัย ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น วิทยาศาสตร์ท้องถิ่น หลักสูตรท้องถิ่น การจัดการเรียนรู้ เพศศึกษา

๑.๒ ด้านการผลิต พัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการ เกิดการวิจัยการผลิต ครู ๕ ปี และการผลิตครู ๔ ปี บวกหนึ่ง การมีส่วนร่วมของท้องถิ่นในการผลิตครู การบูรณาการ การบริหารจัดการการผลิตครูของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย และการสร้างภาคีเครือข่ายในการผลิตครู และมีการพัฒนาศักยภาพครูรุ่นใหม่ตามสถานการณ์ของสังคม การใช้วิถีธรรมในการพัฒนาครู และ บุคลากรประจำการ การพัฒนาครู “ครูวิจัยเน้นวิทยาศาสตร์ท้องถิ่น และประวัติศาสตร์ท้องถิ่น” การพัฒนาครูในเขตพื้นที่ทรกัณฑ์และการพัฒนาครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ๓ จังหวัดภาคใต้

๑.๓ ด้านการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา งานวิจัยที่สะท้อนให้เห็นถึง การปฏิรูปการศึกษาท้องถิ่นด้านการบริหาร ได้แก่ การพัฒนาข้อมูลเพื่อการบริหาร การพัฒนาท้องถิ่น แบบบูรณาการบนฐานความรู้ การพัฒนางานขององค์กรโดยใช้กระบวนการวิจัย และการพัฒนา คุณภาพ/ประกันคุณภาพการศึกษา การพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก การวิจัยและพัฒนาเครือข่ายสถาบัน การศึกษาในพื้นที่เพื่อเสริมสร้างคุณภาพการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน และการพัฒนาการบริหาร จัดการคุณภาพการศึกษาเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้และพัฒนายุทธศาสตร์ด้านการศึกษาของท้องถิ่น ของเครือข่ายของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

จุดเน้นและความเชี่ยวชาญในการวิจัยปฏิรูปการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งได้ วิจัยการศึกษาโดยใช้บริบทและสถานการณ์ปัญหาของท้องถิ่นเป็นโจทย์วิจัยเพื่อร่วมกันวิจัยปฏิบัติการ แบบมีส่วนร่วมโดยเน้นการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาตะวันออก และองค์ความรู้สากล มหาวิทยาลัยราชภัฏเกิดจุดเน้นและความเชี่ยวชาญ เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เชี่ยวชาญ การวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ท้องถิ่น การแก้ไขปัญหาคณิตศาสตร์ทางเพศของเด็กและเยาวชน และการพัฒนา พื้นที่เพิ่มความมั่นคง มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี มีความเชี่ยวชาญการวิจัยด้านการเฝ้าระวังสถานการณ์เด็กและเยาวชน มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานีเชี่ยวชาญการวิจัยการพัฒนาการเรียนการสอนด้วยกระบวนการคิด พหุปัญญา และการสร้างเครือข่ายวิจัยการศึกษาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีเชี่ยวชาญการวิจัยการพัฒนา คุณธรรมจริยธรรม

ทิศทางและแนวทางการวิจัยการปฏิรูปการศึกษาท้องถิ่นในอนาคต มหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรมุ่งเน้นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมโดยมีพหุภาคีเครือข่าย การบริหารจัดการงานวิจัย เพื่อหนุนเสริมคุณภาพงานวิจัย ได้แก่ การพัฒนาบุคลากรเพื่อสร้างเครือข่ายการวิจัยทางการศึกษา ในพื้นที่ การจัดทำข้อมูลความต้องการของท้องถิ่น การร่วมมือพัฒนาการศึกษาท้องถิ่น การพัฒนา คุณภาพการศึกษา การพัฒนาวิชาชีพครู การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม การพัฒนาเด็กและเยาวชน และการพัฒนาระบบติดตามประเมินผลเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้

๒. การสังเคราะห์งานวิจัยการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาวิสาหกิจ ชุมชนของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลการวิจัยแสดงสถานภาพองค์ความรู้จากงานวิจัยวิสาหกิจชุมชน จำแนกเป็น ๗ ด้าน คือ บริบทชุมชนและสถานภาพศักยภาพวิสาหกิจชุมชน การพัฒนากระบวนการ ผลิตและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ การพัฒนาการตลาด การบริหารจัดการองค์กร การสร้างเครือข่ายและ บทเรียนจากการค้าเป็นงาน และปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จ

ทิศทางการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนในอนาคต คือ การส่งเสริมบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้มีกลไกปฏิบัติพันธกิจที่บูรณาการงานสอน วิจัย บริการวิชาการให้เชื่อมโยงกับปัญหาทางวิสาหกิจชุมชนอย่างยั่งยืน การส่งเสริมเครือข่ายความร่วมมือระหว่างวิสาหกิจชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับสถานศึกษา และองค์กรภาคีเพื่อยกระดับคุณภาพวิสาหกิจชุมชนอย่างยั่งยืน การจัดทำฐานข้อมูลการพัฒนาบุคลากรและการเชื่อมโยงโจทย์วิจัยและพัฒนาของวิสาหกิจชุมชนกับภาควิชาการ และองค์กรภาคีเพื่อให้เกิดการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้สู่การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

๓. การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในท้องถิ่นของเครือข่ายของมหาวิทยาลัยราชภัฏ การวิจัยเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสรุปประเด็นหลักได้ ๖ ประเด็น คือ ระบบวิจัยท่องเที่ยวท้องถิ่นใช้การวิจัยแบบมีส่วนร่วม ทำวิจัยเชิงพื้นที่/ท้องถิ่นมุ่งให้เกิดผลในพื้นที่ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีการสร้างเครือข่ายและจัดการเครือข่ายอีกทั้งยกระดับไปพัฒนาต่อยอดขยายผลได้ ผลวิจัยใช้ประโยชน์ได้เพราะการพัฒนาแบบมีส่วนร่วม การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวทั้งนักวิจัย อาจารย์ และนักศึกษา และการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ให้เกิดสำนึกรัก และภาคภูมิใจในท้องถิ่นตนเอง

สรุปบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏต่อการวิจัยเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายพื้นที่เด่นคือ การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย มีความถนัดการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว การตลาด แผนยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของชุมชน และการพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีพื้นที่เด่น คือ ต้นน้ำแควน้อยและบ้านหนองบัว มีความถนัดการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมเส้นทางท่องเที่ยว และการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ พื้นที่เด่นคือ บางปะกง และมีความถนัดการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาระบบฐานข้อมูลท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต พื้นที่เด่นคือ กลุ่มอ้นตามัน และมีความถนัดการวิจัยเกี่ยวกับการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการวิจัยด้านการท่องเที่ยวมีดังนี้

๑. มีหน่วยประสานระดับชาติเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การวิจัยเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ประสานองค์การต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและพัฒนานักวิจัยให้แก่เครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏ
๒. บูรณาการวิจัยเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวกับการเรียนการสอน
๓. จัดเก็บและเผยแพร่ผลวิจัยอย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดการนำผลวิจัยไปใช้อย่างจริงจัง
๔. จัดตั้งเครือข่ายผู้ใช้ผลวิจัยทำหน้าที่กำหนดเป้าหมายการวิจัย และสนับสนุนการวิจัยรวมทั้งการนำผลไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น

๕. จัดตั้งศูนย์พัฒนานักวิจัยด้านการท่องเที่ยวให้แก่กลุ่มประเทศในอนุภูมิภาค
กลุ่มแม่น้ำโขง เพื่อรองรับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สำหรับนักท่องเที่ยวทั่วโลก

๖. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการทำวิจัยเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งโดยเฉพาะ
การวางแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว การพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว การเชื่อมโยงการวิจัย
การท่องเที่ยวกับระบบการศึกษา ระบบข้อมูลและการพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยว

๔. การสังเคราะห์งานวิจัยภูมิปัญญาอาหารท้องถิ่นสู่สากลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ปี ๒๕๔๕
- ๒๕๕๑ จากการศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการจัดการศึกษาด้านอาหารมาตั้งแต่เป็นโรงเรียน
การเรือนจนกระทั่งผลิตครุฑกรรมศาสตร์ นักคหกรรมศาสตร์ นักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
การอาหาร และบุคลากรในสายการผลิตอาหารและการบริการ โดยมีหลักสูตรอุตสาหกรรมอาหาร
และบริการ หลักสูตรการอาหารและธุรกิจบริการ หลักสูตรธุรกิจอาหารและโภชนาการ หลักสูตร
วิทยาศาสตร์อาหารประยุกต์และการบริการ หลักสูตรวิทยาศาสตร์การอาหารและบริการ หลักสูตร
ธุรกิจจัดการและร้านอาหารแบบเร่งด่วน นอกจากนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตได้พัฒนาหลักสูตร
มหาบัณฑิตสาขาการจัดการกลุ่มธุรกิจอาหารและภัตตาคารด้วย

ตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศมีบทบาทด้านการวิจัยและพัฒนาอาหาร
ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการสร้างองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมอาหารไทย
การเพิ่มมูลค่าและการส่งเสริมการผลิตอย่างปลอดภัยรวมทั้งการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ และเชื่อมโยง
กับการท่องเที่ยวท้องถิ่น ผลการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏมีการวิจัยด้านอาหาร
ท้องถิ่นที่มีศักยภาพเพื่อสร้างอาชีพของคนในท้องถิ่น และรักษึ่ถิ่นฐานบนฐานเศรษฐกิจพอเพียง
นำไปสู่ชุมชนที่เข้มแข็งและมีการจัดระบบอาหารจนเกิดความมั่นคงทางอาหารในท้องถิ่นแล้วนำไปสู่
ครัวโลกโดยใช้กระบวนการวิจัย เพื่อยกระดับองค์ความรู้พื้นฐาน และเชิงประยุกต์ของอาหารท้องถิ่น
ในแต่ละภูมิภาค เพื่อสร้างความสมดุลระหว่างความมั่นคงทางอาหารกับการสร้างอาชีพในท้องถิ่น
ตลอดจนความเชื่อมโยงอาหารไทยกับการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่

ทิศทางในอนาคตมหาวิทยาลัยราชภัฏพึงบูรณาการการเรียนการสอนกับการวิจัยอาหาร
ไทยเพื่อนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ผ่านหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ การวิจัยพัฒนาหลักสูตรเพื่อสร้าง
ผู้ประกอบการระบบธุรกิจอาหารร่วมกับสหกิจศึกษา ประสานความร่วมมือกลุ่มงานวิจัยด้านอาหาร
ท้องถิ่นในระดับภูมิภาค และสร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ เป็นเครือข่าย
การวิจัยอาหารท้องถิ่นสู่สากล สร้างความรู้ระบบอาหารท้องถิ่นและพัฒนาระบบข้อมูลเพื่อจัดการ
ทรัพยากรมนุษย์ด้านอาหารทั้งระบบในท้องถิ่น

ตัวอย่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอาหาร เช่น ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารท้องถิ่นภายใต้โครงสร้างสถาบันวิจัยและพัฒนาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย สำนักงานวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ซึ่งเป็นหน่วยงานระดับกองของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

นวัตกรรมและจุดเด่นของงานวิจัยด้านอาหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เช่น สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ได้สนับสนุนการวิจัยด้านการพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) และวิสาหกิจชุมชน ตลอดจนการวิจัยเพื่อพัฒนาอาหารสุขภาพสู่ครัวโลก อาหารท้องถิ่นที่ได้ดำเนินการวิจัย เช่น ขนมจาก ขนมกง ขนมเปียะ ขนมชั้น ข้าวหลาม มะม่วงแปรรูป หน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม โดยความร่วมมือจากภาคเอกชนผลิตน้ำมันมะพร้าวสกัดเย็น

ภูมิปัญญาอาหารไทยในท้องถิ่น เช่น ชันโตก ข้าวแคบ ขนมจีนหล่มเก่า ส้มตำโคราช ผัดหมี่โคราช หน่อกะลา ข้าวแช่ ห่อหมกทะเล ไก่ก้อและ และข้าวยา

๕. การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยท้องถิ่น ผลการสังเคราะห์งานวิจัยสรุปได้ว่า

๕.๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการดำเนินการวิจัยด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ แบ่งเป็น ๖ กลุ่ม คือ การจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อแก้ไขปัญหาลพิษ (ร้อยละ ๓๒) การจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (ร้อยละ ๒๘) การใช้กลไกทางสังคมในการจัดการสิ่งแวดล้อม (ร้อยละ ๒๔) ความหลากหลายทางชีวภาพ (ร้อยละ ๑๔) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ (ร้อยละ ๑) และพลังงานทดแทน (ร้อยละ ๑)

๕.๒ กระบวนการวิจัยที่ใช้แตกต่างกันไปตามลักษณะงานวิจัย เช่น ใช้วิธีการติดตามตรวจสอบและวิเคราะห์ ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ใช้กระบวนการทางสิ่งแวดล้อมศึกษา

๕.๓ มีการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์ เช่น การนำขยะรีไซเคิลมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ การผลิตน้ำมันไบโอดีเซล แต่ก็มีผลงานวิจัยที่ยังไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์

๕.๔ ทิศทางการดำเนินการวิจัยด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยท้องถิ่นในอนาคต ควรดำเนินการให้สอดคล้องกับเป้าหมายและกลยุทธ์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔) รวมทั้งนโยบายที่กำหนดไว้โดยหน่วยงานอื่นๆ ที่ดูแลรับผิดชอบงานวิจัยของประเทศ เช่น สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้งทำวิจัยให้สอดคล้องสัมพันธ์กับบริบทและความจำเป็นต่อวิถีชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นนั้น โดยให้ความสำคัญกับงานวิจัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและพลังงานทดแทนเป็นพิเศษ

๒.๕ พระบรมราโชบายเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงชี้คุณประโยชน์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏต่อประชาชน ต่อภูมิภาค และท้องถิ่น เป็นกลไกและสถาบันหลักในการพัฒนาประเทศและประชาชน ดังพระราชดำรัสต่อไปนี้

“ข้าพเจ้าได้ไปพระราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏต่อเนื่องเป็นเวลากว่า ๓๐ ปีแล้ว ทำให้รู้สึกมีความสุขและผูกพันกับมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งหลายอย่างมาก ไปทุกครั้งก็มีความสุข อยากให้ทุกคนมีกำลังใจที่จะทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏของเรา เป็นประโยชน์กับประชาชน เป็นประโยชน์ต่อภูมิภาค และท้องถิ่นจริงๆ จังๆ ในเรื่องการดำรงชีวิต ในเรื่องความรู้ทั่วไป และข้อสำคัญ คือ ผลิตคนดี ผลิตคนดีที่เห็นประโยชน์แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และสังคม คิดว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันที่เป็นประโยชน์และเป็นกลไกที่พัฒนาประเทศได้อย่างยิ่ง หากตั้งใจร่วมกัน และคุยกันมากๆ จะเป็นสถาบันหลักที่พัฒนาประเทศและประชาชนได้อย่างมาก...”

พระราชดำรัส

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน

ในด้านการศึกษา พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราโชบาย คือ การศึกษาต้องสร้างให้คนไทยมีคุณสมบัติ ๔ ประการ ได้แก่ มีทัศนคติที่ดีและถูกต้อง มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงเข้มแข็ง มีงานทำมีอาชีพ และเป็นพลเมืองดี มีระเบียบวินัย พระองค์ทรงถือว่า การศึกษาคือ ความมั่นคงของประเทศ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมอบหมายงานด้านการศึกษาให้แก่ พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ องคมนตรี ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ คือ ให้แนะนำมหาวิทยาลัยราชภัฏให้ทำงานให้เข้าเป้า ในการยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาท้องถิ่นในท้องถิ่นที่ตน ทั้งนี้ พระองค์พระราชทานคำแนะนำเพิ่มเติมสำหรับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ ๒๐ ปี ให้ต้องวิเคราะห์และรับทราบปัญหา ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วย และให้ปรับให้เหมาะสมกับสภาพและประเพณีท้องถิ่นด้วย (พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ องคมนตรี : ๒๕๖๐)

๒.๖ แนวทางการยกระดับคุณภาพการศึกษา และพัฒนาท้องถิ่นในท้องถิ่น ตามคำแนะนำขององคมนตรี (พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ) (พ.ศ. ๒๕๖๐)

จากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๘ ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยใน (๑), (๓) และ (๗) กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่นในท้องถิ่น รวมทั้ง การยกระดับคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาครู (คุณภาพ) ซึ่งหน้าที่หลักของมหาวิทยาลัยราชภัฏคือ การผลิต และพัฒนาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

แนวทางในการดำเนินงานเพื่อทำงานให้เข้าเป้าในการยกระดับคุณภาพการศึกษา

๑. ด้านครู พึ่งปรับปรุงหลักสูตรการผลิตครู และสร้างกระบวนการพัฒนาศักยภาพบัณฑิตครูไทย

๑.๑ ผลิตครูให้ตรงกับจำนวนที่ต้องการ และสาขาที่ขาดแคลน

๑.๒ เน้นผลิตครูระบบปิด (รับเด็ก ม.๖ จากท้องถิ่นที่ขาดแคลนให้ทุนเรียนครู เมื่อจบแล้วให้บรรจุในท้องถิ่นของตน)

๑.๓ ปรับปรุงหลักสูตรครูให้เข้มข้น

๑.๔ หลักสูตรครูต้องผ่านคุรุสภา เพื่อให้ได้ใบประกอบวิชาชีพ (ไม่ใช่ได้แค่ปฏิบัติการสอน)

๒. ด้านงานวิจัย ปรับปรุงกระบวนการวิจัยให้ตอบโจทย์ความต้องการของท้องถิ่น/ประเทศ สามารถนำไปใช้ได้จริง และมีการนำไปใช้อย่างเป็นรูปธรรมโดยการต่อยอดบูรณาการ และเผยแพร่จากการวิจัยนำไปสู่การจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาท้องถิ่น เช่น ปรับปรุงหลักสูตรให้มีกิจกรรม/โครงการเพื่อพัฒนาชุมชนแบบยึดพื้นที่เป็นหลัก พัฒนาการสอนรายวิชาให้สามารถปลูกฝังทัศนคติที่ดี และจิตอาสาในการพัฒนาภายใต้กระบวนการวิจัยอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์การเรียนรู้เชิงรุกและมีประสิทธิภาพเพื่อให้บริการแก่ประชาชน

๓. การปรับยุทธศาสตร์ เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นภายใต้ยุทธศาสตร์ใหม่ (Repositioning)

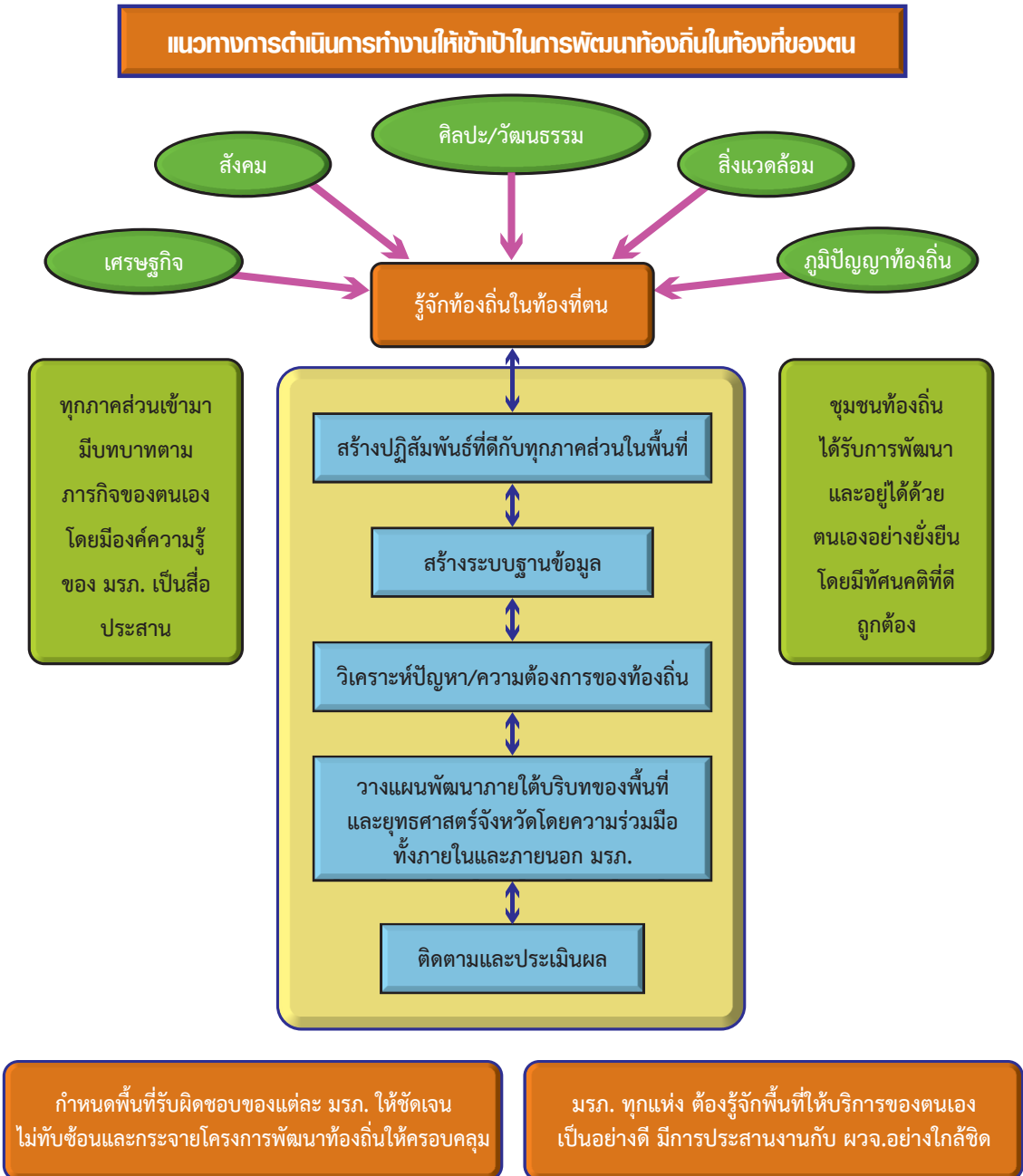
๓.๑ ทบทวนภาควิชาที่เปิดสอน การจะผลิตบัณฑิตสาขาใด จำนวนเท่าไร ให้พิจารณา ร่วมกับคณะกรรมการการศึกษาจังหวัด (กศจ.)

๓.๒ ปรับปรุงหลักสูตรรายคณะ

๓.๓ วางแผนพัฒนาคุณภาพอาจารย์ผู้สอน

๓.๔ วางแผนพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานท้องถิ่น/ประเทศ

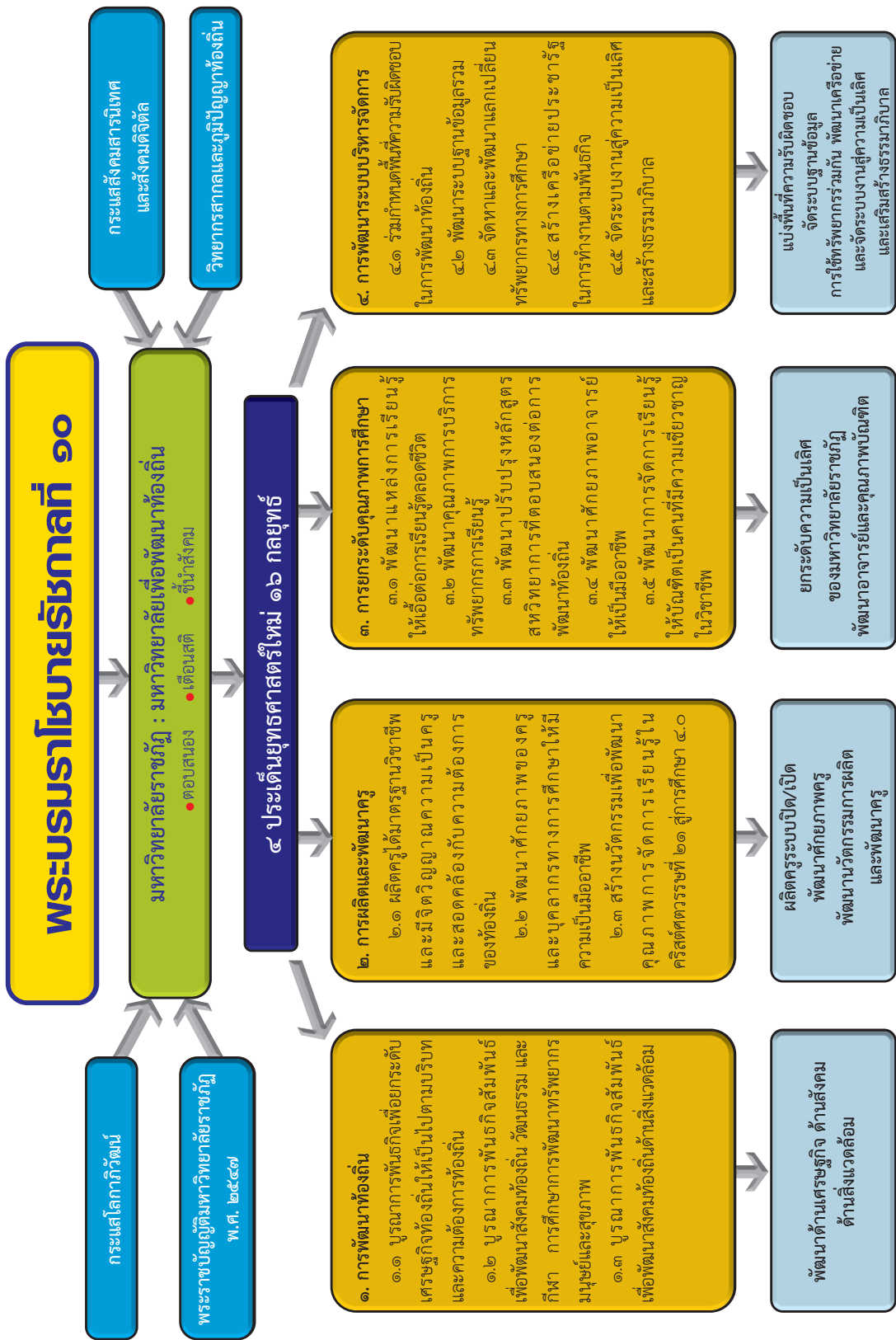
โดยสรุปแนวทางการดำเนินการเพื่อทำงานให้เข้าไปในการพัฒนาท้องถิ่นในท้องถิ่นของตน
ด้วยแผนภาพต่อไปนี้



แผนภูมิที่ ๒.๒ แสดงแนวทางการดำเนินการเพื่อทำงานให้เข้าไปในการพัฒนาท้องถิ่นในท้องถิ่นของตน
(พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ องคมนตรี : ๒๕๖๐)

๒.๗ ยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ มหาวิทยาลัยราชภัฏได้จัดทำ “ยุทธศาสตร์ใหม่” เพื่อสนองพระบรมราโชบายในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ซึ่งประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ คือ ๑) การพัฒนาท้องถิ่น ๒) การผลิตและพัฒนาครู ๓) การยกระดับคุณภาพการศึกษา และ ๔) การพัฒนาระบบบริหารจัดการ และ ๑๖ กลยุทธ์พร้อม ๑๔ เป้าหมายในแต่ละยุทธศาสตร์แสดงในแผนภูมิต่อไปนี้



แผนภูมิที่ ๒.๓ แสดงประเด็นยุทธศาสตร์ใหม่ ๑๖ กลยุทธ์ และเป้าหมายของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

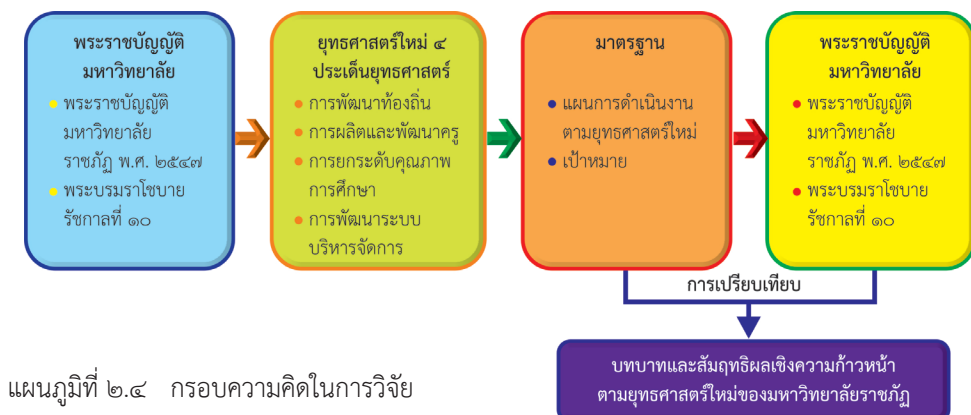
๒.๘ มาตรฐาน

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้ความหมายของมาตรฐาน หรือ standard ไว้ว่า สิ่งที่ถือเอาเป็นเกณฑ์ที่รับรองกันทั่วไป หรือสิ่งที่ถือเอาเป็นเกณฑ์สำหรับเทียบกำหนด ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ เช่น มาตรฐานอุตสาหกรรม หนังสือนี้ยังไม่เข้ามาตรฐาน มาตรฐาน หรือเกณฑ์มาตรฐานจำแนกเป็น ๒ ชนิด คือ มาตรฐานสัมบูรณ์ (absolute standard) ซึ่งเป็นเกณฑ์แห่งความเป็นเลิศโดยกำหนดจากทฤษฎีผลงานวิจัยหรือเอกสารอ้างอิงที่ยอมรับหรือมีข้อมูลสนับสนุนที่น่าเชื่อถือต่างๆ และมาตรฐานสัมพัทธ์ (relative standard) ซึ่งเป็นเกณฑ์เปรียบเทียบจากโครงการหรือแผนงานอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

ผลการตัดสินใจโดยการเปรียบเทียบสิ่งที่เกิดขึ้นกับเกณฑ์มาตรฐานก็นำไปสู่การตัดสินใจคุณค่า ทั้งในด้านสิ่งที่มีมาก่อน ด้านการปฏิบัติการ และด้านผลลัพธ์ ซึ่งเป็นโมเดลการประเมินเพื่อตัดสินคุณค่าของสแต็ค (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ : ๒๕๕๙, ๒๙๘-๓๐๑) ในกรณีใช้ตัวตุ้ประสงค์เป็นมาตรฐานการประเมิน การประเมินตามกระบวนการที่สัมพันธ์กับผลที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ เป็นวิธีการที่เสนอโดย ทายเลอร์ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ : ๒๕๕๙, ๑๐๙-๑๑๕) การประเมินดำเนินการโดยนักประเมินภายนอก หรือนักประเมินภายใน ในกรณีการประเมินโดยนักประเมินภายใน เรียกว่า การประเมินตนเอง โดยเชื่อว่านักประเมินสามารถฝึกฝนให้มีความเป็นกลางได้ สามารถใช้ปัญญาพิจารณาตรวจสอบ เพื่อค้นหาวิธีการปรับปรุงแก้ไขงานของตนเอง

ในการประเมินตนเองยึดหลัก ๓ ประการ คือ การมีจิตสำนึกในการศึกษาต้องการพัฒนาตนเอง มีความมุ่งหมายเพื่อค้นหาความจริง ความถูกต้อง ความดีงาม และเห็นว่าประสบการณ์ทุกอย่างเป็นการเรียนรู้ การประเมินตนเองเป็นหัวใจของการประเมินซึ่งจำเป็นต้องมีระบบการประเมิน และมีการใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ ทั้งข้อมูลภายในและข้อมูลภายนอก ประกอบการใช้ดุลยพินิจวินิจฉัยตามมาตรฐานที่กำหนด (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ : ๒๕๕๙, ๒๑๙-๒๓๕)

๒.๙ กรอบความคิดในการวิจัย

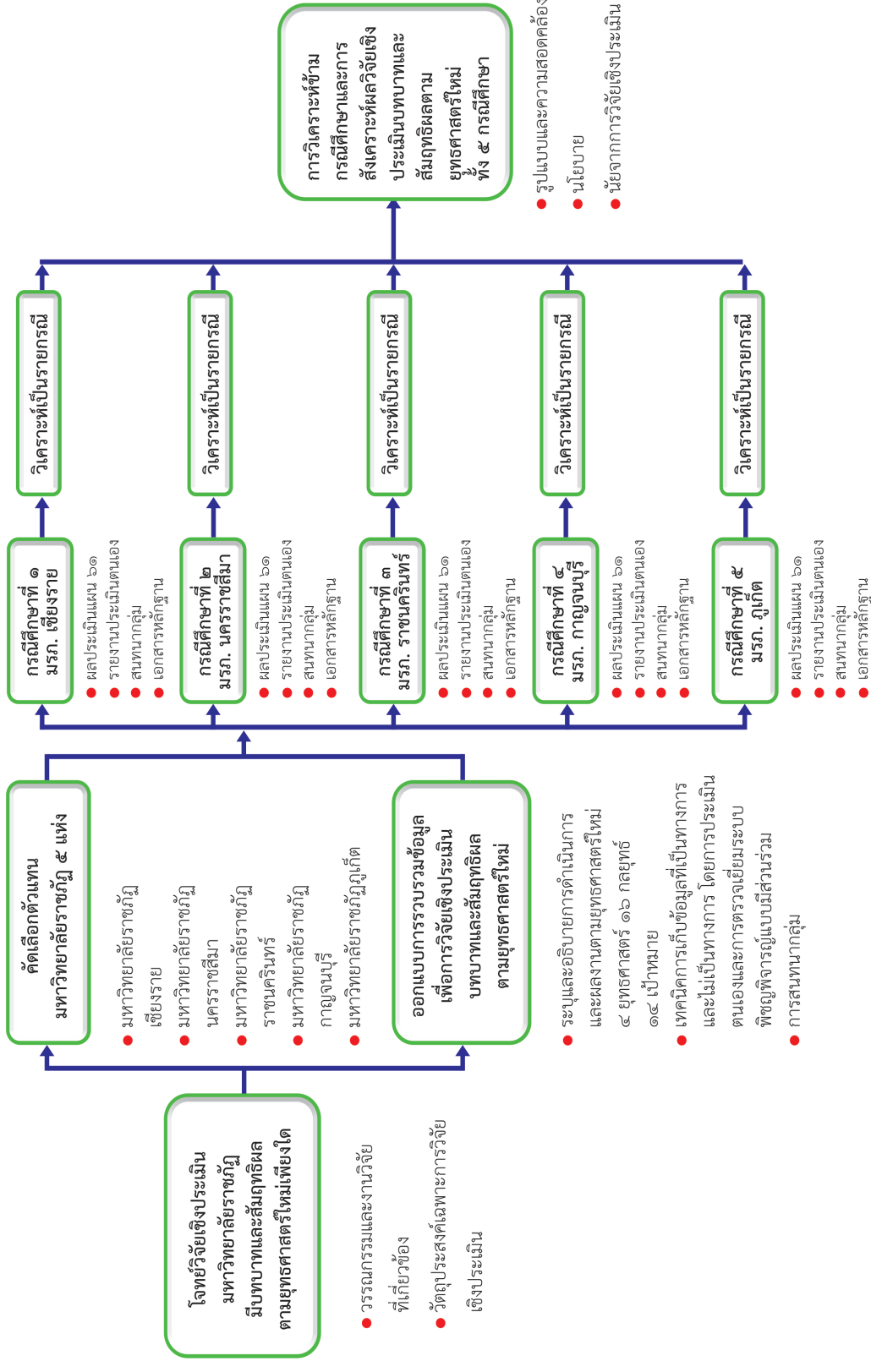


บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัยเชิงประเมิน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการติดตามและประเมินบทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง ๕ แห่ง โดยการวิจัยพหุกรณีและการตรวจเยี่ยมตามระบบพิชญพิจารณาแบบมีส่วนร่วม (Participatory Peer Review) โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและผู้ทรงคุณวุฒิภายใน การสนทนากลุ่ม และการประเมินตนเองในแต่ละกรณีศึกษา ก่อนที่จะสรุปสังเคราะห์ผลการติดตามและประเมินบทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง ๕ แห่งเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการติดตามและวิจัยเชิงประเมิน

๓.๑ กระบวนการวิจัยพหุกรณี แสดงในแผนภูมิที่ ๓.๑



แผนภูมิที่ ๓.๑ กระบวนการวิจัยทุกระดับ

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการติดตามและวิจัยเชิงประเมินบทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งหมด ๓๘ แห่ง

กลุ่มตัวอย่าง คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏจำนวน ๕ แห่ง ที่เป็นตัวแทนซึ่งกระจายอยู่ทั่วทุก
ภูมิภาค คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี และมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๓.๑ แนวทางการตรวจเยี่ยมและสนทนากลุ่มเกี่ยวกับบทบาทและสัมฤทธิ์ผลของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏตามยุทธศาสตร์ใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยในแต่ละประเด็นให้พิจารณา
หลักคิด หลักวิชาการ และหลักปฏิบัติทั้งกระบวนการดำเนินงานและผลงานที่เกิดขึ้น (Hybrid
Approach) เช่น

๑) ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร รัชมหา และเข้าใจพระบรมราโชบาย ตระหนักว่า
ยุทธศาสตร์ใหม่ ๒๐ ปี คือหน้าที่แท้จริงของมหาวิทยาลัยราชภัฏตาม พรบ. จัดตั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏ
พ.ศ. ๒๕๔๗

๒) นักศึกษาภูมิใจว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงให้ความสำคัญกับคนของพระราช
าอย่างแท้จริง

๓) ชุมชนทราบว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวส่งมหาวิทยาลัยราชภัฏมาช่วยพัฒนาท้องถิ่น

๔) อธิการบดีได้ประชุมปรึกษาหารือ กับผู้ว่าราชการจังหวัด และประกาศเขตพื้นที่บริการ
ในท้องถิ่นในพื้นที่ของตน

๕) การปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยโดยการบูรณาการกับยุทธศาสตร์ใหม่
๔ ยุทธศาสตร์ ๑๖ กลยุทธ์ ๑๔ เป้าหมาย

๖) การถ่ายทอดแผนยุทธศาสตร์ฉบับปรับปรุงสู่แผนประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑

๗) การมีฐานข้อมูลเพื่อการบริหารของมหาวิทยาลัย

๘) การมีฐานข้อมูลสภาพและความต้องการของท้องถิ่นในท้องที่ของตน ทั้งในระยะสั้นและ
ระยะยาวในทุกมิติ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา และสิ่งแวดล้อม

๙) การเปิดพื้นที่ให้ท้องถิ่นในท้องถิ่นของตนมาทำกิจกรรมต่างๆ ในมหาวิทยาลัยให้สมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น เป็นมหาวิทยาลัยของท้องถิ่น โดยท้องถิ่น และเพื่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง

๑๐) การมีบทบาทในการร่วมทำแผนพัฒนาท้องถิ่นทั้งในระดับจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ได้งบประมาณมาดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

๑๑) การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นเพื่อความมั่นคงของประเทศ โดยเปิดโอกาสให้คนในท้องถิ่นได้เข้าศึกษาทั้งหลักสูตรระดับปริญญาและหลักสูตรระยะสั้นเพื่อคุณภาพชีวิตและการทำงาน ผลิตภัณฑ์ที่ภาคภูมิใจและผูกพันกับท้องถิ่น จัดการศึกษาที่ยึดโยงกับความต้องการของท้องถิ่น ทั้งการเปิดหลักสูตร สาขาวิชา และการจัดการเรียนการสอน ตามแนวยึดฐานท้องถิ่น และการรับใช้สังคม (community-based and service learning approach) โดยการมีส่วนร่วมกับปราชญ์ท้องถิ่นและภูมิปัญญาชาวบ้าน

๑๒) การพัฒนาบุคลากรของท้องถิ่นในทุกช่วงวัยให้ทันสมัย และเป็นแรงงานความรู้ (knowledge workers) ที่พึ่งตนเองได้ โดยเฉพาะการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของท้องถิ่น

๑๓) การส่งเสริม สนับสนุน ศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ประวัติศาสตร์ โบราณคดี และเทคโนโลยีท้องถิ่น รวมทั้งการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ใ้มนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ อยู่กันอย่างกลมกลืน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑๔) การเข้าร่วมพัฒนาท้องถิ่นโดยเฉพาะบทบาทในการหนุนเสริมหน่วยงานต่างๆ ตลอดจนระดมทรัพยากรเพื่อพัฒนาท้องถิ่นในทุกรูปแบบเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๑๕) การวิจัยและพัฒนาท้องถิ่นในการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และสิ่งแวดล้อมให้เป็นท้องถิ่นพอเพียงและพึ่งพาตนเองได้

๑๖) การน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษาสู่การปรับยุทธศาสตร์ (repositioning) และการมีโครงสร้างองค์กรเพื่อการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น มีการวางแผน ดำเนินการ และติดตามประเมินผลการมีบทบาทของมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

๑๗) ผลการดำเนินการในเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ใหม่ ๔ ยุทธศาสตร์ ๑๖ กลยุทธ์ ๑๔ เป้าหมายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

๓.๓.๒ แนวทางในการจัดทำรายงานประเมินตนเองของมหาวิทยาลัยราชภัฏคัสครที่เป็นกรณีศึกษา

๑) ประวัติและความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยย่อ สถานภาพ และโครงสร้างของมหาวิทยาลัยและข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา ๒๕๕๙, ๒๕๖๐, ๒๕๖๑ ในด้านจำนวนหลักสูตร ตรีโท เอก จำนวนนิสิต ตรีโท เอก จำนวนอาจารย์จำแนกตามคุณวุฒิ (ตรีโท เอก) และตำแหน่งวิชาการ (อ., ผศ., รศ., ศ.) จำนวนบุคลากรสายสนับสนุน งบประมาณแผ่นดินและงบประมาณเงินรายได้ เงินกองทุน เงินสะสม อาคาร เนื้อที่ ผลประเมินแผนปฏิบัติราชการประจำปี ๒๕๖๐ การปฏิบัติที่ดี และอื่นๆ

๒) ผลประเมินแผนปฏิบัติราชการประจำปี ๒๕๖๑

๓) ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยประสบความสำเร็จในเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ใหม่โดยรวมและในแต่ละยุทธศาสตร์ (๔ ยุทธศาสตร์ ๑๖ กลยุทธ์ ๑๔ เป้าหมาย) เพียงใด แบ่งเป็น ๕ ระดับ

มากที่สุด

มาก

ปานกลาง

น้อย

น้อยที่สุด

๔) ขอให้แสดงหลักฐานและผลงานสนับสนุนผลการประเมินระดับความสำเร็จในข้อ ๒ ทั้งโดยรวมและแต่ละยุทธศาสตร์ใหม่ พร้อมทั้งระบุปัจจัยที่ทำให้ประสบความสำเร็จในระดับปานกลางมาก หรือมากที่สุด และในกรณียังไม่ประสบความสำเร็จ (ในระดับน้อย หรือน้อยที่สุด) ให้ระบุสาเหตุ ปัญหาอุปสรรค พร้อมเสนอแนวทางแก้ไข

๕) ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ มหาวิทยาลัยมีกลยุทธ์ แผนงาน/โครงการสำคัญอะไรบ้างที่จะทำให้มหาวิทยาลัยบรรลุตามยุทธศาสตร์ใหม่โดยรวม และในแต่ละยุทธศาสตร์เพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๑ ระดับ

๖) ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรบ้างที่จะขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยของท่าน และของมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยรวมให้บรรลุยุทธศาสตร์ใหม่ตามพระบรมราโชบาย

๓.๓.๓ สังเกตการณ์ สัมภาษณ์ต่อหน้าและทางโทรศัพท์ และสอบถามไม่เป็นทางการ

๓.๔ ขั้นตอนในการวิจัยเชิงประเมิน

๓.๔.๑ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยเฉพาะพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ พระบรมราชโองบายในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ยุทธศาสตร์ใหม่ ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ การพัฒนาท้องถิ่น การผลิตและพัฒนาครู การยกระดับคุณภาพการศึกษา และพัฒนาระบบบริหารจัดการ รวมทั้งคุณธรรมความโปร่งใสของมหาวิทยาลัยราชภัฏ สมรรถนะด้านการวิจัยของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลประเมินแผนประจำปี ๒๕๖๐ ผลประเมินแผนประจำปี ๒๕๖๑

๓.๔.๒ กำหนดกรอบการติดตามและวิจัยเชิงประเมินบทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยการเปรียบเทียบมาตรฐานและการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ใหม่ ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ การพัฒนาท้องถิ่น การผลิตและพัฒนาครู การยกระดับคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

๓.๔.๓ สํารวจบทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ร่วมกับสำนักงานกมตตรี (พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ) โดยได้ร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการทบทวนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น วันที่ ๙ - ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมเกี่ยวกับสถานภาพการดำเนินการเกี่ยวกับการนำมาจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยระยะ ๕ ปีหรือกับผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับการเลือกหมู่บ้านเป้าหมาย สํารวจปัญหาของพื้นที่เป้าหมาย และดำเนินโครงการในพื้นที่เป้าหมาย

๓.๔.๔ ตรวจสอบและสนทนากลุ่มกับผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ๕ แห่ง คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต โดยได้ติดตามตรวจสอบเยี่ยมครั้งแรกไปแล้วในช่วงเดือนตุลาคม ๒๕๖๑ โดยขอให้มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มเป้าหมายเสนอชื่อนักวิจัยที่จะร่วมดำเนินการและส่งข้อมูลให้คณะผู้วิจัยเชิงประเมินศึกษาก่อนที่จะตรวจสอบครั้งต่อไป โดยระบบพิชฌุพิจารณาแบบมีส่วนร่วม ทั้งนี้ก่อนการตรวจสอบให้ผู้ทรงคุณวุฒิภายในจัดทำรายงานประเมินตนเองตามแนวทางที่กำหนด นอกจากนี้มีการประสานเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในทั้งทางโทรศัพท์ และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

๓.๔.๕ การตรวจสอบตามระบบพิชฌุพิจารณาแบบมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นระบบการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานโดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและภายในที่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ มีความเป็นกลาง เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการและวิชาชีพ กลไกในการติดตามและตรวจสอบประกอบด้วย กลไกการรายงานการประเมินตนเองโดยผู้ทรงคุณวุฒิภายใน และกลไก

การตรวจเยี่ยมโดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและผู้ทรงคุณวุฒิภายใน เพื่อประเมินความก้าวหน้าและให้ข้อเสนอแนะเชิงพัฒนา

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพโรจน์ ด้วงนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุธีรา เข้มทอง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา รองศาสตราจารย์ ดร. ดวงพร ภูพะกา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พจนีย์ สุขชานา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี และอาจารย์ ดร. ดวงรัตน์ โกยกิจเจริญ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์ชาย เพชรช่วย มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ในการตรวจเยี่ยมมหาวิทยาลัยราชภัฏในแต่ละกรณีศึกษาจะประกอบด้วย นักวิจัยซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจากทีมวิจัย ๑ - ๒ คน และผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยราชภัฏในกรณีศึกษานั้นๆ ซึ่งจะได้รับความเห็นชอบจากอธิการบดีร่วมเป็นคณะผู้ตรวจเยี่ยมมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกรณีศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายในจะเป็นผู้ทำรายงานการประเมินตนเองเกี่ยวกับผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ใหม่ ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ระยะ ๒๐ ปีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏร่วมมือกันจัดทำขึ้นเพื่อสนองพระบรมราโชบายของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และผลประเมินแผนปฏิบัติการประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑

คณะผู้วิจัยได้ลงพื้นที่ตรวจเยี่ยมมหาวิทยาลัยราชภัฏและพื้นที่โครงการตามระบบ พิษณุพิจารณ์อย่างมีส่วนร่วมและสนทนากลุ่ม ดังนี้

ตารางที่ ๓.๑ แสดงวันเดือนปีที่นักวิจัยลงพื้นที่ตรวจเยี่ยมมหาวิทยาลัยราชภัฏและพื้นที่โครงการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏ	วันเดือนปีที่ตรวจเยี่ยม
๑. เชียงราย	วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑ และวันที่ ๒๔-๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๑
๒. นครราชสีมา	วันที่ ๑๑, ๑๔, ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๑
๓. ราชชนครินทร์	วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๑ และวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๒
๔. กาญจนบุรี	วันที่ ๑๘-๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๒
๕. ภูเก็ต	วันที่ ๒๓-๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๑, วันที่ ๖-๗ กันยายน ๒๕๖๑ และวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๒

๓.๔.๖ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์เนื้อหาเชิงเปรียบเทียบ สอบทานข้อมูลโดยเทคนิคการวิเคราะห์สามเส้า (Triangulation Method) สรุป และจัดทำร่างรายงานผลวิจัยและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ในระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๖๑ – มกราคม ๒๕๖๒ และได้สนทนากลุ่มรวมสรุปความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ในวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๒ ผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วยผู้แทนองคมนตรี พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ (ดร. นงรัตน์ อีสโร) ดร. พรพรรณ ไททงกูร อดีตผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เอนก เทพสุภรณ์กุล อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

๓.๔.๗ ปรับปรุงร่างรายงานฯ เสนอต่อสำนักเลขาธิการสภาการศึกษาในเดือนมกราคม ๒๕๖๒

แผนการดำเนินงานติดตามและวิจัยเชิงประเมินบทบาทและสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีดังนี้

ตารางที่ ๓.๒ แสดงแผนการดำเนินงานติดตามและวิจัยเชิงประเมินบทบาทและสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินงาน/วัน			
	๓๐	๖๐	๙๐	๑๒๐
๑. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	↔			
๒. กำหนดกรอบการติดตามและวิจัยเชิงประเมินผล	↔			
๓. สสำรวจบทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ	↔			
๔. ตรวจสอบ โดยระบบพินิจพิจารณาแบบมีส่วนร่วม เป็นการศึกษาเฉพาะกรณีมหาวิทยาลัยราชภัฏ ๕ แห่ง	↔			
๕. วิเคราะห์ข้อมูล จัดทำร่างรายงานเพื่อนำเสนอ ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณา	↔			
๖. ปรับปรุงร่างรายงานฯ แล้วนำเสนอสำนักงาน เลขาธิการสภาการศึกษา	↔			

ผลการติดตามและวิจัยเชิงประเมินบทบาทและสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัยราชภัฏคัสตรร ๕ แห่ง เสนอในบทที่ ๔ ถึงบทที่ ๘ ดังนี้

- บทที่ ๔ บทบาทและสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ใหม่
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
- บทที่ ๕ บทบาทและสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ใหม่
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
- บทที่ ๖ บทบาทและสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ใหม่
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
- บทที่ ๗ บทบาทและสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ใหม่
มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
- บทที่ ๘ บทบาทและสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ใหม่
มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

บทที่ ๔

บทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

๔.๑ ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ตั้งอยู่เลขที่ ๘๐ หมู่ ๙ ตำบลบ้านดู่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย พื้นที่จำนวน ๙๔๐ ไร่ ๙๓ ตารางวาและพื้นที่อำเภอเชียงแสน จำนวน ๑๙ ไร่ ๑ งาน ๗๒ ตารางวา รวมทั้งรับผิดชอบดูแลสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์เชียงรายอีก จำนวน ๖๒๕ ไร่ รวมมีพื้นที่รับผิดชอบทั้งหมด ๑,๕๘๔ ไร่ ๒ งาน ๖๕ ตารางวา

มหาวิทยาลัยพัฒนาจากโรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา สู่การเป็นวิทยาลัยครู เชียงราย สถาบันราชภัฏเชียงราย และมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยมีประวัติและพัฒนาการตามลำดับดังนี้

โรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา

วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๑๒ จังหวัดเชียงรายได้เสนอเรื่องขอตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาต่ออธิบดีกรมการฝึกหัดครู โดยเสนอให้ใช้พื้นที่บริเวณอ่างเก็บน้ำหนองบัว ตำบลบ้านดู่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เป็นสถานที่ในการจัดตั้ง

วิทยาลัยครูเชียงราย

วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๑๖ คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติให้จัดตั้งวิทยาลัยครูเชียงราย

ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ เริ่มเปิดอบรมการศึกษาภาคฤดูร้อนสำหรับครูประจำการ และเปิดรับนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) เป็นรุ่นแรก และระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในปีต่อมา

ปี พ.ศ. ๒๕๒๐ มีพระราชกฤษฎีกาประกาศยกฐานะวิทยาลัยครูเชียงรายเป็นสถาบันการศึกษา และวิจัย สามารถเปิดสอนได้ถึงระดับปริญญาตรี และเปิดรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ จำนวน ๒ สาขาวิชาเอก คือ สาขาวิชาภาษาไทย และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป

ปี พ.ศ. ๒๕๒๘ เปิดรับนักศึกษาในสาขาวิชาชีพอื่นในระดับอนุปริญญา สาขาวิชาศิลปศาสตร์ และ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ พร้อมทั้งได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการให้แบ่งส่วนราชการของวิทยาลัยครู เชียงราย ออกเป็น ๑๐ หน่วยงาน เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจของวิทยาลัยครูและให้รวมกลุ่มเป็น สหวิทยาลัย โดยให้วิทยาลัยครูเชียงรายรวมอยู่ในกลุ่ม “สหวิทยาลัยล้านนา”

สถาบันราชภัฏเชียงราย

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ ได้รับพระราชทานชื่อสถาบันว่า “สถาบันราชภัฏเชียงราย” แทนชื่อวิทยาลัยครูเชียงรายเดิม เพื่อให้สอดคล้องกับความหลากหลายในการผลิตบัณฑิต

วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๓๘ ได้รับพระราชทานตราสัญลักษณ์ประจำสถาบัน เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ สถาบันราชภัฏ โดยมีตราพระราชลัญจกรในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ อยู่ในวงรี และ ในวงรอบนอกด้านบนมีตัวอักษรภาษาไทยว่า “สถาบันราชภัฏเชียงราย” ด้านล่างมีอักษรภาษาอังกฤษ ว่า “RAJABHAT INSTITUTE CHIANGRAI”

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๗ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงลงพระปรมาภิไธยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ ส่งผลให้สถาบันราชภัฏเชียงรายได้รับการยกฐานะ และปรับเปลี่ยนสถานภาพเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย” ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ เป็นต้นมา

๔.๒ ปรัชญา วิสัยทัศน์ ค่านิยม พันธกิจ ยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์

ปรัชญา

สถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่สากลอย่างยั่งยืน

วิสัยทัศน์

เป็นศูนย์กลางการศึกษาเพื่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพท้องถิ่นสู่สากล

ค่านิยมร่วมขององค์กร

สร้างความรู้ เชิดชูภูมิปัญญา พัฒนาท้องถิ่นสู่สากล

พันธกิจ

๑. ผลิตบัณฑิตที่มีทักษะเด่น มีความรู้ดี มีคุณธรรม และตอบสนองต่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่สากล

๒. ผลิตผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ เพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ในท้องถิ่นประเทศ และภูมิภาคอาเซียน

๓. ให้บริการวิชาการแก่สังคม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาคอาเซียน

๔. สืบสาน และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น และของชาติ

๕. พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและมีธรรมาภิบาล

อัตลักษณ์

อัตลักษณ์มหาวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

เอกลักษณ์บัณฑิต : ทักษะเด่น ความรู้ดี มีคุณธรรม

วัฒนธรรมองค์กร

ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนา

เป้าหมายหลักของความสำเร็จตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัยระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

๑. บัณฑิตมีความรู้ มีคุณธรรม มีความสามารถในการคิดเชิงสร้างสรรค์ คิดเชิงวิเคราะห์ และมีสมรรถนะวิชาชีพตรงตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

๒. บุคลากรปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ

๓. บัณฑิตครูของมหาวิทยาลัย ครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะแห่งศตวรรษที่ ๒๑ มีจิตวิญญาณความเป็นครู เป็นคนเก่ง คนดี มีความรับผิดชอบ รู้เท่าทันเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลง

๔. ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ และได้รับการนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาคอาเซียน

๕. เป็นผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านภาษาไทย และวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวต่างชาติ

๖. เป็นศูนย์การเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาของท้องถิ่นและของชาติ

๗. เป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีธรรมาภิบาล ใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ เป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ดำเนินการเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายหลัก

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การยกระดับคุณภาพการศึกษา
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาบุคลากร
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การผลิตและพัฒนาครู
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนางานวิจัยและงานสร้างสรรค์
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาท้องถิ่น
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

ตราสัญลักษณ์ สีประจำมหาวิทยาลัย และต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัย

ตราสัญลักษณ์

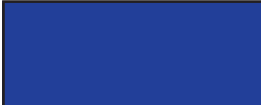
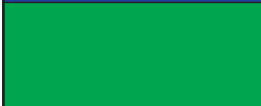



พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าพระราชทานตราสัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นตราพระราชลัญจกรประจำพระองค์รัชกาลที่ ๙ เป็นรูปพระที่นั่งอัฐทิศ ประกอบด้วย วงจักร กลางวงจักรมีอักษรเป็น “อุ” หรือเลข ๙ รอบวงจักร มีรัศมีเปล่งออกโดยรอบ เหนือจักรเป็นรูปเศวตฉัตรเจ็ดชั้น ฉัตรตั้งอยู่บนพระที่นั่งอัฐทิศแปลความหมายว่า ทรงมีพระบรมราชานุภาพในแผ่นดิน

สัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัย



สัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เป็นรูปวงรี ล้อมรอบด้วยชื่อของมหาวิทยาลัยทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สีของสัญลักษณ์ประกอบด้วย ๕ สี ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

สีประจำมหาวิทยาลัย

	สีน้ำเงิน แทนค่า	สถาบันพระมหากษัตริย์ผู้ให้กำเนิดและพระราชทานนาม “ราชภัฏ”
	สีเขียว แทนค่า	แหล่งที่ตั้งของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ๔๐ แห่งในแหล่งธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สวยงาม
	สีทอง แทนค่า	ความเจริญรุ่งเรืองแห่งปัญญา
	สีส้ม แทนค่า	ความรุ่งเรืองทางศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ก้าวไกลใน ๔๐ มหาวิทยาลัย
	สีขาว แทนค่า	ความคิดอันบริสุทธิ์ของนักปราชญ์แห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙

สีประจำมหาวิทยาลัย

“สีเทา-แสด”



ต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัย

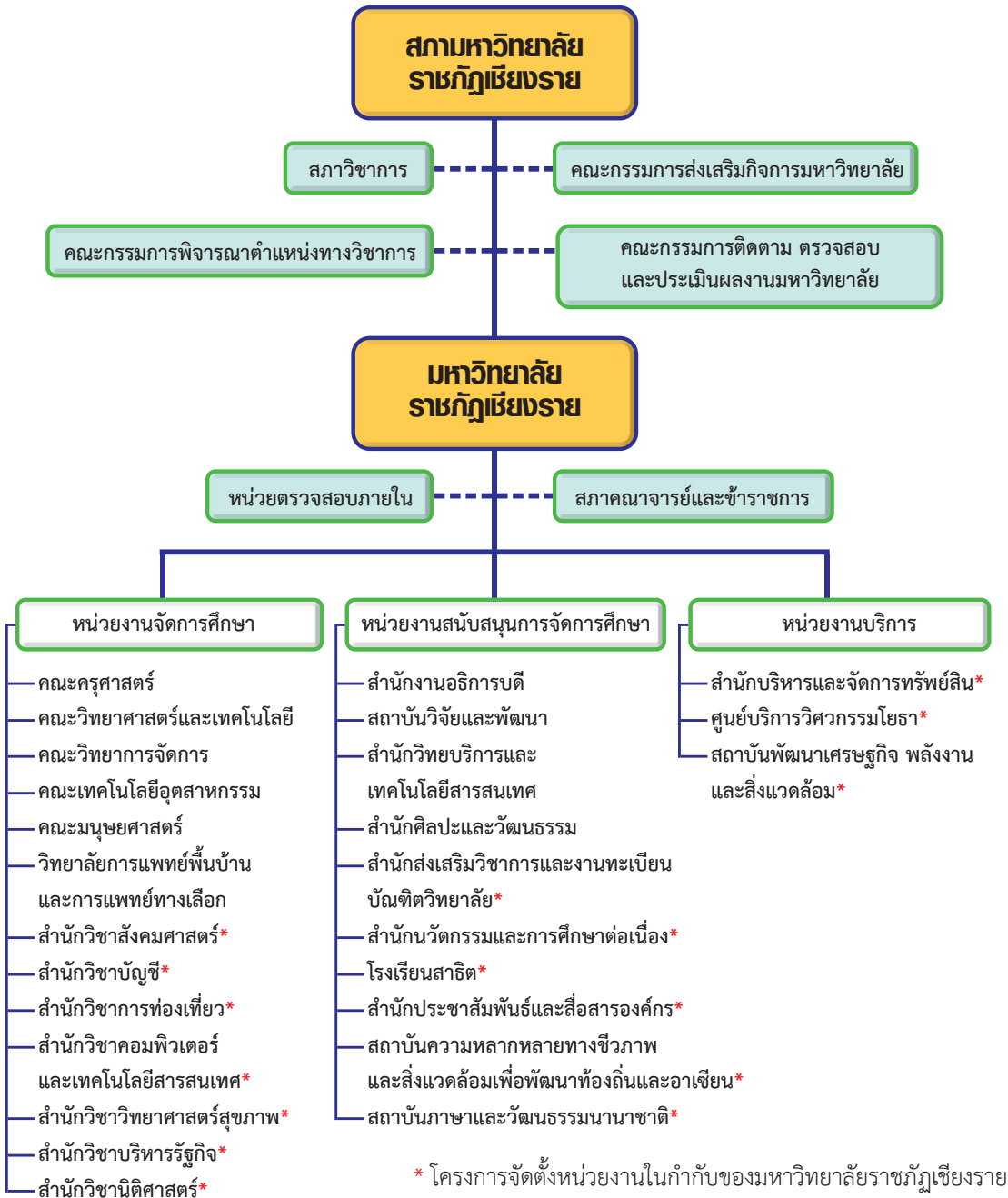


“ต้นกาสะลองคำ” คือ ต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัย มีดอกสีแสด มีทรงพุ่มกว้าง ปลูกง่าย ทนทาน โตเร็ว สื่อความหมายถึง ความเรียบง่าย ความแข็งแกร่ง ความรุดหน้า และความร่มเย็น

๔.๓ ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูลสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ มีรายละเอียดดังนี้

โครงสร้างองค์กรมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย



ตารางที่ ๔.๑ ภาพรวมหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอน นักศึกษาใหม่ นักศึกษาทั้งหมด และผู้สำเร็จการศึกษา
 การศึกษา

หน่วยงาน	หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอน	นักศึกษาใหม่	นักศึกษาทั้งหมด	ผู้สำเร็จการศึกษาปี ๒๕๖๐
	(หลักสูตร)	(คน)	(คน)	(คน)
๑. คณะครุศาสตร์	๒๓	๔๖๗	๓,๒๐๙	๑,๐๖๔
๒. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๖	๖๐	๓๖๕	๙๕
๓. คณะวิทยาการจัดการ	๖	๘๒๓	๒,๙๐๓	๕๖๑
๔. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๑๐	๑๔๕	๘๓๐	๑๗๒
๕. คณะมนุษยศาสตร์	๑๓	๕๔๑	๒,๔๘๐	๔๔๕
๖. วิทยาลัยการแพทย์พื้นบ้านและการแพทย์ทางเลือก	๓	๕๕	๓๔๑	๙๔
๗. สำนักวิชาสังคมศาสตร์	๑๖	๑๖๗	๑,๑๙๕	๒๑๒
๘. สำนักวิชาบัญชี	๒	๑๙๙	๑,๐๕๓	๒๑๕
๙. สำนักวิชาการท่องเที่ยว	๔	๑๙๔	๖๖๔	๑๓๗
๑๐. สำนักวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	๗	๒๐๐	๗๑๐	๖๓
๑๑. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	๓	๑๒๓	๔๔๗	๗๒
๑๒. สำนักวิชาบริหารรัฐกิจ	๓	๒๕๙	๑,๓๙๖	๔๗๗
๑๓. สำนักวิชานิติศาสตร์	๑	๑๖๓	๕๕๘	๗๗
รวมทั้งหมด	๙๗	๓,๓๙๖	๑๖,๑๕๑	๓,๕๘๔

ที่มา : สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน และบัณฑิตวิทยาลัย (สิงหาคม ๒๕๖๑- ตุลาคม ๒๕๖๑)

๔.๓.๑ หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอน

ปีการศึกษา ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมีหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอน ๙๗ หลักสูตร แบ่งเป็นระดับปริญญาตรี ๗๔ หลักสูตร ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ๑ หลักสูตร ระดับปริญญาโท ๑๔ หลักสูตร และระดับปริญญาเอก ๘ หลักสูตร จำแนกตามหน่วยงานได้ดังนี้

ตารางที่ ๔.๒ การจำแนกหลักสูตรตามหน่วยงานและระดับการศึกษา (หน่วย : หลักสูตร)

หน่วยงาน	ระดับการศึกษา				รวม
	ปริญญาตรี*	ประกาศนียบัตร บัณฑิต**	ปริญญาโท**	ปริญญาเอก**	
๑. คณะครุศาสตร์	๑๖	๑	๓	๓	๒๓
๒. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๕		๑		๖
๓. คณะวิทยาการจัดการ	๓		๒	๑	๖
๔. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๙			๑	๑๐
๕. คณะมนุษยศาสตร์	๑๐		๓		๑๓
๖. วิทยาลัยการแพทย์พื้นบ้าน และการแพทย์ทางเลือก	๑		๑	๑	๓
๗. สำนักวิชาสังคมศาสตร์	๑๓		๑	๒	๑๖
๘. สำนักวิชาบัญชี	๑		๑		๒
๙. สำนักวิชาการท่องเที่ยว	๔				๔
๑๐. สำนักวิชาคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ	๖		๑		๗
๑๑. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	๓				๓
๑๒. สำนักวิชาบริหารรัฐกิจ	๒		๑		๓
๑๓. สำนักวิชานิติศาสตร์	๑				๑
รวม	๗๔	๑	๑๔	๘	๙๗
ร้อยละ	๗๖.๒๙	๑.๐๓	๑๔.๔๓	๘.๒๕	๑๐๐.๐๐

ที่มา : * สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน (กันยายน ๒๕๖๑)

** บัณฑิตวิทยาลัย (กันยายน ๒๕๖๑)

๔.๓.๒ นักศึกษา

๑) นักศึกษาใหม่

ปีการศึกษา ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีนักศึกษาใหม่จำนวนทั้งสิ้น ๓,๓๙๖ คน
จำแนกตามหน่วยงานดังนี้

ตารางที่ ๔.๓ จำนวนนักศึกษาใหม่จำแนกตามหน่วยงานและระดับการศึกษา (หน่วย : คน)

หน่วยงาน	ระดับการศึกษา					ร้อยละ
	ปริญญาตรี*	ประกาศนียบัตร บัณฑิต**	ปริญญาโท**	ปริญญาเอก**	รวม	
๑. คณะครุศาสตร์	๓๔๔	๙๒	๑๙	๑๒	๔๖๗	๑๓.๗๕
๒. คณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	๖๐				๖๐	๑.๗๗
๓. คณะวิทยาการจัดการ	๘๐๔		๑๗	๒	๘๒๓	๒๔.๒๓
๔. คณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรม	๑๔๕				๑๔๕	๔.๒๗
๕. คณะมนุษยศาสตร์	๕๒๕		๑๖		๕๔๑	๑๕.๙๓
๖. วิทยาลัยการแพทย์ พื้นบ้านและ การแพทย์ทางเลือก	๔๔		๑๐	๑	๕๕	๑.๖๒
๗. สำนักวิชาสังคมศาสตร์	๑๖๗				๑๖๗	๔.๙๒
๘. สำนักวิชาบัญชี	๑๘๘		๑๑		๑๙๙	๕.๘๖
๙. สำนักวิชาการท่องเที่ยว	๑๙๔				๑๙๔	๕.๗๑
๑๐. สำนักวิชาคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ	๒๐๐				๒๐๐	๕.๘๙
๑๑. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ สุขภาพ	๑๒๓				๑๒๓	๓.๖๒
๑๒. สำนักวิชาบริหารรัฐกิจ	๒๕๙				๒๕๙	๗.๖๓
๑๓. สำนักวิชานิติศาสตร์	๑๖๓				๑๖๓	๔.๘๐
รวม	๓,๒๑๖	๙๒	๗๓	๑๕	๓,๓๙๖	๑๐๐.๐๐
ร้อยละ	๙๔.๗๐	๒.๗๑	๒.๑๕	๐.๔๔	๑๐๐.๐๐	

ที่มา : * สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน (กันยายน ๒๕๖๑)

** บัณฑิตวิทยาลัย (กันยายน ๒๕๖๑)

๒) นักศึกษาทั้งหมด

ปีการศึกษา ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีนักศึกษาทั้งหมดจำนวนทั้งสิ้น ๑๖,๑๕๑ คน
จำแนกตามหน่วยงานได้ดังนี้

ตารางที่ ๔.๔ จำนวนนักศึกษาทั้งหมดจำแนกตามหน่วยงานและระดับการศึกษา (หน่วย : คน)

หน่วยงาน	ระดับการศึกษา					
	ปริญญาตรี*	ประกาศนียบัตร บัณฑิต**	ปริญญาโท**	ปริญญาเอก**	รวม	ร้อยละ
๑. คณะครุศาสตร์	๓,๐๐๗	๙๒	๖๗	๔๓	๓,๒๐๙	๑๙.๘๗
๒. คณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	๓๖๔		๑		๓๖๕	๒.๒๖
๓. คณะวิทยาการจัดการ	๒,๘๒๐		๗๙	๔	๒,๙๐๓	๑๗.๙๗
๔. คณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรม	๘๓๐				๘๓๐	๕.๑๔
๕. คณะมนุษยศาสตร์	๒,๔๓๐		๕๐		๒,๔๘๐	๑๕.๓๖
๖. วิทยาลัยการแพทย์ พื้นบ้านและ การแพทย์ทางเลือก	๓๐๖		๒๕	๑๐	๓๔๑	๒.๑๑
๗. สำนักวิชาสังคมศาสตร์	๑,๑๗๕		๒	๑๘	๑,๑๙๕	๗.๔๐
๘. สำนักวิชาบัญชี	๑,๐๓๖		๑๗		๑,๐๕๓	๖.๕๒
๙. สำนักวิชาการท่องเที่ยว	๖๖๔				๖๖๔	๔.๑๑
๑๐. สำนักวิชาคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ	๖๙๘		๑๒		๗๑๐	๔.๔๐
๑๑. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ สุขภาพ	๔๔๗				๔๔๗	๒.๗๗
๑๒. สำนักวิชาบริหารรัฐกิจ	๑,๓๗๖		๒๐		๑,๓๙๖	๘.๖๔
๑๓. สำนักวิชานิติศาสตร์	๕๕๘				๕๕๘	๓.๔๕
รวม	๑๕,๗๑๑	๙๒	๒๗๓	๗๕	๑๖,๑๕๑	๑๐๐.๐๐
ร้อยละ	๙๗.๒๘	๐.๕๗	๑.๖๙	๐.๔๖	๑๐๐.๐๐	

ที่มา : * สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน (กันยายน ๒๕๖๑)

** บัณฑิตวิทยาลัย (กันยายน ๒๕๖๑)

๓) นักศึกษาชาวต่างชาติ

ปีการศึกษา ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีนักศึกษาชาวต่างชาติทั้งหมด จำนวนทั้งสิ้น ๘๕๑ คน จำแนกตามหน่วยงานได้ดังนี้

ตารางที่ ๔.๕ จำนวนนักศึกษาชาวต่างชาติจำแนกตามหน่วยงานและระดับการศึกษา (หน่วย : คน)

หน่วยงาน	ระดับการศึกษา					ร้อยละ
	ปริญญาตรี	ประกาศนียบัตร บัณฑิต	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	รวม	
๑. คณะครุศาสตร์				๓	๓	๐.๓๕
๒. คณะวิทยาการจัดการ		๔	๓		๗	๐.๘๒
๓. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		๑			๑	๐.๑๒
๔. คณะมนุษยศาสตร์	๒๙๔	๒๙๔	๒๑		๖๐๙	๗๑.๕๖
๕. สำนักวิชาสังคมศาสตร์		๑			๑	๐.๑๒
๖. สำนักวิชาการท่องเที่ยว		๖			๖	๐.๗๑
๗. สำนักวิชาคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ		๒	๔		๖	๐.๗๑
๘. สถาบันภาษา และวัฒนธรรมนานาชาติ	๒๑๘				๒๑๘	๒๕.๖๒
รวม	๕๑๒	๓๐๘	๒๘	๓	๘๕๑	๑๐๐.๐๐
ร้อยละ	๖๐.๑๖	๓๖.๑๙	๓.๒๙	๐.๓๕	๑๐๐.๐๐	

ที่มา : กองวิเทศสัมพันธ์ (กันยายน ๒๕๖๑)

๔.๓.๓ ผู้สำเร็จการศึกษา

ปีการศึกษา ๒๕๖๐ มีผู้สำเร็จการศึกษา จำนวนทั้งสิ้น ๓,๕๘๔ คน จำแนกตามหน่วยงาน
ได้ดังนี้

ตารางที่ ๔.๖ จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาจำแนกตามหน่วยงานและระดับการศึกษา (หน่วย : คน)

หน่วยงาน	ระดับการศึกษา				รวม	ร้อยละ
	ปริญญาตรี*	ประกาศนียบัตร บัณฑิต**	ปริญญาโท**	ปริญญาเอก**		
๑. คณะครุศาสตร์	๘๑๔	๑๕๖	๗๖	๑๘	๑,๐๖๔	๒๙.๖๙
๒. คณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	๙๕				๙๕	๒.๖๕
๓. คณะวิทยาการจัดการ	๔๕๐		๑๑		๔๖๑	๑๒.๘๖
๔. คณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรม	๑๗๑			๑	๑๗๒	๔.๘๐
๕. คณะมนุษยศาสตร์	๔๓๕		๑๐		๔๔๕	๑๒.๔๒
๖. วิทยาลัยการแพทย์ พื้นบ้านและ การแพทย์ทางเลือก	๙๔				๙๔	๒.๖๒
๗. สำนักวิชาสังคมศาสตร์	๒๐๘		๓	๑	๒๑๒	๕.๙๒
๘. สำนักวิชาบัญชี	๒๑๒		๓		๒๑๕	๖.๐๐
๙. สำนักวิชาการท่องเที่ยว	๑๓๗				๑๓๗	๓.๘๒
๑๐. สำนักวิชาคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ	๖๓				๖๓	๑.๗๖
๑๑. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ สุขภาพ	๗๒				๗๒	๒.๐๑
๑๒. สำนักวิชาบริหารรัฐกิจ	๔๖๑		๑๖		๔๗๗	๑๓.๓๑
๑๓. สำนักวิชานิติศาสตร์	๗๗				๗๗	๒.๑๕
รวม	๓,๒๘๙	๑๕๖	๑๑๙	๒๐	๓,๕๘๔	๑๐๐.๐๐
ร้อยละ	๙๑.๗๗	๔.๓๕	๓.๓๒	๐.๕๖	๑๐๐.๐๐	

ที่มา : * สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน (กันยายน ๒๕๖๑)

** บัณฑิตวิทยาลัย (กันยายน ๒๕๖๑)

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยได้จัดทำกรอบการจัดสรรงบประมาณสำหรับใช้
ในการดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัย จำนวนทั้งสิ้น ๘๘๐,๑๖๓,๕๐๐ บาท เป็นงบประมาณ
แผ่นดิน ๕๖๗,๔๐๙,๘๐๐ บาท และเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย ๓๑๒,๗๕๓,๗๐๐ บาท โดย
มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๔.๗ จำนวนงบประมาณ จำแนกตามประเภทรายจ่าย

ประเภทรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย			
	แผ่นดิน	รายได้	รวม	ร้อยละ
รายจ่ายประจำขั้นต้นที่จำเป็น	๓๕๘,๘๘๘,๒๐๐	๖๒,๔๒๐,๗๘๗	๔๒๑,๓๐๘,๙๘๗	๔๗.๘๗
รายจ่ายตามภารกิจยุทธศาสตร์	๒๐๘,๕๑๑,๖๐๐	๒๕๐,๓๓๒,๙๐๓	๔๕๘,๘๔๔,๕๐๓	๕๒.๑๓
รวมทั้งหมด	๕๖๗,๔๐๙,๘๐๐	๓๑๒,๗๕๓,๗๐๐	๘๘๐,๑๖๓,๕๐๐	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๔.๘ จำนวนงบประมาณ จำแนกตามประเด็นยุทธศาสตร์

ประเภทรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย			
	แผ่นดิน	รายได้	รวม	ร้อยละ
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพในการจัดการศึกษา เพื่อผลิตบัณฑิต ให้มีคุณลักษณะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ และก้าวสู่สากล	๑๓๘,๔๖๕,๖๐๒	๑๐๗,๗๖๗,๖๘๙	๒๔๖,๒๓๓,๓๐๑	๕๓.๖๖
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพและทักษะการปฏิบัติงาน อย่างมืออาชีพของบุคลากร	๕,๕๑๓,๔๐๕	๑๔,๔๘๖,๗๙๒	๒๐,๐๐๐,๑๙๗	๔.๓๖
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนางานวิจัย และงานสร้างสรรค์ ที่ตอบสนองต่อ การพัฒนาท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาคอาเซียน	๓๙,๗๙๖,๘๓๖	๔,๑๔๙,๗๐๐	๔๓,๙๔๖,๕๓๖	๙.๕๘
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริการวิชาการ ที่ตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาคอาเซียน	๑๑,๙๘๑,๒๐๐	๑,๗๕๔,๘๔๐	๑๓,๗๓๖,๐๔๐	๒.๙๙
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ให้คงความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น และของชาติ	๑,๒๙๗,๒๐๐	๒,๒๗๒,๐๐๐	๓,๕๖๙,๒๐๐	๐.๗๘
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาระบบ และกลไกการบริหารงานมหาวิทยาลัย สู่การเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้ ที่มีธรรมาภิบาลและใส่ใจสิ่งแวดล้อม	๑๑,๑๑๔,๑๕๗	๕๗,๔๐๒,๘๐๒	๖๘,๕๑๖,๙๕๙	๑๔.๙๓
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ สร้างและเผยแพร่ ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยให้เป็นที่รู้จัก และเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติ	๓๔๓,๒๐๐	๖๒,๔๙๙,๐๗๐	๖๒,๘๔๒,๒๗๐	๑๓.๗๐
รวมรายจ่ายตามภารกิจยุทธศาสตร์	๒๐๘,๕๑๑,๖๐๐	๒๕๐,๓๓๒,๙๐๓	๔๕๘,๘๔๔,๕๐๓	๑๐๐.๐๐

๔.๓.๔ จำนวนนักศึกษาโครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายโดยคณะครุศาสตร์ได้รับการคัดเลือกให้เข้าร่วมโครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยมีบัณฑิตครูที่สำเร็จการศึกษาและได้บรรจุเข้ารับราชการครูระหว่างปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ แล้วจำนวน ๑๘๕ คน ขณะนี้มีนักศึกษาครูชั้นปีที่ ๑ - ๕ โครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นรวมทั้งสิ้น ๒๖๒ คน แสดงว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายได้มีส่วนร่วมในการผลิตครูระบบปิด คือ การคัดเลือกนักศึกษาจากท้องถิ่นโดยประกันงานเข้ารับราชการครูในท้องถิ่นเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว

๔.๓.๕ ความโปร่งใสในการบริหารมหาวิทยาลัยปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมีคะแนนผลประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐหรือคะแนน ITA ร้อยละ ๗๙.๙๖ ซึ่งหมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมีคุณธรรมความโปร่งใสในการบริหารงานอยู่ในระดับสูง

๔.๓.๖ สมรรถนะด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัย

กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ ๓๘ แห่งในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๙ มีจำนวนผลงานตีพิมพ์รวม ๒,๑๘๔ ครั้ง โดยเฉลี่ยจำนวนผลงานตีพิมพ์ประมาณ ๕๗ ผลงานต่อแห่ง และจำนวนเฉลี่ยอ้างอิงผลงานประมาณ ๑๓๐ ครั้ง/แห่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมีผลงานตีพิมพ์จำนวน ๑๓ ผลงานและจำนวนอ้างอิงผลงาน ๒๕๑ ครั้ง แสดงว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมีผลงานตีพิมพ์ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยแต่มีจำนวนอ้างอิงสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ ๓๘ แห่ง กล่าวคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมีผลงานตีพิมพ์ลำดับที่ ๓๒ และมีจำนวนอ้างอิงเป็นลำดับที่ ๕

๔.๓.๗ การปฏิบัติที่ดีของมหาวิทยาลัย

คณะกรรมการการอุดมศึกษาและผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้เยี่ยมชมการดำเนินงานของเครือข่ายอุดมศึกษาภาคเหนือตอนบนและบันทึกการปฏิบัติที่ดีของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย คือ โมเดลการบริหารจัดการงานวิจัยของสถาบันความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและอาเซียน เป็นกระบวนการที่สร้างให้ชุมชนและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้เข้ามาเรียนรู้ร่วมกัน ทำให้ชุมชนได้รู้จักตนเอง รู้จักทรัพยากร ทั้งทางกายภาพ ชีวภาพ ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมท้องถิ่น เกิดแนวทางในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นร่วมกัน โดยแบ่งเป็นงานอนุรักษ์พันธุกรรมพืช งานวิจัย (และพัฒนา) และการสื่อสารชุมชน ก่อให้เกิดการพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม การรักษาทรัพยากรที่สร้างความสมดุลกับระบบนิเวศ ระบบสังคม และระบบเศรษฐกิจ การพัฒนาคุณค่า

ความหลากหลายทางชีวภาพ และภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทำให้ได้ฐานข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพ สิ่งแวดล้อม และภูมิปัญญาท้องถิ่น อีกทั้งมีการเชื่อมโยงงานวิจัยตามโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี งานวิจัยและพัฒนา และงานด้านการสื่อสารองค์ความรู้ที่ได้สู่สาธารณชนด้วย

๔.๔ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

๔.๔.๑ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)
ฉบับใช้สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ภายใต้กรอบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายระยะยาว ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) เพื่อนำไปใช้เป็นกรอบแนวทางการทำงานให้กับมหาวิทยาลัย และหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยในช่วงระยะ ๕ ปีข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ซึ่งได้ดำเนินการจัดทำโดยคณะทำงานจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยแต่งตั้งขึ้น ภายใต้การมีส่วนร่วมของผู้บริหาร บุคลากร นักศึกษา และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ให้การอนุมัติในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ โดยในช่วงแผนพัฒนาระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) มหาวิทยาลัยได้กำหนดทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาไว้ ดังนี้

ปรัชญา : สถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่สากลอย่างยั่งยืน

วิสัยทัศน์ : เป็นศูนย์กลางการศึกษาเพื่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพท้องถิ่นสู่สากล

พันธกิจ

๑. ผลิตบัณฑิตที่มีทักษะเด่น มีความรู้ดี มีคุณธรรม และตอบสนองต่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่สากล
๒. ผลิตผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ เพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ในท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาคอาเซียน
๓. ให้บริการวิชาการแก่สังคม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาคอาเซียน
๔. สืบสาน และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น และของชาติ
๕. พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและมีธรรมาภิบาล

อัตลักษณ์ : ทักษะเด่น ความรู้ดี มีคุณธรรม

เอกลักษณ์ : มหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ค่านิยมร่วม : สร้างความรู้ เชิดชูภูมิปัญญา พัฒนาท้องถิ่นสู่สากล

วัฒนธรรมขององค์กร : ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนา

เป้าหมายหลักของความสำเร็จตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

๑. บัณฑิตมีความรู้ มีคุณธรรม มีความสามารถในการคิดเชิงสร้างสรรค์ คิดเชิงวิเคราะห์ และมีสมรรถนะวิชาชีพตรงตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

๒. บุคลากรปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ

๓. ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ และได้รับการนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาคอาเซียน

๔. เป็นผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวต่างชาติ

๕. เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาของท้องถิ่น และของชาติ

๖. เป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีธรรมาภิบาล ใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ เป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ดำเนินการเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายหลัก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพในการจัดการศึกษา เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ และก้าวสู่สากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพและทักษะการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพของบุคลากร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนางานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ที่ตอบสนองต่อการพัฒนาท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาคอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริการวิชาการที่ตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาคอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้คงความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น และของชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาระบบและกลไกการบริหารงานมหาวิทยาลัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้ที่มีธรรมาภิบาลและใส่ใจสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยให้เป็นที่รู้จัก และเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

๔.๔.๒ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ฉบับทบทวนและปรับปรุง ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ (สำหรับการดำเนินงานตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒)

มหาวิทยาลัยได้นำแผนไปสู่การปฏิบัติเป็นแผนปฏิบัติการประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว และเนื่องด้วยในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ ได้มีการปรับยุทธศาสตร์ใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระบรมราโชบาย ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เพื่อสนองพระบรมราโชบายด้านการศึกษาในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ดังนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงรายจึงได้มีการทบทวนและปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย ให้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ใหม่มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระบรมราโชบาย ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้มีมติเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๑ วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๑ โดยในช่วงแผนพัฒนา ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) มหาวิทยาลัยได้กำหนดทิศทางและเป้าหมาย การพัฒนาไว้ ดังนี้

ปรัชญา : สถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่สากลอย่างยั่งยืน

วิสัยทัศน์ : เป็นศูนย์กลางการศึกษาเพื่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพท้องถิ่นสู่สากล

พันธกิจ

๑. ผลิตบัณฑิตที่มีทักษะเด่น มีความรู้ดีมีคุณธรรม และตอบสนองต่อการพัฒนาท้องถิ่น สู่สากล

๒. ผลิตผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ เพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ในท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาคอาเซียน

๓. ให้บริการวิชาการแก่สังคม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาคอาเซียน

๔. สืบสาน และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น และของชาติ

๕. พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและมีธรรมาภิบาล

อัตลักษณ์ : มหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

เอกลักษณ์บัณฑิต : ทักษะเด่น ความรู้ดี มีคุณธรรม

ค่านิยมร่วม : สร้างความรู้ เชิดชูภูมิปัญญา พัฒนาท้องถิ่นสู่สากล

วัฒนธรรมขององค์กร : ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนา

เป้าหมายหลักของความสำเร็จตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัยระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

๑. บัณฑิตมีความรู้ มีคุณธรรม มีความสามารถในการคิดเชิงสร้างสรรค์ คิดเชิงวิเคราะห์ และมีสมรรถนะวิชาชีพตรงตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

๒. บุคลากรปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ

๓. บัณฑิตครูของมหาวิทยาลัย ครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะแห่งศตวรรษที่ ๒๑ มีจิตวิญญาณความเป็นครู เป็นคนเก่ง คนดี มีความรับผิดชอบ รู้เท่าทันเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลง

๔. ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ และได้รับการนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาคอาเซียน

๕. เป็นผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านภาษาไทย และวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวต่างชาติ

๖. เป็นศูนย์การเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาของท้องถิ่นและของชาติ

๗. เป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีธรรมาภิบาล ใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ เป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ดำเนินการเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายหลัก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การยกระดับคุณภาพการศึกษา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาบุคลากร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การผลิตและพัฒนาครู

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนางานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

เปรียบเทียบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) กับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ฉบับทบทวนและปรับปรุง ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นดังนี้

ตารางที่ ๔.๙ เปรียบเทียบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) กับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ฉบับทบทวนและปรับปรุง ปี พ.ศ. ๒๕๖๑

รายการ	ประเด็นยุทธศาสตร์ฯ (ฉบับเดิม)	ประเด็นยุทธศาสตร์ฯ (ฉบับทบทวนและปรับปรุง)
ปรัชญา	สถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น สู่สากลอย่างยั่งยืน	สถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น สู่สากลอย่างยั่งยืน
วิสัยทัศน์	เป็นศูนย์กลางการศึกษาเพื่อการพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพท้องถิ่นสู่สากล	เป็นศูนย์กลางการศึกษาเพื่อการพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพท้องถิ่นสู่สากล
พันธกิจ	๑. ผลิตบัณฑิตที่มีทักษะเด่น มีความรู้ดี มีคุณธรรม และตอบสนองต่อการพัฒนา ท้องถิ่นสู่สากล ๒. ผลิตผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ เพื่อ การนำไปใช้ประโยชน์ในท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาคอาเซียน	๑. ผลิตบัณฑิตที่มีทักษะเด่น มีความรู้ดี มีคุณธรรม และตอบสนองต่อการพัฒนา ท้องถิ่นสู่สากล ๒. ผลิตผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ เพื่อ การนำไปใช้ประโยชน์ในท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาคอาเซียน

ตารางที่ ๔.๙ เปรียบเทียบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) กับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ฉบับทบทวนและปรับปรุง ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ (ต่อ)

รายการ	ประเด็นยุทธศาสตร์ฯ (ฉบับเดิม)	ประเด็นยุทธศาสตร์ฯ (ฉบับทบทวนและปรับปรุง)
	๓. ให้บริการวิชาการแก่สังคม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาคอาเซียน	๓. ให้บริการวิชาการแก่สังคม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาคอาเซียน
	๔. สืบสาน และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น และของชาติ	๔. สืบสาน และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น และของชาติ
	๕. พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและมีธรรมาภิบาล	๕. พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและมีธรรมาภิบาล
อัตลักษณ์	มหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	มหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
เอกลักษณ์	ทักษะเด่น ความรู้ดี มีคุณธรรม	ทักษะเด่น ความรู้ดี มีคุณธรรม
ค่านิยมร่วม	สร้างความรู้ เชิดชูภูมิปัญญา พัฒนาท้องถิ่นสู่สากล	สร้างความรู้ เชิดชูภูมิปัญญา พัฒนาท้องถิ่นสู่สากล
วัฒนธรรมขององค์กร	ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนา	ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนา

ตารางที่ ๔.๙ เปรียบเทียบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) กับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ฉบับทบทวนและปรับปรุง ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ (ต่อ)

รายการ	ประเด็นยุทธศาสตร์ฯ (ฉบับเดิม)	ประเด็นยุทธศาสตร์ฯ (ฉบับทบทวนและปรับปรุง)
เป้าหมายหลัก ความสำเร็จ	๑. บัณฑิตมีความรู้ มีคุณธรรม มีความสามารถในการคิดเชิงสร้างสรรค์ คิดเชิงวิเคราะห์ และมีสมรรถนะวิชาชีพตรงตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต	๑. บัณฑิตมีความรู้ มีคุณธรรม มีความสามารถในการคิดเชิงสร้างสรรค์ คิดเชิงวิเคราะห์ และมีสมรรถนะวิชาชีพตรงตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
	๒. บุคลากรปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ	๒. บุคลากรปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ
		๓. บัณฑิตครูของมหาวิทยาลัย ครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะแห่งศตวรรษที่ 21 มีจิตวิญญาณความเป็นครู เป็นคนเก่ง คนดี มีความรับผิดชอบ รู้เท่าทันเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลง
	๓. ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ และได้รับการนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาคอาเซียน	๔. ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ และได้รับการนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาคอาเซียน
	๔. เป็นผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านภาษาไทย และวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวต่างชาติ	๕. เป็นผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านภาษาไทย และวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวต่างชาติ
	๕. เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาของท้องถิ่น และของชาติ	๖. เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาของท้องถิ่น และของชาติ
	๖. เป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีธรรมาภิบาล ใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ เป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติ	๗. เป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีธรรมาภิบาล ใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ เป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

ตารางที่ ๔.๙ เปรียบเทียบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) กับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ฉบับทบทวนและปรับปรุง ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ (ต่อ)

รายการ	ประเด็นยุทธศาสตร์ฯ (ฉบับเดิม)	ประเด็นยุทธศาสตร์ฯ (ฉบับทบทวนและปรับปรุง)
ประเด็น ยุทธศาสตร์	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพในการจัดการ ศึกษา เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะสำหรับ ศตวรรษที่ ๒๑ และก้าวสู่สากล	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การยกระดับคุณภาพการศึกษา
	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพและทักษะ การปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพของบุคลากร	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาบุคลากร
	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนางานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ที่ตอบสนองต่อการพัฒนาท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาคอาเซียน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การผลิตและพัฒนาครู
	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริการวิชาการที่ตอบสนองต่อความต้องการ ของท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาคอาเซียน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนางานวิจัยและงานสร้างสรรค์
	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้คงความเป็น เอกลักษณ์ของท้องถิ่น และของชาติ	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาท้องถิ่น
	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาระบบและกลไกการบริหารงาน มหาวิทยาลัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยแห่ง การเรียนรู้ที่มีธรรมาภิบาลและใส่ใจสิ่งแวดล้อม	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ของ มหาวิทยาลัยให้เป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับ ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

๔.๕ ผลประเมินแผนประจำปี ๒๕๖๑

การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐ (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑) หน่วยงานได้กำหนดเป้าหมายหลักความสำเร็จในการดำเนินงานไว้ จำนวนทั้งสิ้น ๖ เป้าหมาย และมีตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายต่างๆ จำนวนทั้งสิ้น ๒๑ ตัวชี้วัด ซึ่งผลการดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดปี พ.ศ. ๒๕๖๐ (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑) ในภาพรวม พบว่า ตัวชี้วัดที่บรรลุผลสำเร็จ จำนวน ๑๖ ตัวชี้วัด คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๑๙ และตัวชี้วัดที่ไม่บรรลุผลสำเร็จและต้องปรับปรุงและพัฒนา จำนวน ๕ ตัวชี้วัด คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๘๑ โดยจำแนกตามเป้าหมายหลักความสำเร็จ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๐ ผลประเมินตามเป้าหมายที่ ๑ - ๖

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ความสำเร็จ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑)		
		ค่าเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	การบรรลุผลสำเร็จ (✓ = บรรลุ ✗ = ไม่บรรลุ)
เป้าหมายที่ ๑ : บัณฑิตมีความรู้ มีคุณธรรม มีความสามารถในการคิดเชิงสร้างสรรค์ คิดเชิงวิเคราะห์ และมีสมรรถนะวิชาชีพตรงตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต				
๑.๑ ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต	ระดับ	๔.๑	๔.๔๒	✓
๑.๒ การมีงานทำของบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถาม	ร้อยละ	๖๕	๗๗.๐๙	✓
๑.๓ บัณฑิตทำงานในท้องถิ่น (จังหวัดในเขตภาคเหนือตอนบน)	ร้อยละ	๖๐	๖๕.๒๗	✓
๑.๔ บัณฑิตมีรายได้ตรงตามวุฒิการศึกษา	ร้อยละ	๓๐	๕๓.๓๙	✓
๑.๕ บัณฑิตทำงานในองค์กรระดับนานาชาติ (องค์กร/กิจการที่มีสำนักงานใหญ่อยู่ในต่างประเทศ แต่มีสาขาในประเทศไทย หรือองค์กร/กิจการข้ามชาติที่เข้ามาตั้งสาขาในประเทศไทย หรือกิจการสัญชาติไทยแต่มีเครือข่ายธุรกิจทั่วโลก)	ร้อยละ	๕	๐.๔๑	✗
๑.๖ บัณฑิตสอบผ่านเกณฑ์มาตรฐานวิชาการ/วิชาชีพ	ร้อยละ	๖๕	๑๐๐	✓
๑.๗ บัณฑิตสอบผ่านเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำด้านภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยก่อนสำเร็จการศึกษา	ร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	✓
๑.๘ บัณฑิตสอบผ่านเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำด้านภาษาไทยของมหาวิทยาลัยก่อนสำเร็จการศึกษา	ร้อยละ	๑๐๐	N/A	✗

ตารางที่ ๔.๑๐ ผลประเมินตามเป้าหมายที่ ๑ - ๖ (ต่อ)

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ความสำเร็จ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑)		
		ค่า เป้าหมาย	ผลการ ดำเนินงาน	การบรรลุผลสำเร็จ (✓ = บรรลุ ✗ = ไม่บรรลุ)
๑.๙ บัณฑิตสอบผ่านเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำด้านเทคโนโลยี สารสนเทศของมหาวิทยาลัยก่อนสำเร็จการศึกษา	ร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	✓
รวมตัวชี้วัดทั้งหมด ๙ ตัวชี้วัด บรรลุผลสำเร็จ ๗ ตัวชี้วัด คิดเป็นร้อยละ ๗๗.๗๘				✗
เป้าหมายที่ ๒ : บุคลากรปฏิบัติงานอย่างมีอาชีพ				
๒.๑ บุคลากรสายวิชาการ				
๑) บุคลากรสายวิชาการมีผลงานทางวิชาการ อย่างใดอย่างหนึ่งตามเกณฑ์ ก.พ.อ. หรือ	ร้อยละ	๘๐	๙๔.๖๐	✓
๒) บุคลากรสายวิชาการมีใบประกอบวิชาชีพในสาขาวิชา ที่เกี่ยวข้อง หรือเป็นที่ปรึกษา/วิทยากร/กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ/กรรมการวิชาการ/คณะทำงานให้กับ หน่วยงานภายนอก หรือ	ร้อยละ	๔๐	๔๐	✓
๓) บุคลากรสายวิชาการที่มีผลงานทางวิชาการ/ผลงาน วิจัยและงานสร้างสรรค์ที่รับการตีพิมพ์ในระดับชาติ หรือนานาชาติ	ร้อยละ	๔๐	๕๑.๖๘	✓
๒.๒ บุคลากรสายสนับสนุนมีคู่มือการปฏิบัติงาน หรือผลงานทางวิชาการ	ร้อยละ	๒๐	๘.๙๑	✗
รวมตัวชี้วัดทั้งหมด ๒ ตัวชี้วัด บรรลุผลสำเร็จ ๑ ตัวชี้วัด คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐				✗
เป้าหมายที่ ๓ : ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ และได้รับการนำไปใช้ประโยชน์ ในการพัฒนาท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาคอาเซียน				
๓.๑ การตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติ				
๑) ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์ ในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือ	ร้อยละ	๔๐	๓๓.๘๑	✗
๒) บทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ในฐานข้อมูล	ครั้ง	๔๐๐	N/A	✗
๓.๒ ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ โดยท้องถิ่น	ร้อยละ	๖๐	๕๘.๙๗	✗
รวมตัวชี้วัดทั้งหมด ๒ ตัวชี้วัด บรรลุผลสำเร็จ ๐ ตัวชี้วัด คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๐				✗

ตารางที่ ๔.๑๐ ผลประเมินตามเป้าหมายที่ ๑ - ๖ (ต่อ)

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ความสำเร็จ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑)		
		ค่า เป้าหมาย	ผลการ ดำเนินงาน	การบรรลุผลสำเร็จ (✓ = บรรลุ ✗ = ไม่บรรลุ)
เป้าหมายที่ ๔ : เป็นผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ด้านภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวต่างชาติ				
๔.๑ อำเภอในจังหวัดเชียงรายที่ได้รับการบริการวิชาการ	อำเภอ	๖	๑๒	✓
๔.๒ ประเทศในเขตภูมิภาคอาเซียนที่เข้ามาใช้บริการวิชาการ	ประเทศ	๖	๖	✓
๔.๓ บุคลากรสายวิชาการที่มีผลงานให้บริการวิชาการ แก่ท้องถิ่น	ร้อยละ	๔๐	๔๘.๘๙	✓
รวมตัวชี้วัดทั้งหมด ๓ ตัวชี้วัด บรรลุผลสำเร็จ ๓ ตัวชี้วัด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐				✓
เป้าหมายที่ ๕ : เป็นศูนย์การเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาของท้องถิ่น และของชาติ				
๕.๑ ผู้มาใช้บริการศูนย์ข้อมูลการเรียนรู้ด้านศิลป วัฒนธรรม ภูมิปัญญาของท้องถิ่น และของชาติ	คน	๔,๐๐๐	๔๗,๔๙๓	✓
๕.๒ นักศึกษาและบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรม ด้านศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ	ร้อยละ	๗๕	๘๗.๐๐	✓
รวมตัวชี้วัดทั้งหมด ๒ ตัวชี้วัด บรรลุผลสำเร็จ ๒ ตัวชี้วัด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐				✓
เป้าหมายที่ ๖ : เป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีธรรมาภิบาล ใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม มีระบบ การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ เป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติ				
๖.๑ ผลการประเมินคุณภาพจากผู้ประเมินภายนอก	ระดับ	ดี	ดี (๔.๓๕ คะแนน)	✓
๖.๒ ผลการประเมินคุณธรรม และความโปร่งใสใน การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย	ระดับ	ดี	ดี (ร้อยละ ๗๙.๙๖)	✓
๖.๓ ผลการประเมินด้านสิ่งแวดล้อมจากนักศึกษา บุคลากร และผู้รับบริการ	ระดับ	ดี	ดี	✓
รวมตัวชี้วัดทั้งหมด ๓ ตัวชี้วัด บรรลุผลสำเร็จ ๓ ตัวชี้วัด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐				✓

หมายเหตุ : ๑. ผลการบรรลุเป้าหมายของตัวชี้วัดตามเป้าหมายหลัก มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๘๐ = ✓ (บรรลุ)
๒. ผลการบรรลุเป้าหมายของตัวชี้วัดตามเป้าหมายหลัก น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ = ✗ (ไม่บรรลุ)

๔.๖ ความคิดเห็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่รายต่อยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)

จากรายงานผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่รายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งกำหนดเสนอสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๑ ในวันที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เห็นว่า ยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เป็นยุทธศาสตร์ที่ช่วยให้การดำเนินงานและการพัฒนาท้องถิ่น มีทิศทางที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น แต่ควรมีการทบทวนโครงการหลัก กลยุทธ์ และ KPI ให้มีจำนวน น้อยลงและกำหนดนิยามและเป้าหมายของแต่ละ KPI ให้ชัดเจน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงยังไม่ได้นำยุทธศาสตร์ใหม่ไปปรับแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

๔.๗ ระดับความสำเร็จเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ไม่ได้ดำเนินการปรับแผน ยุทธศาสตร์การพัฒนาหน่วยงาน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ซึ่งมี ๖ เป้าหมาย ๒๑ ตัวชี้วัด แต่อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ได้ดำเนินการพันธกิจต่างๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อพัฒนา ท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้การดำเนินการแผนยุทธศาสตร์และแผนประจำปีปกติ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ก็มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ใหม่ทั้งในระดับเป้าหมายและกลยุทธ์ ในการแสดงระดับความสำเร็จเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ใหม่ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นปีแรกของยุทธศาสตร์ใหม่ที่ยังมิได้มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยเฉพาะ ผลการประเมินในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ จึงเป็นผลประเมินเส้นฐานก่อนการเริ่มยุทธศาสตร์ใหม่ที่ได้มีการ จัดสรรงบประมาณสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นเป็นนบยุทธศาสตร์ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏแห่งละ งบประมาณ ๓๐ ล้านบาท ดังนั้นในการพิจารณาระดับความสำเร็จเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ใหม่ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่จะพิจารณาจากผลการดำเนินการตามแผน ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ ของมหาวิทยาลัย รายงานผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย ราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เสนอสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ รายงานการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัยประกอบด้วยงานประจำ ที่เกี่ยวข้อง เช่น โครงการผลิตครูเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งเป็นการผลิตครูระบบปิด ประกันการมีงานทำและให้บัณฑิตกลับไปทำงานในภูมิภาคของ ตน รวมถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น คะแนนผลประเมิน ITA ผลการประเมินสมรรถนะการวิจัยของ มหาวิทยาลัย เป็นต้น

๔.๗.๑ ระดับสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านท้องถิ่น โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม โดยการบูรณาการพันธกิจ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ในแผนประจำปี ๒๕๖๑ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายจำนวน ๖ เป้าหมาย ๒๑ ตัวชี้วัด มีเป้าหมายที่ ๔ เป็นผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวต่างชาติ เป้าหมายที่ ๕ เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและของชาติ และเป้าหมายที่ ๖ เป็นมหาวิทยาลัย แห่งการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ใส่ใจสิ่งแวดล้อม มีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ เป็นที่รู้จักและยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ที่ใกล้เคียงกับการพัฒนาท้องถิ่นมิได้มุ่งตรง เรื่องการพัฒนาท้องถิ่นในระดับตัวชี้วัดมีเพียง ๔ ตัวชี้วัดจาก ๒๑ ตัวชี้วัด ที่เกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น นอกจากนี้ยังมีโครงการวิจัยเชิงพื้นที่นางแล โครงการวิจัยหนึ่งคณะ หนึ่งพื้นที่ หนึ่งนวัตกรรม โครงการพัฒนาทักษะชีวิต การศึกษา และอาชีพของชุมชน อำเภอเวียงชัย ซึ่งไม่ปรากฏ รูปธรรมของผลการพัฒนาท้องถิ่นในท้องถิ่นของตนในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม จากรายงานการประเมินและรายงานการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ใหม่ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ สรุปได้ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายการพัฒนา ท้องถิ่นด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อมตามยุทธศาสตร์ใหม่อยู่ในระดับปานกลาง ค่อนข้างน้อย

๔.๗.๒ ระดับสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนาครู โดยมีเป้าหมายในการผลิตครูระบบปิด/ระบบเปิด การพัฒนาศักยภาพครูและการพัฒนานวัตกรรมการผลิตและพัฒนาครู จากแผนปฏิบัติงานประจำปีของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มี ๒ เป้าหมาย จาก ๖ เป้าหมายเกี่ยวกับการผลิตและพัฒนาครู พบว่า ผู้ใช้พอใจบัณฑิตในระดับมาก บัณฑิตมีงานทำ ร้อยละ ๗๗.๐๙ บัณฑิตร้อยละ ๖๕.๒๗ ทำงานในระดับจังหวัดในเขตภาคเหนือตอนบน มีการพัฒนาครู โครงการ “คูปองครู” จำนวน ๙ หลักสูตร มีครูผ่านเกณฑ์อบรม ๑๔,๘๐๐ คน โครงการพัฒนาครูและ บุคลากรทางการศึกษา โครงการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาวิชาชีพครู การเป็นพี่เลี้ยงในการพัฒนา โรงเรียน ๑๔ แห่ง โครงการพัฒนาครูในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยคณะครุศาสตร์ได้รับการเลือกจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้เข้าร่วมผลิตครู ในระบบปิด คือ โครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยได้ผลิตบัณฑิตในโครงการนี้ไปแล้ว ๑๘๕ คนและมีนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ - ๕ จำนวน ๒๖๒ คน นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังได้ปรับปรุงและพัฒนา กระบวนการผลิตครูให้นักศึกษาครูมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ มีจิตวิญญาณความเป็นครูมากขึ้น และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษครู แต่ยังไม่ปรากฏรูปธรรมของนวัตกรรมการผลิตและพัฒนาครู จึงสรุปได้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้า ตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ในการยกระดับคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก

๔.๗.๓ ระดับสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยมีเป้าหมายในการยกระดับความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น การพัฒนาอาจารย์ และการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตที่ได้มาตรฐานและผูกพันกับท้องถิ่น จากผลประเมินแผนประจำปี ๒๕๖๑ พบว่า บุคลากรสายวิชาการร้อยละ ๙๔.๖๐ มีผลงานทางวิชาการอย่างใดอย่างหนึ่งตามเกณฑ์ ก.พ.อ. บุคลากรสายวิชาการร้อยละ ๕๑.๖๘ มีผลงานวิชาการหรือผลงานวิจัยได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติ ไม่ปรากฏสถิติของบทความวิจัยได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ร้อยละ ๕๘.๙๗ ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมาย ร้อยละ ๖๐ ได้ถูกนำไปใช้ประโยชน์โดยท้องถิ่น นักศึกษาและบุคลากร ร้อยละ ๘๗ ได้เข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ แต่การพัฒนาคุณวุฒิการศึกษาและตำแหน่งวิชาการของคณาจารย์ยังไม่น่าพอใจ มหาวิทยาลัยมีแนวทางการดำเนินงานเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยมีแผนการปรับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยสรุปในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ในการยกระดับคุณภาพการศึกษาในระดับน้อย

๔.๗.๔ ระดับสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีเป้าหมายร่วมกันกำหนดแบ่งพื้นที่ความรับผิดชอบในการพัฒนาท้องถิ่น จัดระบบข้อมูล การใช้ทรัพยากรร่วมกัน การพัฒนาเครือข่ายและจัดระบบงานสู่ความเป็นเลิศ และสร้างธรรมาภิบาล จากรายงานพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายกำหนดนโยบายและพื้นที่เป้าหมายในการพัฒนาโดยไม่ได้ปรึกษาหารือกับผู้ว่าราชการจังหวัด มหาวิทยาลัยอยู่ระหว่างเร่งดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลภายในมหาวิทยาลัยเพื่อใช้ในการบริหารจัดการและการตัดสินใจภายในมหาวิทยาลัยจำนวน ๘ ระบบ โดยที่ยังไม่มีแผนการจัดทำระบบสารสนเทศความต้องการของท้องถิ่นในทุกมิติทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งเป็นฐานข้อมูลที่จำเป็นในการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ต้องใช้ความต้องการของท้องถิ่นเป็นตัวตั้งในการจัดการศึกษาและการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น อีกทั้งมหาวิทยาลัยดำเนินการปรับปรุงระเบียบข้อบังคับเพื่อให้การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยยึดหลักความถูกต้อง โปร่งใสและเกิดธรรมาภิบาล ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยมีผลคะแนนประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ ๗๙.๙๖) มหาวิทยาลัยมีเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก ซึ่งครอบคลุมทุกภาคธุรกิจ อีกทั้งมหาวิทยาลัยดำเนินการร่วมกับชุมชนท้องถิ่นในรูปเครือข่ายประชารัฐ ในด้านเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่ปรากฏเกี่ยวกับผลงานตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์การบริหารจัดการตามยุทธศาสตร์ใหม่ จึงสรุปได้ว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอยู่ในระดับน้อย

โดยสรุปในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ใหม่อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

๔.๘ ข้อจำกัดและปัญหาอุปสรรค

๔.๘.๑ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ เป็นปีแรกของแผนยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ตามพระบรมราโชบาย ในขณะที่แผนยุทธศาสตร์ระยะเวลา ๕ ปี (๒๕๖๐ -๒๕๖๔) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายยังเป็นแผนยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายไม่สอดคล้องและยังไม่ได้ปรับตามยุทธศาสตร์ใหม่

๔.๘.๒ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายได้รับงบประมาณแผ่นดินดำเนินตามพันธกิจของการเป็นมหาวิทยาลัยทั่วไป กล่าวคือยังไม่ได้รับงบประมาณแผ่นดินให้ดำเนินพันธกิจของการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗

๔.๘.๓ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นโดยการบริการวิชาการแก่สังคมด้วยการจัดอบรม การจัดประชุมเป็นส่วนใหญ่ สำหรับโครงการที่ดำเนินการเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรมนั้น ยังไม่ได้ดำเนินการตามกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนเท่าที่ควร

๔.๘.๔ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายยังไม่ได้ปรับยุทธศาสตร์ และโครงสร้าง (Repositioning) ให้เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นและโดยท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และยุทธศาสตร์ใหม่ตามพระบรมราโชบาย

๔.๘.๕ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายต้องจัดงบประมาณเงินรายได้ และแสวงหางบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกเพื่อดำเนินโครงการบริการทางวิชาการแก่สังคม และทำการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยโดยทั่วไป

๔.๘.๖ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมิได้เน้นใช้ความต้องการของท้องถิ่น และภูมิภาคเป็นตัวตั้งในการจัดการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่น

๔.๘.๗ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมีการดำเนินการบริการวิชาการแก่สังคม ส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้วิธีการบูรณาการกับหน่วยงานภายในและภายนอก แต่เป็นการดำเนินการแบบต่างคนต่างทำโดยยึดตัวบุคคลมากกว่าระบบ

๔.๘.๘ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ การดำเนินงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายยังไม่ได้เน้นการทำวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น แต่เป็นการทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้เป็นส่วนใหญ่

๔.๙ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ มหาวิทยาลัยมีกลยุทธ์ แผนงาน/โครงการสำคัญที่จะทำให้มหาวิทยาลัยบรรลุตามยุทธศาสตร์ใหม่โดยรวม และในแต่ละยุทธศาสตร์เพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๑ ระดับ

มหาวิทยาลัยดำเนินการจัดทำแผนการดำเนินงาน (Action Plan) ตามแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ฉบับทบทวนและปรับปรุง ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อให้การดำเนินงานตามเป้าหมายหลักของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยบรรลุผลสำเร็จ โดยได้วิเคราะห์และกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่จะดำเนินการ ระยะเวลาที่จะดำเนินการ และผู้รับผิดชอบ ภายใต้กลยุทธ์ มาตรการ ตามประเด็นยุทธศาสตร์ทั้ง ๗ ประเด็น เพื่อที่จะแปลงไปสู่การปฏิบัติเป็นแผนปฏิบัติการประจำปี ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งสามารถสรุปภาพรวมจำนวนโครงการ/กิจกรรมตามประเด็นยุทธศาสตร์ต่างๆ ที่จะดำเนินการในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๑ สรุปภาพรวมจำนวนโครงการ/กิจกรรมตามประเด็นยุทธศาสตร์ต่างๆ ที่จะดำเนินการ ในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

ประเด็นยุทธศาสตร์	จำนวน		
	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ	กลยุทธ์	มาตรการ
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การยกระดับคุณภาพการศึกษา	๗	๗	๓๐
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาบุคลากร	๒	๓	๑๓
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การผลิตและพัฒนาครู	๑๐	๓	๙
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนางานวิจัยและงานสร้างสรรค์	๓	๕	๑๙
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาท้องถิ่น	๓	๕	๑๓
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	๒	๓	๑๒
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาระบบบริหารจัดการ	๓	๙	๓๒
รวม	๓๐	๓๕	๑๒๘

ตารางที่ ๔.๑๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ตามประเด็นยุทธศาสตร์
๗ ประเด็น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การยกระดับคุณภาพการศึกษา		
เป้าประสงค์ ของยุทธศาสตร์	เสริมสร้างประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายให้เป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรม มีสมรรถนะของบัณฑิตแห่งศตวรรษที่ ๒๑ และมีคุณลักษณะตรงตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต	
ตัวชี้วัดความสำเร็จ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	ค่าเป้าหมาย
	๑. จำนวนบัณฑิตทำงานในท้องถิ่น	ร้อยละ ๖๕
	๒. จำนวนบัณฑิตมีรายได้ตรงตามวุฒิการศึกษา	ร้อยละ ๓๕
	๓. จำนวนบัณฑิตทำงานในองค์กรระดับนานาชาติ	ร้อยละ ๗
	๔. จำนวนบัณฑิตในหลักสูตรที่มีเกณฑ์มาตรฐานวิชาการ/ วิชาชีพสอบผ่านเกณฑ์มาตรฐานวิชาการ/วิชาชีพ	ร้อยละ ๗๐
	๕. จำนวนบัณฑิตที่สอบผ่านเกณฑ์มาตรฐานด้านภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยก่อนสำเร็จการศึกษาในระดับดีมากขึ้นไป	ร้อยละ ๗
	๖. จำนวนบัณฑิตที่สอบผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัย ก่อนสำเร็จการศึกษาในระดับดีมากขึ้นไป	ร้อยละ ๗
	๗. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้งานทำ/ ประกอบอาชีพอิสระ ภายในระยะเวลา ๑ ปี	ร้อยละ ๘๐
กลยุทธ์	๑. ปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารและการจัดการหลักสูตรที่เปิดสอน ทุกระดับ ๒. ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนามหาวิทยาลัย ๓. การจัดการจำนวนนักศึกษาใหม่ ๔. พัฒนาความเป็นเลิศของบัณฑิตให้มีทักษะของศตวรรษที่ ๒๑ และสมรรถนะ สากล ๕. เสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นคนดี คนเก่ง และส่งเสริมนักศึกษาที่มีความ สามารถพิเศษในการสร้างชื่อเสียงให้แก่มหาวิทยาลัย ๖. จัดหาและเพิ่มประสิทธิภาพทรัพยากรสนับสนุนการเรียนรู้ ๗. พัฒนาระบบและกลไกสนับสนุนการบริหารงานวิชาการ	

ตารางที่ ๔.๑๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ตามประเด็นยุทธศาสตร์
๗ ประเด็น (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาบุคลากร		
เป้าประสงค์ ของยุทธศาสตร์	บุคลากรทุกคนของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ได้รับการพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานให้มีความเป็นมืออาชีพ มีความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ	
ตัวชี้วัดความสำเร็จ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	ค่าเป้าหมาย
	๑. บุคลากรสายวิชาการ	
	๑.๑ จำนวนบุคลากรสายวิชาการที่มีผลงานทางวิชาการรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง หรือ	ร้อยละ ๘๕
	๑.๒ จำนวนบุคลากรสายวิชาการเป็นที่ปรึกษา/วิทยากร/กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ/กรรมการวิชาการ/คณะทำงานให้กับหน่วยงานภายนอก หรือ	ร้อยละ ๒๐
	๑.๓ จำนวนบุคลากรสายวิชาการที่มีผลงานทางวิชาการ/ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติ	ร้อยละ ๔๕
	๒. บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ	
	๒.๑ จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการที่มีคู่มือการปฏิบัติงานหรือผลงานทางวิชาการ	ร้อยละ ๔๐
กลยุทธ์	๑. พัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร ๒. ส่งเสริมสวัสดิการและการสร้างขวัญกำลังใจแก่บุคลากร ๓. พัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ	

ตารางที่ ๔.๑๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ตามประเด็นยุทธศาสตร์
๗ ประเด็น (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การผลิตและพัฒนาครู		
เป้าประสงค์ ของยุทธศาสตร์	ผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพ และตรงตามสาขาวิชาที่เป็นความต้องการของประเทศ	
ตัวชี้วัดความสำเร็จ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	ค่าเป้าหมาย
	๑. จำนวนโรงเรียนขั้นพื้นฐานในพื้นที่ที่มีมหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงรายเป็นพี่เลี้ยง	ร้อยละ ๑
	๒. จำนวนอาจารย์ผู้สอนที่เป็นต้นแบบความความเชี่ยวชาญ ในวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับ	ร้อยละ ๔
	๓. จำนวนบัณฑิตครูที่สอบผ่านมาตรฐานใบประกอบวิชาชีพครู	ร้อยละ ๙๐
	๔. จำนวนบัณฑิตครูที่จบจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่สอบ บรรจุครูได้ในการสอบครั้งแรก	ร้อยละ ๗๕
	๕. จำนวนบัณฑิตครูที่ได้รับการบรรจุเข้าทำงานในท้องถิ่น	ร้อยละ ๕๐
	๖. จำนวนนักเรียนในท้องถิ่นที่มีคะแนนผลการทดสอบทาง การศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาเพิ่มขึ้น จากปีฐาน	ร้อยละ ๕
	๗. จำนวนรายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเทคนิคการเรียนการสอน ครูที่มีประสิทธิภาพที่บรรจุในหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต เพิ่มขึ้นจากหลักสูตรเดิมหรือหลักสูตรก่อนปรับปรุง	๒ รายวิชา
	๘. จำนวนผลงานการวิจัยเฉพาะสาขาวิชาชีพครูที่ได้รับการ ตีพิมพ์เผยแพร่ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ หรือนำไปใช้ ให้เกิดประโยชน์ต่อการผลิตและพัฒนาครู	๒๐ ผลงาน
	๙. จำนวนโรงเรียนในท้องถิ่นที่มีการนำนวัตกรรมการจัด การเรียนรู้ ของโรงเรียนสาธิตไปใช้ประโยชน์	๒ โรงเรียน
	๑๐. บุคลากรทางการศึกษาในท้องถิ่นที่เข้าร่วมโครงการที่ได้รับ วิทยฐานะที่สูงขึ้น	ร้อยละ ๗๕
กลยุทธ์	๑. ผลิตครูที่ได้มาตรฐานวิชาชีพและมีจิตวิญญาณความเป็นครูและสอดคล้องกับ ความต้องการของท้องถิ่น ๒. พัฒนาศักยภาพครูของครู ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความเป็นมืออาชีพ ๓. สร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ผู้การศึกษา ๔.๐	

ตารางที่ ๔.๑๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ตามประเด็นยุทธศาสตร์
๗ ประเด็น (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนางานวิจัยและงานสร้างสรรค์		
เป้าประสงค์ ของยุทธศาสตร์	นักวิจัยได้รับการพัฒนา สนับสนุนและส่งเสริมในการสร้างผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่น และเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ	
ตัวชี้วัดความสำเร็จ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	ค่าเป้าหมาย
	๑. จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารที่มี คุณภาพ	๕๐ บทความ
	๒. จำนวนผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่แล้วเสร็จ ในปีงบประมาณที่ผ่านมา และนำไปใช้ประโยชน์โดยท้องถิ่น	ร้อยละ ๖๐
	๓. จำนวนผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติและ นานาชาติเพิ่มขึ้นจากปีฐาน	ร้อยละ ๑๐
กลยุทธ์	๑. พัฒนาความรู้และส่งเสริมความสามารถด้านการวิจัยของบุคลากร ให้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ใหม่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระบรมราโชบาย ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) โดยมุ่งเน้นการวิจัยเพื่อรับใช้สังคม ๒. เชื่อมโยงความสัมพันธ์และสร้างเครือข่ายการวิจัยกับหน่วยงานเครือข่าย ๓. สร้างผลงานวิจัย และนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ให้เป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ ๔. พัฒนาระบบและกลไกการวิจัยที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของท้องถิ่น และกระแสโลกาภิวัตน์ ๕. พัฒนาระบบฐานข้อมูลการนำผลการวิจัยไปสู่การพัฒนา	

ตารางที่ ๔.๑๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ตามประเด็นยุทธศาสตร์
๗ ประเด็น (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาท้องถิ่น		
เป้าประสงค์ ของยุทธศาสตร์	คุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้ดีขึ้นผ่าน กระบวนการและวิธีการในหลากหลายรูปแบบ	
ตัวชี้วัดความสำเร็จ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	ค่าเป้าหมาย
	๑. จำนวนอำเภอในจังหวัดเชียงรายที่ได้รับการบริการวิชาการ	๗ อำเภอ
	๒. จำนวนประเทศในเอเชียที่เข้ามารับบริการวิชาการ	๗ ประเทศ
	๓. จำนวนบุคลากรสายวิชาการที่มีผลงานให้บริการวิชาการ แก่ท้องถิ่น	ร้อยละ ๔๕
กลยุทธ์	๑. พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงในการยกระดับคุณภาพชีวิตของ ประชาชนในท้องถิ่น ๒. พัฒนาระบบและกลไกความร่วมมือการดำเนินงานกับองค์กร หน่วยงาน สถาบัน การศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ๓. พัฒนาระบบบริหารจัดการการศึกษาทางเลือกเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาอย่างมี คุณภาพ ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ส่งเสริมสืบสานและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตลอดจนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มี ศักยภาพในการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ๔. พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย สำหรับชาวต่างชาติ	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม		
เป้าประสงค์ ของยุทธศาสตร์	ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติได้รับการ อนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน และ ส่งเสริมให้คงความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นของชาติ และเผยแพร่สู่สากล	
ตัวชี้วัดความสำเร็จ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	ค่าเป้าหมาย
	๑. จำนวนผู้มาใช้บริการศูนย์ข้อมูลการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาของท้องถิ่น และของชาติ	๕,๐๐๐ คน
	๒. จำนวนนักศึกษาและบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ของท้องถิ่นและของชาติ	ร้อยละ ๘๐
กลยุทธ์	๑. อนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน ส่งเสริมและวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม ๒. พัฒนาระบบและกลไกการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ๓. ดำรงความเป็นเอกลักษณ์ล้านนา	

ตารางที่ ๔.๑๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ตามประเด็นยุทธศาสตร์
๗ ประเด็น (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาระบบบริหารจัดการ		
เป้าประสงค์	มหาวิทยาลัยมีการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารงานที่เสริมสร้างการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีธรรมาภิบาล และมีการจัดสภาพแวดล้อมที่เน้นการอนุรักษ์พลังงานและใส่ใจสิ่งแวดล้อม	
ตัวชี้วัดความสำเร็จ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	ค่าเป้าหมาย
	๑. ระดับผลการประเมินคุณภาพจากผู้ประเมินภายนอก	เพิ่มขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา
	๒. ระดับผลการประเมินคุณธรรม และความโปร่งใสการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย	เพิ่มขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา
	๓. ระดับผลการประเมินด้านสิ่งแวดล้อมจากนักศึกษา บุคลากร และผู้รับบริการ	เพิ่มขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา
กลยุทธ์	๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้และใส่ใจสิ่งแวดล้อม ๒. สร้างจิตสำนึกในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการจัดการพลังงานในอนาคตผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของบุคลากร ๓. พัฒนาระบบและกลไกธรรมาภิบาลในการบริหาร ๔. ยกระดับคุณภาพการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย ๕. สร้างรายได้ภายในมหาวิทยาลัย โดยการใช้ทรัพยากรที่มีอย่างมีประสิทธิภาพ ๖. สร้างภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยให้เป็นที่รู้จักและยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ๗. พัฒนาระบบและกลไกในการเผยแพร่ภาพลักษณ์ให้เป็นที่รู้จักและยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ๘. ร่วมกำหนดพื้นที่ความรับผิดชอบในการพัฒนาท้องถิ่น ๙. สร้างเครือข่ายประชารัฐในการทำงานตามพันธกิจ	

๔.๑๐ ข้อเสนอแนะที่จะขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย และของมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยรวมให้บรรลุ ยุทธศาสตร์ใหม่ตามพระบรมราโชบาย

ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินการที่จะทำให้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ สามารถดำเนินการตามยุทธศาสตร์ใหม่ในฐานมหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ที่ไม่ใช่กรมพัฒนาชุมชน มีบทบาทหลักในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น และมีบทบาทหนุนเสริมองค์การต่างๆ ในการพัฒนาท้องถิ่นโดยปราศจากความซ้ำซ้อน

๑. การขับเคลื่อนการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ตามตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุผลตามเป้าหมาย โดยบูรณาการการดำเนินงานร่วมกับภาคีเครือข่าย มหาวิทยาลัย ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมหาวิทยาลัยมีบทบาทเป็นผู้สนับสนุนองค์ความรู้ในการแก้ไขปัญหาตามความต้องการของท้องถิ่น บนพื้นฐานความเชี่ยวชาญตามศาสตร์ของมหาวิทยาลัย

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีผลงานวิจัยและพัฒนา การสร้างนวัตกรรม ในมิติต่างๆ เช่น เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ การศึกษาและรวบรวมองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่าต่อการสืบสานและพัฒนาท้องถิ่น โดยบูรณาการเข้ากับการจัดการเรียนการสอนและการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย

๓. สนับสนุนและส่งเสริมสมรรถนะนักวิจัยเชิงพื้นที่ ให้มีความหลากหลาย ในด้านการจัดทำข้อมูลเชิงพื้นที่ การวิจัยเชิงพื้นที่ การบริหารงานวิจัย สามารถแก้ไขปัญหาและความต้องการเป็นที่พึงของประชาชนในท้องถิ่นได้ สนับสนุนให้มีการพัฒนาศักยภาพบุคลากร โดยให้มีจำนวนนักวิจัยเชิงพื้นที่เพิ่มขึ้นในทุกหน่วยงาน

บทที่ ๕

บทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

๕.๑ ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

๕.๑.๑ ที่ตั้ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาตั้งอยู่ที่ ๓๔๐ ถนนสุรนารายณ์ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา รหัสไปรษณีย์ ๓๐๐๐๐ โทรศัพท์ : ๐-๔๔๐๐-๙๐๐๙ เว็บไซต์ : <http://www.nrru.ac.th> มีพื้นที่ประมาณ ๑๗๔ ไร่ ๓ งาน ๔๑ ตารางวา เป็นพื้นที่ที่จัดการศึกษาหลัก นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังมีพื้นที่ที่เป็นศูนย์การเรียนรู้ ๒ แห่ง คือ ศูนย์วิจัยและฝึกอบรมการเกษตร พื้นที่ ๑๐๐ ไร่ อยู่ที่ตำบลโพธิ์กลาง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ติดกับสวนสัตว์ จังหวัดนครราชสีมา ห่างจากมหาวิทยาลัยประมาณ ๒๒ กิโลเมตร และสถาบันวิจัยไม้กลายเป็นหิน และทรัพยากรธรณีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเฉลิมพระเกียรติ มีพื้นที่ ๘๒ ไร่ อยู่ที่บ้านโกรกเดือนห้า ตำบลสุรนารี อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ห่างจากมหาวิทยาลัยประมาณ ๒๕ กิโลเมตร

๕.๑.๒ ประวัติความเป็นมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมามีต้นกำเนิดจาก “โรงเรียนฝึกหัดครูมูลกสิกรรม ประจำมณฑลนครราชสีมา” ซึ่งกระทรวงธรรมการได้จัดตั้งขึ้น เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๖ ที่ข้างวัดโพธิ์ ตำบลโพธิ์กลาง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา เปิดสอนหลักสูตรประโยคครูมูลสามัญ (ป.) และประโยคครูประกาศนียบัตรจังหวัด (ว.) ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อ ย้ายที่ตั้งปรับหลักสูตรการศึกษา และมีพัฒนาการมาเป็นลำดับจนเป็นมหาวิทยาลัยในปัจจุบัน

พ.ศ. ๒๔๗๘ โรงเรียนฝึกหัดครูมูลกสิกรรม ประจำมณฑลนครราชสีมา เปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรจังหวัดนครราชสีมา” เปิดสอนเฉพาะหลักสูตรประโยคครูประกาศนียบัตรจังหวัด (ว.)

พ.ศ. ๒๔๘๑ ย้ายไปอยู่แทนที่โรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรม อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา และใน ปี พ.ศ. ๒๔๘๕ เปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนฝึกหัดครูมูลโนนสูง” เปิดสอน ๓ หลักสูตร ได้แก่ ประโยคครูประกาศนียบัตรจังหวัด (ว.) ประโยคครูประชาบาล (ป.บ.) และประโยคครูมูล (ม.)

พ.ศ. ๒๔๙๐ ย้ายเข้ามาอยู่ ณ ที่ตั้งปัจจุบันในอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา และเปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนฝึกหัดครูนครราชสีมา” ในปี พ.ศ. ๒๔๙๕ ได้ยุบเลิกหลักสูตรเดิม ๓ หลักสูตร และเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรประโยคครูประถม (ป.ป.) จนถึงปี พ.ศ. ๒๔๙๗ จึงเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) แทนหลักสูตรประกาศนียบัตรประโยคครูประถม

พ.ศ. ๒๕๐๒ ได้รับการยกฐานะเป็น “วิทยาลัยครูนครราชสีมา” และเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.ชั้นสูง) ต่อจากระดับ ป.กศ.

พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้รับการยกฐานะเป็นสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พุทธศักราช ๒๕๑๘ จึงขยายการผลิตครูถึงระดับปริญญาตรีครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.)

พ.ศ. ๒๕๒๐ เริ่มโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ (อคป.) แล้วพัฒนาเป็นโครงการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (กศ.ปช.) ในปัจจุบัน

พ.ศ. ๒๕๒๗ เริ่มเปิดสอนสาขาวิชาชีพอื่นนอกเหนือจากสาขาวิชาการศึกษาในระดับอนุปริญญาและขยายถึงระดับปริญญาตรีในระยะต่อมา

พ.ศ. ๒๕๓๗ เปลี่ยนแปลงฐานะเป็น “สถาบันราชภัฏนครราชสีมา” สามารถเปิดสอนระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี

พ.ศ. ๒๕๔๑ เริ่มเปิดสอนระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา และปีต่อๆ มา ได้เปิดสอนสาขาอื่นเพิ่มอีก ๖ สาขา ได้แก่ สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาระบบสารสนเทศ ภูมิศาสตร์ สาขาการส่งเสริมสุขภาพ สาขาหลักสูตรและการสอน สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา และสาขาการพัฒนาสุขภาพชุมชน

๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ได้รับการยกฐานะเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา”

ระยะต่อมาได้มีการเปิดสอนระดับปริญญาตรี ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอกเพิ่มอีกหลายสาขา และรับนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม

๕.๒ อัตลักษณ์ ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย

๕.๒.๑ อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมากำหนดเป็น ๒ ระดับ ดังนี้

อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา คือ

“ที่พึ่งของท้องถิ่น”

อัตลักษณ์ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา คือ

“สำนึกดี มีความรู้ พร้อมสู้งาน”

๕.๒.๒ ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย

ปรัชญา

แหล่งวิชาการ สร้างสรรค์คนดี มีคุณธรรม นำสังคม

วิสัยทัศน์

เป็นผู้นำการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นสู่ความยั่งยืน

พันธกิจ

๑. ผลิตบัณฑิตที่สำนึกดี มีความรู้ และสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก
๒. ผลิตและพัฒนาครูมืออาชีพ
๓. วิจัย สร้างองค์ความรู้ พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมบนพื้นฐานของภูมิปัญญาไทย และสากล
๔. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนสู่การยอมรับในระดับสากล
๕. สืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติและสร้างสรรค์คุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่นก้าวไกลสู่สากล
๖. บริหารจัดการภายใต้การกำกับดูแลกิจการที่ดี

เป้าหมาย

เป็นมหาวิทยาลัยของปวงชนที่เน้นคุณภาพการผลิตบัณฑิตและการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ

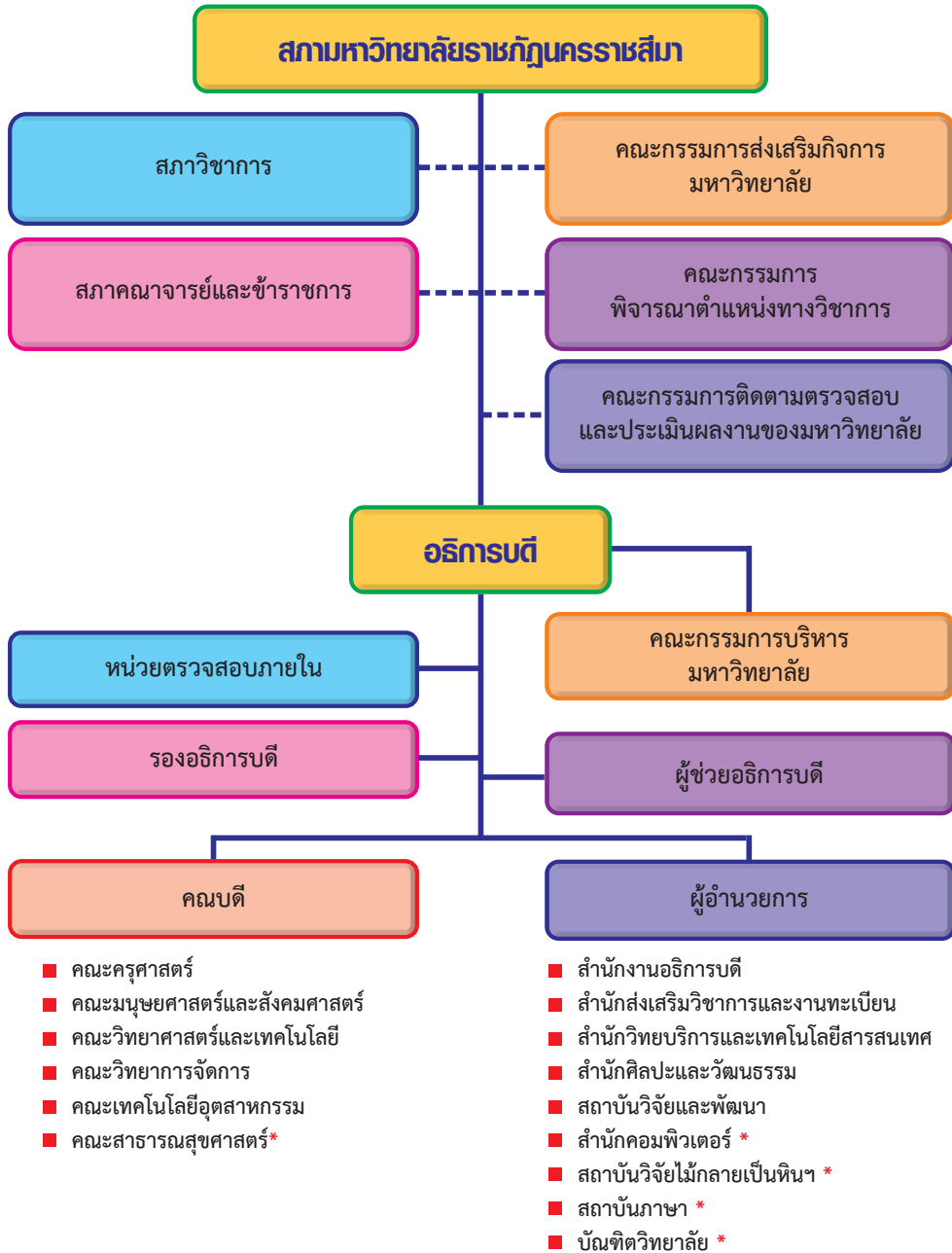
๕.๓ ข้อมูลพื้นฐาน

๕.๓.๑ โครงสร้างองค์การ : การแบ่งส่วนราชการ



หมายเหตุ * เป็นหน่วยงานภายในตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๕.๓.๒ โครงสร้างการบริหาร



หมายเหตุ * เป็นหน่วยงานภายในตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๕.๓.๓ บุคลากร

๑) คณาจารย์

ตารางที่ ๕.๑ จำนวนคณาจารย์ ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามคณะ และวุฒิ

คณะ	ปี ๒๕๕๙			ปี ๒๕๖๐			ปี ๒๕๖๑		
	เอก	โท	ตรี	เอก	โท	ตรี	เอก	โท	ตรี
ครุศาสตร์	๓๖	๓๒	-	๓๓	๓๔	๐	๓๓.๕	๓๓	๐
มนุษยศาสตร์ฯ	๒๗.๕	๑๒.๕	๙	๓๒	๑๓๑	๘	๓๗	๑๒๓	๖.๕
วิทยาศาสตร์ฯ	๖๖.๕	๘๗.๕	-	๗๐	๘๔	๐	๗๖	๗๘	๐
วิทยาการจัดการ	๒๓	๘๒	-	๓๐.๕	๗๔	๐	๓๙	๖๖	๐
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๘	๕๒	๒	๑๓	๔๖	๒	๑๔	๔๕	๒
สาธารณสุขศาสตร์	๕	๑๖.๕	-	๖	๑๗	๐	๘	๑๕.๕	๐
รวม	๑๖๖	๓๙๕	๑๑	๑๘๔.๕	๓๘๖	๑๐	๒๐๗.๕	๓๕๘.๕	๘.๕

อ้างอิงข้อมูลจากตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

**ข้อมูลบุคลากรอาจเป็นตัวเลขทศนิยม เนื่องจากบุคลากรบางท่านทำงานไม่ครบจำนวน ๙ เดือน ตามหลักการประเมินคุณภาพ

ตารางที่ ๕.๒ จำนวนคณาจารย์ ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามคณะ และตำแหน่งทางวิชาการ

คณะ	ปี ๒๕๕๙			ปี ๒๕๖๐			ปี ๒๕๖๑		
	รศ.	ผศ.	อ.	รศ.	ผศ.	อ.	รศ.	ผศ.	อ.
ครุศาสตร์	๓	๒๐	๔๕	๔	๑๗	๔๖	๔	๒๐	๔๐.๕
มนุษยศาสตร์ฯ	๑	๒๑	๑๓๙.๕	๒	๒๘	๑๔๑	๓	๓๘	๑๒๕.๕
วิทยาศาสตร์ฯ	๕	๓๓	๑๑๖	๔	๓๗	๑๑๓	๔	๔๑	๑๐๙
วิทยาการจัดการ	๖	๑๙	๘๐	๗	๒๑	๗๖.๕	๘	๒๒	๗๕
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๐	๖	๕๖	๐	๕	๕๖	๐	๕	๕๖
สาธารณสุขศาสตร์	๒	๒	๑๗.๕	๒	๒	๑๙	๒	๓	๑๘.๕
รวม	๑๗	๑๐๑	๔๕๔	๑๙	๑๑๐	๔๕๑.๕	๒๑	๑๒๙	๔๒๔.๕

อ้างอิงข้อมูลจากตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

**ข้อมูลบุคลากรอาจเป็นตัวเลขทศนิยม เนื่องจากบุคลากรบางท่านทำงานไม่ครบจำนวน ๙ เดือน ตามหลักการประเมินคุณภาพ

สรุปคุณภาพของคณาจารย์ ปี ๒๕๕๙ ปี ๒๕๖๐ ปี ๒๕๖๑

ร้อยละของคณาจารย์ที่จบปริญญาเอก ๓๑.๗๘ ๓๖.๑๒
 ร้อยละของคณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ๒๐.๖๓ ๒๒.๒๒ ๒๖.๑๑

๒) บุคลากรสายสนับสนุน

ตารางที่ ๕.๓ จำนวนบุคลากรสายสนับสนุน ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามหน่วยงาน และวุฒิ

หน่วยงาน	ปี ๒๕๕๙			ปี ๒๕๖๐			ปี ๒๕๖๑		
	เอก	โท	ตรี	เอก	โท	ตรี	เอก	โท	ตรี
	๕	๙๐	๓๒๔	๕	๘๙	๓๒๔	๕	๑๐๔	๓๑๕
ครุศาสตร์	๑	๔	๔๗	๑	๕	๓	๑	๘	๔๓
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	-	๓	๑๑	-	๒	๑๐	-	๒	๙
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	-	๑๐	๓๔	-	๑๑	๓๖	๑	๑๔	๓๓
วิทยาการจัดการ	-	๓	๑๔	-	๓	๑๔	-	๓	๑๓
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	-	๓	๘	-	๓	๙	-	๗	๖
สาธารณสุขศาสตร์	-	๑	๕	-	๑	๕	-	๒	๕
บัณฑิตวิทยาลัย	-	๓	๗	-	๓	๗	-	๓	๗
สำนักงานอธิการบดี	๒	๓๖	๙๗	๑	๓๓	๙๘	๑	๓๓	๑๐๙
สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยี	-	๖	๒๘	-	๖	๒๗	-	๘	๒๕
สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน	-	๒	๒๐	-	๒	๒๐	๑	๒	๑๗
สำนักศิลปะและวัฒนธรรม	๑	๒	๕	๑	๒	๖	-	๒	๗
สถาบันวิจัยและพัฒนา	-	๔	๘	-	๕	๗	-	๖	๖
สถาบันภาษา	-	๑	๔	-	๑	๓	-	๑	๒
สำนักคอมพิวเตอร์	-	๔	๑๗	-	๓	๒๑	-	๔	๒๐
สถาบันวิจัยไม้กลายป็นหินฯ	๑	๗	๑๕	๒	๘	๑๓	-	๘	๙
หน่วยตรวจสอบภายใน	-	๑	๔	-	๑	๔	-	๑	๔
รวม	๕	๙๐	๓๒๔	๕	๘๙	๓๒๔	๕	๑๐๔	๓๑๕

๓) สัดส่วนของคณาจารย์ต่อบุคลากรสายสนับสนุน

ปี ๒๕๕๙ ๕๗๒ : ๕๓๑ = ๑ : ๐.๙๓
 ปี ๒๕๖๐ ๕๘๐.๕ : ๕๓๑ = ๑ : ๐.๙๑
 ปี ๒๕๖๑ ๕๗๔.๕ : ๕๓๓ = ๑ : ๐.๙๓

๕.๓.๔ นักศึกษา

๑) นักศึกษาภาคปกติ

ตารางที่ ๕.๔ จำนวนนักศึกษาภาคปกติทั้งหมด ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามคณะ และวุฒิ

คณะ	ปริญญาตรี		ปริญญาโท	
	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๕๙	๒๕๖๐
ครุศาสตร์	๕,๖๕๒	๓,๙๕๔	๑๑	๖
มนุษยศาสตร์ฯ	๓,๓๓๓	๔,๐๖๕	-	-
วิทยาศาสตร์ฯ	๒,๑๑๒	๒,๐๓๖	-	-
วิทยาการจัดการ	๔,๓๘๒	๓,๗๖๒	-	-
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๖๙๙	๖๔๐	-	-
สาธารณสุขศาสตร์	๗๕๑	๖๘๘	-	-
รวม	๑๖,๙๒๙	๑๕,๑๔๕	๑๑	๖

๓) อัตราการคัดเลือกนักศึกษาใหม่ ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ

ตารางที่ ๕.๖ อัตราการคัดเลือกนักศึกษาใหม่ ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ จำแนกตามคณะ

คณะ	ปีการศึกษา ๒๕๕๙	ปีการศึกษา ๒๕๖๐	ปีการศึกษา ๒๕๖๑
ครุศาสตร์	๑๕.๙๐ : ๑ (๘,๕๘๕/๕๕๐)	๑๒.๗๐ : ๑ (๗,๒๗๗/๕๗๐)	๖.๐๒ : ๑ (๔,๒๗๖/๗๑๐)
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๑.๔๒ : ๑ (๑,๐๙๒/๗๓๐)	๑.๖๒ : ๑ (๑,๐๑๘/๖๓๐)	๑.๕๒ : ๑ (๙๕๖/๖๓๐)
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๑.๗๓ : ๑ (๑,๘๕๗/๑,๐๗๕)	๑.๖๓ : ๑ (๑,๗๕๐/๑,๐๗๕)	๒.๓๓ : ๑ (๑,๘๐๕/๗๗๕)
วิทยาการจัดการ	๑.๕๘ : ๑ (๒,๒๔๖/๑,๔๒๕)	๑.๖๗ : ๑ (๒,๑๒๒/๑,๒๗๐)	๑.๙๒ : ๑ (๒,๐๖๓/๑,๐๗๕)
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๐.๕๖ : ๑ (๒๗๔/๔๙๐)	๑.๐๑ : ๑ (๔๙๕/๔๙๐)	๐.๗๒ : ๑ (๒๗๙/๓๘๕)
สาธารณสุขศาสตร์	๕.๑๙ : ๑ (๗๐๑/๑๓๕)	๓.๐๙ : ๑ (๕๕๗/๑๘๐)	๓.๘๗ : ๑ (๓๔๘/๙๐)
รวม	๓.๓๓ : ๑ (๑๔,๗๕๕/๔,๔๓๕)	๓.๑๓ : ๑ (๑๓,๑๗๙/๔,๒๑๕)	๒.๖๕ : ๑ (๙,๗๒๗/๓,๖๖๕)

หมายเหตุ : อัตราการคัดเลือกนักศึกษาใหม่ = จำนวนผู้สมัคร / จำนวนที่ต้องการตามแผน

๕.๓.๕ จำนวนหลักสูตร

ตารางที่ ๕.๗ จำนวนหลักสูตร ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามคณะ และระดับการศึกษา

หน่วยงาน	ปี ๒๕๕๙			ปี ๒๕๖๐			ปี ๒๕๖๑			
	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก	
	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม	
ครุศาสตร์	๑๘	๖	๒	๒๗	๑๙	๕	๒	๑	๒	๒๘
มนุษยศาสตร์ฯ	๑๒	๒	-	๑๔	๑๒	๓	-	๑๒	-	๑๔
วิทยาการจัดการ	๑๑	๒	๑	๑๔	๑๑	๑	๑	๑๑	๑	๑๔
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๑๔	๔	๑	๑๙	๑๔	๑	-	๑๔	-	๒๐
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๘	-	-	๘	๘	-	-	๘	-	๘
สาขารณศาสตร์	๒	-	-	๓	๒	๑	-	๒	-	๔
รวม	๖๕	๑๕	๔	๘๕	๖๖	๑๑	๑	๖๖	๕	๘๘

๕.๓.๖ ความเป็นมาตรฐานวิชาการและผลผลิตบัณฑิต

	ปีการศึกษา		
	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐
คะแนนประกันคุณภาพการศึกษา	๔.๑๒	๔.๓๒	๔.๔๒
ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐาน	๙๔.๒๕	๙๗.๗๐	๙๘.๘๕
ร้อยละการมีงานทำของบัณฑิต	๗๔.๔๙	๗๑.๐๗	๗๖.๕๔
ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต	๔.๑๓	๔.๑๕	๔.๓๐

๕.๓.๗ ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐
คะแนนคุณธรรมและความโปร่งใส	๘๔.๕๘	๗๗.๒๔	๘๕.๒๐

๕.๓.๘ สมรรถนะด้านการวิจัย

สมรรถนะด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาประเมินด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลจากฐานข้อมูล Scopus ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๙ พบว่า มหาวิทยาลัยมีจำนวนผลงานตีพิมพ์ ๘๘ ผลงาน และจำนวนอ้างอิงผลงาน ๑๗๘ ครั้ง ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ ๓๘ แห่ง โดยมีจำนวนผลงานตีพิมพ์ลำดับที่ ๗ และมีจำนวนอ้างอิงผลงานลำดับที่ ๑๑

๕.๓.๙ ความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง โดยมีข้อมูลสนับสนุนหลายประการ ได้แก่

๑) อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย คือ “ที่พึ่งของท้องถิ่น”

๒) แผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยซึ่งประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์ ๕ ประเด็น ได้แก่

๑) ยกระดับคุณภาพบัณฑิตเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ๒) ปฏิรูประบบวิจัยและการบริการทางวิชาการให้มีคุณภาพเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ๓) บูรณาการต่อยอดการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ ๔) เสริมสร้างคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล และ ๕) ปฏิรูประบบบริหารจัดการภายใต้การกำกับดูแลกิจการที่ดี ประเด็นที่ ๑ - ๔ ล้วนมุ่งเน้นเพื่อท้องถิ่น

๓) ผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยบรรลุความสำเร็จตามอัตลักษณ์ “ที่พึ่งของท้องถิ่น” ในระดับที่น่าพอใจ โดยมีผลการสำรวจความคิดเห็นของคณาจารย์ บุคลากร สายสนับสนุน และนักศึกษาต่อผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในการเป็นที่พึ่งของท้องถิ่นในประเด็น ๑) การให้โอกาสทางการศึกษาแก่นักศึกษาและประชาชนในท้องถิ่น ๒) การบริการวิชาการเพื่อเพิ่มศักยภาพของชุมชนในท้องถิ่น ๓) การอนุรักษ์ส่งเสริมและถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น ๔) การวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ท้องถิ่น และ ๕) ความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกในการพัฒนาท้องถิ่น ในปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ พบว่า คณาจารย์ บุคลากร สายสนับสนุน และนักศึกษามีความเห็นที่ มหาวิทยาลัยมีผลการดำเนินงานในการเป็นที่พึ่งของท้องถิ่น ในภาพรวมและในแต่ละประเด็นอยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย ๔.๐๓ - ๔.๔๐)

๔) จากการจัดเวทีประชาคมในการติดตามตรวจสอบและประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พบว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมเวทีประชาคม ให้ความเห็นที่ มหาวิทยาลัยมีบทบาทต่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมาก เพราะมีองค์ความรู้ท้องถิ่น เป็นอย่างดี เข้าใจสภาพปัญหาความต้องการของท้องถิ่น

๕) มหาวิทยาลัยมีบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับท้องถิ่นจำนวนมากที่มุ่งสู่การพัฒนาท้องถิ่นหลากหลายด้านโดยชุมชนมีส่วนร่วม

๖) นักศึกษาของมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาในจังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดใกล้เคียง

๗) ผลการสำรวจความผูกพันกับท้องถิ่นของบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยสำรวจจากผู้ใช้บัณฑิตในปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ พบว่า ผู้ใช้บัณฑิตมีความเห็นที่ บัณฑิตของมหาวิทยาลัย มีความผูกพันกับท้องถิ่นในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๔.๒๕ , ๔.๓๒ และ ๔.๔๑ จากคะแนนเต็ม ๕ ในปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ ตามลำดับ

๕.๓.๑๐ งบประมาณ

ตารางที่ ๕.๘ จำนวนงบประมาณ ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามแหล่งงบประมาณ

ประเภทงบประมาณ	ปีงบประมาณ		
	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
งบแผ่นดิน	๖๕๖.๒๔	๖๒๒.๔๘	๖๕๙.๒๒
งบเงินบำรุงการศึกษา (บ.กศ.)	๒๖๖.๔๑	๒๔๕.๓๙	๒๖๗.๓๕
งบโครงการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (กศ.ปช.) / ภาคพิเศษ	๑๑๓.๖๗	๙๒.๕๓	๘๕.๖๗
รวม	๑,๐๓๖.๓๒	๙๖๐.๔๐	๑,๐๑๒.๒๔

ตารางที่ ๕.๙ งบประมาณทั้งหมด ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามหมวดรายจ่าย

ประเภทงบประมาณ	ปีงบประมาณ		
	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
งบบุคลากร	๑๘๒.๙๑	๑๖๗.๗๐	๒๑๙.๖๖
งบดำเนินงาน	๒๘๙.๙๖	๒๖๙.๖๓	๒๕๖.๕๖
งบลงทุน	๒๖๑.๖๔	๑๒๒.๒๗	๒๐๗.๕๑
งบเงินอุดหนุน	๒๗๖.๗๙	๒๗๔.๐๘	๒๘๐.๓๘
งบรายจ่ายอื่น	๒๕.๐๒	๑๒๖.๗๒	๔๘.๑๓
รวม	๑,๐๓๖.๓๒	๙๖๐.๔๐	๑,๐๑๒.๒๔

๕.๓.๑๑ ความมั่นคงทางการเงิน

ผลการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Fixed assets ratio) เพื่อแสดงสถานะทางการเงิน
ของมหาวิทยาลัยเป็นดังในตารางที่ ๕.๑๐ตารางที่ ๕.๑๐ ผลการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินจากงบการเงินของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
สำหรับปีสิ้นสุด วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑ เปรียบเทียบกับปี ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๐

อัตราส่วนทางการเงิน	หน่วย	ก.ย. ๕๙	ก.ย. ๖๐	ก.ย.๖๑
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	เท่า	๑๖.๐๖	๑๖.๗๓	๕.๖๙
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว	เท่า	๑๖.๐๐	๑๖.๖๒	๕.๖๘
อัตรากำไรสุทธิรวม	%	๕๖.๔๗	๕๓.๐๘	๔๔.๕๕
อัตรากำไรสุทธิของสินทรัพย์ถาวร	%	๙๑.๔๔	๘๖.๐๐	๗๖.๓๙
อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม	%	๕.๒๗	๔.๖๗	๙.๒๑
อัตรากำไรจากการดำเนินงาน	%	๙.๙๔	๑๕.๗๓	๑๐.๔๐
อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม	%	๕.๖๒	๘.๓๕	๔.๖๓

จากตารางข้างต้นสามารถสรุปสถานะทางการเงินของมหาวิทยาลัย ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑ ได้ดังนี้

๑) สภาพคล่อง

ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยมีสภาพคล่องโดยพิจารณาจากอัตราเงินทุนหมุนเวียนต่ำกว่าปีงบประมาณ ๒๕๖๐ (๕.๖๙/๑๖.๗๓ เท่า) แสดงว่ามหาวิทยาลัยมีสินทรัพย์หมุนเวียนที่สามารถจ่ายชำระหนี้สินหมุนเวียนได้ลดลงจากปี ๒๕๖๐ ส่วนความสามารถของสินทรัพย์หมุนเวียนที่เปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็วและนำมาชำระหนี้สินหมุนเวียน พบว่ามหาวิทยาลัยมีความสามารถจ่ายชำระหนี้ได้ ๕.๖๘ เท่า

๒) ประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์

ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ การบริหารสินทรัพย์เพื่อก่อให้เกิดรายได้ เท่ากับร้อยละ ๔๔.๕๕ และความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ถาวร เท่ากับร้อยละ ๗๖.๓๙ ซึ่งลดลงจากปีงบประมาณก่อนเนื่องจากพื้นที่โดยรวมของมหาวิทยาลัยอยู่ระหว่างการก่อสร้างทำให้ส่งผลกระทบต่อการบริหารสินทรัพย์ให้เกิดรายได้

๓) สภาพหนี้สิน

อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม ในปีงบประมาณ ๒๕๖๐ ร้อยละ ๔.๖๗ เพิ่มขึ้นเป็น ๙.๒๑ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้น แต่มหาวิทยาลัยยังคงมีความสามารถในการจ่ายชำระหนี้ได้ดีมีประสิทธิภาพ

๔) ความสามารถในการมีรายได้เหนือรายจ่าย

ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยมีรายได้เหนือรายจ่ายที่เกิดจากการดำเนินงาน ร้อยละ ๑๐.๔๐ และความสามารถในการบริหารสินทรัพย์รวม เพื่อก่อให้เกิดรายได้ร้อยละ ๔.๖๓ ลดลงจากปีก่อน หากพิจารณารายได้ของมหาวิทยาลัยในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ พบว่ามีรายได้ต่ำกว่าปีก่อน และค่าใช้จ่ายในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ สูงกว่าปีก่อน ส่งผลให้มีรายได้เหนือรายจ่ายลดลงในปีงบประมาณ ๒๕๖๑

สรุปได้ว่าสถานะทางการเงินของมหาวิทยาลัย ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ อยู่ในเกณฑ์ดี และมีความมั่นคงทางการเงิน ถึงแม้สภาพคล่อง ประสิทธิภาพในการบริหารทรัพย์สิน และความสามารถในการมีรายได้เหนือรายจ่ายจะลดลง และสภาพหนี้สินจะเพิ่มขึ้นจากปีก่อน แต่ยังคงมีความสามารถในการชำระหนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๓.๑๒ อาคารสถานที่

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีอาคารที่ใช้สำหรับการจัดการเรียนการสอน และการดำเนินภารกิจอื่นๆ ดังนี้

อาคารเรียน	๑๐ หลัง	ห้องเรียน	๒๔๙ ห้อง
อาคารปฏิบัติการ	๒๐ หลัง	ห้องปฏิบัติการ	๑๖๑ ห้อง
สำนักงานสนับสนุนทางวิชาการ และบริการวิชาการ	๖๙ ห้อง		
อาคารหอสมุด	๑ หลัง		
อาคารศูนย์การเรียนรู้ พิพิธภัณฑ์ไม้กลายเป็นหินฯ	๒ หลัง		
หอพัก	๑ หลัง		
หอประชุม	๒ หลัง		

๕.๔ ผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมามีการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนา ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ (ปรับปรุง กันยายน ๒๕๕๘) ประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์ ๕ ประเด็น ได้แก่ ๑) ยกระดับคุณภาพบัณฑิตเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ๒) ปฏิรูประบบวิจัยและการบริการทางวิชาการให้มีคุณภาพเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ๓) บูรณาการต่อยอดการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ ๔) เสริมสร้างคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล และ ๕) ปฏิรูประบบบริหารจัดการภายใต้การกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยในปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐ มีโครงการทั้งหมด ๘๒ โครงการ ตัวชี้วัดความสำเร็จระดับยุทธศาสตร์ ๓๔ ตัวชี้วัด และปี ๒๕๖๑ มีโครงการทั้งหมด ๘๐ โครงการ ตัวชี้วัดความสำเร็จระดับยุทธศาสตร์ ๓๕ ตัวชี้วัด

ผลการดำเนินงานเมื่อสิ้นปีงบประมาณเป็นดังตารางที่ ๕.๑๑ – ๕.๑๒

ตารางที่ ๕.๑๑ ผลการดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑

ประเด็นยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๕๙		ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๖๑	
	จำนวนโครงการ	บรรลุเป้าหมาย	จำนวนโครงการ	บรรลุเป้าหมาย	จำนวนโครงการ	บรรลุเป้าหมาย
๑.ยกระดับคุณภาพบัณฑิตเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน	๒๓	๒๓	๒๓	๒๓	๒๑	๒๑
๒.ปฏิรูประบบวิจัยและการบริการทางวิชาการให้มีคุณภาพเพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓
๓.บูรณาการต่อยอดการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่	๑๔	๑๔	๑๔	๑๔	๑๔	๑๔
๔.เสริมสร้างคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓
๕.ปฏิรูประบบบริหารจัดการภายใต้การกำกับดูแลกิจการที่ดี	๑๙	๑๙	๑๙	๑๙	๑๙	๑๘
รวม	๘๒	๘๒	๘๒	๘๒	๘๐	๗๙
	(๑๐๐ %)		(๑๐๐ %)		(๙๘.๗๕ %)	

ตารางที่ ๕.๑๒ ผลการบรรลุเป้าหมายตัวชี้วัดตามแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑

ประเด็นยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๕๙		ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๖๑	
	จำนวนตัวชี้วัด	บรรลุเป้าหมาย	จำนวนตัวชี้วัด	บรรลุเป้าหมาย	จำนวนตัวชี้วัด	บรรลุเป้าหมาย
๑.ยกระดับคุณภาพบัณฑิตเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน	๙	๙	๙	๗	๑๐	๘
๒.ปฏิรูประบบวิจัยและการบริการทางวิชาการให้มีคุณภาพเพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๖	๔	๖	๕	๖	๕
๓.บูรณาการต่อยอดการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่	๖	๖	๖	๖	๖	๖
๔.เสริมสร้างคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล	๕	๕	๕	๕	๕	๕
๕.ปฏิรูประบบบริหารจัดการภายใต้การกำกับดูแลกิจการที่ดี	๘	๖	๘	๗	๘	๗
รวม	๓๔	๓๐	๓๔	๓๐	๓๕	๓๑
	(๘๘.๒๔ %)		(๘๘.๒๔ %)		(๘๘.๕๗ %)	

จากตารางที่ ๕.๑๑ - ๕.๑๒ สรุปผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ ได้ดังนี้

๑. ผลการดำเนินโครงการตามแผน ปีงบประมาณ ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ ดำเนินการแล้วเสร็จ
ทุกโครงการ ส่วนปีงบประมาณ ๒๕๖๑ ดำเนินการแล้วเสร็จ ๗๙ โครงการจากทั้งหมด ๘๐ โครงการ
คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๗๕ โครงการที่ดำเนินการไม่แล้วเสร็จ คือ โครงการจัดตั้งกองทุนพัฒนามหาวิทยาลัย

๒. ผลการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จตามตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑
มีตัวชี้วัดที่บรรลุเป้าหมายคิดเป็นร้อยละ ๘๘.๒๔ , ๘๘.๒๔ และ ๘๘.๕๗ ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์
การบรรลุเป้าหมายความสำเร็จของแผนที่กำหนดไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ใน ๒ ปีแรกและไม่น้อยกว่า
ร้อยละ ๘๕ ในปี ๒๕๖๑

๓. ตัวชี้วัดที่ไม่บรรลุเป้าหมาย

ปี ๒๕๕๙ ตัวชี้วัดที่ไม่บรรลุเป้าหมายมี ๔ ตัวชี้วัด จากทั้งหมด ๓๔ ตัวชี้วัด ได้แก่
ร้อยละของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ต่อจำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำ
(ดำเนินการได้ร้อยละ ๑๑.๓๓ จากค่าเป้าหมายร้อยละ ๓๐) ร้อยละของรายได้จากการบริการวิชาการ
ที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (ดำเนินการได้ร้อยละ ๓.๙๕ จากค่าเป้าหมายร้อยละ ๑๐)
คะแนนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน (ดำเนินการได้ ๓.๕๙ จากค่าเป้าหมาย ๓.๗๐)
และร้อยละของการเบิกจ่ายงบประมาณแผ่นดิน (ดำเนินการได้ร้อยละ ๘๒.๕๑ จากค่าเป้าหมายร้อยละ ๙๔)

ปี ๒๕๖๐ ตัวชี้วัดที่ไม่บรรลุเป้าหมายมี ๔ ตัวชี้วัด จากทั้งหมด ๓๔ ตัวชี้วัด ได้แก่
ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี (ดำเนินการ
ได้ร้อยละ ๖๘.๐๘ จากค่าเป้าหมายร้อยละ ๗๒.๐๐) ร้อยละของนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบ
ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา (ดำเนินการได้ร้อยละ ๒๙.๘๓ จากค่าเป้าหมายร้อยละ ๗๒.๐๐)
ร้อยละของรายได้จากการบริการวิชาการที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (ดำเนินการได้ร้อยละ ๔.๗๔
จากค่าเป้าหมายร้อยละ ๑๐.๐๐) ร้อยละของการเบิกจ่ายงบประมาณแผ่นดิน (ดำเนินการได้ร้อยละ
๙๓.๔๒ จากค่าเป้าหมายร้อยละ ๙๖.๐๐)

ปี ๒๕๖๑ ตัวชี้วัดที่ไม่บรรลุเป้าหมายมี ๔ ตัวชี้วัด จากทั้งหมด ๓๕ ตัวชี้วัด ได้แก่
ร้อยละของนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา (ดำเนินการได้ร้อยละ
๓๙.๖๑ จากค่าเป้าหมายร้อยละ ๖๐.๐๐) จำนวนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเพิ่มขึ้น (ดำเนินการ
ได้ ๑๒ คน จากค่าเป้าหมาย ๑๕ คน) ร้อยละของรายได้จากการบริการวิชาการเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับ

ปีที่ผ่านมา (ดำเนินการได้ร้อยละ ๙.๓๐ จากค่าเป้าหมายร้อยละ ๑๐.๐๐) ร้อยละของการเบิกจ่ายงบประมาณแผ่นดิน (ดำเนินการได้ร้อยละ ๙๒.๑๑ จากค่าเป้าหมายร้อยละ ๙๖.๐๐)

ข้อสังเกตสำหรับตัวชี้วัดที่ไม่บรรลุเป้าหมายในทั้ง ๓ ปีงบประมาณ มี ๒ ตัวชี้วัด คือ ร้อยละของรายได้จากการบริการวิชาการเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา กับร้อยละของเบิกจ่ายงบประมาณแผ่นดิน แม้จะไม่บรรลุเป้าหมายแต่ก็มีแนวโน้มที่ดีขึ้น เข้าใกล้เป้าหมายมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีตัวชี้วัดที่แสดงคุณภาพของบัณฑิต คือ ร้อยละของบัณฑิตที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่กำหนดในปี ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ และไม่บรรลุเป้าหมายทั้ง ๒ ปี แม้จะมีแนวโน้มที่ดีขึ้นแต่ก็ยังต่ำกว่าเกณฑ์มาก

๕.๕ ผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ใหม่ (๒๐ ปี) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

มหาวิทยาลัยได้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยระยะ ๒๐ ปี ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ใหม่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระบรมราโชบายระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ซึ่งประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์ ๔ ประเด็น ได้แก่ ๑) การพัฒนาท้องถิ่น ๒) การผลิตบัณฑิตและพัฒนาครู ๓) การยกระดับคุณภาพการศึกษา และ ๔) การพัฒนาระบบบริหารจัดการทั้ง ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์มี ๑๔ เป้าหมาย และ ๑๖ กลยุทธ์ แผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวผ่านความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๑ โดยมีข้อเสนอแนะให้เพิ่มโครงการหลักตามยุทธศาสตร์ชาติ จึงยังไม่ได้แปลงเป็นแผนปฏิบัติการประจำปี การดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ยังคงเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑ ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ประเด็นยุทธศาสตร์ในแผนนี้เทียบกับยุทธศาสตร์ใหม่มหาวิทยาลัยราชภัฏ ระยะ ๒๐ ปี พบว่า มีความสอดคล้องกันค่อนข้างมาก ดังในแผนภูมิตามยุทธศาสตร์ใหม่ (๒๐ ปี) ได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนยุทธศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑

ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนยุทธศาสตร์ใหม่
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ระยะ ๒๐ ปี
ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙



แผนภูมิที่ ๕.๓ ผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ใหม่ (๒๐ ปี) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

๕.๕.๑ ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยมีผลการดำเนินงานโครงการและผลการบรรลุเป้าหมายตัวชี้วัดตามแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย เมื่อวิเคราะห์ตามยุทธศาสตร์ใหม่ (๒๐ ปี) เป็นดังในตารางที่ ๕.๑๓ - ๕.๑๔

ตารางที่ ๕.๑๓ ผลการดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์ใหม่ (๒๐ ปี) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

ประเด็นยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการทั้งหมด	ดำเนินการแล้วเสร็จ
๑. การพัฒนาท้องถิ่น	๔๐	๔๐
๑.๑ ด้านเศรษฐกิจ	๑๒	๑๒
๑.๒ ด้านสังคม	๑๕	๑๕
๑.๓ ด้านสิ่งแวดล้อม	๓	๓
๑.๔ ด้านศิลปวัฒนธรรม	๑๐	๑๐
๒. การผลิตและพัฒนาครู	๘	๘
๓. การยกระดับคุณภาพการศึกษา	๑๓	๑๓
๔. การพัฒนาระบบบริหารจัดการ	๑๙	๑๘
รวม	๘๐	๗๙ (๙๘.๗๕ %)

ตารางที่ ๕.๑๔ ผลการบรรลุเป้าหมายตัวชี้วัดตามแผนยุทธศาสตร์ใหม่ (๒๐ ปี) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

ประเด็นยุทธศาสตร์	จำนวนตัวชี้วัดทั้งหมด	บรรลุเป้าหมาย
๑. การพัฒนาท้องถิ่น	๗	๗
๒. การผลิตและพัฒนาครู	๕	๓
๓. การยกระดับคุณภาพการศึกษา	๖	๕
๔. การพัฒนาระบบบริหารจัดการ	๘	๗
รวม	๒๖	๒๒ (๘๔.๖๒ %)

จากตารางที่ ๕.๑๓ - ๕.๑๔ สรุปผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ใหม่ (๒๐ ปี) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้ดังนี้

๑. ผลการดำเนินงานโครงการทั้งหมด ๘๐ โครงการ ดำเนินการแล้วเสร็จ ๗๙ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๗๕ โครงการที่ดำเนินการไม่แล้วเสร็จมี ๑ โครงการ คือ โครงการจัดตั้งกองทุนพัฒนาบุคลากร

๒. ผลการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จตามตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ใหม่ (๒๐ ปี) มีตัวชี้วัดที่บรรลุเป้าหมาย ๒๒ ตัวชี้วัดจากทั้งหมด ๒๖ ตัวชี้วัด คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๖๒ ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์การบรรลุเป้าหมายความสำเร็จของแผนใน ปี ๒๕๖๑ ที่กำหนดไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ ไปเล็กน้อย อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นยุทธศาสตร์พบว่าประเด็นยุทธศาสตร์ การผลิตและพัฒนาครู มีตัวชี้วัดทั้งหมด ๕ ตัวชี้วัด บรรลุเป้าหมายเพียง ๓ ตัวชี้วัดเท่านั้น

๓. ตัวชี้วัดที่ไม่บรรลุเป้าหมาย ได้แก่

- ร้อยละของโรงเรียนขั้นพื้นฐานในพื้นที่ที่มีมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นพี่เลี้ยง (ดำเนินการได้ร้อยละ ๑.๕๒ จากเป้าหมายร้อยละ ๑๐.๐๐) ปัญหาที่พบคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏตอบไม่ได้ว่าโรงเรียนที่เป็นพี่เลี้ยงขาดอะไร เพื่อให้การจัดการศึกษาสมบูรณ์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏเข้าไปเติมสิ่งที่ขาดได้ก็อย่าง ส่วนที่เติมไม่ได้นั้นเป็นหน้าที่ใคร ทั้งนี้เพราะมหาวิทยาลัยราชภัฏไม่ทราบความต้องการที่จำเป็นของโรงเรียนทำให้ดำเนินการไม่บรรลุเป้าหมาย
- จำนวนบุคลากรทางการศึกษาในท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ และได้รับวิทยฐานะสูงขึ้น (ดำเนินการได้ ๘๕๙ คน จากเป้าหมาย ๑,๐๐๐ คน)
- จำนวนแหล่งเรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนาให้สามารถจัดการศึกษา จัดกิจกรรมเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีคุณภาพ (ดำเนินการได้ ๕ แหล่งเรียนรู้ จากเป้าหมาย ๖ แหล่งเรียนรู้)
- ร้อยละของรายได้จากการบริการวิชาการที่เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา (ดำเนินการได้ร้อยละ ๙.๓๐ จากเป้าหมายร้อยละ ๑๐.๐๐)

๕.๕.๒ โครงการที่โดดเด่น

โครงการที่โดดเด่นมากที่สุดคือ โครงการวิจัยและพัฒนาเพื่อยกระดับการผลิตข้าวทุ่งสัมฤทธิ์สู่การแข่งขันเชิงพาณิชย์โดยภาคีเครือข่ายการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา ดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ โครงการนี้มีพื้นที่ดำเนินการอยู่ที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ดำเนินการภายใต้กรอบแนวคิดการวิจัยเพื่อพัฒนาพื้นที่แบบบูรณาการ มีนักวิชาการหลายสาขาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนร่วมดำเนินการ มีกิจกรรมส่งเสริมการปลูกข้าวปลอดภัย/ข้าวอินทรีย์ อบรมการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากข้าวและการเชื่อมโยงการตลาด และอบรมทำแผนพัฒนาศักยภาพการบริหารสหกรณ์แบบมีส่วนร่วม กลุ่มเป้าหมาย คือ สหกรณ์การเกษตรพิมาย จำกัด และมีสมาชิก ๑๓,๐๐๐ คน และเกษตรกรในพื้นที่ทุ่งสัมฤทธิ์ ๑๔ อำเภอ ๑๑๓ ตำบล ของจังหวัดนครราชสีมา

ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการนี้

- ข้าวหอมทุ่งสัมฤทธิ์ได้รับการขึ้นทะเบียนบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (เลขคำขอ ๕๙๑๐๐๑๕๑) เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๑ จากกรมทรัพย์สินทางปัญญา ส่งผลให้เกษตรกรในพื้นที่ทุ่งสัมฤทธิ์ ๑๔ อำเภอ ได้รับประโยชน์จากการใช้สัญลักษณ์บ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ข้าวหอมมะลิทุ่งสัมฤทธิ์
- จังหวัดนครราชสีมาได้นำรูปแบบการดำเนินงานที่โดดเด่นไปเสนอในการทำยุทธศาสตร์ประเทศ และได้รับการจัดเข้าเป็นโครงการในยุทธศาสตร์ที่ ๔ ของประเทศ
- ผู้ดำเนินงานโครงการได้เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการจังหวัดนครราชสีมา ในการช่วยเหลือเกษตรกรเรื่องการปลูกข้าวหอมมะลิ ซึ่งถือเป็นวาระของจังหวัด
- ผลของโครงการต่อยอดให้เกิดศูนย์นวัตกรรมแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรครบวงจรตามแนวพระราชดำริ โดยได้รับงบประมาณสนับสนุนจากจังหวัดนครราชสีมา

๕.๕.๓ สรุปความสำเร็จในเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ใหม่ (๒๐ ปี)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑	การพัฒนาท้องถิ่น	อยู่ในระดับมาก
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒	การผลิตและพัฒนาครู	อยู่ในระดับปานกลาง
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓	การยกระดับคุณภาพการศึกษา	อยู่ในระดับมาก
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔	การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการ	อยู่ในระดับมาก

โดยภาพรวม

๕.๕.๔ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ

- มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับในศาสตร์แต่ละด้าน
- มีงบประมาณสนับสนุนชัดเจนและเพียงพอ
- มีกลไกการบูรณาการกับหน่วยงานต่างๆ ที่ส่งเสริมให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ
- ความเข้มแข็งและความร่วมมือของชุมชนในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยเข้าไปดำเนินการโครงการพัฒนา
- โครงการพัฒนาต้องถื่นสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของชุมชน โดยชุมชนมีส่วนร่วม

๕.๕.๕ ข้อจำกัด/ปัญหาอุปสรรค

- ยังไม่มีการจัดระบบบริหารจัดการงานขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน
- บุคลากรบางส่วนยังไม่เข้าใจกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น ยังคงดำเนินการในลักษณะโครงการบริการวิชาการเป็นหลัก
- โครงการบูรณาการขนาดใหญ่ที่ดำเนินการในพื้นที่เดียวกันเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ ต้องการพัฒนาชุมชนอย่างแท้จริงและยั่งยืนยังมีจำนวนน้อย
- ฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของจังหวัดไม่เป็นปัจจุบัน มีความคลาดเคลื่อนของข้อมูลส่งผลต่อการกำหนดพื้นที่เป้าหมายในการพัฒนาและดำเนินงานโครงการ
- การติดตามประเมินผลยังทำได้ไม่ต่อเนื่อง
- การรับรู้และความร่วมมือของประชาชนในบางพื้นที่ยังไม่มากเท่าที่ควร

๕.๕.๖ แนวทางแก้ไข

- ออกแบบระบบบริหารจัดการงานขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้ชัดเจน
- จัดกระบวนการหนุนเสริมสร้างความเข้าใจกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้กับบุคลากรทุกภาคส่วนของมหาวิทยาลัย
- ส่งเสริมให้มีการบูรณาการการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น
- พัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของจังหวัดโดยการมีส่วนร่วมเพื่อให้สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖ กลยุทธ์ แผนงาน/โครงการสำคัญที่จะทำให้มหาวิทยาลัยบรรลุผลสำเร็จตามยุทธศาสตร์ใหม่ (๒๐ ปี) ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

- การทบทวนแนวคิดและระบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์
- การจัดกระบวนการวิจัยและการจัดการความรู้เพื่อเรียนรู้การพัฒนาท้องถิ่นให้สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- จัดโครงการบูรณาการเชิงพื้นที่ร่วมกับจังหวัด

๕.๗ ข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาและมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยรวมให้บรรลุผลสำเร็จตามยุทธศาสตร์ใหม่ (๒๐ ปี) ตามพระบรมราโชบาย

- การออกแบบระบบการบริหารจัดการงานขับเคลื่อนยุทธศาสตร์โดยยึดหลัก เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา
- มีกระบวนการในการปลูกฝังความคิด ทักษะคิด และความจงรักภักดีต่อสถาบันให้กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยและภาคีพัฒนาทุกภาคส่วน
- การร่วมมือกับเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์อย่างเป็นเอกภาพ

๕.๘ การขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

มหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งควรจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ๒๐ ปี ตามแนวทางของแผนยุทธศาสตร์ใหม่ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ๒๐ ปี ตามแนวทางของแผนยุทธศาสตร์ใหม่ โดยสภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๑

๕.๙ ความคิดเห็นของมหาวิทยาลัยต่อยุทธศาสตร์ใหม่

จากรายงานการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาเห็นว่า ยุทธศาสตร์ใหม่เป็นยุทธศาสตร์ที่ดี มีความชัดเจนในเป้าหมายและทิศทางการพัฒนา แต่ควรปรับปรุงวิสัยทัศน์ให้มีความท้าทายมากขึ้น ควรปรับปรุงโครงการหลักและ KPI ให้มีความท้าทายและชัดเจน จึงเห็นสมควรให้มีการทบทวน KPI และโครงการหลักภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

บทที่ ๒

บทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

๒.๑ ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์มีสถานที่ปฏิบัติงานดั้งเดิมตั้งแต่เริ่มก่อตั้งอยู่ในอำเภอเมือง ฉะเชิงเทรา ใกล้วัดโสธรวรารามวรวิหาร สถานที่ประดิษฐานหลวงพ่อพุทธโสธรและกองพันทหารช่างที่ ๒ (ค่ายศรีโสธร) มีสถานที่ปฏิบัติงานแยกกันเป็น ๓ แห่ง คือ

แห่งแรก ตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๔๒๒ ถนนมรุพงษ์ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ๒๔๐๐๐ บนเนื้อที่ ๔๓ ไร่เศษ เป็นที่ตั้งของสำนักงาน อาคารเรียน อาคารปฏิบัติการ และอาคารต่างๆ

แห่งที่สอง ตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๔๐ ถนนศรีโสธรตัดใหม่ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ๒๔๐๐๐ มีพื้นที่ประมาณ ๑๗ ไร่ เป็นพื้นที่ซึ่งได้รับบริจาคและจัดซื้อเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ปัจจุบันได้เปลี่ยนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชาดนตรีและเป็นบริเวณที่พักอาศัยของข้าราชการและพนักงานของมหาวิทยาลัย

แห่งที่สาม ตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๖ หมู่ ๔ ตำบลหัวไทร อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ๒๔๑๑๐ มีพื้นที่ประมาณ ๕๐๐ ไร่ เป็นที่สาธารณประโยชน์ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยอนุมัติให้ใช้เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยฯ เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๓๙

สถานที่แห่งแรกนี้เดิมเป็นที่ตั้งของโรงเรียนฝึกหัดครูกรรมชาย ซึ่งต่อมาเมื่อโรงเรียนย้ายไปตั้งใหม่ที่จังหวัดปราจีนบุรี ทางราชการจึงได้ขยายสถานที่เดิมให้กว้างขึ้นโดยขอที่ดินจากการทหาร และจัดซื้อเพิ่มเติมสร้างหอนอน และเรือนพักครูแล้วย้ายนักเรียนสตรีแผนกฝึกหัดครูซึ่งเรียนรวมอยู่กับนักเรียนสตรีประจำจังหวัดฉะเชิงเทรา “ดัดครูณี” มาเรียนแทนในปี พ.ศ. ๒๕๘๓ โดยใช้ชื่อโรงเรียนว่า “โรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรจังหวัด” เปิดสอนหลักสูตรครูประกาศนียบัตรจังหวัด (ครู ว.) จึงถือได้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ได้ถือกำเนิดในปี พ.ศ. ๒๕๘๓ จากนั้นก็ได้พัฒนาเปลี่ยนแปลงมาโดยลำดับกล่าวคือ

พ.ศ. ๒๕๘๕ ได้เปิดสอนหลักสูตรครูประชาบาล (ป.ป.) และเปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนสตรีฝึกหัดครูฉะเชิงเทรา” แต่ต่อมาได้ตัดหลักสูตรครูประชาบาล และหลักสูตรครูประกาศนียบัตรจังหวัดออกปีละชั้นจนหมดในปี พ.ศ. ๒๕๙๑ และ พ.ศ. ๒๕๙๕ ตามลำดับ

พ.ศ. ๒๔๙๓ เปิดสอนหลักสูตรครูมูล และในปี พ.ศ. ๒๔๙๔ เปิดสอนหลักสูตรฝึกหัดครูประถม (ป.ป.) ซึ่งเป็นการเปิดสอนนักเรียนฝึกหัดครู ป.ป. หญิงเป็นครั้งแรกในส่วนภูมิภาคของไทย

ในระยะนี้เองที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นสถานที่ทดลองปรับปรุงส่งเสริมการศึกษาโดยความร่วมมือขององค์การระหว่างประเทศหลายองค์การได้แก่ องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) องค์การบริหารความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งอนามัยโลก (WHO) องค์การบริหารความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งสหรัฐอเมริกา (USOM) มีชาวต่างประเทศเข้ามาดำเนินงานในโครงการนี้จากหลายชาติ คือ อังกฤษ สหรัฐอเมริกา เดนมาร์ก นอร์เวย์ สวีเดน ออสเตรเลีย ศรีลังกา และญี่ปุ่น ในการนี้ทางโรงเรียนฝึกหัดครูฉะเชิงเทราได้ให้ความร่วมมือกับโครงการระหว่างประเทศโดยจัดสถานที่ไว้ส่วนหนึ่งสำหรับให้โรงเรียนต่างๆ ใช้เป็นสถานที่ประชุมสาธิตการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญจากประเทศไทยและต่างประเทศ พ.ศ. ๒๔๙๘ มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรโดยใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) แทนหลักสูตร ป.ป. โดยรับนักเรียนชายเข้าเรียนด้วยจึงเปลี่ยนชื่อจากโรงเรียนสตรีฝึกหัดครูฉะเชิงเทราเป็น “โรงเรียนฝึกหัดครูฉะเชิงเทรา” สังกัดกรมการฝึกหัดครู

ตลอดเวลาที่ผ่านมาโรงเรียนฝึกหัดครูฉะเชิงเทราได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านอาคารสถานที่และด้านการเรียนการสอน โดยได้รับความช่วยเหลือจากองค์การปรับปรุงส่งเสริมการศึกษาและองค์การยูนิเซฟ (UNICEF) และได้มีโครงการฝึกหัดครูชนบทขึ้นในระยะนี้ด้วย

ต่อมาเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ โรงเรียนฝึกหัดครูฉะเชิงเทราได้รับการสถาปนาเป็น “วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา” เปิดสอนถึงระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ทั้งนักศึกษาภาคปกติ และภาคค่ำ (Twilight) ในด้านอาคารสถานที่ได้มีการก่อสร้างอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กแทนอาคารเรียนไม้ที่มีอยู่แต่เดิมและมีอาคารอื่นๆ เพิ่มขึ้นตามลำดับ

พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. ๒๕๑๘ วิทยาลัยครูฉะเชิงเทราจึงได้รับการยกฐานะตามพระราชบัญญัติให้ผลิตครูได้ถึงระดับปริญญาตรี และให้มีภารกิจอื่นๆ คือ การค้นคว้าวิจัยทำนุบำรุงศาสนา และศิลปวัฒนธรรม การส่งเสริมวิทยฐานะครูและการอบรมครูประจำการจึงได้มีการอบรมครูประจำการ (อ.ค.ป.) ขึ้น โดยได้เปิดสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๒ จนถึง พ.ศ. ๒๕๓๐

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๗ มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ ๒) และให้วิทยาลัยครูเปิดสอนสาขาวิชาต่างๆ ถึงระดับปริญญาตรีได้ วิทยาลัยครูฉะเชิงเทราจึงเปิดสอนระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาการศึกษา (ค.บ.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ (วท.บ.) สาขาวิชาศิลปศาสตร์ (ศศ.บ.) ทั้งนักศึกษาภาคปกติและนักศึกษาตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) ในวันเสาร์ – อาทิตย์

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ กรมการฝึกหัดครูได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร พระราชทานนามวิทยาลัยครูว่า “สถาบันราชภัฏ” ตราเป็นพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏเมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘ และประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกาเล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๔ ก. วันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘ วิทยาลัยครูฉะเชิงเทราจึงเปลี่ยนชื่อเป็น “สถาบันราชภัฏฉะเชิงเทรา”

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๙ กรมที่ดินกระทรวงมหาดไทยได้อนุมัติให้ใช้ที่ดินสาธารณประโยชน์บริเวณหนองกระตือยหมู่ ๔ ตำบลหัวไทร อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นที่ตั้งสถาบันราชภัฏฉะเชิงเทราศูนย์บางคล้า ตามหนังสือที่ มท ๐๖๑๘/๑๑๙๖๔ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ และในปี พ.ศ. ๒๕๔๑ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ได้ประทานนามสถาบันราชภัฏว่า “สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์” สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้นำร่างพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราชบรมนาถบพิตร ทรงลงพระปรมาภิไธยประกาศใช้เป็นกฎหมายตามความในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกาเล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๗๒ ก เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ สถาบันราชภัฏฉะเชิงเทราจึงเปลี่ยนชื่อเป็น “สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์”

พ.ศ. ๒๕๔๗ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๒๓ ก. ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ทำให้สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์เปลี่ยนเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์” ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นมาใช้อักษรย่อภาษาไทย “มรร.” และใช้ชื่อภาษาอังกฤษ RAJABHAT RAJANAGARINDRA UNIVERSITY ตัวย่อ RRU

โดยสรุปจากโรงเรียนฝึกหัดครูสู่วิทยาลัยครูแล้ววิวัฒน์เป็นสถาบันราชภัฏและมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ในภาพรวม มีดังนี้

- พ.ศ. ๒๔๘๓ โรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรจังหวัด เปิดสอนหลักสูตรครูประกาศนียบัตรจังหวัด (ครู ว.)
- พ.ศ. ๒๔๘๕ โรงเรียนสตรีฝึกหัดครูฉะเชิงเทรา เปิดสอนหลักสูตรครูประกาศนียบัตรจังหวัด (ครู ว.) และหลักสูตรครูประชาบาล (ป.) หรือ (ครูมูล)
- พ.ศ. ๒๔๙๑ โรงเรียนสตรีฝึกหัดครูฉะเชิงเทรา เปิดสอนหลักสูตรครูประกาศนียบัตรจังหวัด (ครู ว.) และเปิดสอนหลักสูตรฝึกหัดครูประถม (ป.ป.) พ.ศ. ๒๔๙๔
- พ.ศ. ๒๔๘๘ โรงเรียนฝึกหัดครูฉะเชิงเทรา เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการ ศึกษา (ป.กศ.)
- พ.ศ. ๒๕๑๓ วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา เปิดสอนถึงระดับประกาศนียบัตรวิชาการ ศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) (นักศึกษาภาคปกติและภาคค่ำ) และเพิ่มโครงการอบรมครูประจำการ (อ.ค.ป.) ผลិតครูถึงระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๒๒
- พ.ศ. ๒๕๒๗ วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา เปิดสอนระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาการ ศึกษา (ค.บ.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ (วท.บ.)
- พ.ศ. ๒๕๓๕ สถาบันราชภัฏฉะเชิงเทรา สาขาวิชาศิลปศาสตร์ (ศศ.บ.) ทั้งนักศึกษา
- พ.ศ. ๒๕๔๑ สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ ภาคปกติและนักศึกษาตามโครงการจัดการ
- พ.ศ. ๒๕๔๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) ซึ่งต่อมาเปลี่ยนเป็นนักศึกษาตามโครงการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่น (กศ.พท.)

๖.๒ ข้อมูลพื้นฐาน

๖.๒.๑ หลักสูตรของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเปิดสอน ๕๓ หลักสูตรเป็นหลักสูตรระดับปริญญาตรี ๔๓ หลักสูตร (ร้อยละ ๘๑) ระดับปริญญาโท ๗ หลักสูตร (ร้อยละ ๑๓) ระดับปริญญาเอก ๒ หลักสูตร (ร้อยละ ๔) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพครู ๑ หลักสูตร (ร้อยละ ๒) (สำนักส่งเสริมวิชาการ : ข้อมูล ณ วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๑)

คุณภาพหลักสูตรของมหาวิทยาลัยแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๖.๑ คะแนนผลประเมินหลักสูตร ๕๓ หลักสูตร จำแนกตามคณะ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑

คณะ	จำนวนหลักสูตรระดับดี	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ
ครุศาสตร์ (๑๓)	๑๑	๓.๑๘	ดี
วิทยาศาสตร์ฯ (๑๓)	๑๒	๓.๒๓	ดี
มนุษยศาสตร์ฯ (๑๓)	๘	๒.๖๕	พอใช้
วิทยาการจัดการ (๘)	๖	๓.๑๒	ดี
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม (๖)	๓	๓.๐๑	ดี
รวม (๕๓)	๔๐	๓.๐๔	ดี

จากหลักสูตรทั้ง ๕๓ หลักสูตร ผลประเมินแสดงว่ามีหลักสูตรผ่านการประเมิน ๕๑ หลักสูตร คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๒๓ มี ๒ หลักสูตรที่ไม่ผ่าน คือ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ซึ่งเป็นหลักสูตรสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หลักสูตรระดับดีมี ๔๐ หลักสูตรคิดเป็นร้อยละ ๗๕.๔๗

โดยรวมมหาวิทยาลัยและคณะเปิดหลักสูตรโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับคุณภาพดี ยกเว้นคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่หลักสูตรโดยเฉลี่ยระดับพอใช้.

ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ไม่เคยได้รับอนุมัติให้เผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQR)

๖.๒.๒ จำนวนและการคัดเลือกนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๑
แสดงในตารางที่ ๖.๒

ตารางที่ ๖.๒ จำนวนและอัตราการคัดเลือกนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ (ภาคปกติ) ระดับปริญญาตรี
ปีการศึกษา ๒๕๖๑

คณะ	จำนวน รับ	ยอดสมัคร	ยอดชำระเงิน	อัตราการ คัดเลือก	การเปรียบเทียบกับแผน
ครุศาสตร์	๕๑๐	๑,๐๗๙	๔๒๐	๒.๑๒	-๙๐ (๑๗.๖๕)
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๓๕๐	๓๒๘	๑๙๘	๐.๙๔	-๑๕๒ (๔๓.๔๓)
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๓๓๕	๓๘๖	๒๐๖	๑.๑๕	-๑๒๙ (๓๘.๕๑)
วิทยาการจัดการ	๕๗๐	๕๒๙	๓๒๒	๐.๙๓	-๒๔๘ (๔๓.๕๑)
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๑๔๕	๑๙๐	๑๑๑	๑.๓๑	-๓๔ (๒๓.๔๕)
รวม	๑,๙๑๐	๒,๕๑๒	๑,๒๕๗	๑.๓๒	-๖๕๓ (๓๔.๑๙)

ที่มา : สำนักส่งเสริมวิชาการ ข้อมูล ณ วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๑

จากข้อมูลในตารางข้างบนแสดงว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์รับนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ (ภาคปกติ) รุ่นปีการศึกษา ๒๕๖๑ ได้ต่ำกว่าเป้าหมายจำนวนรับถึง ๖๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔ ในสถานการณ์เช่นนี้อาจถือเป็นโอกาสของมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นในการนำทรัพยากรคณาจารย์และบุคลากรส่วนสนับสนุน ดำเนินการภารกิจสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นในทุกช่วงชีวิตตามความต้องการจำเป็นของท้องถิ่น ในท้องที่ที่ตนได้ร่วมหารือกับผู้ว่าราชการจังหวัดและประกาศเป็นเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์มีโอกาสคัดสรรผู้สมัครค่อนข้างน้อยคล้ายกับมหาวิทยาลัยเปิด มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องพิจารณาเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนบัณฑิตให้ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น

มีคุณภาพได้มาตรฐานและมีงานทำ โดยเฉพาะการจัดการศึกษาที่ตรงกับความต้องการของนักศึกษาที่มีพื้นฐานและศักยภาพความพร้อมที่แตกต่างหลากหลาย

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะก็พบว่า มีคณะครุศาสตร์คณะเดียวมีโอกาสคัดสรรผู้สมัครคือ มีผู้สมัครเกินสองเท่าตัว คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมีโอกาสคัดเลือกผู้สมัครบ้าง ในขณะที่คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะวิทยาการจัดการ ไม่มีโอกาสคัดเลือกผู้สมัครเลย อย่างไรก็ตามก็ทุกคณะไม่สามารถรับจำนวนนักศึกษาได้ตามเป้าหมายตามแผนที่กำหนดไว้ คณะที่มีปัญหาในเรื่องนี้มากที่สุดคือ คณะวิทยาการจัดการ รองลงมาคือคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม โดยที่คณะครุศาสตร์มีปัญหาการรับนักศึกษาไม่ได้ตามแผนน้อยที่สุด

๖.๒.๓ จำนวนนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑

ตารางที่ ๖.๓ จำนวนนักศึกษาโดยรวมในปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามคณะ

คณะ/ปีการศึกษา	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
ครุศาสตร์	๒,๔๒๘	๒,๐๖๒	๑,๘๔๗
วิทยาศาสตร์ฯ	๑,๑๘๔	๑,๐๘๑	๗๓๐
มนุษยศาสตร์ฯ	๑,๐๘๘	๑,๑๐๔	๑,๐๒๔
วิทยาการจัดการ	๑,๖๐๙	๑,๖๒๘	๑,๔๓๔
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๕๒๕	๕๕๔	๕๔๖
รวม	๖,๘๓๔	๖,๔๒๙	๕,๕๘๑

จากตารางข้างบนแสดงอย่างชัดเจนว่าจำนวนนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ลดลงทุกปีอย่างสม่ำเสมอทุกปี โดยใช้จำนวนนักศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๕๙ เป็นปีฐาน (ร้อยละ ๑๐๐) พบว่าจำนวนนักศึกษาในปี ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๐๗ และร้อยละ ๘๑.๖๗ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะก็ปรากฏแนวโน้มเช่นเดียวกันคือ มีแนวโน้มลดลงทุกคณะ โดยคณะที่แนวโน้มจำนวนนักศึกษาลดลงจำนวนมากคือ คณะครุศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ส่วนคณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมีแนวโน้มจำนวนนักศึกษาลดลงเล็กน้อย

๖.๒.๔ บุคลากรของมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑

ตารางที่ ๖.๔ จำนวนบุคลากรทั้งหมด จำแนกตามประเภท/สายงาน ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑

ประเภท / ปีการศึกษา	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
๑. ข้าราชการ	๑๐๒	๑๐๐	๙๖
สายวิชาการ	๘๙	๘๗	๘๓
สายสนับสนุน	๑๓	๑๓๑	๑๓
๒. ลูกจ้างประจำ สายสนับสนุน	๓๔	๒๖	๒๔
๓. พนักงานในมหาวิทยาลัย	๔๒๒	๔๔๕	๔๒๖
สายวิชาการ	๒๐๘	๒๒๙	๒๑๗
สายสนับสนุน	๒๑๔	๒๑๖	๒๐๙
๔. พนักงานราชการ สายสนับสนุน	๑๖	๑๖	๑๖
๕. ผู้เชี่ยวชาญ	๒๕	๓๑	๓๗
สายวิชาการ	๒๕	๒๗	๓๓
สายสนับสนุน	-	๔	๔
๖. พนักงานประจำตามสัญญา	๑๑๗	๑๒๘	๑๓๖
สายวิชาการ	๘	๗	๑๒
สายสนับสนุน	๑๐๙	๑๒๑	๑๒๔
รวมสายวิชาการ	๓๓๐	๓๕๐	๓๔๕
รวมสายสนับสนุน	๓๘๖	๓๙๖	๓๙๐
รวมทั้งหมด	๗๑๖	๗๔๖	๗๓๕

จากตารางข้างต้นแสดงว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยทั้งหมดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย มีพิสัยระหว่าง ๗๑๖ คนถึง ๗๔๖ คน เมื่อจำแนกเป็นบุคลากรสายวิชาการ หรือคณาจารย์กับบุคลากรสายสนับสนุนมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน ๑ ต่อ ๑.๑๗ ในปี ๒๕๕๙ เป็น ๑ ต่อ ๑.๑๓ ในปี ๒๕๖๐ และเป็น ๑ ต่อ ๑.๑๓ เช่นกันในปี ๒๕๖๑

เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนระหว่างข้าราชการและที่ไม่ใช่ข้าราชการ พบว่า โดยรวมสัดส่วนบุคลากรที่เป็นข้าราชการลดลงเล็กน้อย กล่าวคือ มีบุคลากรที่เป็นข้าราชการร้อยละ ๑๔.๒๕ ในปี ๒๕๕๙ ลดลงเป็นร้อยละ ๑๓.๔๐ ในปี ๒๕๖๐ และลดลงเป็นร้อยละ ๑๓.๐๖ ในปี ๒๕๖๑ เมื่อพิจารณาบุคลากรประเภทข้าราชการมีแนวโน้มลดลงทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน กล่าวคือ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ มีข้าราชการสายวิชาการร้อยละ ๒๖.๙๗ ลดลงเป็นร้อยละ ๒๔.๘๖ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ และลดลงเป็นร้อยละ ๒๔.๐๖ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ส่วนข้าราชการสายสนับสนุนพบว่า มีแนวโน้มลดลงเช่นกัน กล่าวคือ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ มีข้าราชการสายสนับสนุนร้อยละ ๓.๓๗ ลดลงเป็นร้อยละ ๓.๒๘ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ และเป็นร้อยละ ๓.๓๓ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑

ซึ่งสามารถคาดการณ์ได้ว่า ในอนาคตก็จะมีบุคลากรข้าราชการสายวิชาการและบุคลากรข้าราชการสายสนับสนุน ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีข้าราชการจำนวน ๙๖ คน เป็นข้าราชการสายวิชาการคือ คณาจารย์จำนวน ๘๓ คน และข้าราชการสายสนับสนุนจำนวน ๑๓ คน

เมื่อพิจารณาคุณภาพของบุคลากรสายวิชาการของข้าราชการและพนักงานในมหาวิทยาลัย ในด้านคุณวุฒิการศึกษาและตำแหน่งวิชาการแสดงในตารางต่อไปนี้

จากตารางข้างต้นแสดงว่า ทั้งมหาวิทยาลัยไม่มีอาจารย์ที่เป็นข้าราชการดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์เลยและมีผู้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์เพียง ๓ คนคิดเป็นร้อยละ ๓.๖๑ ในปี ๒๕๖๑ หรือร้อยละ ๓.๔๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นรองศาสตราจารย์ ๒ คน สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่วนอีก ๑ คน สังกัดคณะครุศาสตร์ ไม่มีรองศาสตราจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่อาจารย์ร้อยละ ๖๓.๖๔ และ ๖๓.๘๖ ดำรงตำแหน่งอาจารย์ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ ตามลำดับ รองลงมา ร้อยละ ๓๒.๙๕ และร้อยละ ๓๒.๕๓ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะพบว่า ทุกคณะมีสัดส่วนอาจารย์ดำรงตำแหน่งอาจารย์สูงกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ยกเว้นคณะครุศาสตร์ที่มีสัดส่วนเท่ากัน โดยรวมมีอาจารย์ร้อยละ ๓๖.๓๖ และร้อยละ ๓๖.๑๔ ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ ตามลำดับ เมื่อพิจารณา ร้อยละของคณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งวิชาการจำแนกเป็นรายคณะพบว่า

ตารางที่ ๖.๖ ร้อยละของคณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งวิชาการ ในปีการศึกษา ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑
จำแนกเป็นรายคณะ

คณะ/ปีการศึกษา	ปีการศึกษา ๒๕๖๐	ปีการศึกษา ๒๕๖๑
ครุศาสตร์	๕๓.๓๓	๕๓.๘๕
วิทยาศาสตร์ฯ	๕๓.๘๕	๔๕.๘๓
มนุษยศาสตร์ฯ	๒๓.๐๘	๓๓.๓๓
วิทยาการจัดการ	๙.๕๒	๑๔.๒๙
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๓๘.๔๖	๓๘.๔๖

จะเห็นได้ว่า ในปีการศึกษา ๒๕๖๑ คณะครุศาสตร์เป็นคณะเดียวที่มีอาจารย์ที่เป็นข้าราชการดำรงตำแหน่งวิชาการเกินร้อยละ ๕๐ คณะที่มีค่าร้อยละของอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งวิชาการค่อนข้างต่ำคือ คณะวิทยาการจัดการ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ในด้านคุณวุฒิการศึกษาพบว่า โดยรวมอาจารย์ที่เป็นข้าราชการส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาโทปีการศึกษา ๒๕๖๐ คือ ร้อยละ ๕๖.๘๒ และปีการศึกษา ๒๕๖๑ เป็นร้อยละ ๕๗.๑๔ จะเห็นว่า มหาวิทยาลัยมีอาจารย์สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกร้อยละ ๔๒.๐๕ ในปีการศึกษา ๒๕๖๐ และร้อยละ ๔๑.๖๗ ในปีการศึกษา ๒๕๖๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะพบว่า คณะที่มีอาจารย์ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก คือ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ส่วนคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และคณะวิทยาการจัดการอาจารย์ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท

โดยสรุปอาจารย์ที่เป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ส่วนใหญ่สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาโทและดำรงตำแหน่งวิชาการเป็นอาจารย์

ตารางที่ ๖.๗ จำนวนพนักงานในมหาวิทยาลัยสายวิชาการในปีการศึกษา ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ จำแนก ตามคุณวุฒิ

คณะ	๒๕๖๐				๒๕๖๑			
	ตรี	โท	เอก	รวม	ตรี	โท	เอก	รวม
ครุศาสตร์	๒๓	๒๙	๑๙	๗๑	๒๒	๒๔	๒๐	๖๖
วิทยาศาสตร์ฯ	๐	๕๓	๑๐	๖๓	๐	๕๐	๑๑	๖๑
มนุษยศาสตร์ฯ	๒	๔๓	๑๑	๕๖	๒	๓๙	๑๑	๕๒
วิทยาการจัดการ	๐	๑๕	๖	๒๑	๐	๑๔	๖	๒๐
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๐	๑๖	๒	๑๘	๐	๑๖	๒	๑๘
รวม	๒๕	๑๕๖	๔๘	๒๒๙	๒๔	๑๔๓	๕๐	๒๑๗

โดยรวมมหาวิทยาลัยมีพนักงานในมหาวิทยาลัยสายวิชาการส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับ ปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๑๒ และ ๖๕.๙๐ ในปีการศึกษา ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ ตามลำดับ รองลงมาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก และระดับปริญญาตรีตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ ก็พบแนวโน้มทำนองเดียวกัน

เป็นที่น่าสังเกตว่า พนักงานในมหาวิทยาลัยสายวิชาการทั้งหมดดำรงตำแหน่งอาจารย์ไม่มี ใครเลยที่ดำรงตำแหน่งวิชาการ

เมื่อพิจารณาการดำรงตำแหน่งวิชาการของอาจารย์ ข้าราชการ และอาจารย์ที่เป็นพนักงาน ในมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์มีอาจารย์ดำรงตำแหน่งวิชาการร้อยละ ๑๐.๐๙ และร้อยละ ๙.๙๗ ในปีการศึกษา ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ ตามลำดับ

๖.๒.๕ การมีงานทำและคุณภาพบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา ๒๕๕๙

ตารางที่ ๖.๘ ร้อยละการมีงานทำภายในระยะเวลา ๑ ปี และความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๙ จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน บัณฑิต	ร้อยละ การมีงานทำ	ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต	
			ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ครุศาสตร์	๕๒๒	๗๕.๘๘	๔.๔๗	มาก
วิทยาศาสตร์ฯ	๓๔๓	๗๗.๘๓	๔.๒๐	มาก
มนุษยศาสตร์ฯ	๒๓๔	๖๖.๓๓	๔.๓๙	มาก
วิทยาการจัดการ	๒๓๔	๖๖.๓๓	๓.๗๓	มาก
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๑๕๕	๗๙.๗๙	๔.๓๖	มาก
บัณฑิตวิทยาลัย	-	-	๔.๕๔	มากที่สุด

ผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๕๙ ร้อยละ ๖๖.๓๓ – ๗๙.๗๙ มีงานทำภายในระยะเวลา ๑ ปี โดยบัณฑิตของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะครุศาสตร์มีงานทำภายในระยะเวลา ๑ ปี เกินร้อยละ ๗๕ ส่วนบัณฑิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการร้อยละ ๖๖.๓๓ มีงานทำภายในระยะเวลา ๑ ปี

ในด้านความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตพบว่าบัณฑิตของทุกคณะ ผู้ใช้บัณฑิตพอใจโดยเฉลี่ยในระดับมาก โดยเฉพาะบัณฑิตจากบัณฑิตวิทยาลัยผู้ใช้บัณฑิตพอใจโดยเฉลี่ยระดับมากที่สุด

๖.๒.๖ งบประมาณ

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ได้รับการสนับสนุนทางการเงินเพื่อดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยจาก ๒ ช่องทางคือ งบประมาณแผ่นดินจากรัฐบาล และงบประมาณเงินรายได้จากมหาวิทยาลัย งบประมาณทั้ง ๒ ประเภทดังกล่าว ได้นำมาพิจารณาจัดสรรเพื่อดำเนินงานด้านต่างๆ ดังปรากฏในตาราง (ที่มา : กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี)

ตารางที่ ๖.๙ งบประมาณทั้งสิ้นจำแนกตามประเภทงบประมาณและหมวดรายจ่าย ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

หมวดเงิน	แผ่นดิน	เงินรายได้	รวม
เงินเดือนและค่าใช้จ่ายประจำ	๕๘,๐๐๓,๘๐๐	๖,๗๕๖,๙๗๐	๖๔,๗๖๐,๗๗๐
ค่าจ้างชั่วคราว	๑,๒๙๗,๒๐๐	๓๒,๓๗๑,๐๘๐	๓๓,๖๖๘,๒๘๐
ค่าตอบแทนพนักงานราชการ	๔,๔๒๕,๕๐๐	-	๔,๔๒๕,๕๐๐
ค่าตอบแทนใช้สอยวัสดุ	๒๔,๙๙๐,๖๐๐	๘๗,๔๗๙,๓๗๒	๑๑๒,๔๖๙,๙๗๒
ค่าสาธารณูปโภค	๘,๓๒๑,๙๐๐	๑๕,๒๕๔,๑๐๐	๒๓,๕๗๖,๐๐๐
ค่าครุภัณฑ์	๒๕,๕๔๗,๕๐๐	๒๓,๓๒๕,๑๑๘	๔๘,๘๖๒,๖๑๘
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๘๕,๘๐๘,๒๐๐	๖,๓๙๓,๙๐๐	๙๒,๒๐๒,๑๐๐
เงินอุดหนุน	๑๕๗,๒๖๑,๖๐๐	๗,๒๔๙,๘๐๐	๑๖๔,๕๑๑,๔๐๐
รายจ่ายอื่น	๑๔,๗๔๙,๖๐๐	๙,๖๖๙,๔๐๐	๒๔,๔๑๙,๐๐๐
รวม	๓๘๐,๓๙๕,๙๐๐	๑๘๘,๔๙๙,๗๔๐	๕๖๘,๘๙๕,๖๔๐

ตารางที่ ๖.๑๐ งบประมาณทั้งสิ้นจำแนกตามประเภทงบประมาณและแผนงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

แผนงาน	ประเภทงบประมาณ		รวม
	แผ่นดิน	เงินรายได้	
สนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๑,๗๗๕,๐๐๐	๗,๓๙๗,๔๔๐	๙,๑๗๒,๔๔๐
ขยายโอกาสและพัฒนาการศึกษา	๑๓๗,๑๓๔,๓๐๐	๔๔,๒๐๓,๖๐๓	๑๘๑,๓๓๗,๙๐๓
ส่งเสริมและพัฒนาศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม	๔๘๗๗,๕๐๐	๙๗๔,๙๐๐	๑,๔๖๒,๔๐๐
ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย	๑๖,๔๙๐,๖๐๐	๕,๕๕๐,๐๐๐	๓๓,๐๔๐,๖๐๐
บริหารจัดการ	-	๑๒๙,๗๐๘,๓๙๗	๑๒๙,๗๐๘,๓๙๗
บริการวิชาการแก่ชุมชน	๗,๙๕๘,๘๐๐	๖๖๖,๐๐๐	๘,๖๒๔,๘๐๐
เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและบริการ	๒,๐๓๑,๙๐๐	-	๒,๐๓๑,๙๐๐
รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	๑,๓๕๓,๗๐๐	-	๑,๓๕๓,๗๐๐
งบบุคลากรภาครัฐ	๒๑๓,๑๖๔,๑๐๐	-	๒๑๓,๑๖๔,๑๐๐
รวม	๓๘๐,๓๙๕,๙๐๐	๑๘๘,๕๒๖,๗๔๐	๕๖๘,๙๒๒,๖๔๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ มีสัดส่วนความมั่นคงทางการเงินเท่ากับ ๑.๓๒ แสดงว่ามหาวิทยาลัยมีความมั่นคงทางการเงินระดับหนึ่ง

๖.๒.๗ ความโปร่งใสในการบริหารมหาวิทยาลัยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์มีคะแนนผลประเมินคุณธรรม และความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ หรือคะแนน ITA ร้อยละ ๗๗.๒๘ ซึ่งหมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์มีคุณธรรมและความโปร่งใสในการบริหารงานอยู่ในระดับสูง

๖.๒.๘ สมรรถนะด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัย

กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ ๓๘ แห่ง ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๙ มีจำนวนผลงานตีพิมพ์รวม ๒,๑๘๔ ผลงาน และจำนวนการอ้างอิงผลงานจำนวน ๔,๙๓๐ ครั้ง โดยเฉลี่ยมีจำนวนผลงานตีพิมพ์ประมาณ ๕๗ ผลงานต่อแห่ง และจำนวนเฉลี่ยอ้างอิงผลงานประมาณ ๑๓๐ ครั้งต่อแห่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์มีผลงานตีพิมพ์จำนวน ๓๓ ผลงาน และจำนวนอ้างอิงผลงาน ๔๔ ครั้ง ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยจำนวนผลงานตีพิมพ์และการอ้างอิงผลงานของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ

๖.๒.๙ ประสิทธิภาพตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๐

ตารางที่ ๖.๑๑ สรุปผลประเมินการดำเนินงานประสิทธิภาพตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๐
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ประเด็นยุทธศาสตร์	จำนวน ตัวชี้วัดทั้งหมด	จำนวนตัวชี้วัด ที่บรรลุเป้าหมาย	ร้อยละของการ บรรลุเป้าหมาย	ระดับ
๑. การผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพคุณธรรมและ เชี่ยวชาญในศาสตร์ที่ศึกษา	๑๓	๙	๖๙.๒๓	พอใช้
๒. การพัฒนาศักยภาพคณาจารย์ และบุคลากร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในพันธกิจ	๕	๓	๖๐.๐๐	พอใช้
๓. การพัฒนางานวิจัย และงานสร้างสรรค์ให้เป็น ที่ยอมรับของสังคมและนานาชาติ	๕	๓	๖๐.๐๐	พอใช้
๔. การพัฒนาวิชาชีพครูบุคลากรทางการศึกษา	๒	๒	๑๐๐.๐๐	ดีมาก
๕. การบริการวิชาการสู่ท้องถิ่นเพื่อความเข้มแข็ง ของชุมชน และสืบสานตามแนวพระราชดำริ	๔	๔	๑๐๐.๐๐	ดีมาก
๖. การส่งเสริมสนับสนุน การทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเผยแพร่สู่สากล	๕	๕	๑๐๐.๐๐	ดีมาก
๗. การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตาม หลักธรรมาภิบาล	๑๐	๖	๖๐.๐๐	พอใช้
๘. การพัฒนามหาวิทยาลัยเพื่อเข้าสู่ประชาคม อาเซียน	๖	๓	๕๐.๐๐	ต้องปรับปรุง
รวมทั้งสิ้น	๕๐	๓๕	๗๐.๐๐	พอใช้

มหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๐ ได้ร้อยละ ๗๐ อยู่ใน
ระดับพอใช้ โดยมีอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณได้ร้อยละ ๙๖ เพื่อพัฒนาในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์
พบว่า มหาวิทยาลัยมีผลประเมินในการพัฒนาวิชาชีพครู การบริการวิชาการเพื่อพัฒนาท้องถิ่น และ
การส่งเสริมทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นในระดับดีมาก นอกนั้นแล้วอยู่ใน
ระดับพอใช้ ทั้งการผลิตบัณฑิต การพัฒนาศักยภาพคณาจารย์และบุคลากร รวมถึงการบริหารจัดการ
มหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล ซึ่งจำเป็นต้องมีการปรับปรุงและที่ต้องแก้ไขเร่งด่วน คือ
การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ประชาคมอาเซียนซึ่งมีผลประเมินเพียงร้อยละ ๕๐ ซึ่งเป็นค่าต่ำสุด

๖.๒.๑๐ การปฏิบัติที่ดีของมหาวิทยาลัย

คณะกรรมการการอุดมศึกษาและผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (๒๕๕๓) ได้มีโอกาสเยี่ยมชมเครือข่ายอุดมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๘ แห่ง โดยได้เยี่ยมชมมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ และได้บันทึก best practice ของมหาวิทยาลัย คือ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น กลุ่มศิลปะตะวันออกเฉียงเหนือเป็นการบริการวิชาการแก่ชุมชน มีกิจกรรมที่ร่วมทำกับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในด้านศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม ศิลปะ อาชีพ ร่วมทำกิจกรรมประดิษฐ์เครื่องประดับศิริภรณ์ ซึ่งนักศึกษาคณะนาฏศิลป์จะเข้าร่วมกิจกรรมเป็นส่วนมากเพื่อเรียนรู้วิชาการและขั้นตอนในการผลิต รวมทั้งสามารถนำไปใช้ได้เอง นอกจากนี้ยังมีการบูรณาการองค์ความรู้จากศิลปวัฒนธรรมเข้าไปประยุกต์ใช้ได้แก่ วิชาบางประเภทศึกษา ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งร่วมกันขับเคลื่อนกับสถาบันเศรษฐกิจพอเพียง

ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมและท้องถิ่นเป็นหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ มีภารกิจในการอนุรักษ์ พัฒนา ส่งเสริม สร้างสรรค์งานศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการพัฒนาเยาวชน นักเรียน และการบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมแก่ชุมชน และดำเนินการตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ ของมหาวิทยาลัย คือ การส่งเสริมสนับสนุนการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเผยแพร่สู่สากล ศูนย์จึงได้วางแผนและดำเนินการประชุมประสานกับเครือข่ายผู้บริหาร ผู้นำ นักศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ จัดกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่หน่วยงานภายในและภายนอก โดยการบูรณาการการทำนุบำรุง ศิลปะ วัฒนธรรม สู่การจัดการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการสู่สังคมซึ่งถือเป็นแบบอย่างที่ดีของมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น

ทั้งนี้ คณะกรรมการการอุดมศึกษา (๒๕๕๙) มีข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ อาทิ ให้สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายที่มีผลลัพธ์ที่ชัดเจนในเรื่องการวิจัยและพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม กำหนดแนวทางในการพัฒนาอาจารย์เพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ความเข้มแข็งทางวิชาการทั้งด้านการวิจัยและเอกสารเผยแพร่โดยทำวิจัยอย่างเป็นระบบ ในด้านจิตใจ ความคิด ความเชื่อ เนื่องจากหลวงพ่อโสธรเป็นที่เคารพสักการะของคนในชุมชน ทำวิจัยพันธุม่วงที่เชื่อมโยงเป็น OTOP ซึ่งวิทยาศาสตร์ที่เด่นควรจะเป็น food sciences เผยแพร่ภูมิปัญญาและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นสู่นานาชาติ โดยจัดทำ website และ E-learning โดยให้มีการพัฒนาข้อมูลสารสนเทศให้ทันสมัยอยู่เสมอ และควรเชื่อมโยงสู่รายวิชาในหลักสูตรตามพันธกิจการผลิตบัณฑิตด้วย

คณะกรรมการการอุดมศึกษามีข้อเสนอแนะต่อเครือข่ายอุดมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นเครือข่ายที่เข้มแข็งในการทำงานกับชุมชน ให้นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาต่อยอดด้านเกษตรกรรมและเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมอย่างใกล้ชิด บูรณาการ ๔ พันธกิจหลักเชื่อมโยงกับพื้นที่โดยใช้การวิจัย

เป็นฐาน จัดหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของพื้นที่ ปรับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยและ
แบ่งงานกันทำอย่างมีเอกภาพเพื่อรับใช้สังคมและสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ

๖.๓ แผนยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ได้รับ
อนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๖ - ๑๗
กันยายน ๒๕๖๐

ปรัชญา (Philosophy)

จัดการศึกษา เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ (Vision)

มหาวิทยาลัยชั้นนำรับใช้สังคมของภาคตะวันออก เพื่อสร้างนวัตกรรมตามศาสตร์พระราชา

A Leading Social Enterprise University in the Eastern Thailand to Create
Innovation with Royal Philosophy.

พันธกิจตามกฎหมาย (Mission)

๑. แสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น
ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล

๒. ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น
 อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง การผลิต
ดังกล่าวจะต้องให้มีจำนวนและคุณภาพสอดคล้องกับแผนการผลิตบัณฑิตของประเทศ

๓. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึก และความภูมิใจในวัฒนธรรม
ของท้องถิ่นและของชาติ

๔. เรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากร
ทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

๕. เสริมสร้างความรู้ความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มี
คุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

๖. ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๗. ศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิต และประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

๘. ศึกษา วิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติภารกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

พันธกิจมหาวิทยาลัย (Mission)

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ดังกล่าวโดยอาศัยกรอบภารกิจตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พุทธศักราช ๒๕๔๗ และกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์จึงกำหนดพันธกิจไว้ ๕ ประการดังนี้

๑. ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้คู่คุณธรรม เชี่ยวชาญในศาสตร์และภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอบสนองความต้องการของสังคม และการพัฒนาประเทศตามนโยบายประเทศไทย ๔.๐ รวมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษา

๒. สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมบนฐานทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓. พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ท้องถิ่นตอบสนองความต้องการของชุมชน และท้องถิ่นตามศาสตร์พระราชา ให้ชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อเนื่องและยั่งยืน

๔. บริการวิชาการ และประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษา ชุมชน องค์กรทั้งในและต่างประเทศเพื่อการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นแห่งภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตลอดจนการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนา และนักการเมืองท้องถิ่น

๕. ทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ค่านิยม (Value) : POSITIVE

P rofessional	มหาวิทยาลัยที่เป็นมืออาชีพ
O wnership	มหาวิทยาลัยที่มีความรัก และความเป็นเจ้าของร่วมกัน
S ocial Responsibility	มหาวิทยาลัยที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม
I ntegrity	มหาวิทยาลัยแห่งความซื่อสัตย์และเป็นธรรม
T eamwork	มหาวิทยาลัยที่มีการทำงานเป็นทีม
I nnovation	มหาวิทยาลัยที่สร้างนวัตกรรม
V ision Focus	มหาวิทยาลัยที่มีเป้าหมายทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจน
E xcellence	มหาวิทยาลัยที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ

เอกลักษณ์ (Uniqueness)

“มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น
ตามแนวพระราชดำริ”

อัตลักษณ์ (Identity)

“จิตอาสา ใฝ่รู้ สู้งาน”

ยุทธศาสตร์ (Strategies)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ
ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างงานวิจัยและนวัตกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมและ
ประเทศไทย ๔.๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการแก่สังคมเชิงรุก ที่เชื่อมโยงกับการทำนุบำรุงศิลปะและ
วัฒนธรรม เพื่อมุ่งสู่มหาวิทยาลัยชั้นนำรับใช้สังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยสู่ประเทศไทย ๔.๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์บางคล้า ให้เป็นเมืองมหาวิทยาลัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารและพัฒนาบุคลากรทุกระดับเชิงรุก เพื่อสร้างความผูกพันกับมหาวิทยาลัย

ยุทธศาสตร์/เป้าประสงค์/กลยุทธ์

- | | |
|-----------------|---|
| ยุทธศาสตร์ที่ ๑ | การยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต |
| เป้าประสงค์ | <ol style="list-style-type: none">๑. บัณฑิตมีความรู้ คู่คุณธรรม และเชี่ยวชาญในศาสตร์ ได้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติและวิชาชีพ โดยเป็นที่ยอมรับของสังคมและสถานประกอบการ๒. การเปิดหลักสูตรใหม่ และปรับปรุงทุกหลักสูตรให้ทันสมัย สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. ๒๕๕๘ รวมทั้งได้รับการเผยแพร่หลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐาน TQR |
| กลยุทธ์ | <ol style="list-style-type: none">๑.๑ พัฒนาหลักสูตรร่วมกับภาคีเครือข่ายที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน/ท้องถิ่น โดยสอดคล้องกับนโยบายประเทศไทย ๔.๐ และตอบสนองการศึกษาไร้พรมแดน (W๑,๓,๔,๕-T๒,๓,๔,๕-O๑, ๒,๓,๔-S๑,๒,๖)๑.๒ พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนให้บัณฑิตมีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งเชี่ยวชาญในศาสตร์ (S๑-O๑,๒,๓)๑.๓ พัฒนาสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาให้สมบูรณ์ทันสมัย และมีชีวิต (W๔-T๔)๑.๔ ส่งเสริมนักศึกษาให้มีสุขภาพะด้านร่างกาย และจิตใจ รวมทั้งทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ (S๓-O๕) |

ตารางที่ ๖.๑๒ ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๑

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย			
		๖๑	๖๒	๖๓	๖๔
๑. ร้อยละของบัณฑิตที่มีงานทำตามศาสตร์และวิชาชีพ	ร้อยละ	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕
๒. ร้อยละของความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ	ร้อยละ	๘๕	๙๐	๙๕	๑๐๐
๓. ร้อยละความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการได้รับการส่งเสริมสุขภาวะจากมหาวิทยาลัย	ร้อยละ	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕
๔. ร้อยละของหลักสูตรที่ได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. ๒๕๕๘	ร้อยละ	๙๐	๙๕	๙๘	๑๐๐
๕. จำนวนหลักสูตรใหม่/ปี	จำนวน	๕	๕	๕	๕
๖. จำนวนหลักสูตรนานาชาติหรือกึ่งนานาชาติ	จำนวน	๑	๑	๑	๑
๗. จำนวนหลักสูตรแบบสองปริญญา	จำนวน	-	-	๑	๑

ยุทธศาสตร์ที่ ๒	การสร้างงานวิจัยและนวัตกรรม	เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมและประเทศไทย ๔.๐
เป้าประสงค์	๑. มีงานวิจัยและนวัตกรรมที่ยั่งยืน	ที่สร้างความเข้มแข็งของท้องถิ่นอย่างยั่งยืน
	๒. การเผยแพร่ผลงานวิจัยในระดับชาติ และนานาชาติ	
กลยุทธ์	๒.๑	สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมแบบบูรณาการ ที่ตอบสนองต่อท้องถิ่นและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก โดยสอดคล้องกับประเทศไทย ๔.๐ (S๒,๖ – O๑,๒,๓)
	๒.๒	สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ และเกิดรายได้จากการต่อยอดเชิงพาณิชย์ (S๒-W๕-O๑)
	๒.๓	สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกด้านการวิจัย และพัฒนานวัตกรรมตามนโยบายประเทศไทย ๔.๐ (S๖-O๑)

ตารางที่ ๖.๑๓ ตัวชี้วัด หน่วยงาน และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๒

	ตัวชี้วัด	หน่วยงาน	เป้าหมาย			
			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔
๑.	จำนวนผลงานวิจัยที่สามารถนำไปต่อยอดเชิงพาณิชย์ได้	จำนวน	๑	๑	๑	๑
๒.	จำนวนนวัตกรรม/ผลิตภัณฑ์จากงานวิจัยที่สามารถสร้างรายได้	จำนวน	๑	๑	๑	๑
๓.	ร้อยละงบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกที่เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา	ร้อยละ	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐
๔.	สัดส่วนงานวิจัยและผลงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ และนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (เรื่อง/คน/ปี)	สัดส่วน	๐.๒	๐.๒๒	๐.๒๔	๐.๒๖
๕.	สัดส่วนงานวิจัยและผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับรางวัลในระดับชาติ และนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	สัดส่วน	๐.๐๐๓	๐.๐๐๓	๐.๐๐๓	๐.๐๐๓
๖.	ร้อยละของผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ต่อจำนวนงานวิจัยทั้งหมด	ร้อยละ	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐
๗.	จำนวนงานวิจัยที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร/สิทธิบัตร/ลิขสิทธิ์	จำนวน	๑	๑	๑	๑
๘.	จำนวนการประชุมวิชาการระดับชาติ	จำนวน	๑	๑	๑	๑
๙.	จำนวนการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ	จำนวน	๐	๑	๐	๐
๑๐.	จำนวนแผนงานวิจัยแบบบูรณาการ	จำนวน	๑	๒	๓	๔

- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการแก่สังคมเชิงรุก ที่เชื่อมโยงกับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อมุ่งสู่มหาวิทยาลัยชั้นนำรับใช้สังคม
- เป้าประสงค์
๑. เป็นศูนย์ฝึกอบรมเพื่อสร้างความเป็นเลิศทางการบริการวิชาการ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เสริมสร้างการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อสร้างศักยภาพของผู้นำชุมชนและท้องถิ่นอย่างยั่งยืน
 ๒. สร้างศักยภาพและความเข้มแข็งให้กับผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนา และนักการเมืองท้องถิ่น
 ๓. การพัฒนาศักยภาพครู และบุคลากรทางการศึกษาให้พร้อมอาชีพ
 ๔. เป็นแหล่งเรียนรู้ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสร้างสรรค์ผลงานที่โดดเด่นเป็นที่ยอมรับของสังคม
- กลยุทธ์
- ๓.๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน โดยจัดบริการวิชาการในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างต่อเนื่องและยั่งยืน (S๔,๕,๖-O๑,๔)
 - ๓.๒ ยกระดับการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ (S๑,๕-O๔)
 - ๓.๓ ยกระดับสถาบันเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นต้นแบบของชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง (S๔-O๑)
 - ๓.๔ ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม สู่ความเข้มแข็ง และสร้างคุณค่าเพื่อความมั่นคงของชาติ

ตารางที่ ๖.๑๔ ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๓

	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย			
			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔
๑.	จำนวนชุมชนที่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เกิดความเข้มแข็ง และยั่งยืน	จำนวน	๒	๒	๓	๓
๒.	จำนวนโครงการบริการวิชาการที่นำไปสู่การสร้างรายได้เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน “๑ สาขา ๑ โครงการบริการวิชาการ”	จำนวน	๔๘	๔๘	๔๘	๔๘
๓.	จำนวนหน่วยงานภายนอกที่เป็นเครือข่ายในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น	จำนวน	๒	๒	๓	๓
๔.	จำนวนแหล่งเรียนรู้ตามศาสตร์พระราชาที่เกิดการพัฒนาเครือข่ายกับชุมชน (หมู่บ้านต้นแบบราชภัฏ)	จำนวน	๒	๒	๒	๒
๕.	จำนวนโครงการบริการวิชาการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	จำนวน	๕	๕	๕	๕
๖.	ร้อยละของผู้เข้ารับบริการวิชาการที่มีความรู้/ศักยภาพเพิ่มขึ้นผ่านตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	ร้อยละ	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕
๗.	จำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้/ศักยภาพเพิ่มขึ้นผ่านตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	จำนวน	๕๐๐	๖๐๐	๗๐๐	๘๐๐
๘.	จำนวนองค์ความรู้ และงานสร้างสรรค์ทางศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น	จำนวน	๒	๓	๓	๔

- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยสู่ประเทศไทย ๔.๐
- เป้าประสงค์
๑. ระบบบริหารจัดการมหาวิทยาลัยมีคุณภาพ ทันสมัย รองรับการเปลี่ยนแปลง
 ๒. ระบบการบริหารจัดการทรัพย์สินและรายรับ รายจ่ายที่นำไปสู่การพึ่งตนเองได้
- กลยุทธ์
- ๔.๑ พัฒนาระบบบริหารมหาวิทยาลัยสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตามศาสตร์พระราชา (W๒,๓,๕,๖,๗-O๑-T๑,๔,๖)
 - ๔.๒ พัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงให้ครอบคลุมในระดับของมหาวิทยาลัย คณะ และหน่วยงาน เพื่อลดความเสี่ยงในพันธกิจที่รับผิดชอบ (W๓-T๑,๒,๓,๖,-O๑,๒,๓)
 - ๔.๓ พัฒนาระบบบริหารเพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลงให้เป็นมหาวิทยาลัยรับใช้สังคม (W๓-T๑,๒,๓,๖-O๑,๒,๓)
 - ๔.๔ สร้างกลยุทธ์ทางการเงินที่ครอบคลุมการหารายได้ ควบคุมรายจ่าย และการวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยทุกพันธกิจ (W๒, ๓, ๕, ๖, ๗, ๘-T๑, ๒, ๓, ๖-O๑, ๒, ๓, ๕)
 - ๔.๕ สื่อสารและประชาสัมพันธ์ทางการตลาดอย่างครบวงจร ให้เป็นที่รู้จักในภูมิภาคตะวันออก (W๖,๗,๘-T๑,๔,๖-O๕)
 - ๔.๖ เร่งรัดพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ และครอบคลุมทุกหน่วยงาน ที่เชื่อมโยงมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ฉะเชิงเทรา และมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ บางคล้า (W๖-O๑-T๔)

ตารางที่ ๖.๑๕ ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๔

	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย			
			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔
๑.	จำนวนหน่วยงานที่ผ่านการประเมินจากหน่วยตรวจสอบ ภายในพบว่า ปฏิบัติงานถูกต้องโปร่งใส ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของข้าราชการ และมหาวิทยาลัย	จำนวน	๑๔	๑๔	๑๔	๑๔
๒.	จำนวนหน่วยงานที่มี Lean Management	จำนวน	๘	๑๐	๑๒	๑๔
๓.	ร้อยละของหน่วยงานมีคู่มือระบบงานของทุกหน่วยงาน	ร้อยละ	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐
๔.	ร้อยละของรายรับที่เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา	ร้อยละ	๕	๕	๕	๕
๕.	จำนวนหน่วยงานที่มีการเบิกจ่ายงบประมาณเมื่อสิ้นปี ต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๒	จำนวน	๑๔	๑๔	๑๔	๑๔

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ บางคล้า ให้เป็นเมือง
มหาวิทยาลัย

- เป้าประสงค์
๑. เป็นเมืองมหาวิทยาลัยสีเขียว สะอาด ประหยัดพลังงาน ลดโลกร้อน
 ๒. บริหารจัดการ แบบรวมบริการประสานภารกิจ
 ๓. ใช้พื้นที่ให้เกิดความคุ้มค่าตามพันธกิจ

- กลยุทธ์
- ๕.๑ ปรับปรุงด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ราชนครินทร์ บางคล้า ให้มีสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ สะอาด
ประหยัดพลังงาน และลดโลกร้อน (W๖,๙-T๔-O๑)
 - ๕.๒ สร้างระบบการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างหน่วยงานในพื้นที่
รูปแบบรวมบริการประสานภารกิจ (W๕,๘-O๑,๒,๓,๔)
 - ๕.๓ พัฒนาหน่วยงานสนับสนุนให้บริการแบบรวมศูนย์และครบวงจร
(One Stop Service) เพื่อตอบสนองเมืองมหาวิทยาลัย (W๖, ๙-
T๔-O๑)

ตารางที่ ๖.๑๖ ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๕

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย			
		๖๑	๖๒	๖๓	๖๔
๑. ร้อยละของพื้นที่ที่มีการปลูกต้นไม้เพิ่มขึ้น/ปี	ร้อยละ	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐
๒. ระดับความสุขของบุคลากรและนักศึกษาในเมืองมหาวิทยาลัย	ระดับ	๓	๔	๔	๕
๓. จำนวนศูนย์บริการในเมืองมหาวิทยาลัย	จำนวน	๑	๑	๑	๑
๔. จำนวนหน่วยบริการที่สามารถรวมบริการแบบ One Stop Service	จำนวน	๓	๔	๔	๕
๕. ร้อยละของบุคลากรและนักศึกษาที่มีความพึงพอใจในระดับมาก	ร้อยละ	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐
๖. จำนวนห้องที่มีการปรับปรุงเพื่อใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ/ปี (ห้องเรียน ห้องประชุม)	จำนวน	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐
๗. ร้อยละห้องเรียนที่มีการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า (ปีละ ๘๐ วัน)	ร้อยละ	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐
๘. จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมจากการใช้ประโยชน์ของบางคลังอย่างคุ้มค่า (๑ ครั้งต่อสัปดาห์)	จำนวน	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
๙. จำนวนกิจกรรมการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นศูนย์การเรียนรู้มะม่วงพื้นเมืองมีชีวิต	จำนวน	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐

- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารและพัฒนาบุคลากรทุกระดับเชิงรุกเพื่อสร้างความผูกพันกับมหาวิทยาลัย
- เป้าประสงค์
๑. บุคลากรทุกระดับมีสมรรถนะ และเชี่ยวชาญตามสายงาน
 ๒. บุคลากรทุกระดับมีสุขภาพะทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ
- กลยุทธ์
- ๖.๑ ขับเคลื่อนแผนบริหาร และแผนพัฒนาบุคลากรทุกระดับเชิงรุก เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ อย่างเป็นรูปธรรม (W๑-O๑)
 - ๖.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกระดับ (W๒,๓,๕,๖,๗,๘-O๑,๔)
 - ๖.๓ สร้างวัฒนธรรมองค์กร (การสร้างความรัก ความสามัคคี การมีส่วนร่วม ความผูกพัน) เพื่อให้เกิด Engagement กับมหาวิทยาลัย (W๑-O๑)
 - ๖.๔ สร้างระบบแรงจูงใจและสวัสดิการให้เหมาะสม เพื่ออํารงรักษาบุคลากร (W๑-O๑)
 - ๖.๕ พัฒนาบุคลากรทุกระดับให้มีความก้าวหน้าในสายงาน (W๑-O๑)

ตารางที่ ๖.๑๗ ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๖

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย			
		๖๑	๖๒	๖๓	๖๔
๑. ร้อยละของผู้บริหารที่ได้รับการพัฒนาด้านการบริหาร	ร้อยละ	๒๕	๓๐	๓๕	๔๐
๒. ร้อยละของบุคลากรสายสนับสนุนที่มีระดับตำแหน่ง ความเชี่ยวชาญสูงขึ้น	ร้อยละ	๑	๒	๓	๔
๓. ร้อยละของอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละ	๒๐	๒๒	๒๔	๒๖
๔. ร้อยละของอาจารย์ที่ได้รับการพัฒนา	ร้อยละ	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
๕. ร้อยละของบุคลากรสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนา	ร้อยละ	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
๖. ระดับความสุขของบุคลากร	ระดับ	๔	๔	๔	๔

๖.๔ ผลประเมินแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๑ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ แสดงในตารางที่ ๖.๑๘ - ๖.๒๔

ตารางที่ ๖.๑๘ สรุปผลการดำเนินงานประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๑
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ประเด็นยุทธศาสตร์	จำนวนตัวชี้วัด ทั้งหมด	จำนวนตัวชี้วัด บรรลุเป้าหมาย	ร้อยละของการ บรรลุเป้าหมาย	ระดับ
๑. การยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิต ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติที่สอดคล้อง กับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต	๖	๓	๕๐.๐๐	ต้องปรับปรุง
๒. การสร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อตอบสนอง ความต้องการของสังคม และประเทศไทย ๔.๐	๙	๖	๖๖.๖๗	พอใช้
๓. การบริการวิชาการแก่สังคมเชิงรุกที่เชื่อมโยง กับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อมุ่งสู่ มหาวิทยาลัยชั้นนำรับใช้สังคม	๘	๕	๖๒.๕๐	พอใช้
๔. การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยสู่ ประเทศไทย ๔.๐	๕	๔	๘๐.๐๐	ดี
๕. การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ บางคล้า ให้เป็นเมืองมหาวิทยาลัย	๙	๕	๕๕.๕๖	พอใช้
๖. การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนา บุคลากรทุกระดับเชิงรุก เพื่อสร้างความผูกพัน กับมหาวิทยาลัย	๖	๔	๖๖.๖๗	พอใช้
รวมทั้งสิ้น	๔๓	๒๗	๖๒.๗๙	พอใช้

จากตารางที่ ๖.๑๘ มหาวิทยาลัยมีประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๑ อยู่ในระดับพอใช้ โดยมีการบรรลุเป้าหมายร้อยละ ๖๒.๗๙ เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดโดยได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย พบว่า มหาวิทยาลัยบรรลุตามยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยสู่ประเทศไทย ๔.๐ ซึ่งมีผลประเมินอยู่ระดับดี (ร้อยละ ๘๐) ส่วนยุทธศาสตร์ที่ ๑ การยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติที่สอดคล้องกับความต้องการผู้ใช้บัณฑิตอยู่ในระดับต้องปรับปรุง (ร้อยละ ๕๐) ส่วนอีก ๔ ยุทธศาสตร์คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ๓ ๕ และ ๖ ก็มีประสิทธิผลในการดำเนินการอยู่ในระดับพอใช้ แม้การบริการวิชาการแก่สังคมในยุทธศาสตร์ที่ ๓ ก็อยู่ในระดับพอใช้เช่นกัน รายละเอียดผลประเมินในแต่ละยุทธศาสตร์จำแนกตามตัวชี้วัดแสดงในตารางที่ ๖.๑๙-๖.๒๔

ตารางที่ ๖.๑๙ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๑ การยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

ตัวชี้วัดที่	หน่วย	ค่าเป้าหมาย	ผลการประเมิน	ร้อยละของการบรรลุเป้าหมาย	บรรลุ/ไม่บรรลุ
๑.๑ ร้อยละของบัณฑิตที่มีงานทำตามศาสตร์และวิชาชีพ	ร้อยละ	๘๐	๗๓.๒๕	๙๐.๕๖	บรรลุ
๑.๒ ร้อยละของความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ	ร้อยละ	๘๕	๘๗.๖๕	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๑.๓ ร้อยละความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการได้รับการส่งเสริมสุขภาวะจากมหาวิทยาลัย	ร้อยละ	๘๐	๘๒.๐๓	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๑.๔ ร้อยละของหลักสูตรที่ได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. ๒๕๕๘	ร้อยละ	๙๐	๙๐.๙๑	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๑.๕ จำนวนหลักสูตรใหม่/ปี	จำนวน	๕	๐	๐.๐๐	ไม่บรรลุ
๑.๖ จำนวนหลักสูตรนานาชาติหรือกึ่งนานาชาติ	จำนวน	๑	๐	๐.๐๐	ไม่บรรลุ

ตารางที่ ๖.๒๐ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อตอบสนอง
ความต้องการของสังคม และประเทศไทย ๔.๐

ตัวชี้วัดที่	หน่วย	ค่าเป้าหมาย	ผลการประเมิน	ร้อยละของการบรรลุเป้าหมาย	บรรลุ/ไม่บรรลุ
๒.๑ จำนวนผลงานวิจัยที่สามารถนำไปต่อยอดเชิงพาณิชย์ได้	จำนวน	๑	๒	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๒.๒ จำนวนนวัตกรรม/ผลิตภัณฑ์จากงานวิจัยที่สามารถสร้างรายได้	จำนวน	๑	๐	๐.๐๐	ไม่บรรลุ
๒.๓ ร้อยละงบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกที่เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา	ร้อยละ	๒๐	-๔๖.๒๒	๐.๐๐	ไม่บรรลุ
๒.๔ สัดส่วนงานวิจัยและผลงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (เรื่อง/คน/ปี)	สัดส่วน	๐.๒	๔.๕๘	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๒.๕ สัดส่วนงานวิจัยและผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับรางวัลในระดับชาติและนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	สัดส่วน	๐.๐๐๓	๓.๑๓	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๒.๖ ร้อยละของผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ต่อจำนวนงานวิจัยทั้งหมด	ร้อยละ	๒๐	๓๘.๘๘	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๒.๗ จำนวนงานวิจัยที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร/สิทธิบัตร/ลิขสิทธิ์	จำนวน	๑	๐	๐.๐๐	ไม่บรรลุ
๒.๘ จำนวนการประชุมวิชาการระดับชาติ	จำนวน	๑	๕	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๒.๙ จำนวนแผนงานวิจัยแบบบูรณาการ	จำนวน	๑	๓	๑๐๐.๐๐	บรรลุ

ตารางที่ ๖.๒๑ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการแก่สังคมเชิงรุกที่เชื่อมโยงกับ
การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อมุ่งสู่มหาวิทยาลัยชั้นนำรับใช้สังคม

ตัวชี้วัดที่	หน่วย	ค่าเป้าหมาย	ผลการประเมิน	ร้อยละของการบรรลุเป้าหมาย	บรรลุ/ไม่บรรลุ
๓.๑ จำนวนชุมชนที่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืน	จำนวน	๒	๒	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๓.๒ จำนวนโครงการบริการวิชาการที่นำไปสู่ การสร้างรายได้เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน “๑ สาขา ๑ โครงการบริการวิชาการ”	จำนวน	๔๘	๔	๘.๓๓	ไม่บรรลุ
๓.๓ จำนวนหน่วยงานภายนอกที่เป็นเครือข่าย ในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น	จำนวน	๒	๑๕	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๓.๔ จำนวนแหล่งเรียนรู้ตามศาสตร์พระราชา ที่เกิดการพัฒนาเครือข่ายกับชุมชน (หมู่บ้านต้นแบบราชภัฏ)	จำนวน	๒	๐	๐.๐๐	ไม่บรรลุ
๓.๕ จำนวนโครงการบริการวิชาการ อันเนื่อง มาจากพระราชดำริ	จำนวน	๕	๒	๖๐.๐๐	ไม่บรรลุ
๓.๖ ร้อยละของผู้เข้ารับบริการที่มีความรู้/ ศักยภาพเพิ่มขึ้นผ่านตามเกณฑ์ ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	ร้อยละ	๘๐	๑๐๐	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๓.๗ จำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มี ความรู้/ศักยภาพเพิ่มขึ้นผ่านตามเกณฑ์ ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	จำนวน	๕๐๐	๗๔๘	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๓.๘ จำนวนองค์ความรู้ และงานสร้างสรรค์ทาง ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น	จำนวน	๒	๕	๑๐๐.๐๐	บรรลุ

ตารางที่ ๖.๒๒ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยสู่ประเทศไทย ๔.๐

ตัวชี้วัดที่	หน่วย	ค่าเป้าหมาย	ผลการประเมิน	ร้อยละของการบรรลุเป้าหมาย	บรรลุ/ไม่บรรลุ
๔.๑ จำนวนหน่วยงานที่ผ่านการประเมินจากหน่วยตรวจสอบภายใน พบว่า ปฏิบัติงานถูกต้องโปร่งใสตามระเบียบข้อบังคับของข้าราชการและมหาวิทยาลัย	จำนวน	๑๔	๑๔	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๔.๒ จำนวนหน่วยงานที่มี Lean Management	จำนวน	๘	๑๔	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๔.๓ ร้อยละของหน่วยงานมีคู่มือระบบงานของทุกหน่วยงาน	ร้อยละ	๖๐	๙๑.๖๒	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๔.๔ ร้อยละของรายรับที่เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา	ร้อยละ	๕	๔๗.๑๗	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๔.๕ จำนวนหน่วยงานที่มีการเบิกจ่ายงบประมาณเมื่อสิ้นปี ต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๒ (คิดเฉพาะงบประมาณแผ่นดิน จึงต้องปรับค่าเป้าหมายเหลือ ๑๓ หน่วยงาน เนื่องจากบัณฑิตวิทยาลัยไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน)	จำนวน	๑๔	๙	๖๔.๒๘(๑๓/๙)	ไม่บรรลุ

ตารางที่ ๖.๒๓ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
บางคล้าให้เป็นเมืองมหาวิทยาลัย

ตัวชี้วัดที่	หน่วย	ค่าเป้าหมาย	ผลการประเมิน	ร้อยละของการบรรลุเป้าหมาย	บรรลุ/ไม่บรรลุ
๕.๑ ร้อยละของพื้นที่ที่มีการปลูกต้นไม้เพิ่มขึ้น	ร้อยละ	๒๐	๒๐	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๕.๒ ระดับความสุขของบุคลากรและนักศึกษาในเมืองมหาวิทยาลัย	ระดับ	๓	๒.๗๑	๙๐.๓๓	ไม่บรรลุ
๕.๓ จำนวนศูนย์บริการในเมืองมหาวิทยาลัย	จำนวน	๑	๑	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๕.๔ จำนวนหน่วยบริการที่สามารถรวมบริการแบบ One stop service	จำนวน	๓	๕	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๕.๕ ร้อยละของบุคลากรและนักศึกษาที่มีความพึงพอใจในระดับมาก	ร้อยละ	๖๐	๕๕.๘๐	๙๓.๐๐	ไม่บรรลุ
๕.๖ จำนวนห้องที่มีการปรับปรุงเพื่อใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ/ปี (ห้องเรียน ห้องประชุม)	จำนวน	๓๐	๒๐	๖๖.๖๗	ไม่บรรลุ
๕.๗ ร้อยละห้องเรียนที่มีการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า (ปีละ ๘๐ วัน)	ร้อยละ	๖๐	๑๐๐	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๕.๘ จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมจากการใช้ประโยชน์ของบางคล้าอย่างคุ้มค่า (๑ ครั้งต่อสัปดาห์)	จำนวน	๑๐๐	๑๕๐	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๕.๙ จำนวนกิจกรรมการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นศูนย์การเรียนรู้มะม่วงพื้นเมืองมีชีวิต	จำนวน	๑๐	๐	๐.๐๐	ไม่บรรลุ

ตารางที่ ๖.๒๔ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากร
ทุกระดับเชิงรุก เพื่อสร้างความผูกพันกับมหาวิทยาลัย

ตัวชี้วัดที่	หน่วย	ค่า เป้าหมาย	ผลการ ประเมิน	ร้อยละของการ บรรลุเป้าหมาย	บรรลุ/ ไม่บรรลุ
๖.๑ ร้อยละของผู้บริหารที่ได้รับการพัฒนาด้านการบริหาร	ร้อยละ	๒๕	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๖.๒ ร้อยละของบุคลากรสายสนับสนุนที่มีตำแหน่งความเชี่ยวชาญสูงขึ้น	ร้อยละ	๑	๐	๐.๐๐	ไม่บรรลุ
๖.๓ ร้อยละของอาจารย์ที่มีตำแหน่งวิชาการ	ร้อยละ	๒๐	๒๕.๐๐	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๖.๔ ร้อยละของอาจารย์ที่ได้รับการพัฒนา	ร้อยละ	๘๐	๙๔.๕๕	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๖.๕ ร้อยละของบุคลากรสายสนับสนุนที่ได้รับ การพัฒนา	ร้อยละ	๘๐	๙๑.๕๓	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๖.๖ ระดับความสุขของบุคลากร	ระดับ	๔	ไม่ได้ ดำเนินการ เก็บข้อมูล	ไม่ได้ดำเนินการ เก็บข้อมูล	ไม่บรรลุ

๖.๕ ความเชื่อมโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)
และแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑ กับยุทธศาสตร์ใหม่ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐
- ๒๕๗๙)

ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ นับเป็นปีแรกของแผนยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี ซึ่งยังไม่มี
การสนับสนุนงบประมาณแผ่นดินให้ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ใหม่อย่างเป็นรูปธรรม ที่ผ่านมามี
การสนับสนุนงบประมาณแผ่นดินให้มหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินการตามพันธกิจเป็นมหาวิทยาลัย
ทั่วไป แม้พระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ระบุกำหนดชัดเจนว่า มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น ซึ่งแตกต่างจากมหาวิทยาลัยทั่วไปที่มุ่งความเป็นเลิศทางวิชาการ
ในระดับสากล ด้วยการสนับสนุนงบประมาณดังกล่าวและด้วยความเข้าใจที่ไม่ชัดเจนของการเป็น
มหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นที่ต้องใช้ความต้องการของท้องถิ่นเป็นตัวตั้งในการจัดการศึกษา
ความเชื่อมโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการปีงบประมาณ ๒๕๖๑ จึงมีความเชื่อมโยง
กับยุทธศาสตร์ใหม่ ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ระยะยาว ๒๐ ปี ที่มุ่งเน้นตามพระบรมราโชบายที่ต้องการให้
มหาวิทยาลัยราชภัฏทำงานให้เข้าเป้าตามกฎหมาย คือการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น
ในระดับที่มีข้อจำกัดสูง ดังกรณีศึกษาจากแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ ในระดับยุทธศาสตร์และเป้าหมายดังตารางเปรียบเทียบต่อไปนี้

ตารางที่ ๖.๒๕ เปรียบเทียบระหว่างเป้าหมายของยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔
และเป้าหมายยุทธศาสตร์ใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙

ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ (เป้าหมาย)	ยุทธศาสตร์ใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ (เป้าหมาย)
๑. การยกระดับคุณภาพบัณฑิตตามมาตรฐาน ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต (และเป็นที่ยอมรับ ของสังคม)	๑. การพัฒนาท้องถิ่น (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และ ด้านสิ่งแวดล้อม)
๒. การสร้างงานวิจัยและนวัตกรรมตามความต้องการ ของสังคม และประเทศไทย ๔.๐ (สร้างความ เข้มแข็งของท้องถิ่นอย่างยั่งยืน เผยแพร่ผลงาน ระดับชาติและนานาชาติ)	๒. การผลิตและพัฒนาครูได้มาตรฐานและสอดคล้อง กับความต้องการของท้องถิ่น (ผลิตครูระบบเปิด/ปิด พัฒนาศักยภาพครู พัฒนานวัตกรรมการผลิต และพัฒนาครู)
๓. การบริการวิชาการแก่สังคมเชิงรุกที่เชื่อมโยง กับการทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรมมุ่งสู่ มหาวิทยาลัยชั้นนำผู้ใช้สังคม (เป็นศูนย์ฝึกอบรม และแหล่งเรียนรู้ พัฒนาผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนา นักการเมืองท้องถิ่น และพัฒนาศักยภาพครู และ บุคลากรทางการศึกษา)	๓. ยกระดับคุณภาพการศึกษาในเขตพื้นที่บริการ/ ท้องถิ่น (ยกระดับความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย ราชภัฏในฐานะมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น พัฒนา อาจารย์ และคุณภาพบัณฑิตที่ได้มาตรฐานและ ผูกพันกับท้องถิ่น)
๔. การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยสู่ประเทศไทย ๔.๐ (ระบบบริหารจัดการมีคุณภาพทันสมัย และระบบ การจัดการทรัพยากรสิ่งตนเองได้)	๔. พัฒนาระบบบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น (ร่วมกำหนดแบ่งพื้นที่ความรับผิดชอบในการ พัฒนาท้องถิ่น จัดระบบฐานข้อมูล การใช้ทรัพยากร ร่วมกัน พัฒนาเครือข่ายและจัดระบบงานสู่ ความเป็นเลิศและเสริมสร้างธรรมาภิบาล)
๕. การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ บางคล้า ให้เป็นเมืองมหาวิทยาลัย (มหาวิทยาลัย สีเขียว ประหยัดพลังงาน ลดโลกร้อน บริหารระบบ รวมบริการประสานภารกิจและมีความคุ้มค่า)	
๖. การพัฒนาระบบบริหาร และพัฒนาบุคลากรทุก ระดับ เชิงรุกเพื่อสร้างความผูกพันกับมหาวิทยาลัย (บุคลากรมีสมรรถนะเชี่ยวชาญตามสายงาน สุขภาวะ ดีทั้งร่างกายและจิตใจ)	

จากตารางเปรียบเทียบดังกล่าวจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า จุดเน้นจุดหนักของยุทธศาสตร์ใหม่
อยู่ที่ “ท้องถิ่น” ในทุกประเด็นยุทธศาสตร์ ในขณะที่มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ได้กำหนด
ยุทธศาสตร์และเป้าหมาย ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ อยู่ที่ประเทศชาติ สังคมโดยทั่วไป และความเป็นสากล
แม้จะมีกล่าวถึงท้องถิ่นบ้าง เช่น การสร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อสร้างความเข้มแข็งของท้องถิ่น

แต่เมื่อพิจารณากฤษฎี และตัวชี้วัด ก็ไม่ปรากฏความชัดเจนในเรื่องดังกล่าว อีกทั้งในยุทธศาสตร์ที่ ๔, ๕ และ ๖ จุดเน้นกลับอยู่ที่การพัฒนามหาวิทยาลัยตนเองมีได้กล่าวถึงท้องถิ่นเลย โดยเฉพาะในยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารและพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยให้เกิดความผูกพันกับมหาวิทยาลัย โดยมีได้กล่าวถึงพัฒนาจิตสำนึกของบุคลากรให้ผูกพันกับท้องถิ่นเลย โดยสรุปแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยและแผนปฏิบัติการ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ยังมีได้ใช้ท้องถิ่นและความต้องการท้องถิ่นในการจัดการศึกษา ซึ่งแตกต่างจากยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏตามพระบรมราโชบายและตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ใช้ความต้องการของท้องถิ่นเป็นตัวตั้งในการจัดการศึกษาตามปรัชญาของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ กล่าวคือยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และเป้าหมายในแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ยังไม่สะท้อนปรัชญาของมหาวิทยาลัยที่ระบุไว้ในแผนยุทธศาสตร์ว่า “จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น”

อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยได้มีความพยายามและได้มีการดำเนินตามยุทธศาสตร์ใหม่มาแล้ว โดยเฉพาะในการพัฒนาท้องถิ่นและการผลิตและพัฒนาครู โดยใช้งบประมาณเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยและเงินรายได้จากแหล่งทุนวิจัยจากภายนอก ภายใต้พันธกิจบริการวิชาการแก่สังคมและการวิจัยและพัฒนาโดยสถาบันวิจัยและพัฒนา รวมทั้งสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ได้อนุมัติให้จัดตั้งหน่วยงานภายในเพื่อปฏิบัติการกิจดังกล่าว อาทิ สถาบันพัฒนาคุณภาพครู สถาบันเศรษฐกิจพอเพียง ศูนย์ศิลปะและวัฒนธรรม เป็นต้น ซึ่งจากรายงานประจำปีได้แสดงว่าหน่วยงานภายในเหล่านี้มีผลงานในการพัฒนาท้องถิ่นและพัฒนาครู

จากรายงานการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยและอธิการบดี ปีงบประมาณ ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ ไม่ปรากฏว่า มีการกำหนดประเด็นการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานตามยุทธศาสตร์ใหม่เป็นการเฉพาะแต่อย่างใด

ถึงแม้ว่าคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์และคณะได้ดำเนินการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยและคณะตามกรอบพันธกิจของมหาวิทยาลัยทั่วไปมิได้ตั้งประเด็นในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ใหม่โดยเฉพาะก็ตาม แต่คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยในปีการศึกษา ๒๕๖๐ ได้ให้ข้อเสนอที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ใหม่เป็นอย่างมากด้วยข้อเสนอแนะต่อไปนี้

“ควรมีผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชนให้มากขึ้น ดังนั้นโครงการวิจัยควรมาจากความต้องการของท้องถิ่นและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง โดยมหาวิทยาลัยมีการวิเคราะห์ปัญหา ร่วมกับท้องถิ่น ซึ่งจะสามารถส่งเสริมคนในท้องถิ่นให้สามารถทำวิจัยได้ในอนาคต”

“ควรร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาโครงการบริการวิชาการที่มาจากความต้องการและปัญหาของท้องถิ่นอย่างแท้จริง เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปพัฒนาชุมชนให้เกิดความยั่งยืน”

“ควรให้ความสำคัญกับการบูรณาการการบริการวิชาการกับการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างชัดเจนเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์ต่างๆ ให้ก้าวหน้า”

“ควรจัดโครงการบูรณาการศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการท่องเที่ยว เพื่อสร้างงานและรายได้ให้กับคนในชุมชนท้องถิ่น ในลักษณะการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”

“ควรวางแผนพัฒนาบุคลากรโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มคุณวุฒิการศึกษาปริญญาเอกและตำแหน่งวิชาการ รวมทั้งเสริมสร้างศักยภาพของอาจารย์ให้มีความสามารถในการจัดการศึกษา (เพื่อพัฒนาท้องถิ่น) เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว”

นอกจากนี้ สภามหาวิทยาลัยได้มีมติให้มหาวิทยาลัยดำเนินการในเรื่องสำคัญ อาทิ

“มอบหมายสถาบันพัฒนาคุณภาพครู นำเสนอรายงานผลการดำเนินงานรอบ ๖ เดือนต่อสภามหาวิทยาลัย (๑/๒๕๖๑)”

“มอบมหาวิทยาลัยสื่อสารทำความเข้าใจกับประชาคมว่า มหาวิทยาลัยกำลังดำเนินการไปในทิศทางใดเพื่อรองรับระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ใหม่ตามพระบรมราโชบาย (๓/๒๕๖๑)”

“ควรพิจารณาและทบทวนการบริหารสถาบันพัฒนาคุณภาพครูว่า ควรนำไปรวมไว้ที่คณะครุศาสตร์ เพื่อผลิตและพัฒนาครูไปพร้อมกัน รวมทั้งหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นโดยมติสภามหาวิทยาลัยว่ามีแนวทางการบริหารอย่างไร ควรไปรวมไว้กับคณะหรือสำนักหรือไม่อย่างไร ซึ่งควรคำนึงถึงเรื่องบุคลากรและงบประมาณ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการจ้างบุคลากร”

จากข้อเสนอแนะดังกล่าวสะท้อนปัญหาและอุปสรรคอย่างชัดเจนในการวิจัยและบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยที่ผ่านมา โดยปฏิบัติตามพันธกิจทั่วไปของมหาวิทยาลัยที่ยังไม่ได้ยึดความต้องการของท้องถิ่นเป็นตัวตั้งในการจัดการศึกษา การวิจัย การบริการวิชาการ การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม โดยเฉพาะการตั้งโจทย์วิจัยและการจัดทำโครงการบริการวิชาการ อีกทั้งข้อเสนอแนะยังได้ย้ำในการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมกับท้องถิ่น และต้องสร้างความยั่งยืนให้เกิดขึ้นแก่ชุมชนและท้องถิ่น

๖.๖ ระดับความสำเร็จในเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ใหม่ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑

จากเอกสารประกอบการสอบถามและสัมภาษณ์พบว่า ผู้บริหาร คณาจารย์ และผู้เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ทราบเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ใหม่ตามพระบรมราโชบายในระดับหนึ่ง แต่ไม่ปรากฏความตระหนักรู้อย่างชัดเจนว่าพระบรมราโชบายดังกล่าวเป็นการกระตุ้นให้มหาวิทยาลัยราชภัฏได้ปฏิบัติพันธกิจอย่างตรงเป้าหมายตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และเป็นการสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยราชภัฏมาช่วยประชาชนในท้องถิ่นในท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ได้มีความพยายามดำเนินโครงการเป็นจำนวนมากในการพัฒนาท้องถิ่น โดยจัดงบประมาณเงินรายได้สมทบเงินงบประมาณแผ่นดินในการปฏิบัติการกิจดังกล่าว รวมทั้งการแสวงหาเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก เพื่อดำเนินการวิจัยโดยมีความมุ่งหวังสู่การพัฒนาท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม มหาวิทยาลัยดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่เดิมๆ และยังไม่ครอบคลุมเขตพื้นที่บริการโดยดำเนินการในรูปแบบของการบริการทางวิชาการ เช่น การฝึกอบรม การประชุมต่างๆ ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยทั่วไปมากกว่าดำเนินการกระบวนทัศน์การพัฒนาท้องถิ่น โดยการหนุนเสริมหน่วยงานที่มีหน้าที่โดยตรง และหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้นทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ตลอดจนการวิจัยมักเป็นการสร้างองค์ความรู้มากกว่าการวิจัยและพัฒนาท้องถิ่น

๖.๖.๑ สัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาท้องถิ่น โดยมุ่งเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่นด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยในปี ๒๕๖๑ คือ จังหวัดที่ตั้งของมหาวิทยาลัยเป็นหลัก จากรายงานการประเมินตนเอง และรายงานผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑ พบว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ได้ดำเนินโครงการพัฒนาท้องถิ่นเป็นจำนวนมาก เช่น โครงการลานวัฒนธรรมเพื่อเยาวชนและครอบครัว ประจำปี ๒๕๖๑ แต่ไม่ปรากฏรายงานผลการพัฒนาท้องถิ่นในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรม อย่างไรก็ตาม มหาวิทยาลัยได้ปรับแผนยุทธศาสตร์ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) และได้ทบทวนแผนยุทธศาสตร์ตามแนวยุทธศาสตร์ใหม่มาดำเนินการในปี ๒๕๖๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระดับจังหวัด โดยปรึกษารื้อกับผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อทำงานวางแผนจัดตั้งศูนย์บูรณาการงานวิจัยและบริการวิชาการเพื่อสังคม และได้ทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) กับจังหวัดฉะเชิงเทราเพื่อพัฒนา “เกษตรและอาหารปลอดภัย” โครงการผักปลอดภัยเบอร์ ๘ ตามนโยบายของจังหวัดฉะเชิงเทราให้เป็นแหล่งอาหารคุณภาพและสร้างรายได้ให้เกษตรกรด้วย จึงสรุปได้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏ

ราชนครินทร์ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของการพัฒนาท้องถิ่น
อยู่ในระดับปานกลาง

๖.๖.๒ สัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ด้านการผลิตและพัฒนาครู โดยมุ่ง
เป้าหมายการผลิตครูระบบปิด/เปิด การพัฒนาศักยภาพครูได้ผลตามเป้าหมายตามเกณฑ์ของ
มหาวิทยาลัย และการพัฒนานวัตกรรมการผลิตและพัฒนาครู ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏราชนครินทร์ได้มุ่งพัฒนาครูให้เป็นครูมืออาชีพ โดยการสร้างเครือข่ายกิจกรรมกับภาคี
เครือข่ายและได้ผลงานตามเป้าหมาย ทั้งนี้มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานรับผิดชอบในการพัฒนาครู
โดยเฉพาะคือ สถาบันพัฒนาคุณภาพครู ส่วนการผลิตครูเป็นความรับผิดชอบของคณะครุศาสตร์
ซึ่งดำเนินการโครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งเป็นการผลิตครูระบบปิดและผลการอบรมพัฒนา
ครูพบว่า ครู ๗๔๘ คนได้รับการพัฒนาตามเกณฑ์ ส่วนเรื่องนวัตกรรมการผลิตครูได้ดำเนินการ
สร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ โดยการวิจัยในชั้นเรียนและงานวิจัยเพื่อพัฒนา
นวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้ โดยมีการจัดการประกวดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ในการประชุม
วิชาการในภาคตะวันออกเฉียงใต้ จึงสรุปได้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑
มีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของการผลิตและพัฒนาครูอยู่ในระดับมาก

๖.๖.๓ สัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ด้านการยกระดับคุณภาพการศึกษา
โดยมีเป้าหมายในการยกระดับความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยราชภัฏ การพัฒนาอาจารย์และ
การพัฒนาคุณภาพบัณฑิต ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ในด้านความ
เป็นเลิศของมหาวิทยาลัยราชภัฏในฐานะมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นพบว่า มีการปรับแผนยุทธศาสตร์
๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ใหม่ ๒๐ ปี ตามพระบรมราโชบายซึ่งดำเนินการ
ในปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ ยังไม่ปรากฏผลเป็นรูปธรรมในการ Reprofitting
ทั้งยุทธศาสตร์และโครงสร้างมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ให้เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น
ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๕๗ และพระบรมราโชบายในด้านการพัฒนาอาจารย์
ปรากฏว่า อาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่ง “อาจารย์” และมีวุฒิ
การศึกษาระดับ “ปริญญาโท” ซึ่งต่ำกว่ามาตรฐานของคณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไป จำเป็น
ต้องเร่งพัฒนาอาจารย์ทั้งวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการและที่สำคัญยิ่งคือ อาจารย์มหาวิทยาลัย
ราชภัฏต้องมีความรักผูกพันและเชี่ยวชาญเรื่องการพัฒนาท้องถิ่นในทุกมิติ อย่างไรก็ตาม มหาวิทยาลัย
ได้ส่งเสริมอาจารย์ข้าราชการมีตำแหน่งวิชาการได้ตามเป้าหมาย คือเกินร้อยละ ๒๐ และผู้เข้ารับ
บริการวิชาการร้อยละ ๘๕ มีความรู้และมีศักยภาพเพิ่มขึ้น ในด้านบัณฑิตของมหาวิทยาลัย
มีงานทำเกินร้อยละ ๗๐ และผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจในระดับมาก จากรายงานประเมินตนเอง รายงาน
ผลการดำเนินงานและผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ จึงสรุปได้ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ราชชนครินทร์ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของการยกระดับคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏและของท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง

๖.๖.๔ สัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการ โดยมีเป้าหมายในการแบ่งพื้นที่ความรับผิดชอบ ระบบฐานข้อมูลในการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น การใช้ทรัพยากรร่วมกัน การพัฒนาเครือข่ายและการจัดระบบงานสู่ความเป็นเลิศ และเสริมสร้างธรรมาภิบาล จากรายงานการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัยในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ได้จัดทำโครงการ ๑ คณะ ๑ อำเภอ เป็นการร่วมกันกำหนดพื้นที่ความรับผิดชอบในการพัฒนาท้องถิ่นและมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ปรึกษาร่วมกับผู้ว่าราชการจังหวัดในการจัดตั้งศูนย์วิจัยและบริการวิชาการแก่สังคมและมีข้อตกลงกับทางจังหวัดฉะเชิงเทราดำเนินตามนโยบายของจังหวัดฉะเชิงเทราให้เป็นแหล่งอาหารคุณภาพและสร้างรายได้ให้เกษตรกร ในด้านระบบข้อมูล มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร มหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาระบบข้อมูลเพื่อการบริหารงานวิจัย ซึ่งยังต้องดำเนินการพัฒนาต่อให้เป็นระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น ซึ่งสารสนเทศที่สำคัญยิ่งคือสารสนเทศเกี่ยวกับความต้องการของท้องถิ่นในทุกมิติในระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งยังไม่พบสารสนเทศดังกล่าวในระบบข้อมูลของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ในด้านการจัดหาและพัฒนาแลกเปลี่ยนทรัพยากรทางการศึกษาปรากฏว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มีการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษา และองค์กรภายนอกทั้งในและนอกประเทศเป็นจำนวนมาก แต่ยังขาดรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนทรัพยากรทางการศึกษา และยังไม่ปรากฏผลงานที่เป็นรูปธรรมในการจัดระบบงานสู่ความเป็นเลิศ และเสริมสร้างระบบธรรมาภิบาล โดยสรุปมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของการพัฒนาระบบบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลาง

โดยรวมมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มีความพยายามในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ใหม่ แต่ข้อจำกัดต่างๆ และเป็นปีแรกของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ใหม่ จึงทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์มีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ใหม่อยู่ในระดับปานกลาง

๖.๗ ข้อจำกัดและปัญหาอุปสรรค

๖.๗.๑ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ เป็นปีแรกของแผนยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ตามพระบรมราโชบาย ในขณะที่แผนยุทธศาสตร์ระยะเวลา ๔ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ยังเป็นแผนยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายไม่สอดคล้องและยังไม่ได้ปรับตามยุทธศาสตร์ใหม่

๖.๗.๒ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ได้รับงบประมาณแผ่นดิน ดำเนินตามพันธกิจของการเป็นมหาวิทยาลัยทั่วไป กล่าวคือยังไม่ได้รับงบประมาณแผ่นดินให้ดำเนินพันธกิจของการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗

๖.๗.๓ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น โดยการบริการวิชาการแก่สังคมด้วยการอบรม และการประชุมเป็นสำคัญ ยังไม่ได้ดำเนินการตามกระบวนการทัศน์การพัฒนาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๖.๗.๔ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ยังไม่ได้ปรับยุทธศาสตร์และโครงสร้าง (Repositioning) ให้เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นและโดยท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และยุทธศาสตร์ใหม่ตามพระบรมราโชบาย

๖.๗.๕ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ต้องจัดงบประมาณเงินรายได้ และแสวงหางบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกเพื่อดำเนินโครงการบริการทางวิชาการแก่สังคม และทำการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยโดยทั่วไป

๖.๗.๖ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์มิได้เน้นใช้ความต้องการของท้องถิ่น และภูมิภาคเป็นตัวตั้งในการจัดการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่น

๖.๘ การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ ให้บรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ระยะ ๒๐ ปี อย่างน้อยเพิ่มขึ้น ๑ ระดับ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓

ตารางที่ ๖.๒๖ เปรียบเทียบระหว่างยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) (ปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔)

ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)	ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) (ปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔)
<p>๑. การพัฒนาท้องถิ่น โดยมีเป้าหมาย</p> <p>๑.๑ ด้านเศรษฐกิจ</p> <p>๑.๒ ด้านสังคม</p> <p>๑.๓ ด้านสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๑. การสร้างงานวิจัยและนวัตกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมและประเทศไทย ๔.๐ (ทบทวนยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์ โครงการและตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาท้องถิ่นในปีงบประมาณ ๒๕๖๓)</p>
<p>๒. การผลิตและพัฒนาครู โดยมีเป้าหมาย</p> <p>๒.๑ ผลิตครูระบบปิด/เปิด</p> <p>๒.๒ การพัฒนาศักยภาพครู</p> <p>๒.๓ การพัฒนานวัตกรรมการผลิตและพัฒนาครู</p>	<p>๒. การบริการวิชาการแก่สังคมเชิงรุกที่เชื่อมโยงกับการทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรมเพื่อมุ่งสู่มหาวิทยาลัยชั้นนำรับใช้สังคม (ทบทวนยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์โครงการ และตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการผลิตและพัฒนาครู รวมทั้งการพัฒนาประชาชนในทุกช่วงวัยตามความต้องการของท้องถิ่นในปีงบประมาณ ๒๕๖๓)</p>
<p>๓. การยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยมีเป้าหมาย</p> <p>๓.๑ ยกระดับความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยราชภัฏ</p> <p>๓.๒ พัฒนาอาจารย์</p> <p>๓.๓ พัฒนาคุณภาพบัณฑิต</p>	<p>๓. การยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ทบทวนวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์ โครงการและตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการยกระดับคุณภาพการศึกษาในปีงบประมาณ ๒๕๖๓</p>
<p>๔. การพัฒนาระบบบริหาร โดยมีเป้าหมาย</p> <p>๔.๑ แบ่งเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ</p> <p>๔.๒ ระบบฐานข้อมูล</p> <p>๔.๓ การใช้ทรัพยากรร่วมกัน</p> <p>๔.๔ พัฒนาเครือข่าย</p> <p>๔.๕ จัดระบบงานสู่ความเป็นเลิศและเสริมสร้างธรรมาภิบาล</p>	<p>๔. การบริหารมหาวิทยาลัยสู่ประเทศไทย ๔.๐</p> <p>๕. การพัฒนาระบบบริหารและพัฒนาบุคลากรเชิงรุก เพื่อสร้างความผูกพันกับมหาวิทยาลัย (และท้องถิ่น)</p> <p>๖. การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ บางคล้า ให้เป็นเมืองมหาวิทยาลัย (เพื่อท้องถิ่น) (ทบทวนยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์ โครงการและตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาระบบบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น)</p>

แผนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏระยะ ๒๐ ปี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ราชนครินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ได้รับการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏระยะ ๒๐ ปี ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๑๑ โครงการ รวม ๓๓,๑๒๒,๖๐๐ บาท โดยจำแนกเป็นโครงการตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏระยะ ๒๐ ปี ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น (จำนวน ๔ โครงการ รวม ๑๔,๘๐๓,๗๐๐ บาท)
 - ๑.๑ โครงการยกระดับสินค้าชุมชน OTOP (๒,๐๔๐,๐๐๐ บาท)
 - ๑.๒ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชนในเขตชนบท (๙,๗๖๓,๗๐๐ บาท)
 - ๑.๓ โครงการส่งเสริมความรักสามัคคี ความมีระเบียบวินัย เข้าใจสิทธิหน้าที่ของตนเอง และผู้อื่น (๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท)
 - ๑.๔ โครงการส่งเสริมและพัฒนาสิ่งแวดล้อมชุมชน (๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท)
๒. ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนาครู (จำนวน ๔ โครงการ รวม ๖,๕๙๖,๘๐๐ บาท)
 - ๒.๑ โครงการอ่านออกเขียนได้เพื่อสร้างเสริมสุขภาพสำหรับนักเรียน (๑,๙๙๘,๐๐๐ บาท)
 - ๒.๒ โครงการบ้าน-โรงเรียนรวมใจสร้างชุมชนรักการอ่าน ผ่านกระบวนการ PLC (๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท)
 - ๒.๓ โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ เพื่อยกระดับโรงเรียนสำหรับสถานศึกษาขนาดเล็กและครูผู้สอนไม่ตรงวุฒิระดับประถมศึกษา จังหวัดฉะเชิงเทรา (๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท)
 - ๒.๔ โครงการเยาวชนรุ่นใหม่ใส่ใจคุณธรรม (๕๙๘,๘๐๐ บาท)
๓. ยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา (จำนวน ๒ โครงการ รวม ๘,๘๖๓,๐๐๐ บาท)
 - ๓.๑ โครงการพัฒนาความรู้ ทักษะด้านภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ ๒๑ สำหรับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ (๔,๒๙๒,๐๐๐ บาท)
 - ๓.๒ โครงการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนตามความต้องการของตลาดแรงงาน (๔,๕๗๑,๐๐๐ บาท)
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหาร (จำนวน ๑ โครงการ รวม ๒,๘๕๙,๑๐๐ บาท)
 - ๔.๑ โครงการพัฒนานวัตกรรมการบริหารจัดการองค์กร (๒,๘๕๙,๑๐๐ บาท)

นอกจากนี้สภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์พึงกำหนดนโยบายให้คณะกรรมการติดตามตรวจสอบและประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย และคณะได้มีการกำกับติดตาม (monitoring)

การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ใหม่ในแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเป็นรายไตรมาส และมีการประเมิน (assessment) ปีละ ๒ ครั้ง คือ ระยะ ๖ เดือน และ ๑๒ เดือน รวมทั้งมีการประเมินประสิทธิผลของแผนยุทธศาสตร์ในระยะกึ่งกลางแผนและเมื่อสิ้นสุดแผนยุทธศาสตร์ พร้อมนำผลการกำกับติดตามและการประเมินเสนอสภามหาวิทยาลัยและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๖.๙ ข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยราชภัฏให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

๖.๙.๑ ปรับยุทธศาสตร์และโครงสร้างของมหาวิทยาลัยราชภัฏ (Repositioning) ให้เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยบูรณาการยุทธศาสตร์ใหม่ทั้ง ๔ ยุทธศาสตร์สู่แผนยุทธศาสตร์ของแต่ละมหาวิทยาลัย

๖.๙.๒ จัดสรรงบประมาณสนับสนุนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อพัฒนาท้องถิ่น กล่าวคือ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏได้รับงบประมาณแผ่นดินเชิงยุทธศาสตร์ตามยุทธศาสตร์ใหม่ เพื่อความเหมาะสมและเกิดความยั่งยืน พึงจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้มหาวิทยาลัยราชภัฏโดยถือว่าเป็นงบประมาณพื้นฐานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๖.๙.๓ เร่งพัฒนาคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งด้านคุณวุฒิการศึกษา ตำแหน่งวิชาการ และความผูกพันและความเชี่ยวชาญในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นในทุกมิติตามหลักการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา

๖.๙.๔ พึงทบทวนตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ใหม่ให้เป็นตัวชี้วัดหลักตามเป้าหมายของแต่ละยุทธศาสตร์ โดยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งสามารถกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมตามบริบทของท้องถิ่นในพื้นที่บริการ

๖.๑๐ ความคิดเห็นของมหาวิทยาลัยต่อยุทธศาสตร์ใหม่

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ได้ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ใหม่ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ซึ่งมีความชัดเจนในภารกิจของมหาวิทยาลัยที่ตอบสนองตามพระบรมราโชบายและเน้นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์เห็นว่า KPI และโครงการหลักส่วนใหญ่มุ่งเน้นผลลัพธ์ปลายทาง ซึ่งอาจมีความซ้ำซ้อนกับการดำเนินงานของหน่วยงานอื่นๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง ดังนั้นจึงควรกำหนดค่านิยามหรือขอบเขตในแต่ละตัวชี้วัดให้ชัดเจน

มหาวิทยาลัยยินดีเข้าร่วมทบทวน KPI และโครงการหลักตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

มหาวิทยาลัยได้ปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์ ๔ ปีของมหาวิทยาลัย (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)
ตามแนวยุทธศาสตร์ใหม่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย
เมื่อวันที่ ๑๖ - ๑๘ กันยายน ๒๕๖๑

บทที่ ๗

บทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

๗.๑ ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ตั้งอยู่เลขที่ ๗๐ หมู่ ๔ บ้านพุพระ ตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี บริเวณกิโลเมตรที่ ๘ ทางหลวงหมายเลข ๓๒๓ สายกาญจนบุรี-สังขละบุรี ห่างจากตัวเมืองกาญจนบุรีไปทางทิศเหนือประมาณ ๑๔ กิโลเมตร มีเนื้อที่ทั้งหมด ๕๔๒ ไร่เศษ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นธรรมชาติ บนเนินเขามีต้นไม้ร่มรื่นงดงามสลั้กับลานหิน ด้านหลังติดกับแม่น้ำแควใหญ่

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่พัฒนามาจากการสถาปนาวิทยาลัยครูกาญจนบุรี มีชื่อว่า “วิทยาลัยครูกาญจนบุรี” สังกัดกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๖ ยกฐานะเป็นสถาบันราชภัฏกาญจนบุรีในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ และสถาปนาเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ปัจจุบันมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีมีอายุครบ ๔๖ ปี โดยมีพัฒนาการที่สำคัญพอสังเขปดังนี้

ปีการศึกษา ๒๕๑๘ ได้ก่อตั้งคณะครุศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกอบไปด้วย ๑๗ ภาควิชาและเปิดรับนักศึกษารุ่นแรก เมื่อปีการศึกษา ๒๕๑๙ จัดการเรียนการสอนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา (ป.กศ.)

ปีการศึกษา ๒๕๒๐ ภาควิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษาได้ยกฐานะเป็นคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประกอบไปด้วย ๙ ภาควิชา คือ ภาควิชาเคมี ภาควิชาชีววิทยา ภาควิชาฟิสิกส์และวิทยาศาสตร์ทั่วไป ภาควิชาคณิตศาสตร์ ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ ภาควิชาเกษตรศาสตร์ ภาควิชาสุขศึกษา ภาควิชาหัตถศึกษา ภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ

ปีการศึกษา ๒๕๒๑ จัดการเรียนการสอนหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง)

ปีการศึกษา ๒๕๒๓ จัดการเรียนการสอนในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง ๒ ปีหลังอนุปริญญา (ค.บ.) และหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาการศึกษา (อ.คป.) หลักสูตรต่อเนื่อง ๒ ปี วิชาเอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป

ปีการศึกษา ๒๕๒๔ จัดการเรียนการสอนในหลักสูตรระดับปริญญาตรี หลักสูตรครุศาสตร์ บัณฑิต ๔ ปี วิชาเอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป เกษตรศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และคหกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา ๒๕๒๖ จัดการเรียนการสอนหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) สายเทคนิคอาชีพเป็นปีแรก

ปีการศึกษา ๒๕๓๓ ดำเนินโครงการสมทบทางวิชาการกับวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อผลิตบัณฑิตวิทยาศาสตร์บัณฑิต โปรแกรมวิชาการฝึกและการจัดการกีฬา

ในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงพระราชทานนาม “สถาบันราชภัฏ” แทนชื่อวิทยาลัยครู และประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘ ส่งผลให้วิทยาลัยครูกาญจนบุรี ยกฐานะขึ้นเป็นสถาบันราชภัฏกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและท้องถิ่น โดยจัดการเรียนการสอน ๔ คณะ คือ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะวิทยาการจัดการ

ปีการศึกษา ๒๕๔๑ ภาควิชาหัตถศึกษาและภาควิชาอุตสาหกรรมศิลป์ ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันและเห็นชอบจากสภาประจำสถาบันราชภัฏกาญจนบุรี (สปส.) เมื่อคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้สามารถพัฒนาเตรียมการจัดตั้งเป็นคณะได้ และให้ชื่อว่า “คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม” โดยให้สามารถจัดการบริหารงานเต็มรูปแบบเหมือนกับคณะอื่นๆ ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๒

ปีการศึกษา ๒๕๔๒ สถาบันได้จัดตั้งโครงการบัณฑิตศึกษา เพื่อเปิดสอนในระดับปริญญาโท ภาควิชาพิเศษหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา

ในวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ทรงลงพระปรมาภิไธยในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๒๓ ก. วันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗ มีผลให้สถาบันราชภัฏกาญจนบุรียกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีได้ดำเนินการตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาและมุ่งเน้นการพัฒนาท้องถิ่นโดยการเป็นแหล่งเรียนรู้และเป็นหลักทางวิชาการของท้องถิ่น อีกทั้งยังได้จัดโครงการความร่วมมือทางวิชาการและสร้างเครือข่ายทางวิชาการกับองค์กรต่างๆ ทั้งภายในและภายนอก นอกจากนี้ยังมีความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาในสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมีความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนนักศึกษา คณาจารย์และดำเนินงานวิจัย

๗.๒ ข้อมูลพื้นฐาน

๗.๒.๑ หลักสูตรของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเปิดสอน ๓๙ หลักสูตรเป็นหลักสูตรระดับปริญญาตรี ๓๕ หลักสูตร (ร้อยละ ๘๙.๗๔) หลักสูตรสูงกว่าปริญญาตรี ๔ หลักสูตร (ร้อยละ ๑๐.๒๖) (มีหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา บางหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบให้ปิดหลักสูตรแต่ยังมีนักศึกษาที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา)

คุณภาพหลักสูตรของมหาวิทยาลัยแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๗.๑ คะแนนผลประเมินหลักสูตร ๓๙ หลักสูตร จำแนกตามคณะ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑

คณะ	จำนวนหลักสูตรระดับดี	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ
ครุศาสตร์ (๑๒)	๑๒	๓.๓๐	ดี
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (๘)	๗	๓.๓๙	ดี
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (๗)	๗	๓.๓๗	ดี
วิทยาการจัดการ (๘)	๗	๓.๓๐	ดี
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม (๔)	๓	๓.๒๒	ดี
รวม (๓๙)	๓๖	๓.๓๔	ดี

จากหลักสูตรทั้ง ๓๙ หลักสูตร ผลประเมินแสดงว่ามีหลักสูตรผ่านการประเมิน ๓๙ หลักสูตร คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ มี ๓ หลักสูตรที่ได้ผลประเมินต่ำกว่าระดับดี คือ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา หลักสูตรของคณะวิทยาการจัดการ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก และหลักสูตรคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สาขาวิชาการออกแบบอุตสาหกรรม หลักสูตรมีคุณภาพ ระดับดีจำนวน ๓๖ หลักสูตร คิดเป็นร้อยละ ๙๒.๓๑

โดยรวมมหาวิทยาลัยและคณะเปิดหลักสูตรโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับคุณภาพดี

ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีไม่เคยได้รับอนุมัติให้เผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQR)

๗.๒.๒ จำนวนและการคัดเลือกนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๑
แสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๗.๒ จำนวนและอัตราการคัดเลือกนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ (ภาคปกติ) ระดับปริญญาตรี
ปีการศึกษา ๒๕๖๑

คณะ	จำนวนรับ	ยอดสมัคร	ยอดชำระเงิน	อัตราการคัดเลือก	การเปรียบเทียบกับแผน
ครุศาสตร์	๔๕๐	๒,๐๙๔	๓๗๗	๔.๖๕	-๗๓ (๑๖.๒๒)
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๒๑๐	๑๘๘	๕๘	๐.๙๐	-๑๕๒ (๗๒.๓๘)
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๓๙๐	๗๕๙	๒๕๐	๑.๙๕	-๑๔๐ (๓๕.๙๐)
วิทยาการจัดการ	๔๓๐	๖๘๙	๒๒๑	๑.๖๐	-๒๐๘ (๔๘.๖๐)
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๒๔๐	๗๒๖	๑๔๗	๓.๐๓	-๙๓ (๓๘.๗๕)
รวม	๑,๗๒๐	๔,๔๕๗	๑,๐๕๓	๒.๕๙	-๖๖๗ (๓๘.๗๘)

จากข้อมูลในตารางข้างต้นแสดงว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีรับนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ (ภาคปกติ) รุ่นปีการศึกษา ๒๕๖๑ ได้ต่ำกว่าเป้าหมายจำนวนรับถึง ๖๖๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๗๘ กล่าวคือ ไปได้ตามแผนร้อยละ ๖๑.๒๒ ในสถานการณ์เช่นนี้อาจถือเป็นโอกาสของมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในการนำทรัพยากร คณาจารย์และบุคลากรส่วนสนับสนุนดำเนินการภารกิจสำคัญ ในการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นในทุกช่วงชีวิต ตามความต้องการจำเป็นของท้องถิ่นในท้องถิ่นที่เข้าร่วมหรือกับผู้ว่าราชการจังหวัดและประกาศ เป็นเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีมีโอกาสดังกล่าว ผู้สมัครค่อนข้างน้อยคล้ายกับมหาวิทยาลัยเปิด มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องพิจารณาเกี่ยวกับ หลักสูตรและการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนบัณฑิตให้ตรงกับความต้องการของ ท้องถิ่น มีคุณภาพได้มาตรฐานและมีงานทำ โดยเฉพาะการจัดการศึกษาที่ตรงกับความต้องการของ นักศึกษาที่มีพื้นฐานและศักยภาพความพร้อมที่แตกต่างหลากหลาย

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะก็พบว่า มีคณะครุศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมที่มีโอกาสคัดสรรผู้สมัครคือมีผู้สมัครเกินสองเท่าตัว คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการมีโอกาสดักเลือกผู้สมัครบ้าง ในขณะที่คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไม่มีโอกาสดักเลือกผู้สมัครเลย อย่างไรก็ตามก็ตีทุกคณะไม่สามารถรับจำนวนนักศึกษาได้ตามเป้าหมายตามแผนที่กำหนดไว้ คณะที่มีปัญหาในเรื่องนี้มากที่สุดคือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมาคือ คณะวิทยาการจัดการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม โดยที่คณะครุศาสตร์มีปัญหาการรับนักศึกษาไม่ได้ตามแผนน้อยที่สุด

๗.๒.๓ จำนวนนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑

ตารางที่ ๗.๓ จำนวนนักศึกษาโดยรวมในปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามคณะ

คณะ/ปีการศึกษา	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
ครุศาสตร์	๒,๑๐๘	๑,๙๘๙	๑,๘๖๔
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๑,๔๐๒	๑,๓๖๑	๑,๒๓๗
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๓๖๘	๔๓๑	๓๖๘
วิทยาการจัดการ	๑,๔๑๑	๑,๔๖๘	๑,๓๓๕
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๖๗๕	๗๐๕	๖๖๓
รวม	๕,๙๖๔	๕,๙๕๔	๕,๔๖๗

จากตารางข้างบนแสดงอย่างชัดเจนว่า จำนวนนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีลดลงอย่างสม่ำเสมอทุกปีโดยใช้จำนวนนักศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๕๙ เป็นปีฐาน (๑๐๐%) พบว่าจำนวนนักศึกษาในปี ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๘๓ และร้อยละ ๙๑.๖๗ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะก็ปรากฏแนวโน้มเช่นเดียวกันคือ มีแนวโน้มลดลงทุกคณะ โดยคณะที่แนวโน้มจำนวนนักศึกษาลดลงจำนวนมากคือ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะวิทยาการจัดการ คณะครุศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ส่วนคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรับนักศึกษาได้เท่าเดิม

๗.๒.๔ บุคลากรของมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐ - ๒๕๖๑

ตารางที่ ๗.๔ จำนวนบุคลากรทั้งหมด จำแนกตามประเภท/สายงาน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐ - ๒๕๖๑

ประเภท / ปีการศึกษา	๒๕๕๙*	๒๕๖๐**	๒๕๖๑***
๑. ข้าราชการ	๙๖	๙๐	๙๐
สายวิชาการ	๘๔	๗๙	๗๙
สายสนับสนุน	๑๒	๑๑	๑๑
๒. ลูกจ้างประจำ สายสนับสนุน	๑๕	๑๓	๑๓
๓. พนักงานในมหาวิทยาลัย	๓๔๐.๕****	๓๓๔.๕	๓๓๓
สายวิชาการ	๑๘๖	๑๗๙.๕	๑๗๕
สายสนับสนุน	๑๕๔.๕	๑๕๕	๑๕๘
๔. พนักงานราชการ สายสนับสนุน	๑๘	๑๙	๑๙
๕. ผู้เชี่ยวชาญ	-	-	-
สายวิชาการ	-	-	-
สายสนับสนุน	-	-	-
๖. พนักงานประจำตามสัญญา	-	-	-
สายวิชาการ	-	-	-
สายสนับสนุน	-	-	-
รวมสายวิชาการ	๒๗๐	๒๕๘.๕	๒๕๔
รวมสายสนับสนุน	๑๙๙.๕	๑๙๘	๒๐๑
รวมทั้งหมด	๔๖๙.๕	๔๕๖.๕	๔๕๕

* ข้อมูลพื้นฐานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙

** ข้อมูลพื้นฐานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐

*** ระบบฐานข้อมูลบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ข้อมูล ณ วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒

**** ข้อมูลบุคลากรอาจเป็นตัวเลขนินยอม เนื่องจากบุคลากรบางท่านทำงานไม่ครบจำนวน ๙ เดือน ตามหลักการประเมินคุณภาพ

จากตารางข้างต้นแสดงว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยทั้งหมดมีแนวโน้มลดลง มีพิสัยระหว่าง ๔๕๕ คนถึง ๔๖๙.๕ คน เมื่อจำแนกเป็นบุคลากรสายวิชาการหรือคณาจารย์กับบุคลากรสายสนับสนุน มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นตามลำดับ คือ สัดส่วนบุคลากรสายวิชาการต่อสายสนับสนุนเป็น ๑ ต่อ ๐.๗๔ ในปี ๒๕๕๙ (ปีฐาน) เป็น ๑ ต่อ ๐.๗๗ ในปี ๒๕๖๐ และเป็น ๑ ต่อ ๐.๗๙ ในปี ๒๕๖๑

เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนระหว่างข้าราชการและที่ไม่ใช่ข้าราชการ พบว่า ในปี ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ มีสัดส่วนบุคลากรที่เป็นข้าราชการลดลงเล็กน้อยจากปี ๒๕๕๙ กล่าวคือ มีบุคลากรเป็นข้าราชการ ร้อยละ ๒๕.๗๐ ในปี ๒๕๕๙ ลดลงเป็นร้อยละ ๒๔.๕๖ ในปี ๒๕๖๐ และเป็นร้อยละ ๒๔.๖๖ ในปี ๒๕๖๑ ส่วนบุคลากรสายสนับสนุนมีจำนวนค่อนข้างคงที่เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นปีฐาน

ทั้งนี้ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีข้าราชการจำนวน ๙๐ คน เป็นข้าราชการสายวิชาการคือ คณาจารย์ จำนวน ๗๙ คน และข้าราชการสายสนับสนุนจำนวน ๑๑ คน

เมื่อพิจารณาคุณภาพของบุคลากรสายวิชาการของข้าราชการและพนักงานในมหาวิทยาลัย ในด้านคุณวุฒิการศึกษาและตำแหน่งวิชาการแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๗.๕ จำนวนข้าราชการที่เป็นอาจารย์ในปีการศึกษา ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๐ จำแนกตามคุณวุฒิ การศึกษาและตำแหน่งวิชาการ โดยรวมและตามสังกัด

คณะ/ตำแหน่งวิชาการของ ข้าราชการที่เป็นอาจารย์	๒๕๕๙*				๒๕๖๐**			
	ตรี	โท	เอก	รวม	ตรี	โท	เอก	รวม
ครุศาสตร์	-	๔	๙	๑๓	-	๒	๙	๑๑
อาจารย์	-	๒	๕	๗	-	-	๕	๕
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-	๒	๓	๕	-	๒	๓	๕
รองศาสตราจารย์	-	-	๑	๑	-	-	๑	๑
ศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-	-	-
มนุษยศาสตร์ฯ	๑	๙	๔	๑๔	๑	๙	๓	๑๓
อาจารย์	๑	๕	๒	๘	๑	๕	๒	๘
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-	๔	๒	๖	-	๔	๑	๕
รองศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-	-	-
ศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาการจัดการ	๑	๑๒	๖	๑๙	๑	๑๑	๖	๑๘
อาจารย์	๑	๗	๔	๑๒	๑	๗	๔	๑๒
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-	๔	๒	๖	-	๓	๒	๕
รองศาสตราจารย์	-	๑	-	๑	-	๑	-	๑
ศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาศาสตร์ฯ	-	๑๗	๑๓	๓๐	-	๑๗	๑๒	๒๙
อาจารย์	-	๑๑	๙	๒๐	-	๑๑	๙	๒๐
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-	๖	๔	๑๐	-	๖	๓	๙
รองศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-	-	-
ศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-	-	-
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๒	๕	๑	๘	๒	๓	๓	๘
อาจารย์	๒	๒	๑	๕	๒	-	๓	๕
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-	๓	-	๓	-	๓	-	๓
รองศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-	-	-
ศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	๔	๔๗	๓๓	๘๔	๔	๔๒	๓๓	๗๙
อาจารย์	๔	๒๗	๒๑	๕๒	๔	๒๓	๒๓	๕๐
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-	๑๙	๑๑	๓๐	-	๑๘	๙	๒๗
รองศาสตราจารย์	-	๑	๑	๒	-	๑	๑	๒
ศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-	-	-

* ข้อมูลพื้นฐานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙ (๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ – ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐)

** ข้อมูลพื้นฐานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐ (๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ – ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑)

จากตารางข้างบนแสดงว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ มหาวิทยาลัยมีบุคลากรสายวิชาการของข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งเป็นรองศาสตราจารย์ในคณะครุศาสตร์ จำนวน ๑ คน และวิทยาการจัดการ จำนวน ๑ คน รวมมีรองศาสตราจารย์ จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๕๓ ไม่มีรองศาสตราจารย์ในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่อาจารย์ร้อยละ ๖๑.๙๐ และ ๖๓.๒๙ ดำรงตำแหน่งอาจารย์ในปีการศึกษา ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๐ ตามลำดับ รองลงมา ร้อยละ ๓๕.๗๑ และร้อยละ ๓๔.๑๘ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในปีการศึกษา ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๐ เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะพบว่า ทุกคณะมีสัดส่วนอาจารย์ดำรงตำแหน่งอาจารย์สูงกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์

ตารางที่ ๗.๖ จำนวนอาจารย์ที่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการของมหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๐ จำแนกตามคุณวุฒิการศึกษาและตำแหน่งวิชาการ โดยรวมและตามสังกัด

คณะ/ตำแหน่งวิชาการ ของพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ	๒๕๕๙*				๒๕๖๐**			
	ตรี	โท	เอก	รวม	ตรี	โท	เอก	รวม
ครุศาสตร์	-	๔๐	๑๔	๕๔	-	๓๗.๕ ^{***}	๑๖.๕	๕๔
อาจารย์	-	๓๕.๕	๘	๔๓.๕	-	๓๕.๕	๑๐.๕	๔๖
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-	๔.๕	๕	๙.๕	-	๒	๕	๗
รองศาสตราจารย์	-	-	๑	๑	-	-	๑	๑
ศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-	-	-
มนุษยศาสตร์ฯ	๔	๔๑	๑๐	๕๕	๔	๓๖	๖.๕	๔๖.๕
อาจารย์	๔	๔๐	๗	๕๑	๔	๓๔	๓.๕	๔๑.๕
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-	๑	๑	๒	-	๒	๒	๔
รองศาสตราจารย์	-	-	๑	๑	-	-	-	-
ศาสตราจารย์	-	-	๑	๑	-	-	๑	๑
วิทยาการจัดการ	-	๓๐	๒	๓๒	-	๓๐	๔	๓๔
อาจารย์	-	๓๐	๒	๓๒	-	๒๘	๔	๓๒
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	๒	-	๒
รองศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-	-	-
ศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาศาสตร์ฯ	-	๑๙	๗	๒๖	-	๑๙.๕	๖.๕	๒๖
อาจารย์	-	๑๙	๕	๒๔	-	๑๙.๕	๕	๒๔.๕
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-	-	๒	๒	-	-	๑.๕	๑.๕
รองศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-	-	-
ศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-	-	-
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	-	๑๘	๑	๑๙	-	๒๓	๒	๒๕
อาจารย์	-	๑๘	๑	๑๙	-	๑๗	๒	๑๙
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	๖	-	๖
รองศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-	-	-
ศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	๔	๑๔๘	๓๔	๑๘๖	๔	๑๔๖	๓๕.๕	๑๘๕.๕
อาจารย์	๔	๑๔๒.๕	๒๓	๑๖๙.๕	๔	๑๓๔	๒๕	๑๖๓
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-	๕.๕	๘	๑๓.๕	-	๑๒	๘.๕	๒๐.๕
รองศาสตราจารย์	-	-	๒	๒	-	-	๑	๑
ศาสตราจารย์	-	-	๑	๑	-	-	๑	๑

* ข้อมูลพื้นฐานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙

** ข้อมูลพื้นฐานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐

*** ข้อมูลบุคลากรอาจเป็นตัวเลขทศนิยม เนื่องจากบุคลากรบางท่านทำงานไม่ครบจำนวน ๙ เดือน ตามหลักการประเมินคุณภาพ

โดยรวมมหาวิทยาลัยมีพนักงานในมหาวิทยาลัยสายวิชาการส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ ๗๙.๕๗ และ ๗๘.๗๑ ในปีการศึกษา ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๐ ตามลำดับ รองลงมาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก และระดับปริญญาตรีตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ ก็พบแนวโน้มทำนองเดียวกัน

มีข้อน่าสังเกตว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี มีพนักงานมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จำนวน ๑ คน

ตารางที่ ๗.๗ ร้อยละของคณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งวิชาการ ในปีการศึกษา ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๐ จำแนกเป็นรายคณะ

คณะ	ปีการศึกษา ๒๕๕๙*	ปีการศึกษา ๒๕๖๐**
ครุศาสตร์	๒๓.๑๓	๒๑.๕๔
วิทยาศาสตร์	๑๔.๔๙	๑๖.๘๑
มนุษยศาสตร์	๑๓.๗๓	๑๕.๓๘
วิทยาการจัดการ	๒๑.๔๓	๑๙.๐๙
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๑๑.๑๑	๑๑.๑๑
ภาพรวมมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	๑๗.๙๖	๑๗.๖๐

* ข้อมูลพื้นฐานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙

** ข้อมูลพื้นฐานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐

จากตารางข้างต้น เมื่อพิจารณาการดำรงตำแหน่งวิชาการของอาจารย์ ข้าราชการ และอาจารย์ที่เป็นพนักงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีมีอาจารย์ดำรงตำแหน่งวิชาการร้อยละ ๑๗.๙๖ ในปีการศึกษา ๒๕๕๙ และร้อยละ ๑๗.๖๐ ในปีการศึกษา ๒๕๖๐ นอกจากนี้ ในปีการศึกษา ๒๕๖๐ คณะครุศาสตร์เป็นคณะที่มีอาจารย์ที่เป็นข้าราชการดำรงตำแหน่งวิชาการมากที่สุด คือ ร้อยละ ๒๑.๕๔ ส่วนคณะที่มีค้ำร้อยละของอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งวิชาการค่อนข้างต่ำคือ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีเพียงร้อยละ ๑๑.๑๑

ตารางที่ ๗.๘ จำนวนบุคลากรสายวิชาการของข้าราชการและพนักงานในมหาวิทยาลัยในปีการศึกษา ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๐ จำแนกตามคุณวุฒิการศึกษาและตำแหน่งวิชาการ โดยรวมและตามสังกัด

คณะ/ตำแหน่งวิชาการ	๒๕๕๙*				๒๕๖๐**			
	ตรี	โท	เอก	รวม	ตรี	โท	เอก	รวม
ครุศาสตร์	-	๔๕	๒๓	๖๘	-	๔๐	๒๖	๖๖
อาจารย์	-	๓๘	๑๓	๕๑	-	๓๖	๑๖	๕๒
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-	๗	๘	๑๕	-	๔	๘	๑๒
รองศาสตราจารย์	-	-	๒	๒	-	-	๒	๒
ศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-	-	-
มนุษยศาสตร์ฯ	๕	๔๙	๑๕	๖๙	๕	๔๕	๑๐	๖๐
อาจารย์	๕	๔๔	๑๐	๕๙	๕	๓๙	๖	๕๐
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-	๕	๓	๘	-	๖	๓	๙
รองศาสตราจารย์	-	-	๑	๑	-	-	-	-
ศาสตราจารย์	-	-	๑	๑	-	-	๑	๑
วิทยาการจัดการ	๑	๔๒	๘	๕๑	๑	๔๐	๑๑	๕๒
อาจารย์	๑	๓๗	๖	๔๔	๑	๓๕	๘	๔๔
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-	๔	๒	๖	-	๕	๒	๗
รองศาสตราจารย์	-	๑	-	๑	-	-	๑	๑
ศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาศาสตร์ฯ	-	๓๖	๒๐	๕๖	-	๓๕	๒๑	๕๖
อาจารย์	-	๓๐	๑๔	๔๔	-	๓๑	๑๔	๔๕
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-	๖	๖	๑๒	-	๔	๗	๑๑
รองศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-	-	-
ศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-	-	-
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๒	๒๓	๒	๒๗	๒	๒๐	๕	๒๗
อาจารย์	๒	๒๐	๒	๒๔	๒	๑๗	๕	๒๔
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-	๓	-	๓	-	๓	-	๓
รองศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-	-	-
ศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	๘	๑๙๕	๖๘	๒๗๑	๘	๑๘๐	๗๓	๒๖๑
อาจารย์	๘	๑๖๙	๔๕	๒๒๒	๘	๑๕๘	๔๙	๒๑๕
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-	๒๕	๑๙	๔๔	-	๒๒	๒๐	๔๒
รองศาสตราจารย์	-	๑	๓	๔	-	-	๓	๓
ศาสตราจารย์	-	-	๑	๑	-	-	๑	๑

* ข้อมูลพื้นฐานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙ (๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ – ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐)

** ข้อมูลพื้นฐานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐ (๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ – ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑)

จากตารางข้างต้นในด้านคุณวุฒิการศึกษาพบว่า โดยรวมบุคลากรสายวิชาการส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งปีการศึกษา ๒๕๕๙ คือ ร้อยละ ๗๑.๙๖ และปีการศึกษา ๒๕๖๐ เป็นร้อยละ ๖๘.๙๗ จะเห็นว่า มหาวิทยาลัยมีบุคลากรสายวิชาการสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ร้อยละ ๒๕.๐๙ ในปีการศึกษา ๒๕๕๙ และร้อยละ ๒๗.๙๗ ในปีการศึกษา ๒๕๖๐ เมื่อพิจารณา เป็นรายละเอียดพบว่า คณะที่มีบุคลากรสายวิชาการสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกจำนวน ๒๐ คน ขึ้นไป มี ๒ คณะ คือ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่วนคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการ อาจารย์ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาโท

โดยสรุปอาจารย์ที่เป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ส่วนใหญ่สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาโทและดำรงตำแหน่งวิชาการเป็นอาจารย์

๗.๒.๕ การมีงานทำและคุณภาพบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา ๒๕๕๙

ตารางที่ ๗.๙ ร้อยละการมีงานทำภายในระยะเวลา ๑ ปี และความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๙ จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน บัณฑิต	ร้อยละ การมีงานทำ	ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต	
			ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ครุศาสตร์	๓๕๙	๘๙.๔๓	๔.๓๐	มาก
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๒๒๓	๗๔.๑๒	๔.๔๔	มาก
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๔๑	๙๑.๖๗	๔.๑๖	มาก
วิทยาการจัดการ	๒๖๘	๘๑.๙๒	๔.๐๓	มาก
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๙๓	๘๙.๘๖	๔.๒๐	มาก
รวมทุกคณะ	๙๘๔	๘๕.๐๕	๔.๒๓	มาก

ผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๕๙ ร้อยละ ๗๔.๑๒-๙๑.๖๗ มีงานทำภายในระยะเวลา ๑ ปี โดยบัณฑิตของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการมีบัณฑิตที่มีงานทำภายในระยะเวลา ๑ ปีเกินร้อยละ ๗๕ ส่วนบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีร้อยละ ๗๔.๑๒ มีงานทำภายในระยะเวลา ๑ ปี

ในด้านความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตพบว่า ผู้ใช้บัณฑิตพอใจบัณฑิตของทุกคณะในระดับมาก

๗.๒.๖ งบประมาณ

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ได้รับการสนับสนุนทางการเงินเพื่อดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยจาก ๒ ช่องทางคือ งบประมาณแผ่นดินจากรัฐบาล และงบประมาณเงินรายได้จากมหาวิทยาลัย งบประมาณทั้ง ๒ ประเภทดังกล่าว ได้นำมาพิจารณาจัดสรรเพื่อดำเนินงานด้านต่างๆ ดังปรากฏในตาราง

ตารางที่ ๗.๑๐ งบประมาณทั้งสิ้นจำแนกตามประเภทงบประมาณและหมวดรายจ่าย ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

หมวดเงิน	แผ่นดิน	เงินรายได้	รวม
เงินเดือนและค่าใช้จ่ายประจำ	๖๒,๔๔๘,๖๐๐	๗,๖๕๙,๑๐๔	๗๐,๑๐๗,๗๐๔
ค่าจ้างชั่วคราว	๓๓,๑๓๖,๑๐๐	๕๑,๘๑๖,๑๑๓	๘๔,๙๕๒,๒๑๓
ค่าตอบแทนพนักงานราชการ	๑๒,๘๗๐,๗๐๐	๑๗,๙๘๒,๐๘๖	๓๐,๘๕๒,๗๘๖
ค่าตอบแทน ใช้สอย วัสดุ	๗,๖๔๓,๔๕๗	๑๖,๖๐๐,๗๙๖	๒๔,๒๔๔,๒๕๓
ค่าสาธารณูปโภค	๖,๐๗๕,๖๔๓	๑๖,๗๔๒,๕๗๕	๒๒,๘๑๘,๒๑๘
ค่าครุภัณฑ์	๖,๕๕๖,๓๐๐	๔๙๐,๖๕๖	๗,๐๓๖,๙๕๖
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๔๐,๐๓๐,๒๐๐	๒,๒๖๗,๘๖๐	๑๔๒,๒๙๘,๐๖๐
เงินอุดหนุน	๕๙,๒๑๔,๔๐๐	๑,๘๗๗,๘๖๐	๖๑,๐๙๒,๒๖๐
รายจ่ายอื่น	๘๐,๘๑๕,๘๐๐	๓๙๐,๐๐๐	๘๑,๒๐๕,๘๐๐
รวม	๔๐๘,๗๘๑,๒๐๐	๑๑๕,๘๒๗,๐๕๐	๕๒๔,๖๐๘,๒๕๐

ตารางที่ ๗.๑๑ งบประมาณทั้งสิ้นจำแนกตามประเภทงบประมาณและแผนงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

แผนเงิน	ประเภทงบประมาณ		รวม
	แผ่นดิน	เงินรายได้	
สนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๒,๗๒๒,๑๐๐	๕,๕๖๑,๖๐๐	๘,๒๘๓,๗๐๐
ขยายโอกาสและพัฒนาการศึกษา	๑๖๔,๘๕๕,๓๐๐	๙๙,๔๑๑,๖๘๘	๒๖๔,๒๖๖,๙๘๘
ส่งเสริมและพัฒนาศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม	๓,๔๕๐,๐๐๐	๕๘,๐๐๐	๓,๕๐๘,๐๐๐
ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย บริหารจัดการ	๑๔,๙๓๒,๗๐๐	๓,๗๐๓,๓๔๗	๑๘,๖๓๖,๐๔๗
บริการวิชาการแก่ชุมชน	๕,๙๐๐,๐๐๐	๙,๘๘๓,๘๐๐	๑๕,๗๘๓,๘๐๐
เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและบริการ	-	-	-
รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	-	-	-
งบบุคลากรภาครัฐ	๑๙๘,๘๓๖,๗๐๐	๘,๓๖๖,๓๔๐	๒๐๗,๒๐๓,๐๔๐
รวมทั้งสิ้น	๓๙๐,๖๙๖,๘๐๐	๑๒๖,๙๙๔,๘๒๕	๕๑๗,๖๙๑,๖๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี มีสัดส่วนความมั่นคงทางการเงินเท่ากับ ๑.๐๘

๗.๒.๗ ความโปร่งใสในการบริหารมหาวิทยาลัยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี มีคะแนนผลประเมินคุณธรรม และความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ หรือคะแนน ITA ร้อยละ ๗๕.๕๗ ซึ่งหมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีมีคุณธรรมและความโปร่งใสในการบริหารงานอยู่ในระดับสูง

๗.๒.๘ สมรรถนะด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัย

กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ ๓๘ แห่ง ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๙ มีจำนวนผลงานตีพิมพ์รวม ๒,๑๘๔ ผลงานและจำนวนการอ้างอิงผลงานจำนวน ๔,๙๓๐ ครั้ง โดยเฉลี่ยมีจำนวนผลงานตีพิมพ์ประมาณ ๕๗ ผลงานต่อแห่งและจำนวนเฉลี่ยอ้างอิงผลงานประมาณ ๑๓๐ ครั้งต่อแห่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีมีผลงานตีพิมพ์จำนวน ๕ ผลงาน และจำนวนอ้างอิงผลงาน ๔ ครั้ง ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยจำนวนผลงานตีพิมพ์และการอ้างอิงผลงานของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ ๓๘ แห่ง โดยที่มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีมีจำนวนผลงานตีพิมพ์เป็นลำดับที่ ๓๗ และมีจำนวนอ้างอิงผลงานเป็นลำดับที่ ๓๖

๗.๒.๙ ประสิทธิภาพตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๐

ตารางที่ ๗.๑๒ สรุปผลประเมินการดำเนินงานประสิทธิภาพตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๐
มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

ประเด็นยุทธศาสตร์	จำนวน ตัวชี้วัด ทั้งหมด	จำนวนตัวชี้วัด ที่บรรลุ เป้าหมาย	คะแนน การประเมิน	ร้อยละของ การบรรลุ เป้าหมาย	ระดับ
ยุทธศาสตร์ ๑ การยกระดับคุณภาพบัณฑิต	๘	๓	๓.๑๘	๓๗.๕๐	ควรปรับปรุง
ยุทธศาสตร์ ๒ สร้างความเป็นพลเมืองที่มี คุณภาพ	๒	๐	๓.๕๑	-	ควรปรับปรุง
ยุทธศาสตร์ ๓ ยกระดับคุณภาพงานวิจัย และการสร้างนวัตกรรมเพื่อ การนำไปใช้ประโยชน์	๖	๕	๔.๖๕	๘๓.๓๓	ดี
ยุทธศาสตร์ ๔ พัฒนาคุณภาพการบริการ วิชาการและวิชาชีพอย่าง ยั่งยืน	๘	๗	๔.๘๗	๘๗.๕๐	ดีมาก
ยุทธศาสตร์ ๕ เสริมสร้างคุณค่าในการ ดำเนินชีวิตด้วยศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๖	๖	๕.๐๐	๑๐๐	ดีมาก
ยุทธศาสตร์ ๖ สร้างจิตสำนึกของนักศึกษา ในคุณค่าศิลปะและวัฒนธรรม- ไทยและความสามารถในการ อยู่ร่วมกันในสังคม พหุวัฒนธรรม	๕	๕	๕.๐๐	๑๐๐	ดีมาก
ยุทธศาสตร์ ๗ พัฒนาระบบบริหารจัดการ โดยหลักธรรมาภิบาล	๑๔	๘	๔.๐๘	๕๗.๑๔	ควรปรับปรุง
รวมทั้งสิ้น	๔๙	๓๔	๔.๓๔	๖๙.๓๙	พอใช้

ที่มา : กองนโยบายและแผน, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี. (๒๕๖๑). หน้า ๑๓

มหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๐ ได้ร้อยละ ๖๙.๓๙ อยู่ใน
ระดับพอใช้ โดยมีอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณได้ร้อยละ ๙๑.๙๖ (กองนโยบายและแผน รายงาน
ผลการใช้จ่ายงบประมาณต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐)
เพื่อพัฒนาในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ พบว่า มหาวิทยาลัยมีผลประเมินเสริมสร้างคุณค่าในการ
ดำเนินชีวิตด้วยศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างจิตสำนึกของนักศึกษาในคุณค่าศิลปะ
และวัฒนธรรมไทย และความสามารถในการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม รวมทั้งพัฒนาคุณภาพ

การบริการวิชาการและวิชาชีพอย่างยั่งยืน ในระดับดีมาก ในส่วนของการยกระดับคุณภาพงานวิจัย และการสร้างนวัตกรรมเพื่อนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับดี ส่วนของการพัฒนาระบบบริหารจัดการ โดยหลักธรรมาภิบาล การสร้างความเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพและการยกระดับคุณภาพบัณฑิต อยู่ในระดับควรปรับปรุงซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องเร่งแก้ไข

๗.๒.๑๐ การปฏิบัติที่ดีของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีมีการจัดตั้งศูนย์อาเซียนศึกษาดำเนินโครงการจัดทำฐานข้อมูลระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ GS/GIS โครงการทนายและเว็บไซต์ศูนย์อาเซียนศึกษา เพื่อทำกิจกรรมสู่ท้องถิ่น และจัดทำแผนกลยุทธ์ ๔ ปี ตั้งคณะกรรมการดำเนินการศูนย์อาเซียนศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยเน้นบริการท้องถิ่น งานวิจัยท้องถิ่นโดยเฉพาะงานวิจัยผลกระทบจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อพื้นที่ภาคตะวันตก มีการจัดโครงการและกิจกรรมส่งเสริมอาเซียนด้านต่างๆ นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังมีกิจกรรมด้านบริการชุมชนและด้านการสร้างเครือข่ายด้านอาเซียนศึกษา มีการส่งเสริมการเรียนรู้อาเซียน นับว่าเป็นต้นแบบการจัดตั้งศูนย์อาเซียนศึกษาให้กับหน่วยงานอื่นๆ มีการพัฒนาฐานข้อมูลอาเซียน เป็นต้น

คณะกรรมการการศึกษาและผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่ได้มาเยี่ยมชมมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีได้มีข้อเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีเพิ่มประเด็น การศึกษาและการสาธารณสุข รวมทั้งการดำเนินงานของศูนย์อาเซียนศึกษาด้วย เพราะเป็นเรื่อง บริการพื้นฐานและอยู่ภายใต้เสาสังคมและวัฒนธรรม รวมถึงให้มีการศึกษาจุดแข็งและจุดอ่อน ของประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา อาทิ การศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศเมียนมาเพื่อรู้เขารู้เราและสามารถเตรียมการรับมือการหลั่งไหลของผู้คนและการวางแผนพัฒนาบุคลากร หากสามารถ สร้างเครือข่ายความร่วมมือจะก่อให้เกิดประโยชน์เอื้อต่อการเปิดหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีด้วย และหากมหาวิทยาลัยสามารถทำให้แผนยุทธศาสตร์เข้มแข็ง โดยการนำเสนอภาพ ของมหาวิทยาลัยในการพัฒนาศูนย์อาเซียนศึกษาอย่างชัดเจน รวมถึงบทบาทการเป็นสมองของประเทศ ในด้านประเทศเมียนมาและมีกำหนดเป้าหมายในอีก ๑๐ ปีข้างหน้าอย่างชัดเจน เชื่อว่าจะช่วยให้ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีได้รับงบประมาณสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

๗.๓ แผนยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ได้รับ
อนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๐ เมื่อวันที่
๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๐

ปรัชญา (Philosophy)

มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และเสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดินตามศาสตร์
พระราชชา

วิสัยทัศน์ (Vision)

เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำที่ผลิตบัณฑิตและบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพ เสริมสร้าง
ความเข้มแข็งสู่ท้องถิ่น สังคม และการพัฒนาประเทศ

ค่านิยม (Core Value)

บุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีทุกคนมีสิ่งที่จะต้องรับผิดชอบและยึดถือร่วมกัน
คือ ใ้องค์ความรู้เป็นฐาน (Knowledge) มีความรับผิดชอบต่อร่วมกัน (Responsibility) และการทำงาน
เป็นทีม (Unity)

K (Knowledge) = การทำงานโดยใ้องค์ความรู้เป็นฐาน เน้นการประยุกต์ใช้ความรู้
ทางด้านวิชาการหรือวิชาชีพอย่างบูรณาการและสร้างสรรค์
ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้บุคลากรในมหาวิทยาลัยทุกระดับ

R (Responsibility) = มีจิตผูกพัน ส่งเสริมให้บุคลากรมีความรับผิดชอบต่อการสร้างสรรค
คุณภาพผลงานและการบริการ รักษาคุณภาพและมาตรฐาน
ในการทำงาน

U (Unity) = สร้างทีม สร้างงานที่ทำหาย ทำงานด้วยความรู้รักสามัคคี ช่วยเหลือ
เกื้อกูลกันและเสียสละเพื่อประโยชน์สุขส่วนรวม

พันธกิจ (Mission)

พันธกิจที่ ๑ ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม เชี่ยวชาญการปฏิบัติ มีทักษะการสื่อสาร
และเทคโนโลยีสารสนเทศ มีความรัก ผูกพัน และเป็นที่ยังของท้องถิ่น

พันธกิจที่ ๒ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อการใช้ประโยชน์ และการยกระดับคุณภาพชีวิต

พันธกิจที่ ๓ บริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ชุมชนพึ่งตนเองได้โดยอาศัยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจที่ ๔ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สืบสาน สร้างสรรค์ทุนทางวัฒนธรรม วิถีชีวิตที่งดงามบนพื้นฐานทางวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัยระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ เชี่ยวชาญการปฏิบัติ มีทักษะการสื่อสารและเทคโนโลยี มีความรัก ความผูกพันต่อท้องถิ่น และเสริมสร้างการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับคุณภาพงานวิจัย การสร้างนวัตกรรมการนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อยกระดับความเข้มแข็งของชุมชน และยกระดับคุณภาพชีวิตของท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพการให้บริการวิชาการและวิชาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยกระดับแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชาติพันธุ์ เพื่อเสริมสร้างคุณค่าในการดำเนินชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการเชิงรุกรองรับการเปลี่ยนแปลง

เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ที่ ๑ บัณฑิตมีคุณภาพ มีจิตอาสา เป็นพลเมืองที่ดี และนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการทำงาน การพัฒนาประเทศและคุณภาพชีวิตได้อย่างเหมาะสม

เป้าประสงค์ที่ ๒ ผลงานวิจัย องค์ความรู้ และนวัตกรรมที่ได้รับการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

เป้าประสงค์ที่ ๓ ชุมชนในท้องถิ่นได้รับประโยชน์จากการให้บริการวิชาการที่สนองต่อความต้องการการแก้ปัญหาและการพัฒนาท้องถิ่น

เป้าประสงค์ที่ ๔ นักศึกษา ชุมชนเห็นคุณค่าและนำศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชาติพันธุ์มายกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

เป้าประสงค์ที่ ๕ มหาวิทยาลัยมีระบบการบริหารจัดการเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพและเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

อัตลักษณ์

อัตลักษณ์มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี : “มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ คู่จิตสาธารณะ”

มีวินัย หมายถึง การมีเจตจำนงในการประพฤติปฏิบัติตนได้ตามกฎเกณฑ์ และข้อบังคับของสังคม มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา มีความตั้งใจที่จะทำงาน ติดตามผลงานที่ได้กระทำ รวมทั้งรู้จักเสียสละ มีความเห็นใจและเคารพสิทธิของผู้อื่น รวมทั้งการปฏิบัติได้ตามแบบแผน

ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง การแสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ การแสวงหาความรู้ทั้งจากแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกอย่างสม่ำเสมอ รู้จักวิเคราะห์ สรุป เป็นองค์ความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถ่ายทอด เผยแพร่ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จิตสาธารณะ หมายถึง ผู้ที่มีจิตที่เป็นผู้ให้ คิดดี คิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานความตั้งใจดี และเจตนาดี และมุ่งกระทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และประเทศชาติโดยการใช้หลักธรรม

เอกลักษณ์

เอกลักษณ์มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี : “แหล่งเรียนรู้ สู่การพัฒนาท้องถิ่น”

แหล่งเรียนรู้ หมายถึง แหล่งให้บริการความรู้ และแหล่งการบริการวิชาการที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและยกระดับคุณภาพชีวิตของท้องถิ่น

การพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง การทำให้พื้นที่ที่เป็นที่อยู่อาศัยเจริญงอกงามขึ้น ทั้งนี้ การทำให้ท้องถิ่นเกิดการพัฒนาขึ้น มหาวิทยาลัยมุ่งเน้นการพัฒนาท้องถิ่นโดยยึดตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย ๔ ด้าน คือ ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัย ด้านการให้บริการวิชาการแก่สังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเข้มแข็งของชุมชน

ยุทธศาสตร์/เป้าประสงค์/กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ผลิตภัณฑ์ให้มีความรู้ เชี่ยวชาญการปฏิบัติ มีทักษะการสื่อสารและเทคโนโลยี มีความรัก ความผูกพันต่อท้องถิ่น และเสริมสร้างการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน

- เป้าประสงค์ บัณฑิตมีคุณภาพ มีจิตอาสา เป็นพลเมืองที่ดี และนำความรู้มาประยุกต์ใช้
ในการทำงาน การพัฒนาประเทศและคุณภาพชีวิตได้อย่างเหมาะสม
- กลยุทธ์ ๑.๑ ยกกระดับคุณภาพบัณฑิตให้มีศักยภาพพร้อมทำงาน และสนอง
ความต้องการของท้องถิ่นและประเทศ
- ๑.๒ พัฒนาทักษะทางภาษา กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ
โดยใช้การปฏิบัติเป็นฐาน และสอดแทรกการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
เพื่อการพัฒนาวิชาชีพ
- ๑.๓ ยกกระดับคุณภาพอาจารย์
- ๑.๔ พัฒนา/ปรับปรุงหลักสูตรที่ได้มาตรฐาน TQF มีเอกลักษณ์
อัตลักษณ์ และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
- ๑.๕ ส่งเสริมการผลิตและพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

ตารางที่ ๗.๑๓ ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๑

ตัวชี้วัดที่	หน่วยนับ	เป้าหมาย			
		๖๑	๖๒	๖๓	๖๔
๑.๑ ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระในสาขาที่เกี่ยวข้องภายใน ๑ ปี	ร้อยละ	๗๐	๗๕	๘๐	๘๕
๑.๒ ร้อยละความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ	ร้อยละ	๗๐	๗๕	๘๐	๘๕
๑.๓ ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่สร้างงานหรือประกอบอาชีพอิสระได้	ร้อยละ	๑	๑	๒	๒
๑.๔ จำนวนนักศึกษา/ศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัลหรือ ใบประกาศเกียรติคุณ	คน	๕	๕	๕	๕
๑.๕ จำนวนรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้ IT Based	รายวิชา	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕
๑.๖ จำนวนผู้เรียนที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน (ระบบทวิภาคี/สหกิจศึกษา)	คน	๑๐๐	๑๕๐	๒๐๐	๒๕๐
๑.๗ จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่จัดอบรม/พัฒนาทักษะด้านการงานหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร	โครงการ/ กิจกรรม	๕	๗	๙	๑๑
๑.๘ จำนวนรายวิชาที่บูรณาการการเรียนการสอนกับงานวิจัยหรือบูรณาการวิชาการ	รายวิชา	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕
๑.๙ ร้อยละของหลักสูตรที่ผ่านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในหรือเทียบเท่าในระดับดี	ร้อยละ	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕
๑.๑๐ จำนวนหลักสูตรใหม่ที่รวมพัฒนากับหน่วยงานในพื้นที่สถานประกอบการ	หลักสูตร	๑	๒	๓	๔
๑.๑๑ ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่บรรจุเข้ารับราชการครู	ร้อยละ	๒๕	๓๐	๓๕	๔๐

- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับคุณภาพงานวิจัย การสร้างนวัตกรรมการนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อยกระดับความเข้มแข็งของชุมชน และยกระดับคุณภาพชีวิตของท้องถิ่น
- เป้าประสงค์ ผลงานวิจัย องค์ความรู้ และนวัตกรรมที่ได้รับการเผยแพร่และนำไปใช้ ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการเสริมสร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน
- กลยุทธ์ ๒.๑ ส่งเสริมการทำวิจัยเชิงพื้นที่ที่สนองต่อนโยบายภาครัฐ และเขต เศรษฐกิจพิเศษในการขับเคลื่อนประเทศโดยใช้งานวิจัยเป็นฐาน (Thailand ๔.๐)
- ๒.๒ พัฒนาระบบการจัดการความรู้จากงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ และ นวัตกรรมเพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่ และการนำไปใช้ประโยชน์ หรือ ต่อยอดในเชิงพาณิชย์
- ๒.๓ พัฒนานักวิจัยให้เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ

ตารางที่ ๗.๑๔ ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๒

ตัวชี้วัดที่	หน่วยนับ	เป้าหมาย			
		๖๑	๖๒	๖๓	๖๔
๒.๑ ร้อยละของผลงานวิจัย นวัตกรรม งานสร้างสรรค์ สิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการเผยแพร่หรือตีพิมพ์	ร้อยละ	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐
๒.๒ ร้อยละขององค์ความรู้และสิ่งประดิษฐ์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หรือแก้ปัญหาชุมชนท้องถิ่น	ร้อยละ	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐
๒.๓ จำนวนผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่ต่อยอดในเชิงพาณิชย์	ผลงาน	๑	๑	๑	๑
๒.๔ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแหล่งเงินทุนวิจัยจากภายนอก	ร้อยละ	๑๐	๑๒	๑๔	๑๖
๒.๕ จำนวนผลงานวิจัยที่ถูกนำไปใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับภาคการผลิต บริการ พัฒนาคุณภาพชีวิตของ ประชาชนในท้องถิ่น	ผลงาน	๑	๑	๑	๑

- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพการให้บริการวิชาการและวิชาชีพ
- เป้าประสงค์ ชุมชนในท้องถิ่นได้รับประโยชน์จากการให้บริการวิชาการที่สนองต่อความต้องการการแก้ปัญหาและการพัฒนาท้องถิ่น
- กลยุทธ์
- ๓.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก ตามบริบทพื้นที่เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการแก้ปัญหาให้ท้องถิ่น
- ๓.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนในท้องถิ่นนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันอย่างยั่งยืน
- ๓.๓ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตอาหาร สินค้าเกษตร และด้านสิ่งแวดล้อมในจังหวัดกาญจนบุรี
- ๓.๔ ส่งเสริมการจัดการรายได้จากทรัพยากร ทรัพย์สิน และการบริการ วิชาการแบบคิดค่าธรรมนิยม

ตารางที่ ๗.๑๕ ตัวชี้วัด หน่วยงาน และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๓

ตัวชี้วัดที่	หน่วยงาน	เป้าหมาย			
		๖๑	๖๒	๖๓	๖๔
๓.๑ ร้อยละของผู้รับบริการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	ร้อยละ	๘๐	๘๕	๙๐	๙๐
๓.๒ ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ	ร้อยละ	๘๐	๘๕	๙๐	๙๐
๓.๓ จำนวนชุมชนที่เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืน	ชุมชน	๓	๓	๓	๓
๓.๔ ร้อยละของผู้รับบริการโครงการ/กิจกรรมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	ร้อยละ	๘๐	๘๕	๙๐	๙๐
๓.๕ ร้อยละรายได้จากทรัพยากร ทรัพย์สินและการบริการ วิชาการเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	๕	๑๐	๑๕	๒๐
๓.๖ จำนวนผลงานบริการวิชาการที่ช่วยพัฒนาการผลิตอาหาร สินค้าเกษตรในพื้นที่ และด้านสิ่งแวดล้อม	ผลงาน	๓	๕	๗	๙

- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยกระดับแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชาติพันธุ์ เพื่อเสริมสร้างคุณค่าในการดำเนินชีวิต
- เป้าประสงค์ นักศึกษา ชุมชนเห็นคุณค่าและนำศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชาติพันธุ์มายกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
- กลยุทธ์
- ๔.๑ ยกระดับศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชาติพันธุ์
 - ๔.๒ พัฒนารฐานข้อมูลทางวัฒนธรรมเพื่อรองรับการศึกษาและการเรียนรู้
 - ๔.๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากร และนักศึกษาในการดำเนินงานตามพันธกิจด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ตารางที่ ๗.๑๖ ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๔

ตัวชี้วัดที่	หน่วยนับ	เป้าหมาย			
		๖๑	๖๒	๖๓	๖๔
๔.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้ใช้บริการที่เข้าถึงแหล่งเรียนรู้	ร้อยละ	๕	๕	๕	๕
๔.๒ ฐานข้อมูลทางวัฒนธรรมเพื่อรองรับการศึกษาและการเรียนรู้	ฐาน	๑	๒	๓	๔
๔.๓ ร้อยละความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาในการเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม ตามพันธกิจด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	ร้อยละ	๘๕	๙๐	๙๐	๙๐
๔.๔ จำนวนบุคลากร/นักศึกษาที่ได้รับรางวัลด้านศิลปวัฒนธรรม	คน	๕	๗	๙	๑๒
๔.๕ ร้อยละของการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	ร้อยละ	๘๐	๘๕	๙๐	๙๐
๔.๖ ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อโครงการ/กิจกรรมที่มีการบูรณาการร่วมกันของหน่วยงาน	ร้อยละ	๘๐	๘๕	๙๐	๙๐
๔.๗ จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่บูรณาการร่วมกันของหน่วยงาน	โครงการ/ กิจกรรม	๑	๒	๓	๔

ยุทธศาสตร์ที่ ๕	พัฒนาระบบการบริหารจัดการเชิงรุกรองรับการเปลี่ยนแปลง
เป้าประสงค์	มหาวิทยาลัยมีระบบการบริหารจัดการเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพและเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้
กลยุทธ์	๕.๑ พัฒนาระบบบริหารงานบุคคลที่สนับสนุนการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย ๕.๒ พัฒนาระบบการบริหารจัดการเชิงรุก

ตารางที่ ๗.๑๗ ตัวชี้วัด หน่วยนับ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๕

ตัวชี้วัดที่	หน่วยนับ	เป้าหมาย			
		๖๑	๖๒	๖๓	๖๔
๕.๑ ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาความรู้/ทักษะในวิชาชีพ	ร้อยละ	๘๐	๘๕	๙๐	๙๐
๕.๒ ร้อยละของการเบิกจ่ายงบประมาณ					
๕.๒.๑ ร้อยละรายจ่ายภาพรวม	ร้อยละ	๙๖	๙๖	๙๖	๙๖
๕.๒.๒ ร้อยละรายจ่ายประจำ	ร้อยละ	๙๘	๙๘	๙๘	๙๘
๕.๒.๓ ร้อยละรายจ่ายลงทุน	ร้อยละ	๘๗	๘๗	๘๗	๘๗
๕.๓ คะแนนผลการประเมินประกันคุณภาพอยู่ในระดับดี	คะแนน	๔.๐๕	๔.๒๐	๔.๓๒	๔.๕๐
๕.๔ ร้อยละของผลการประเมินการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการราชการ	ร้อยละ	๗๐	๗๕	๘๐	๘๕
๕.๕ ร้อยละการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย	ร้อยละ	๗๐	๘๐	๘๕	๙๐
๕.๖ จำนวนระบบสารสนเทศสนับสนุนการตัดสินใจ	ระบบ	๑	๑	๑	๑

๗.๔ ผลประเมินแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๑ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
แสดงในตารางที่ ๗.๑๘ - ๗.๒๓

ตารางที่ ๗.๑๘ สรุปผลประเมินการดำเนินงานประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

ประเด็นยุทธศาสตร์	จำนวน ตัวชี้วัด ทั้งหมด	จำนวนตัวชี้วัด ที่บรรลุ เป้าหมาย	คะแนน การประเมิน	ร้อยละของ การบรรลุ เป้าหมาย	ระดับ
ยุทธศาสตร์ ๑ ผลិតบัณฑิตให้มีความรู้ เชี่ยวชาญการปฏิบัติ มีทักษะการสื่อสาร และเทคโนโลยี มีความรัก ความผูกพันต่อ ท้องถิ่น และเสริมสร้างการพัฒนาประเทศ ที่ยั่งยืน	๑๑	๑๐	๔.๑๘๑๘	๙๐.๙๑	ดีมาก
ยุทธศาสตร์ ๒ ยกระดับคุณภาพงานวิจัย การสร้างนวัตกรรมการนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อยกระดับความเข้มแข็งของชุมชน และ ยกระดับคุณภาพชีวิตของท้องถิ่น	๕	๔	๔.๐๐๐๐	๘๐.๐๐	ดี
ยุทธศาสตร์ ๓ ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพ การให้บริการวิชาการและวิชาชีพ	๖	๕	๓.๕๘๙๑	๘๓.๓๓	ดี
ยุทธศาสตร์ ๔ ยกระดับการเป็นแหล่งเรียนรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชาติพันธุ์ เพื่อเสริมสร้างคุณค่าในการดำเนินชีวิต	๗	๗	๕.๐๐๐๐	๑๐๐	ดีมาก
ยุทธศาสตร์ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการ โดยหลักธรรมาภิบาล	๗	๗	๓.๑๙๗๒	๑๐๐	ดีมาก
รวมทั้งสิ้น	๓๖	๓๓	๓.๙๙๒๖	๙๑.๖๗	ดีมาก

จากตารางที่ ๗.๑๘ มหาวิทยาลัยมีประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๑ อยู่ใน
ระดับดีมาก โดยมีร้อยละการบรรลุเป้าหมายร้อยละ ๙๑.๖๗ เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์
ที่มหาวิทยาลัยกำหนดโดยได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยพบว่า มหาวิทยาลัยบรรลุตามยุทธศาสตร์
ที่ ๔ ยกระดับการเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชาติพันธุ์เพื่อเสริมสร้างคุณค่า
ในการดำเนินชีวิต ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาล และยุทธศาสตร์
ที่ ๑ ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ เชี่ยวชาญการปฏิบัติ มีทักษะการสื่อสารและเทคโนโลยี มีความรัก
ความผูกพันต่อท้องถิ่น และเสริมสร้างการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน ซึ่งมีผลประเมินอยู่ระดับดีมาก

ส่วนยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกย่องคุณภาพงานวิจัย การสร้างนวัตกรรมการนำไปใช้ประโยชน์เพื่อยกระดับความเข้มแข็งของชุมชน และยกระดับคุณภาพชีวิตของท้องถิ่น และยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพการให้บริการวิชาการและวิชาชีพ มีผลการประเมินในระดับดี รายละเอียดผลประเมินในแต่ละยุทธศาสตร์จำแนกตามตัวชี้วัดแสดงในตารางที่ ๗.๑๙ ถึง ๗.๒๓

ตารางที่ ๗.๑๙ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๑ ผลผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ เชี่ยวชาญการปฏิบัติ มีทักษะการสื่อสารและเทคโนโลยี มีความรัก ความผูกพันต่อท้องถิ่น และเสริมสร้างการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าหมาย ปีงบประมาณ ๒๕๖๑	ผล ปีงบประมาณ ๒๕๖๑	บรรลุ/ ไม่บรรลุ
๑.๑ ผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระในสาขาที่เกี่ยวข้องภายใน ๑ ปี	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๓.๓๗	บรรลุ
๑.๒ ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๕	บรรลุ
๑.๓ ผู้สำเร็จการศึกษาที่สร้างงานหรือประกอบอาชีพอิสระได้	ร้อยละ ๑	ร้อยละ ๙.๖๙	บรรลุ
๑.๔ นักศึกษา/ศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัลหรือใบประกาศเกียรติคุณ	๕ คน	๒๑ คน	บรรลุ
๑.๕ รายวิชาที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้ IT Based	๑๐ รายวิชา	n/a	n/a
๑.๖ ผู้เรียนที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน (ระบบทวิภาคี/สหกิจศึกษา)	๑๐๐ คน	๑๕๙ คน	บรรลุ
๑.๗ โครงการ/กิจกรรมที่จัดอบรม/พัฒนาทักษะหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ด้านการทำงาน ๕ โครงการ/ กิจกรรม	๑๐ โครงการ/ กิจกรรม	บรรลุ
๑.๘ จำนวนรายวิชาที่บูรณาการการเรียนการสอนกับงานวิจัยหรือบูรณาการวิชาการ	๑๐ รายวิชา	๑๐ รายวิชา	บรรลุ
๑.๙ จำนวนหลักสูตรที่ผ่านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในหรือเทียบเท่าในระดับดี	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๙.๗๔	บรรลุ
๑.๑๐ หลักสูตรใหม่ที่ร่วมพัฒนากับหน่วยงานในพื้นที่สถานประกอบการ	๑ หลักสูตร	๑ หลักสูตร คือ ธุรกิจค้าปลีก	บรรลุ
๑.๑๑ ผู้สำเร็จการศึกษาที่บรรจุเข้ารับราชการครู	ร้อยละ ๒๕	ร้อยละ ๓๙.๑๓	บรรลุ

ตารางที่ ๗.๒๐ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับคุณภาพงานวิจัย การสร้างนวัตกรรม การนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อยกระดับความเข้มแข็งของชุมชน และยกระดับคุณภาพชีวิตของท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าหมาย ปีงบประมาณ ๒๕๖๑	ผล ปีงบประมาณ ๒๕๖๑	บรรลุ/ ไม่บรรลุ
๒.๑ ผลงานวิจัย นวัตกรรมงานสร้างสรรค์ สิ่งประดิษฐ์ ที่ได้รับการ เผยแพร่หรือตีพิมพ์	ร้อยละ ๖๕	ร้อยละ ๒๐.๙๙	ไม่บรรลุ
๒.๒ องค์ความรู้และสิ่งประดิษฐ์ที่นำไปใช้ประโยชน์หรือแก้ปัญหา ชุมชนท้องถิ่น	ร้อยละ ๖๕	ร้อยละ ๘๘.๘๙	บรรลุ
๒.๓ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่ต่อยอดในเชิงพาณิชย์	๑ ผลงาน	๒ ผลงาน	บรรลุ
๒.๔ แหล่งเงินทุนวิจัยจากภายนอกเพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๔๐๐ จาก ๑ แหล่ง เป็น ๔ แหล่ง	บรรลุ
๒.๕ ผลงานวิจัยที่ถูกนำไปใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับ ภาคการผลิต บริการ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น	๑ ผลงาน	๖ ผลงาน	บรรลุ

ตารางที่ ๗.๒๑ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริม พัฒนาคูณภาพการให้บริการวิชาการ และวิชาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าหมาย ปีงบประมาณ ๒๖๕๑	ผล ปีงบประมาณ ๒๕๖๑	บรรลุ/ ไม่บรรลุ
๓.๑ ผู้รับบริการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	บรรลุ
๓.๒ ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ	ร้อยละ ๘๐	เฉลี่ย ร้อยละ ๘๐	บรรลุ
๓.๓ ชุมชนที่เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืน	๓ ชุมชน	๓ ชุมชน	บรรลุ
๓.๔ ผู้รับบริการโครงการ/กิจกรรมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	ร้อยละ ๐	ร้อยละ ๑๓๘.๙๓	บรรลุ
๓.๕ รายได้จากทรัพยากร ทรัพย์สินและการบริการวิชาการเพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๕	n/a	n/a
๓.๖ ผลงานบริการวิชาการที่ช่วยพัฒนาการผลิตอาหาร สินค้า เกษตรในพื้นที่ และด้านสิ่งแวดล้อม	๓ โครงการ	๑๐ โครงการ	บรรลุ

ตารางที่ ๗.๒๒ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยกกระดับแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และชาติพันธุ์ เพื่อเสริมสร้างคุณค่าในการดำเนินชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าหมาย ปีงบประมาณ ๒๕๖๑	ผล ปีงบประมาณ ๒๕๖๑	บรรลุ/ ไม่บรรลุ
๔.๑ ผู้เข้ารับบริการที่เข้าถึงแหล่งเรียนรู้เพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๒๖.๓๓	บรรลุ
๔.๒ ฐานข้อมูลทางวัฒนธรรมเพื่อรองรับการศึกษาและการเรียนรู้	๑ ฐาน	๑ ฐาน	บรรลุ
๔.๓ ความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาในการเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม ตามพันธกิจด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๘๕	บรรลุ
๔.๔ บุคลากร/นักศึกษา ที่ได้รับรางวัลด้านศิลปวัฒนธรรม	๕ คน	๑๐ คน	บรรลุ
๔.๕ การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๙๘.๘๗	บรรลุ
๔.๖ ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อโครงการ/กิจกรรมที่มีการบูรณาการร่วมกันของหน่วยงาน	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๔.๔๐	บรรลุ
๔.๗ โครงการ/กิจกรรม ที่บูรณาการร่วมกันของหน่วยงาน	๑ โครงการ/ กิจกรรม	๑ โครงการ/ กิจกรรม	บรรลุ

ตารางที่ ๗.๒๓ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการเชิงรุกรองรับการเปลี่ยนแปลง

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าหมาย ปีงบประมาณ ๒๕๖๑	ผล ปีงบประมาณ ๒๕๖๑	บรรลุ/ ไม่บรรลุ
๕.๑ บุคลากรที่ได้รับการพัฒนาความรู้/ทักษะวิชาชีพ	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๑๐๐	บรรลุ
๕.๒ การเบิกจ่ายงบประมาณ			
๕.๒.๑ รายจ่ายภาพรวม	ร้อยละ ๙๖	ร้อยละ ๙๕	บรรลุ
๕.๒.๒ รายจ่ายประจำ	ร้อยละ ๙๘	ร้อยละ ๙๘.๘๓	บรรลุ
๕.๒.๓ รายจ่ายลงทุน	ร้อยละ ๘๗	ร้อยละ ๘๘	บรรลุ
๕.๓ ผลการประเมินการประกันคุณภาพอยู่ในระดับดี	๔.๐๕ คะแนน	๔.๐๘ คะแนน	บรรลุ
๕.๔ ผลการประเมินการปฏิบัติงานตามแผนราชการ	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๗	บรรลุ
๕.๕ การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๕.๕๗	บรรลุ

**๗.๕ ความเชื่อมโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)
และแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑ กับยุทธศาสตร์ใหม่ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ -
๒๕๗๙)**

ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ นับเป็นปีแรกของแผนยุทธศาสตร์ใหม่ระยะ ๒๐ ปี ซึ่งยังไม่มี การสนับสนุนงบประมาณแผ่นดินให้ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ใหม่อย่างเป็นรูปธรรม ที่ผ่านมามีการสนับสนุนงบประมาณแผ่นดินให้มหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินการตามพันธกิจเป็นมหาวิทยาลัยทั่วไป แม้พระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ระบุกำหนดชัดเจนว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น ซึ่งแตกต่างจากมหาวิทยาลัยทั่วไปที่มุ่งความเป็นเลิศทางวิชาการในระดับสากล ด้วยการสนับสนุนงบประมาณดังกล่าวและด้วยความเข้าใจที่ไม่ชัดเจนของการเป็นมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนาท้องถิ่นที่ต้องใช้ความต้องการของท้องถิ่นเป็นตัวตั้งในการจัดการศึกษา ความเชื่อมโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการปีงบประมาณ ๒๕๖๑ จึงมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ใหม่ ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ระยะยาว ๒๐ ปี ที่มุ่งเน้นตามพระบรมราโชบายที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยราชภัฏ ทำงานให้เข้าเป้าตามกฎหมาย คือการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นในระดับที่มีข้อจำกัดสูง ดังกรณีศึกษาจากแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ในระดับยุทธศาสตร์และเป้าหมายดังตารางเปรียบเทียบต่อไปนี้

ตารางที่ ๗.๒๔ เปรียบเทียบระหว่างเป้าหมายของยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔
และเป้าหมายยุทธศาสตร์ใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙

ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ (เป้าหมาย)	ยุทธศาสตร์ใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ (เป้าหมาย)
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ เชี่ยวชาญ การปฏิบัติ มีทักษะการสื่อสารและเทคโนโลยี มีความรัก ความผูกพันต่อท้องถิ่น และเสริมสร้างการพัฒนา ประเทศที่ยั่งยืน	๑. การพัฒนาท้องถิ่น (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และ ด้านสิ่งแวดล้อม)
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับคุณภาพงานวิจัย การสร้าง นวัตกรรมการนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อยกระดับความ แข็งแรงของชุมชน และยกระดับคุณภาพชีวิตของ ท้องถิ่น	๒. การผลิตและพัฒนาครูได้มาตรฐานและสอดคล้อง กับความต้องการของท้องถิ่น (ผลิตครูระบบเปิด/ปิด พัฒนาศักยภาพครู พัฒนานวัตกรรมการผลิต และพัฒนาครู)
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพการให้บริการ วิชาการและวิชาชีพ	๓. ยกระดับคุณภาพการศึกษาในเขตพื้นที่บริการ/ ท้องถิ่น (ยกระดับความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย ราชภัฏในฐานะมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น พัฒนา อาจารย์ และคุณภาพบัณฑิตที่ได้มาตรฐานและ ผูกพันกับท้องถิ่น)
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยกระดับการเป็นแหล่งเรียนรู้ด้าน ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชาติพันธุ์ เพื่อเสริมสร้าง คุณค่าในการดำเนินชีวิต	๔. พัฒนาระบบบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น (ร่วมกำหนดแบ่งพื้นที่ความรับผิดชอบในการพัฒนา ท้องถิ่น จัดระบบฐานข้อมูล การใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาเครือข่ายและจัดระบบงานสู่ความเป็นเลิศ และเสริมสร้างธรรมาภิบาล)
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการเชิงรุก รองรับการเปลี่ยนแปลง	

จากตารางเปรียบเทียบดังกล่าวจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า จุดเน้นจุดหนักของยุทธศาสตร์ ใหม่อยู่ที่ “ท้องถิ่น” ในทุกประเด็นยุทธศาสตร์ ในขณะที่มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีได้กำหนด ยุทธศาสตร์และเป้าหมาย ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ อยู่ที่ประเทศชาติ สังคมโดยทั่วไป และความเป็นสากล และกลยุทธ์ส่วนใหญ่จะมุ่งท้องถิ่น นอกจากนี้ในยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ เชิงรุกรองรับการเปลี่ยนแปลง ยังมีได้กล่าวถึงการพัฒนาคิดสำนึกของบุคลากรให้ผูกพันกับท้องถิ่น โดยสรุปแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยและแผนปฏิบัติการ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ยังมีได้ใช้ ท้องถิ่นและความต้องการท้องถิ่นในการจัดการศึกษา ซึ่งแตกต่างจากยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัย ราชภัฏตามพระบรมราโชบายและตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ใช้ความต้องการ ของท้องถิ่นเป็นตัวตั้งในการจัดการศึกษาตามปรัชญาของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี กล่าวคือ

ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และเป้าหมายในแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑
ยังไม่สะท้อนปรัชญาของมหาวิทยาลัยที่ระบุไว้ในแผนยุทธศาสตร์ว่า “จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น”

อย่างไรก็ดี มหาวิทยาลัยได้มีความพยายามและได้มีการดำเนินตามยุทธศาสตร์ใหม่มาแล้ว
โดยเฉพาะในการพัฒนาท้องถิ่นและการผลิตและพัฒนาครู โดยใช้งบประมาณเงินรายได้ของ
มหาวิทยาลัยและเงินรายได้จากแหล่งทุนวิจัยจากภายนอก ภายใต้พันธกิจบริการวิชาการแก่สังคม
และการวิจัยและพัฒนา

จากรายงานการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยและอธิการบดี
ปีงบประมาณ ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ ไม่ปรากฏว่า มีการกำหนดประเด็นการติดตาม ตรวจสอบ และ
ประเมินผลงานตามยุทธศาสตร์ใหม่เป็นการเฉพาะแต่อย่างใด

ถึงแม้ว่าคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
กาญจนบุรีและคณะได้ดำเนินการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยและคณะ
ตามกรอบพันธกิจของมหาวิทยาลัยทั่วไป มิได้ตั้งประเด็นในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงาน
ของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ใหม่โดยเฉพาะก็ตาม แต่คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และ
ประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยในปีการศึกษา ๒๕๖๐ ได้ให้ข้อเสนอที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ใหม่
ด้วยดังข้อเสนอแนะต่อไปนี้

“การให้บริการวิชาการและการระดมทุนจากภายนอก มหาวิทยาลัย คณะ ศูนย์ และ
สำนัก ควรบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน วิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยการสร้าง
ความร่วมมือและเครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัด และกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ให้เป็นที่ไปตาม
ทิศทาง และนโยบาย และการจัดสรรงบประมาณ การพัฒนาเชิงพื้นที่ของรัฐบาล เพื่อการระดมทุน
และสร้างรายได้ให้กับหน่วยงานและมหาวิทยาลัย”

“มหาวิทยาลัยควรกำหนดเป้าหมาย ทิศทาง และวิธีการเชิงรุกในการส่งเสริมสนับสนุนให้
อาจารย์มีผลงานวิจัยสู่การนำไปใช้พัฒนาชุมชนท้องถิ่นได้จริงและตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ”

จากข้อเสนอแนะดังกล่าวสะท้อนปัญหาและอุปสรรคอย่างชัดเจนในการวิจัยและบริการ
วิชาการของมหาวิทยาลัยที่ผ่านมาโดยปฏิบัติตามพันธกิจทั่วไปของมหาวิทยาลัยที่ยังไม่ได้ยึด
ความต้องการของท้องถิ่นเป็นตัวตั้งในการจัดการศึกษา การวิจัย การบริการวิชาการ การถ่ายทอดเทคโนโลยี
และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยเฉพาะการตั้งโจทย์วิจัยและการจัดทำโครงการบริการ
วิชาการ อีกทั้งข้อเสนอแนะยังได้ย้ำในการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมกับท้องถิ่น และต้องสร้างความยั่งยืน
ให้เกิดขึ้นแก่ชุมชนและท้องถิ่น

๗.๖ ระดับความสำเร็จในเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ใหม่ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑

ตามที่สภามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีมีมติเห็นชอบให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนายุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ตามคำสั่งสภามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีที่ ๐๑๒/๒๕๖๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๑ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๑ สืบเนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาได้จัดประชุมร่วมกับองคมนตรี และนายกสภามหาวิทยาลัย นั้น มหาวิทยาลัยได้มีการประชุมเพื่อนำเสนอพระบรมราโชบายด้านการศึกษาในพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ถวายทอดสู่การปฏิบัติของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และจัดทำยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีให้มีความสอดคล้องกับพระบรมราโชบายดังกล่าว โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยมีแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ดังแผนภูมิความเชื่อมโยงที่ ๗.๑



ที่มา : คณะอนุกรรมการพัฒนายุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย, ๒๕๖๑

ความสำเร็จในการดำเนินงานภาพรวม แสดงในตารางที่ ๗.๒๕

ตารางที่ ๗.๒๕ ความสำเร็จในการดำเนินงานภาพรวมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ตาม
ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

ยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ระยะ ๒๐ ปี	ยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	จำนวน ตัวชี้วัด	จำนวน ตัวชี้วัด บรรลุ เป้าหมาย	จำนวน การ ประเมิน	ร้อยละ การบรรลุ เป้าหมาย
มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี		๙	๙	๕.๐๐๐๐	๑๐๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาท้องถิ่น	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ เชี่ยวชาญการปฏิบัติ มีทักษะการสื่อสาร และเทคโนโลยี มีความรัก ความผูกพันต่อ ท้องถิ่น และเสริมสร้างการพัฒนาประเทศ ที่ยั่งยืน	๑	๑	๕.๐๐๐๐	๑๐๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การผลิตและพัฒนาครู	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับคุณภาพงานวิจัย การสร้างนวัตกรรมการนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อยกระดับความเข้มแข็งของชุมชน และ ยกระดับคุณภาพชีวิตของท้องถิ่น	๒	๒	๕.๐๐๐๐	๑๐๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับคุณภาพ การศึกษา	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพการ ให้บริการวิชาการและวิชาชีพ	๑	๑	๕.๐๐๐๐	๑๐๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาระบบ การบริหารจัดการ	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยกระดับการเป็นแหล่ง เรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและ ชาติพันธุ์ เพื่อเสริมสร้างคุณค่าในการดำเนิน ชีวิต	๕	๕	๕.๐๐๐๐	๑๐๐

* อยู่ระหว่างการจัดทำรายงานนำเสนอเพื่อพิจารณาต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒
วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

จากเอกสารประกอบการสอบถามและสัมภาษณ์พบว่าผู้บริหาร คณาจารย์ และผู้เกี่ยวข้อง
ส่วนใหญ่ทราบเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ใหม่ตามพระบรมราโชบายในระดับหนึ่ง แต่ไม่ปรากฏความตระหนักรู้
อย่างชัดเจนว่า พระบรมราโชบายดังกล่าวเป็นการกระตุ้นให้มหาวิทยาลัยราชภัฏได้ปฏิบัติพันธกิจ
อย่างตรงเป้าหมายตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และเป็นการสนับสนุน
ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏมาช่วยประชาชนในท้องถิ่นในท้องที่ของตน

อย่างไรก็ตาม มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีได้มีความพยายามดำเนินการในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ทั้งการดำเนินงานตามพระราชดำริการพัฒนาครูตำรวจตระเวนชายแดนให้สอนหนังสือได้ และเป็นต้นแบบในการจัดทำห้องสมุดโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน นอกจากนี้การทำงานเพื่อท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี มีอาจารย์ที่รับผิดชอบได้กำหนดพื้นที่รับผิดชอบในการทำแผนชุมชน และร่วมดำเนินการจนเกิดความเข้มแข็งและยั่งยืน เช่น การผลิตปุ๋ยและสารกำจัดศัตรูพืชจากผลิตภัณฑ์ธรรมชาติเพื่อลดการใช้สารเคมี ในชุมชนตำบลเขาโจด อ.ศรีสวัสดิ์ หรือการเผยแพร่ตำรับอาหารพื้นบ้านชุมชนบ้านหนองบัว และต่อยอดอาหารจากบัว จนชุมชนตำบลหนองบัว เป็นชุมชนต้นแบบสืบสานมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ประจำปี ๒๕๕๘ สาขาแนวปฏิบัติทางสังคมฯ อาหารจากบัว

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีได้จัดงบประมาณเงินรายได้สมทบเงินงบประมาณแผ่นดินในการปฏิบัติภารกิจดังกล่าว รวมทั้งการแสวงหาเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก เพื่อดำเนินการวิจัยโดยมีความมุ่งหวังสู่การพัฒนาท้องถิ่น อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่เดิมๆ ถึงแม้จะยังไม่ครอบคลุมเขตพื้นที่บริการทั้งหมด ส่วนใหญ่การดำเนินการในรูปแบบของการบริการทางวิชาการ เช่น การฝึกอบรม การประชุมต่างๆ ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยทั่วไปมากกว่าการพัฒนาท้องถิ่น ตลอดจนการวิจัยที่เป็นการสร้างองค์ความรู้มากกว่าดำเนินการตามกระบวนการพัฒนากิจกรรมท้องถิ่นในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม

๗.๖.๑ สัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาท้องถิ่น โดยมุ่งเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่นด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยจากรายงานการประเมินตนเอง และรายงานผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑ พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีได้ดำเนินโครงการพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย ๓ ชุมชน ได้แก่ ชุมชนบ้านห้วยสะพานสามัคคี ต.หนองโรง อ.พนมทวน จ.กาญจนบุรี ชุมชนพื้นที่ตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี และชุมชนพื้นที่ตำบลปากแพรก อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี เนื่องจากมีอาจารย์ที่รับผิดชอบมาอย่างต่อเนื่อง ปรากฏผลการพัฒนาท้องถิ่นในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรม ๓ ชุมชนจึงสรุปได้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของการพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

๗.๖.๒ สัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ด้านการผลิตและพัฒนาครู โดยมุ่งเป้าหมายการผลิตครูระบบปิด/เปิด การพัฒนาศักยภาพครู และการพัฒนานวัตกรรมการผลิตและพัฒนาครู ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีได้พัฒนาครูตำรวจตระเวนชายแดนอย่างต่อเนื่อง และมุ่งพัฒนาครูให้เป็นครูมืออาชีพโดยการสร้างเครือข่ายกิจกรรมกับภาคีเครือข่าย

มีคณะครุศาสตร์รับผิดชอบการผลิตและการพัฒนาครู ครูประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาร้อยละ ๙๖ มีทักษะการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตาม มหาวิทยาลัยควรจะมีการติดตามเพื่อประเมินความเป็นครูมืออาชีพ และติดตามการสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ โดยการวิจัยในชั้นเรียนและงานวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรม จึงสรุปได้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของการผลิตและพัฒนาครูอยู่ในระดับปานกลาง

๗.๖.๓ สัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ด้านการยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยมีเป้าหมายในการยกระดับความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยราชภัฏ การพัฒนาอาจารย์และการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ในด้านความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยราชภัฏในฐานะมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นพบว่า ยังไม่ปรากฏเป็นรูปธรรมในการ Reprofitting ทั้งยุทธศาสตร์และโครงสร้างมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีให้เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และพระบรมราชโองบาย ในด้านการพัฒนาอาจารย์ปรากฏว่า อาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่ง “อาจารย์” และมีวุฒิการศึกษาระดับ “ปริญญาโท” ซึ่งต่ำกว่ามาตรฐานของคณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไป จำเป็นต้องเร่งพัฒนาอาจารย์ทั้งวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการและที่สำคัญยิ่งคือ อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องมีความรัก ผูกพัน และเชี่ยวชาญเรื่องการพัฒนาท้องถิ่นในทุกมิติ เช่นเดียวกันไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนเกี่ยวกับความรักและผูกพันของบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีต่อท้องถิ่น ในการยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยเป็นที่เลี้ยงจำนวน ๒๔ โรงเรียน และไม่มีรายงานผลที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม จากรายงานประเมินตนเอง รายงานผลการดำเนินงานและผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ จึงสรุปได้ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของการยกระดับคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏและของท้องถิ่นอยู่ในระดับน้อย

๗.๖.๔ สัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการ โดยมีเป้าหมายในการแบ่งพื้นที่ความรับผิดชอบ ระบบฐานข้อมูลในการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น การใช้ทรัพยากรร่วมกัน การพัฒนาเครือข่ายและการจัดระบบงานสู่ความเป็นเลิศ และเสริมสร้างธรรมาภิบาล จากรายงานการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัยในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ได้ส่งหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อขอซื้อหมู่บ้านเป้าหมายเพื่อยกระดับการศึกษาและพัฒนาท้องถิ่น และมหาวิทยาลัยได้เรียนเชิญผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสภามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี แต่ยังไม่มีการประกาศเป็นพื้นที่ความรับผิดชอบในการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ในกรณีพื้นที่ทับซ้อนกันก็อาจจะมีการแบ่ง

เป็นพื้นที่ย่อยหรือประกาศความรับผิดชอบร่วมกัน ในด้านระบบข้อมูล มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการพัฒนาระบบข้อมูลเพื่อการบริหารงานวิจัย ซึ่งยังต้องดำเนินการพัฒนาต่อให้เป็นระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น ซึ่งสารสนเทศที่สำคัญยิ่งคือสารสนเทศเกี่ยวกับความต้องการของท้องถิ่นในทุกมิติในระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งยังไม่พบสารสนเทศดังกล่าวในระบบข้อมูลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ในด้านการจัดหาและพัฒนาแลกเปลี่ยนทรัพยากรทางศึกษาปรากฏว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มีการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษา และองค์กรภายนอกทั้งในและนอกประเทศเป็นจำนวนมาก แต่ยังคงขาดข้อมูลเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนทรัพยากรทางการศึกษา และยังไม่ปรากฏผลงานที่เป็นรูปธรรมในการจัดระบบงานสู่ความเป็นเลิศ และเสริมสร้างระบบธรรมาภิบาล โดยสรุปมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของการพัฒนาระบบบริหารจัดการอยู่ในระดับน้อย

โดยรวมมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มีความพยายามในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ใหม่ แต่ข้อจำกัดต่างๆ และเป็นปีแรกของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ใหม่ จึงทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีมีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ใหม่อยู่ในระดับปานกลาง

๗.๗ ข้อจำกัดและปัญหาอุปสรรค

๗.๗.๑ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ เป็นปีแรกของแผนยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ตามพระบรมราโชบายในขณะที่แผนยุทธศาสตร์ระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรียังเป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ยังไม่ได้ปรับตามยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

๗.๗.๒ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีได้รับงบประมาณแผ่นดินให้ดำเนินการตามพันธกิจของการเป็นมหาวิทยาลัยทั่วไป กล่าวคือยังไม่ได้รับงบประมาณแผ่นดินให้ดำเนินพันธกิจของการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทำให้ต้องจัดงบประมาณเงินรายได้ และแสวงหางบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกเพื่อดำเนินโครงการบริการทางวิชาการแก่สังคม และทำการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยโดยทั่วไป

๗.๗.๓ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นโดยการบริการวิชาการแก่สังคมด้วยการอบรม การประชุมเป็นสำคัญยังไม่ได้ดำเนินการตามกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๗.๗.๔ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรียังไม่ได้ปรับยุทธศาสตร์ และโครงสร้าง (Repositioning) ให้เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นและโดยท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และยุทธศาสตร์ใหม่ตามพระบรมราโชบาย

๗.๗.๕ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีมีได้เน้นใช้ความต้องการของท้องถิ่น และภูมิภาคเป็นตัวตั้งในการจัดการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่น รวมทั้งการเรียนการสอนและงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรียังไม่ตอบโจทย์การพัฒนาท้องถิ่นเท่าที่ควร

๗.๘ การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๔ ให้บรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ระยะ ๒๐ ปี อย่างน้อยเพิ่มขึ้น ๑ ระดับ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๒ – ๒๕๖๓

ตารางที่ ๗.๒๖ เปรียบเทียบระหว่างยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) (ปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๔)

ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)	ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) (ปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๔)
<p>๑. การพัฒนาท้องถิ่น โดยมีเป้าหมาย</p> <p>๑.๑ การพัฒนาคุณภาพปุยอินทรีย์เพื่อการพัฒนาศักยภาพเกษตรกร</p> <p>๑.๒ การส่งเสริมการปลูกกล้วยเพื่อการแปรรูปเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการจัดจำหน่าย</p> <p>๑.๓ การส่งเสริมการปลูกสมุนไพรและการแปรรูปเพื่อสร้างเศรษฐกิจชุมชนบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๑.๔ การยกระดับสินค้า OTOP จังหวัดกาญจนบุรี</p>	<p>๑. การสร้างงานวิจัยและนวัตกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมและประเทศไทย ๔.๐ (ทบทวนยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์ โครงการและตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาท้องถิ่นในปีงบประมาณ ๒๕๖๓)</p>
<p>๒. การผลิตและพัฒนาครู โดยมีเป้าหมาย</p> <p>๒.๑ พัฒนาครูผู้สอนในจังหวัดกาญจนบุรีตามกลุ่มสาระการเรียนรู้</p> <p>๒.๒ พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ ๒๑ สำหรับนักศึกษาครู</p>	<p>๒. การบริการวิชาการแก่สังคมเชิงรุกที่เชื่อมโยงกับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อมุ่งสู่มหาวิทยาลัยชั้นนำรับใช้สังคม (ทบทวนยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์ โครงการ และตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการผลิตและพัฒนาครูรวมทั้งการพัฒนาประชาชนในทุกช่วงวัยตามความต้องการของท้องถิ่นในปีงบประมาณ ๒๕๖๓)</p>

ตารางที่ ๗.๒๖ เปรียบเทียบระหว่างยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) (ปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๔) (ต่อ)

ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)	ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) (ปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๔)
<p>๓. การยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยมีเป้าหมาย</p> <p>๓.๑ การยกระดับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนในพื้นที่การประถมศึกษากาญจนบุรี</p> <p>๓.๒ การยกระดับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑ โดยใช้ทักษะการจัดการเรียนรู้สู่สะเต็มศึกษา</p> <p>๓.๓ การส่งเสริมความรักความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย เข้าใจสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น</p>	<p>๓. การยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตทบทวนวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์โครงการและตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการยกระดับคุณภาพการศึกษาในปีงบประมาณ ๒๕๖๓)</p>
<p>๔. พัฒนาระบบบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น (ร่วมกำหนดแบ่งพื้นที่ความรับผิดชอบในการพัฒนาท้องถิ่น จัดระบบฐานข้อมูล การใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาเครือข่ายและจัดระบบงานสู่ความเป็นเลิศและเสริมสร้างธรรมาภิบาล)</p>	<p>๔. การบริหารมหาวิทยาลัยสู่ประเทศไทย ๔.๐</p> <p>๕. การพัฒนาระบบบริหารและพัฒนาบุคลากรเชิงรุกเพื่อสร้างความผูกพันกับมหาวิทยาลัย (และท้องถิ่น)</p> <p>๖. การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ให้เป็นเมืองมหาวิทยาลัย (เพื่อท้องถิ่น) (ทบทวนยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์ โครงการและตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาระบบบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น)</p>

แผนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏระยะ ๒๐ ปี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ได้รับการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏระยะ ๒๐ ปี ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๑๑ โครงการหลัก งบประมาณรวมทั้งสิ้น ๒๙,๘๕๖,๐๐๐ บาท โดยจำแนกเป็นโครงการตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏระยะ ๒๐ ปี ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น (จำนวน ๖ โครงการหลัก งบประมาณรวม ๑๔,๗๕๖,๐๐๐ บาท)
 - ๑.๑ โครงการหลัก : การพัฒนากระบวนการบริการวิชาการ (งบประมาณ ๑,๕๓๒,๐๐๐ บาท)
 - ๑.๒ โครงการหลัก : โครงการแก้ปัญหาความยากจน (งบประมาณ ๑,๙๘๔,๐๐๐ บาท)
 - ๑.๓ โครงการหลัก : โครงการบริการวิชาการตามนโยบายสภามหาวิทยาลัย นโยบาย

มหาวิทยาลัยตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัยและการบริการวิชาการตามบริบทพื้นที่ (จังหวัด) (งบประมาณ ๔,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท)

๑.๔ โครงการหลัก : โครงการพระราชดำริและเศรษฐกิจพอเพียง (งบประมาณ ๓,๒๔๐,๐๐๐ บาท)

๑.๕ โครงการหลัก : โครงการยกระดับสินค้าชุมชน OTOP (งบประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท)

๑.๖ โครงการหลัก : โครงการส่งเสริมความรักความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย เข้าใจสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น (งบประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท)

๒. ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนาครู (จำนวน ๑ โครงการหลัก งบประมาณรวม ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท)

๒.๑ โครงการหลัก: โครงการพัฒนาความรู้ ทักษะภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ ๒๑ สำหรับนักศึกษาครูในมหาวิทยาลัยราชภัฏ (งบประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท)

๓. ยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา (จำนวน ๒ โครงการหลัก งบประมาณรวม ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท)

๓.๑ โครงการหลัก : โครงการตามบริบทมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี (งบประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท)

๓.๒ โครงการหลัก : โครงการอ่านออกเขียนได้เพื่อเสริมสร้างสุขภาวะสำหรับนักเรียน (งบประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท)

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหาร (จำนวน ๒ โครงการหลัก งบประมาณรวม ๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท)

๔.๑ โครงการหลัก : การจัดหาทรัพยากร พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และเทคโนโลยีสารสนเทศ (งบประมาณ ๕,๖๐๐,๐๐๐ บาท)

๔.๒ โครงการหลัก : โครงการพัฒนาระบบบริหารงานบุคคล (งบประมาณ ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท)

นอกจากนี้สภามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรียังกำหนดนโยบายให้คณะกรรมการติดตามตรวจสอบและประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย และคณะได้มีการกำกับติดตาม (monitoring) การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ใหม่ในแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเป็นรายไตรมาส และมีการประเมิน (assessment) ปีละ ๒ ครั้ง คือ ระยะ ๖ เดือน และ ๑๒ เดือน รวมทั้งมีการประเมินประสิทธิผลของแผนยุทธศาสตร์ในระยะกึ่งกลางแผนและเมื่อสิ้นสุดแผนยุทธศาสตร์ พร้อมนำผลการกำกับติดตามและการประเมิน เสนอสภามหาวิทยาลัยและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีมีแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อสนองพระบรมราโชบาย และการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยรวมให้บรรลุตามยุทธศาสตร์ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) โดยมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะการขับเคลื่อนดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาท้องถิ่น

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือและเกิดประโยชน์ร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัย หน่วยงานภายนอก และชุมชน ในการบริการวิชาการและวิชาชีพตามบริบทพื้นที่เพื่อการพัฒนา คุณภาพชีวิตและการแก้ปัญหาให้กับท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

๒. พัฒนาระบบการจัดการความรู้จากงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ นวัตกรรม เพื่อการตีพิมพ์ เผยแพร่ และการนำไปใช้ประโยชน์หรือต่อยอดในเชิงพาณิชย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การผลิตและพัฒนาครู

ส่งเสริมการผลิตบัณฑิตครู พัฒนาคุณภาพครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยการยังคงผลิต และพัฒนาบัณฑิตครูให้มีคุณภาพ ปรับปรุง/พัฒนาหลักสูตรครุศาสตร์ในสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลน ให้เป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ ตลอดจนการส่งเสริมคุณภาพและ สมรรถนะบัณฑิตครูให้พร้อมทำงานด้วยวิชาการ วิชาชีพ และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ ยกกระดับ สมรรถนะครูประจำการและสมรรถนะครูของครูให้เป็นครูมืออาชีพ และสอดคล้องกับสภาวะการณ์ ปัจจุบัน ตลอดจนการสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับบัณฑิตครูที่เข้าสู่วิชาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับคุณภาพการศึกษา

พัฒนา/ปรับปรุงหลักสูตรที่ได้มาตรฐาน TQF มีเอกลักษณ์ อัตลักษณ์และสอดคล้องกับ ความต้องการของท้องถิ่น ยกกระดับคุณภาพบัณฑิตให้มีศักยภาพพร้อมทำงาน และสนองต่อ ความต้องการของท้องถิ่น ตลาดแรงงานและประเทศ ยกกระดับคุณภาพอาจารย์ และพัฒนาทักษะ ทางภาษา กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพโดยใช้การปฏิบัติเป็นฐาน และสอดแทรก การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ

ทั้งนี้ยังคงต้องทำการวิเคราะห์ SWOT บริบทของมหาวิทยาลัยภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน ที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านสังคมและเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นภายในและภายนอกประเทศ ศึกษาปัจจัย ที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น สมรรถภาพบัณฑิตที่ผลิตในแต่ละสาขา และความต้องการของตลาดแรงงานในระดับท้องถิ่น ระดับภาค และระดับประเทศ ทั้งนี้ยังคง ความเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น “มหาวิทยาลัยพี่เลี้ยง” ด้วยการศึกษ องค์กรประกอบการจัดการเรียนการสอนที่สมบูรณ์ และใช้ศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ส่งเสริมดำเนินการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อช่วยพัฒนาโรงเรียนในพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตอาหาร สินค้าเกษตร และด้านสิ่งแวดล้อม ในจังหวัดกาญจนบุรี ส่งเสริมการจัดหารายได้จากทรัพยากร ทรัพย์สิน และการบริการวิชาการแบบคิด ค่าธรรมเนียม ตลอดจนการพัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลที่สนับสนุนการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย และการพัฒนาระบบบริหารจัดการเชิงรุก

๗.๙ ข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยราชภัฏให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

๗.๙.๑ ปรับยุทธศาสตร์และโครงสร้างของมหาวิทยาลัยราชภัฏ (Repositioning) ให้เป็น มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยบูรณาการยุทธศาสตร์ใหม่ทั้ง ๔ ยุทธศาสตร์ สู่แผนยุทธศาสตร์ของแต่ละมหาวิทยาลัย

๗.๙.๒ จัดสรรงบประมาณสนับสนุนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อพัฒนาท้องถิ่น กล่าวคือ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏได้รับงบประมาณแผ่นดิน เชิงยุทธศาสตร์ตามยุทธศาสตร์ใหม่ เพื่อความเหมาะสมและเกิดความยั่งยืน พึงจัดสรรงบประมาณ แผ่นดินให้มหาวิทยาลัยราชภัฏโดยถือว่าเป็นงบประมาณตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนา ท้องถิ่น

๗.๙.๓ เร่งพัฒนาคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งด้านคุณวุฒิการศึกษา ตำแหน่ง วิชาการ ความผูกพันและความเชี่ยวชาญในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นในทุกมิติตามหลัก การเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา

๗.๙.๔ พึงทบทวนตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ใหม่ให้เป็นตัวชี้วัดหลักตามเป้าหมายของแต่ละ ยุทธศาสตร์ โดยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งสามารถกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมตามบริบทของ ท้องถิ่นในพื้นที่บริการ

๗.๑๐ ความคิดเห็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีต่อยุทธศาสตร์ใหม่

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีเห็นว่า ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นสอดคล้องกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีที่กำหนดตามพันธกิจ ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทั้ง ๔ ด้าน การดำเนินการตามยุทธศาสตร์กับโครงการ ตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยในกรณีที่มีอยู่แล้วไม่ควรแยกเป็นการเฉพาะเพื่อการดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ ๒๐ ปี ยกเว้นยังไม่มีโครงการ ที่สอดคล้องให้ดำเนินการโครงการใหม่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์ใหม่ระยะ ๒๐ ปี มหาวิทยาลัยเห็นว่า ควรทบทวน KPI และโครงการบางโครงการที่อยู่นอกเหนืออำนาจสั่งการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

บทที่ ๘

บทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

๘.๑ ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เริ่มต้นจากการเป็นส่วนหนึ่งในสถาบันการศึกษาชั้นสูง (Higher Education Institution) ๓ แห่ง ที่จัดตั้งขึ้นในจังหวัดต่างๆ ในแต่ละภูมิภาคในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ โดยกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้ริเริ่มผลักดันให้สถาปนาขึ้นที่จังหวัดภูเก็ต บุรีรัมย์ และลำปาง ด้วยวัตถุประสงค์เชิงซ้อน ๔ ประการ คือ

๑) เพื่อผลิตครู และส่งเสริมวิทยฐานะครูประจำการ เพื่อแก้ปัญหาคาดแคลนครูที่มีคุณภาพและวุฒิทางครูอย่างรุนแรงในยุคนั้น ตามนโยบายยกระดับคุณภาพการศึกษาของชาติ และการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือของประชาชนในประเทศ (Literacy Campaign) ที่เน้นการลดจำนวนผู้ไม่รู้หนังสือของประชาชนทั่วไป

๒) เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาอุดมศึกษาไปสู่ประชาชนในท้องถิ่นชนบทด้วยการลดต้นทุนทางการศึกษาในภาคประชาชนให้กับชาวชนบทห่างไกล ลดภาระในการเดินทางเพื่อรับการศึกษาสำหรับนักเรียนต่างจังหวัด และเพิ่มโอกาสในการแข่งขันให้กับเด็กเรียนดี ใฝ่เรียน ใฝ่รู้ในชนบทตามแนวทางการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาชนบทอย่างยั่งยืน

๓) เพื่อแก้ปัญหาคาดแคลนครูเรื้อรังในโรงเรียนในท้องถิ่นชนบทห่างไกลบางแห่ง เนื่องจากคนในท้องถิ่นห่างไกลไม่มีโอกาสเรียนครูและผู้ที่เรียนครูซึ่งมาจากท้องถิ่นอื่นที่มีความสะดวกสบายกว่า ไม่ประสงค์ที่จะเป็นครูในโรงเรียนในท้องถิ่นทุรกันดารและห่างไกล

๔) เพื่อกระจายนักวิชาการและผู้มีความรู้ความสามารถระดับสูงจากส่วนกลาง โดยเฉพาะกรุงเทพมหานครออกไปประจำต่างจังหวัด เพื่อให้การสนับสนุนทางวิชาการแก่ชาวชนบทในการประกอบกิจการอาชีพ อันเป็นการเสริมสร้างรากฐานในการพัฒนาชนบทอย่างยั่งยืนและเป็นรูปธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จึงได้เริ่มต้นจากการเป็นวิทยาลัยครูภูเก็ต จัดการศึกษาตามปรัชญาและอุดมการณ์ดังกล่าว โดยเปิดสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา กับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง และจัดการอบรมเพื่อส่งเสริมวิทยฐานะครูประจำการ ตามหลักสูตร

ครุมัธยม (พ.ม.) มีพื้นที่รับผิดชอบในการผลิตครู และส่งเสริมวิทยฐานะครูในเขตภาคใต้ ๔ จังหวัด ชายฝั่งตะวันตก (ฝั่งอันดามัน) ได้แก่ จังหวัดภูเก็ต พังงา ระนอง และกระบี่

เมื่อได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. ๒๕๑๘ วิทยาลัยครูภูเก็ต จึงได้เปิดสอน ระดับปริญญาในสาขาวิชาการศึกษา ใช้ชื่อปริญญาครุศาสตรบัณฑิต ในแขนงวิชาเอกต่างๆ ทั้งด้านวิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เพื่อตอบสนอง ความต้องการโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประชาชนในท้องถิ่นให้กว้างขึ้น

หลังจากประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. ๒๕๒๗ วิทยาลัยครูภูเก็ต ได้ปรับเปลี่ยน ระบบการจัดการศึกษาจากเดิม โดยเปิดสอนตามหลักสูตรระดับปริญญาตรี ในสาขาวิทยาศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และบริหารธุรกิจ เพิ่มเติมจากสาขาครุศาสตร์ ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีโอกาส ทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพิ่มมากขึ้น

ต่อมาได้ปรับเปลี่ยนสถานภาพจากวิทยาลัยครูภูเก็ตเป็นสถาบันราชภัฏภูเก็ต ตามพระราช- บัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๓๘ โดยสาระสำคัญของพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏนี้ มุ่งเน้น ให้สถาบันราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นที่ให้การศึกษาระดับปริญญาตรีและวิชาชีพชั้นสูงได้ หลายสาขาวิชา จนถึงระดับปริญญาเอก โดยให้คงภารกิจการผลิต การฝึกอบรม และการส่งเสริม วิทยฐานะครู ซึ่งเป็นภารกิจหลักในอดีตเอาไว้เช่นเดิม

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จังหวัดตรัง มีมติเห็นชอบ แบ่งที่ดินทุ่งสาธารณะเลี้ยงสัตว์ในทุ่งโคกชะแ่งที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์จำนวน ๕๒ ไร่ ๘๐ ตารางวา เพื่อให้สถาบันจัดตั้งศูนย์ให้การศึกษาสถาบันราชภัฏภูเก็ตประจำจังหวัดตรัง สถาบันฯ ได้ดำเนินการ จัดซื้อที่ดินบริเวณข้างเคียงเพิ่มเติมที่ตำบลนาบินหลาจำนวน ๒ แปลง แปลงที่ ๑ จำนวน ๑๒ ไร่ ๕๕ ตารางวา แปลงที่ ๒ จำนวน ๑๒ ไร่ ๓ งาน ๕๘ ตารางวา ราคาประเมินไร่ละไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท วัตถุประสงค์เพื่อขยายที่ดินให้มีอาณาเขตติดต่อกับถนน รพช. ตามมติการประชุมกรรมการสภา ประจำสถาบันราชภัฏภูเก็ต ครั้งที่ ๓/๒๕๓๗ วันอังคารที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

ปัจจุบันได้มีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏ ภูเก็ตเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณในสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา มีภารกิจตามมาตรา ๗ ซึ่งระบุไว้ว่า “ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบัน อุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชู ภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยาเพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง

ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการสังคม ปรับปรุง ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู”

สัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัย



สัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เป็นรูปวงรี ภายในเป็นดวงตาพระราชาสัญลักษณ์ประจำพระองค์รัชกาลที่ ๙ ซึ่งเป็นรูปพระที่นั่งอัฐทิศ ประกอบด้วยวงจักร กลางวงจักรมีอักษร เป็นอุหรือเลข ๙ รอบวงจักรมีรัศมีเปล่งออกโดยรอบ เหนือจักรเป็น รูปเศวตฉัตรเจ็ดชั้นตั้งอยู่บนพระที่นั่งอัฐทิศ แปลความหมายว่า ทรงมีพระบรมเดชานุภาพในแผ่นดิน สัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัย ล้อมรอบด้วยชื่อของมหาวิทยาลัยทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สีของสัญลักษณ์ประกอบด้วย ๕ สี ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

สีประจำตรามหาวิทยาลัย

	สีน้ำเงิน แทนค่า	สถาบันพระมหากษัตริย์ผู้ให้กำเนิดและ พระราชทานนาม “ราชภัฏ”
	สีเขียว แทนค่า	แหล่งที่ตั้งของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ๔๐ แห่ง ในแหล่งธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สวยงาม
	สีทอง แทนค่า	ความเจริญรุ่งเรืองแห่งปัญญา
	สีส้ม แทนค่า	ความรุ่งเรืองทางศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ที่ก้าวไกลใน ๔๐ มหาวิทยาลัย
	สีขาว แทนค่า	ความคิดอันบริสุทธิ์ของนักปราชญ์แห่ง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙

สีประจำมหาวิทยาลัย



“แสด - ดำ” หมายถึง เอกลักษณ์ของผู้จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาแห่งนี้จักต้องมีความรุ่งโรจน์ในด้านความรู้ความสามารถในวิทยาการทั้งปวงและเป็นผู้อุทิศตนเพื่อรับใช้สังคมอย่างแท้จริง

ต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัย



“ดอกแสดแสด”

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Spathodea campanulata Beauv*

อัตลักษณ์ เอกลักษณ์ และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

อัตลักษณ์ (Identity) มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต คือ “คุณธรรม สู้งาน จิตอาสา” โดยเป็นผลที่เกิดขึ้นของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ตามปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต โดยบัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ต้องเป็นบัณฑิตที่มีคุณธรรม สู้งาน จิตอาสา

เอกลักษณ์ (Uniqueness) มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต คือ “มหาวิทยาลัยด้านการผลิตและพัฒนาครู การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เกษตรและอาหาร และการเป็นผู้ประกอบการ”

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ต้องมีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ มีจิตสำนึกในความเป็นไทย มีความรักความผูกพันต่อท้องถิ่น และมีความซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมไทย มีความรู้ความสามารถในวิชาการหรือวิชาชีพ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีความสามารถในการประยุกต์ทฤษฎีและหลักการสู่การปฏิบัติ มีความสามารถในการศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีความรู้ภาษาต่างประเทศอย่างน้อย ๑ ภาษา และมีความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์เป็นอย่างดีพอควร ดำรงชีวิตอยู่ในสังคม

อย่างมีความสุข เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ เห็นประโยชน์ของส่วนรวมทั้งในสังคมไทยและสังคมโลก รู้จักอนุรักษ์
สิ่งแวดล้อม ทำงานร่วมกันเป็นทีมได้ดี มีความรับผิดชอบ ชยัน อดทน และพึ่งตนเองได้ มีความเป็น
ผู้นำ ตลอดจนอยู่ร่วมในสังคมโลกได้ มีบุคลิกภาพที่ดี และมีสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจ

๘.๒ ข้อมูลพื้นฐาน

๘.๒.๑ หลักสูตรของมหาวิทยาลัย

ในปีการศึกษา ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตเปิดสอน ๕๒ หลักสูตร เป็นหลักสูตร
ระดับปริญญาตรี ๔๔ หลักสูตร (ร้อยละ ๘๔.๖๒) ระดับปริญญาโท ๕ หลักสูตร (ร้อยละ ๙.๖๒)
ระดับปริญญาเอก ๒ หลักสูตร (ร้อยละ ๓.๘๕) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพครู ๑ หลักสูตร
(ร้อยละ ๑.๙๒) (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน : ข้อมูล ณ วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒)

คุณภาพหลักสูตรของมหาวิทยาลัยแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๘.๑ คะแนนผลประเมินหลักสูตร ๕๔ หลักสูตร จำแนกตามคณะ ปีงบประมาณ ๒๕๖๐

คณะ	จำนวน หลักสูตร ระดับดีมาก	จำนวน หลักสูตร ระดับดี	จำนวน หลักสูตร ระดับพอใช้	จำนวน หลักสูตร ที่ไม่ผ่าน	คะแนน เฉลี่ย	ระดับ
ครุศาสตร์ (๑๒)	-	๑๒	-	-	๓.๔๙	ดี
เทคโนโลยีการเกษตร (๕)	-	๓	๒	-	๓.๑๒	ดี
วิทยาการจัดการ (๑๑)	-	๑๐	-	๑	๓.๑๕	ดี
วิทยาศาสตร์ฯ (๑๒)	-	๑๒	-	-	๓.๔๗	ดี
มนุษยศาสตร์ฯ (๑๒)	๑	๙	๒	-	๓.๕๗	ดี
วิทยาลัยการท่องเที่ยวนานาชาติ (๒)	-	๒	-	-	๓.๑๓	ดี
รวม (๕๔)	๑	๔๘	๔	๑	๓.๐๔	ดี

การประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๖๐ จากหลักสูตรทั้ง ๕๔ หลักสูตร ผลประเมิน
แสดงว่ามีหลักสูตรผ่านการประเมิน ๕๓ หลักสูตร คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๑๕ มี ๑ หลักสูตรที่ไม่ผ่าน
การประเมินคือ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจการบิน ซึ่งเป็นหลักสูตรสังกัด
คณะวิทยาการจัดการ หลักสูตรระดับพอใช้มี ๔ หลักสูตร คิดเป็นร้อยละ ๗.๔๑ หลักสูตรระดับดี
มี ๔๘ หลักสูตรคิดเป็นร้อยละ ๘๘.๘๙ และหลักสูตรระดับดีมากมี ๑ หลักสูตร คิดเป็นร้อยละ ๑.๘๕
โดยรวมมหาวิทยาลัยและคณะเปิดหลักสูตรโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับคุณภาพดีทุกคณะ

ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตได้รับอนุมัติให้เผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (TQR) จำนวน ๒ หลักสูตร คือ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

๘.๒.๒. จำนวนและการคัดเลือกนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ แสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๘.๒ จำนวนและอัตราการคัดเลือกนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ (ภาคปกติ) ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา ๒๕๖๑

คณะ	จำนวน รับ	ยอด สมัคร	ยอด ชำระเงิน	อัตรา การคัดเลือก	การเปรียบเทียบกับแผน
ครุศาสตร์	๔๒๐	๘๖๖	๓๗๕	๒.๐๖	-๔๕ (๑๐.๗๑)
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๔๕๕	๒๑๖	๑๘๒	๐.๔๗	-๒๗๓ (๖๐.๐๐)
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๗๐๐	๘๑๗	๕๗๔	๑.๑๗	-๑๒๖ (๑๘.๐๐)
วิทยาการจัดการ	๘๕๐	๘๘๕	๕๗๐	๑.๐๔	-๒๘๐ (๓๒.๙๔)
เทคโนโลยีการเกษตร	๒๐๐	๘๙	๕๘	๐.๔๕	-๑๔๒ (๗๑.๐๐)
วิทยาลัยการท่องเที่ยวนานาชาติ	๖๕	๕๘	๔๑	๐.๘๙	-๒๔ (๓๖.๙๒)
รวม	๒,๖๙๐	๒,๙๓๑	๑,๘๐๐	๑.๐๙	-๘๙๐ (๓๓.๐๙)

ที่มา : สำนักส่งเสริมวิชาการ ข้อมูล ณ วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒

จากข้อมูลในตารางข้างบนแสดงว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตรับนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ (ภาคปกติ) รุ่นปีการศึกษา ๒๕๖๑ ได้ต่ำกว่าเป้าหมายจำนวนรับถึง ๘๙๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๐๙

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีโอกาสดึงดูดผู้สมัครค่อนข้างน้อยในบางคณะคล้ายกับมหาวิทยาลัยเปิด มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องพิจารณาเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปรับปรุงและการควมบรมหลักสูตรให้ทันสมัย

และสอดคล้องกับการเป็นเมืองท่องเที่ยวและเมืองอาหารระดับโลก โดยเน้นการสอนบัณฑิตให้ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น มีคุณภาพได้มาตรฐานและมีงานทำ โดยเฉพาะการจัดการศึกษาที่ตรงกับความต้องการของนักศึกษาที่มีพื้นฐานและศักยภาพ ความพร้อมที่แตกต่างหลากหลาย

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะก็พบว่า มี ๓ คณะที่มีโอกาสคัดสรรผู้สมัครคือมีผู้สมัครเกินกว่าแผนรับ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการ ในขณะที่คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีการเกษตร และวิทยาลัยการท่องเที่ยว นานาชาติมีโอกาสดัดเลือกผู้สมัครน้อย ถึงอย่างไรก็ดีโดยภาพรวมทุกคณะไม่สามารถรับจำนวนนักศึกษาได้ตามเป้าหมายตามแผนที่กำหนดไว้

ในกรณีคณะครุศาสตร์ซึ่งได้ผ่านการคัดเลือกให้เข้าร่วมโครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีผู้สำเร็จการศึกษาและได้รับการบรรจุเป็นครูแล้ว ๑๐๖ คนและมีนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ ๒ - ๕ จำนวน ๙๐ คน

๘.๒.๓ จำนวนนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑

ตารางที่ ๘.๓ จำนวนนักศึกษาโดยรวมในปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามคณะ

คณะ / ปีการศึกษา	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
ครุศาสตร์	๓๐๒	๓๒๔	๓๗๑
เทคโนโลยีการเกษตร	๒๙	๖๗	๖๐
วิทยาการจัดการ	๘๘๗	๘๒๕	๑,๐๑๙
วิทยาศาสตร์ฯ	๒๐๓	๒๕๓	๑๗๘
มนุษยศาสตร์ฯ	๖๖๐	๖๒๒	๗๓๘
วิทยาลัยการท่องเที่ยวนานาชาติ	๓๐	๔๑	๓๘
รวม	๒,๑๑๑	๒,๑๓๒	๒,๔๐๔

จากตารางข้างบนแสดงอย่างชัดเจนว่า จำนวนนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มีแนวโน้มคงอยู่เพิ่มขึ้นทุกปีโดยใช้จำนวนนักศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๕๙ เป็นปีฐาน (ร้อยละ ๑๐๐) พบว่าจำนวนนักศึกษาในปี ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ มีอัตราคงอยู่เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ ๐.๙๙ และร้อยละ ๑๓.๘๘ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในปี ๒๕๖๑ เทียบกับปี ๒๕๖๐ เป็นรายคณะพบว่า มี ๓ คณะที่มีอัตราการคงอยู่ของนักศึกษาเพิ่มขึ้นคือ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ส่วนคณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาลัยการท่องเที่ยวนานาชาติ มีอัตราการคงอยู่ของนักศึกษาลดลงเล็กน้อย

โดยรวมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีถึงร้อยละ ๘๒.๓๓ มาจากท้องถิ่นในท้องถิ่นของตนแสดงถึงคุณลักษณะประการหนึ่งของการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๘.๒.๔ บุคลากรของมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑

ตารางที่ ๘.๔ จำนวนบุคลากรทั้งหมด จำแนกตามประเภท/สายงาน ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑

ประเภท / ปีการศึกษา	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
๑. ข้าราชการ	๙๕	๙๑	๘๗
สายวิชาการ	๘๔	๘๐	๗๖
สายสนับสนุน	๑๑	๑๑	๑๑
๒. ลูกจ้างประจำ สายสนับสนุน	๑๐	๘	๖
๓. พนักงานในมหาวิทยาลัย	๓๑๖	๓๒๐	๓๔๐
สายวิชาการ	๒๓๑	๒๓๐	๒๔๔
สายสนับสนุน	๘๕	๙๐	๙๖
๔. พนักงานมหาวิทยาลัย (เงินรายได้)	๐	๑๑๖	๑๑๒
สายวิชาการ	-	๕๓	๕๔
สายสนับสนุน	-	๖๓	๕๘
๕. พนักงานราชการ	๑๒	๒๖	๓๖
สายวิชาการ	-	๒	๒
สายสนับสนุน	๑๒	๒๔	๓๔
๖. ลูกจ้างชั่วคราว	๑๙๙	๗๙	๗๘
สายวิชาการ	๔๕	๒๖	๒๖
(อาจารย์และอาจารย์สัญญาจ้าง)			
สายวิชาการ (อาจารย์ชาวต่างชาติ)	๑๕	๑๕	๑๔
สายวิชาการ (ครูโรงเรียนสาธิต)	๒๘	-	-
สายสนับสนุน	๑๑๑	๓๘	๓๘
๗. ลูกจ้างรายวัน สายสนับสนุน	๑๓	๑๒	๙
รวมทั้งหมด	๖๔๕	๖๕๒	๖๖๘

จากตารางข้างต้นแสดงว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยทั้งหมดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย มีพิสัยระหว่าง ๖๔๕ คนถึง ๖๖๘ คน เมื่อจำแนกเป็นบุคลากรสายวิชาการ หรือคณาจารย์กับบุคลากรสายสนับสนุนมีสัดส่วน ๑ ต่อ ๐.๖ ในปี ๒๕๕๙ เป็น ๑ ต่อ ๐.๖๑ ในปี ๒๕๖๐ และเป็น ๑ ต่อ ๐.๖๑ เช่นกันในปี ๒๕๖๑

เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนข้าราชการ พบว่า โดยรวมสัดส่วนบุคลากรที่เป็นข้าราชการลดลงเล็กน้อย กล่าวคือ มีบุคลากรที่เป็นข้าราชการร้อยละ ๑๔.๗๓ ในปี ๒๕๕๙ ลดลงเป็นร้อยละ ๑๓.๙๖ ในปี ๒๕๖๐ และลดลงเป็นร้อยละ ๑๓.๐๒ ในปี ๒๕๖๑

ซึ่งสามารถคาดการณ์ได้ว่า ในอนาคตบุคลากรข้าราชการจะมีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีข้าราชการจำนวน ๘๗ คนเป็นข้าราชการสายวิชาการคือ คณาจารย์จำนวน ๗๖ คน และข้าราชการสายสนับสนุนจำนวน ๑๑ คน

เมื่อพิจารณาคุณภาพของบุคลากรสายวิชาการของข้าราชการและพนักงานในมหาวิทยาลัย ในด้านคุณวุฒิการศึกษาและตำแหน่งวิชาการแสดงในตารางต่อไปนี้

จากตารางข้างต้นแสดงว่า ทั้งมหาวิทยาลัยไม่มีอาจารย์ที่เป็นข้าราชการดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ในปี ๒๕๖๐ มีอาจารย์ที่เป็นข้าราชการดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์คิดเป็นร้อยละ ๗.๕๐ และร้อยละ ๖.๕๘ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีอาจารย์ที่เป็นข้าราชการดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๒๕ ในปี ๒๕๖๐ และร้อยละ ๔๘.๖๘ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีอาจารย์ที่เป็นข้าราชการดำรงตำแหน่งอาจารย์คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๒๕ ในปี ๒๕๖๐ และร้อยละ ๔๔.๗๔ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า มีสัดส่วนข้าราชการดำรงตำแหน่งทางวิชาการมากกว่าสัดส่วนของข้าราชการดำรงตำแหน่งอาจารย์

ในด้านคุณวุฒิการศึกษาพบว่า มีอาจารย์ที่เป็นข้าราชการสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกคิดเป็นร้อยละ ๓๖.๒๕ ในปี ๒๕๖๐ และร้อยละ ๔๒.๑๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีอาจารย์ที่เป็นข้าราชการสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทคิดเป็นร้อยละ ๖๒.๕๐ ในปี ๒๕๖๐ และร้อยละ ๕๖.๕๘ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีอาจารย์ที่เป็นข้าราชการสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ ๑.๒๕ ในปี ๒๕๖๐ และร้อยละ ๑.๓๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ สรุปได้ว่าอาจารย์ที่เป็นข้าราชการส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท

ตารางที่ ๘.๖ ร้อยละของคณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งวิชาการ ในปีการศึกษา ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑
จำแนกเป็นรายคณะ

คณะ	ปีการศึกษา ๒๕๖๐	ปีการศึกษา ๒๕๖๑
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๔๔.๐๐	๔๗.๘๓
คณะวิทยาการจัดการ	๘๐.๐๐	๘๐.๐๐
คณะครุศาสตร์	๔๕.๔๕	๔๐.๐๐
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	๕๗.๑๔	๕๗.๑๔
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๓๗.๕๐	๔๐.๐๐
วิทยาลัยการท่องเที่ยวนานาชาติ	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐

จะเห็นได้ว่า ในปีการศึกษา ๒๕๖๑ คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีการเกษตร และวิทยาลัยการท่องเที่ยวนานาชาติมีอาจารย์ที่เป็นข้าราชการดำรงตำแหน่งวิชาการเกินร้อยละ ๕๐ คณะที่มีค่าร้อยละของอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งวิชาการค่อนข้างต่ำคือ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โดยสรุปอาจารย์ที่เป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทและดำรงตำแหน่งวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์

ตารางที่ ๘.๗ จำนวนพนักงานในมหาวิทยาลัยสายวิชาการ ในปีการศึกษา ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑
จำแนกตามคุณวุฒิ

คณะ	๒๕๖๐				๒๕๖๑			
	ตรี	โท	เอก	รวม	ตรี	โท	เอก	รวม
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘	๔๐	๒๑	๖๙	๖	๔๔	๒๐	๗๐
คณะวิทยาการจัดการ	-	๔๘	๘	๕๖	-	๔๗	๑๐	๕๗
คณะครุศาสตร์	-	๕๒	๑๔	๖๖	-	๕๒	๑๘	๗๐
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	-	๑๒	๕	๑๗	-	๑๒	๖	๑๘
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	-	๕๐	๑๔	๖๔	-	๕๒	๑๔	๖๖
วิทยาลัยการท่องเที่ยวนานาชาติ	-	๖	๒	๘	-	๘	๒	๑๐
รวม	๘	๒๐๘	๖๔	๒๘๐	๖	๒๑๕	๗๐	๒๙๑
		(๗๔.๒๙)	(๒๒.๘๖)	(๑๐๐)		(๗๓.๘๘)	(๒๔.๐๕)	(๑๐๐)

* ไม่รวมครูและชาวต่างชาติ

โดยรวมมหาวิทยาลัยมีพนักงานในมหาวิทยาลัยสายวิชาการจำแนกตามคุณวุฒิการศึกษาพบว่า มีอาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกคิดเป็นร้อยละ ๒๒.๘๖ ในปี ๒๕๖๐ และร้อยละ ๒๔.๐๕ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทคิดเป็นร้อยละ ๗๔.๒๙ ในปี ๒๕๖๐ และร้อยละ ๗๓.๘๘ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะก็พบแนวโน้มทำนองเดียวกัน

พนักงานในมหาวิทยาลัยสายวิชาการส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ และดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ๑๐ คน

เมื่อพิจารณาการดำรงตำแหน่งวิชาการของอาจารย์ที่เป็นข้าราชการ และอาจารย์ที่เป็นพนักงานในมหาวิทยาลัยสายวิชาการ ดำรงตำแหน่งวิชาการร้อยละ ๑๖.๙๔ ในปีการศึกษา ๒๕๖๐ และร้อยละ ๑๖.๖๒ ในปีการศึกษา ๒๕๖๑

๘.๒.๕ การมีงานทำและคุณภาพบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา ๒๕๕๙

ตารางที่ ๘.๘ ร้อยละการมีงานทำภายในระยะเวลา ๑ ปี และความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๙ จำแนกตามคณะ

คณะ/วิทยาลัย	จำนวนบัณฑิต	ร้อยละการมีงานทำ	ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต	
			ค่าเฉลี่ย	ระดับ
คณะครุศาสตร์	๕๕๑	๙๐.๙๗	๔.๖๕	ดีมาก
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๑๘๓	๘๕.๕๗	๔.๔๑	ดี
คณะวิทยาการจัดการ	๘๕๓	๘๔.๒๗	๔.๔๔	ดี
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๕๔๘	๙๑.๘๖	๔.๖๐	ดีมาก
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	๕๐	๖๕.๖๒	๔.๐๗	ดี
วิทยาลัยการท่องเที่ยวนานาชาติ		ยังไม่มีนักศึกษาสำเร็จการศึกษา		

ผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๕๙ ร้อยละ ๖๕.๖๒ - ๙๑.๘๖ มีงานทำภายในระยะเวลา ๑ ปี โดยบัณฑิตของคณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีบัณฑิตที่มีงานทำภายในระยะเวลา ๑ ปี เกินร้อยละ ๘๐ และบัณฑิตคณะเทคโนโลยีการเกษตร มีบัณฑิตที่มีงานทำภายในระยะเวลา ๑ ปี ร้อยละ ๖๕.๖๒ ส่วนวิทยาลัยการท่องเที่ยวนานาชาติยังไม่มีนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

ในด้านความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตของทุกคณะ ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจในระดับดีขึ้นไป โดยเฉพาะบัณฑิตจากคณะครุศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจในระดับดีมาก ส่วนวิทยาลัยการท่องเที่ยวนานาชาติยังไม่มีนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

๘.๒.๖ งบประมาณ

มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ได้รับการสนับสนุนทางการเงินเพื่อดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยจาก ๒ ช่องทางคือ งบประมาณแผ่นดินจากรัฐบาล (๖๙.๗๖%) และงบประมาณเงินรายได้จากมหาวิทยาลัย (๓๐.๒๔%) งบประมาณทั้ง ๒ ประเภทดังกล่าว ได้นำมาพิจารณาจัดสรรเพื่อดำเนินงานด้านต่างๆ ดังปรากฏในตาราง

ตารางที่ ๘.๙ งบประมาณทั้งสิ้นจำแนกตามประเภทงบประมาณ และหมวดรายจ่าย ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

หมวดเงิน	แผ่นดิน	เงินรายได้	รวม
เงินเดือนและค่าจ้างประจำ	๕๑,๙๙๒,๔๐๐	-	๕๑,๙๙๒,๔๐๐
ค่าจ้างชั่วคราว	๕,๖๒๕,๖๐๐	๓๙,๑๐๐,๓๐๐	๔๔,๗๒๕,๙๐๐
ค่าตอบแทนพนักงานราชการ	๘,๙๙๗,๙๐๐	-	๘,๙๙๗,๙๐๐
ค่าตอบแทนใช้สอยวัสดุ	๓๔,๗๕๑,๘๐๐	๑๓๓,๐๖๖,๘๐๐	๑๖๗,๘๑๘,๖๐๐
ค่าสาธารณูปโภค	๗,๕๖๔,๘๐๐	๔,๑๘๓,๑๐๐	๑๑,๗๔๗,๙๐๐
ค่าครุภัณฑ์	๕๒,๓๔๖,๗๐๐	๑๒,๖๕๖,๙๕๓	๖๕,๐๐๓,๖๕๓
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑๔๙,๘๕๐,๒๐๐	๑๖,๕๗๙,๘๐๐	๑๖๖,๔๓๐,๐๐๐
เงินอุดหนุน	๑๗๘,๕๘๐,๗๐๐	๒๑,๖๘๒,๘๐๐	๒๐๐,๒๖๓,๕๐๐
รายจ่ายอื่น	๓๔,๖๒๕,๙๐๐	๗๙,๖๐๐	๓๔,๗๐๕,๕๐๐
รวม	๕๒๔,๓๓๖,๐๐๐	๒๒๗,๓๔๙,๓๕๓	๗๕๑,๖๘๕,๓๕๓

ที่มา : กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี

ตารางที่ ๘.๑๐ งบประมาณทั้งสิ้นจำแนกตามประเภทงบประมาณและแผนงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

แผนงาน	ประเภทงบประมาณ		รวม
	แผ่นดิน	เงินรายได้	
แผนงานบุคลากรภาครัฐ	๒๔๗,๒๗๙,๐๐๐	๔๐,๘๘๖,๑๐๐	๒๘๘,๑๖๕,๑๐๐
แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาศักยภาพคน	๒๕๐,๗๖๔,๐๐๐	๑๔๘,๗๕๙,๐๕๓	๓๙๙,๕๒๓,๐๕๓
แผนงานบูรณาการยกระดับคุณภาพ การศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต	๑,๙๖๑,๕๐๐	๑,๑๘๙,๒๐๐	๓,๑๕๐,๗๐๐
แผนงานบูรณาการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล	๓,๒๔๘,๒๐๐	-	๓,๒๔๘,๒๐๐
แผนงานบูรณาการเสริมสร้างความเข้มแข็ง และยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ	๑๓,๗๑๗,๖๐๐	-	๑๓,๗๑๗,๖๐๐
แผนงานบูรณาการวิจัยและนวัตกรรม	๗,๓๖๕,๗๐๐	๑๐,๗๐๙,๓๐๐	๑๘,๐๗๕,๐๐๐
แผนงานยุทธศาสตร์	-	๒๕,๘๐๕,๗๐๐	๒๕,๘๐๕,๗๐๐
รวม	๕๒๔,๓๓๖,๐๐๐	๒๒๗,๓๔๙,๓๕๓	๗๕๑,๖๘๕,๓๕๓

๘.๒.๗ ความโปร่งใสในการบริหารมหาวิทยาลัย

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มีคะแนนผลประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ หรือคะแนน ITA ร้อยละ ๗๓.๙๑ ซึ่งหมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีคุณธรรมและความโปร่งใสในการบริหารงานอยู่ในระดับสูง

๘.๒.๘ สมรรถนะด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัย

กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ ๓๘ แห่ง ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๙ มีจำนวนผลงานตีพิมพ์รวม ๒,๑๘๔ ผลงาน และจำนวนการอ้างอิงผลงานจำนวน ๔,๙๓๐ ครั้ง โดยเฉลี่ยมีจำนวนผลงานตีพิมพ์ประมาณ ๕๗ ผลงานต่อแห่งและจำนวนเฉลี่ยอ้างอิงผลงานประมาณ ๑๓๐ ครั้งต่อแห่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีผลงานตีพิมพ์จำนวน ๕๕ ผลงาน และจำนวนอ้างอิงผลงาน ๒๑๔ ครั้ง ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยจำนวนผลงานตีพิมพ์แต่จำนวนการอ้างอิงผลงานสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีจำนวนผลงานตีพิมพ์เป็นอันดับที่ ๑๔ และมีจำนวนการอ้างอิงผลงานเป็นอันดับที่ ๘

๘.๒.๙ ประสิทธิภาพตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๐

ตารางที่ ๘.๑๑ สรุปผลประเมินการดำเนินงานประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๐ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ประเด็นยุทธศาสตร์	จำนวนตัวชี้วัดทั้งหมด	จำนวนตัวชี้วัดบรรลุเป้าหมาย	ร้อยละของการบรรลุเป้าหมาย	ระดับ
๑. การพัฒนาคุณภาพวิชาการสู่มาตรฐานสากล	๑๔	๑๑	๗๘.๕๗	ดี
๒. การพัฒนาคุณภาพงานวิจัย งานสร้างสรรค์สู่การพัฒนาท้องถิ่น	๗	๖	๘๕.๗๑	ดี
๓. การพัฒนาศักยภาพการบริการวิชาการ	๕	๕	๑๐๐.๐๐	ดีมาก
๔. การอนุรักษ์ ส่งเสริม พัฒนาศิลปะ และวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น อันดามัน	๘	๘	๑๐๐.๐๐	ดีมาก
๕. การพัฒนาระบบบริหารจัดการ	๑๓	๑๑	๘๔.๖๒	ดี
รวมทั้งสิ้น	๔๗	๔๑	๘๗.๒๓	ดี

มหาวิทยาลัยมีประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการประจำปี ๒๕๖๐ ได้ร้อยละ ๘๗.๒๓ อยู่ในระดับดี โดยมีอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณได้ร้อยละ ๙๑.๙๑ เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์พบว่า มหาวิทยาลัยมีผลประเมินการพัฒนาศักยภาพการบริการวิชาการ และการอนุรักษ์ ส่งเสริมพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นอยู่ในระดับดีมาก นอกนั้นแล้วอยู่ในระดับดี ทั้งการพัฒนาคุณภาพวิชาการสู่มาตรฐานสากล การพัฒนาคุณภาพงานวิจัย งานสร้างสรรค์สู่การพัฒนาท้องถิ่น และการพัฒนาระบบบริหารจัดการ

๘.๒.๑๐ การปฏิบัติที่ดีของมหาวิทยาลัย

คณะกรรมการการอุดมศึกษาและผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (๒๕๕๗) ได้มีโอกาสเยี่ยมชมเครือข่ายอุดมศึกษาภาคใต้ตอนบน ๘ แห่ง โดยได้เยี่ยมชมมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต และได้บันทึก best practice ของมหาวิทยาลัย คือ โครงการ ๓ ร. สู่อนาคต ซึ่งเป็นโครงการด้านการเรียนการสอน เป็นโครงการที่จัดการศึกษาแบบเน้นการเรียนรู้ในชั้นเรียนควบคู่กับการปฏิบัติจริงในสถานประกอบการ

โครงการ ๓ ร. สู่อนาคต เป็นโครงการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรด้านการโรงแรมที่เป็นความร่วมมือระหว่างคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตร่วมกับสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต ชมรมการจัดการงานบุคคลจังหวัดภูเก็ต และโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งปีการศึกษา ๒๕๕๔ นับเป็นปีแรกของการดำเนินโครงการ โดยโครงการ ๓ ร. สู่อนาคต มีความหมายดังนี้

ร.ตัวแรก คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นและอยู่คู่ภูเก็ตมายาวนานถึง ๔๘ ปี

ร.ตัวที่สอง คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่อยู่ในท้องถิ่นที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของโครงการ

ร.ตัวที่สาม คือ สถานประกอบการโรงแรมในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นแหล่งงานแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญของนักศึกษาในโครงการ

ทั้งนี้ คณะกรรมการการอุดมศึกษา (๒๕๕๙) ได้ชื่นชมมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่มีการจัดการเรียนการสอนโดยการนำธุรกิจมาเป็นตัวนำ เป็นการใช้อย่างเต็มที่ของภูเก็ตเข้ามาจัดการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ เหมาะกับท้องถิ่น และได้มีการแนะนำมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตในทิศทาง การ Reprofiling ของมหาวิทยาลัยว่าน่าจะเป็นเรื่องของธุรกิจการท่องเที่ยว ครอบคลุมถึงความเป็น

นานาชาติด้วยการนำมหาวิทยาลัยเป็น e-University โดยมหาวิทยาลัยควรใช้ยุทธศาสตร์การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการกิจทุกด้านเพื่อให้เป็นสากล อย่างไรก็ตามขอให้มหาวิทยาลัยสร้างและผลิตนักศึกษาให้เป็นคนผู้งานตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่ว่า คุณธรรม ผู้งาน จิตอาสา นอกจากนี้ ขอให้มหาวิทยาลัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชนอย่างครบวงจร และการบูรณาการการท่องเที่ยวโดยให้มหาวิทยาลัยใช้ศักยภาพที่มีอยู่ทำการวิจัยเชิงธุรกิจเพื่อประโยชน์ในการต่อยอดไปยังภาคส่วนอื่น ๆ ด้วย ตลอดจนขอความร่วมมือให้อาจารย์พนักศึกษาลงชุมชนเพื่อจะได้ใกล้ชิดชุมชนและทราบปัญหาซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญเพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้ด้วย

๘.๓ แผนยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ได้รับการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑

ปรัชญา (Philosophy)

มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ปฏิบัติภารกิจบนพื้นฐานแห่งความรับผิดชอบต่อสังคม

วิสัยทัศน์ (Vision)

มหาวิทยาลัยชั้นนำแห่งองค์ความรู้สู่การพัฒนาท้องถิ่นอันدامัน

พันธกิจตามกฎหมาย (Mission)

๑. แสวงหาความจริงสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล

๒. ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง การผลิตดังกล่าวจะต้องให้มีจำนวนและคุณภาพสอดคล้องกับแผนการผลิตบัณฑิตของประเทศ

๓. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึก และความภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ

๔. เรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

๕. ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๖. ศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิต และประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

๗. ศึกษา วิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติภารกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

พันธกิจมหาวิทยาลัย (Mission)

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ดังกล่าวโดยอาศัยกรอบภารกิจตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏพุทธศักราช ๒๕๔๗ และกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตจึงกำหนดพันธกิจดังนี้

บ่มเพาะและพัฒนาคนให้มีความสามารถและเป็นคนดี เป็นผู้นำ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมสร้างสรรค์ความรู้ ประยุกต์สู่การพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน บนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียงสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนท้องถิ่น

ค่านิยม (Value) : PKRU

Phuket Rajabhat University:

Promotes the involvement of all interested stakeholders,

Knits the relationship between the University and the community,

Retains the core values of Thailand and

Universalizes knowledge acquired through research

เอกลักษณ์ (Uniqueness)

มหาวิทยาลัยด้านการผลิตและพัฒนาครู การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เกษตรและอาหาร และการเป็นผู้ประกอบการ

อัตลักษณ์ (Identity)

“คุณธรรม สู้งาน จิตอาสา”

ยุทธศาสตร์ (Strategies)

- ยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิต ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ ๒๑ และ Thailand ๔.๐
- เร่งรัดพัฒนาคุณภาพงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ให้ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น
- พัฒนาศักยภาพการบริการวิชาการที่ตอบสนองการพัฒนาท้องถิ่น
- อนุรักษ์ ส่งเสริม และพัฒนาศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นอันดามัน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- พัฒนาระบบบริหารจัดการ เพื่อเป็น “Smart University”

ยุทธศาสตร์/เป้าประสงค์/กลยุทธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์
ในศตวรรษที่ ๒๑ และ Thailand ๔.๐

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : บัณฑิตมีคุณภาพและมีคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์
ในศตวรรษที่ ๒๑ และ Thailand ๔.๐

กลยุทธ์ที่ ๑.๑ การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีความแตกต่างและความโดดเด่น

กลยุทธ์ที่ ๑.๒ การพัฒนาระบบการเรียนรู้

กลยุทธ์ที่ ๑.๓ การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๑.๔ การพัฒนาทักษะนักศึกษาให้มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์สอดคล้อง
กับศตวรรษที่ ๒๑ และ Thailand ๔.๐

กลยุทธ์ที่ ๑.๕ การสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายศิษย์เก่า

กลยุทธ์ที่ ๑.๖ การพัฒนาความเป็นสากลของมหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๘.๑๒ ตัวชี้วัด หน่วยงาน และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๑

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด (เป้าประสงค์)	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.			
			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔
บัณฑิตมีคุณภาพและมีคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ในศตวรรษที่ ๒๑ และ Thailand ๔.๐	๑. ระดับความถี่สำเร็จของการพัฒนา นักศึกษาให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	ระดับ	๔	๕	๕	๕
			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔
การพัฒนาระบบการเรียนรู้อัจฉริยะ	๑. ร้อยละของการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรใหม่ความแตกต่างและความโดดเด่น	ร้อยละ	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐
			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔
หลักสูตร	๑. จำนวนหลักสูตรที่ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาใหม่ ตามจุดเน้น ๔ ด้านของมหาวิทยาลัย	หลักสูตร	๑	๑	๒	๒
			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔
ตัวชี้วัด (กลยุทธ์)	๑. ร้อยละของหลักสูตรที่พัฒนา/ปรับปรุง ตามแผน Reprofile สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนท้องถิ่น	ร้อยละ	๒๘	๒๘	๓๐	๓๐
			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔
การพัฒนาระบบการเรียนรู้อัจฉริยะ	๓. ร้อยละของอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละ	๑๔	๑๖	๒๐	๓๐
			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔
การพัฒนาระบบการเรียนรู้อัจฉริยะ	๔. ร้อยละของอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละ	๑๔	๑๖	๒๐	๓๐
			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔

ตารางที่ ๘.๑๒ ตัวชี้วัด หน่วยงาน และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๑ (ต่อ)

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด (เป้าประสงค์)	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.				ตัวชี้วัด (กลยุทธ์)	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.				
			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	
บัณฑิตมีคุณภาพ และมีคุณลักษณะของ บัณฑิตที่พึงประสงค์ ในศตวรรษที่ ๒๑ และ Thailand ๔.๐	๑. ระดับความสำเร็จ ของการพัฒนา นักศึกษาให้เป็นไป ตามอัตลักษณ์ของ มหาวิทยาลัย และ Thailand ๔.๐	ระดับ	๔	๔	๕	๕	๕. ร้อยละของหลักสูตร ที่มีจัดการเรียนการสอน โดยใช้นวัตกรรมหรือ เทคโนโลยีสารสนเทศ หรือบูรณาการกับ ชุมชนท้องถิ่น	ร้อยละ	๕๐	๕๕	๖๐	๖๕	๗๐
			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔			๖๕				
	๒. ระดับความสำเร็จ ของการพัฒนา คุณลักษณะบัณฑิตที่ พึงประสงค์สอดคล้อง กับศตวรรษที่ ๒๑ และ Thailand ๔.๐		๓	๓	๔	๕	๖. ระดับความสำเร็จ ของการนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ใน การจัดการศึกษา	ระดับ	๒	๒	๓	๓	๔
			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔			๖๕				
	๓. ระดับความสำเร็จ ของการพัฒนา คุณลักษณะบัณฑิตที่ พึงประสงค์สอดคล้อง กับศตวรรษที่ ๒๑ และ Thailand ๔.๐		๓	๓	๔	๕	๗. ร้อยละของ นักศึกษาชั้นปีสุดท้าย ที่ผ่านเกณฑ์การ ทดสอบความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษ หรือภาษาอาเซียน	ร้อยละ	๗๕	๗๗	๗๙	๘๑	๘๓
			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔			๖๕				
	๔. ร้อยละของ นักศึกษาชั้นปี สุดท้ายที่ผ่านเกณฑ์ การทดสอบการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ		๘๓	๘๓	๘๓	๘๓	๘. ร้อยละของ นักศึกษาชั้นปี สุดท้ายที่ผ่านเกณฑ์ การทดสอบการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ	ร้อยละ	๘๓	๘๗	๘๗	๘๗	๙๑
			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔			๖๕				

ตารางที่ ๘.๑๒ ตัวชี้วัด หน่วยงาน และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๑ (ต่อ)

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด (เป้าประสงค์)	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.			
			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔
บัณฑิตมีคุณภาพและมีคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ ๒๑ และ Thailand ๔.๐	๒. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์สอดคล้องกับศตวรรษที่ ๒๑ และ Thailand ๔.๐	ระดับ	๓	๓	๔	๕
			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔
ร้อยละของบัณฑิตที่ประกอบอาชีพตรงตามสาขาวิชา	๙. ร้อยละของบัณฑิตที่ประกอบอาชีพตรงตามสาขาวิชา	ร้อยละ	๕๐	๕๒	๕๔	๕๘
			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔
ร้อยละของบัณฑิตที่ดำเนินงานหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี	๑๐. ร้อยละของบัณฑิตที่ดำเนินงานหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี	ร้อยละ	๙๑	๙๒	๙๒	๙๓
			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔
ระดับความสำเร็จของเครื่องช่วยศิษย์เก่า	๑.๕ การสร้างความเข้มแข็งของเครื่องช่วยศิษย์เก่า	ระดับ	๓	๓	๔	๕
			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔
ระดับความสำเร็จของมหาวิทยาลัย	๑.๖ การพัฒนาความเป็นสากลของมหาวิทยาลัย	ระดับ	๓	๓	๔	๕
			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ เร่งรัดพัฒนาคุณภาพงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ให้ได้รับการตีพิมพ์
เผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น**

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : มหาวิทยาลัยมีผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ
ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนา
ท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๒.๑ การพัฒนาระบบและกลไกบ่มเพาะนักวิจัย

กลยุทธ์ที่ ๒.๒ การพัฒนาคุณภาพงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์สู่การเผยแพร่และนำไปใช้
ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น

ตารางที่ ๘.๑๓ ตัวชี้วัด หน่วยงาน และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๒

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด (เป้าประสงค์)	หน่วยงาน	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.			กลยุทธ์	ตัวชี้วัด (กลยุทธ์)	หน่วยงาน	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.						
			๖๑	๖๒	๖๓				๖๔	๖๕	๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕
มหาวิทยาลัยมี ผลงานวิจัยหรือ งานสร้างสรรค์ ที่มีคุณภาพ ได้รับ การตีพิมพ์เผยแพร่ และนำไปใช้ประโยชน์ ในการพัฒนาท้องถิ่น	จำนวนงานวิจัยหรือ งานสร้างสรรค์ที่ได้รับ การเผยแพร่และนำไป ใช้ประโยชน์	ผลงาน	๒๐	๒๕	๓๐	๓๕	๔๐	ผลงาน	๑. จำนวนผลงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ที่ ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับ ชาติหรือนานาชาติ	ผลงาน	๑	๓	๔	๕	๗
									๒. จำนวนของงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ที่ ได้รับการจัดตีพิมพ์						
									๓. ร้อยละของอาจารย์ ที่มีผลงานวิจัยหรือ งานสร้างสรรค์	ร้อยละ	๔๐	๔๒	๔๔	๔๖	๔๘
									๔. จำนวนศูนย์ความ เป็นเลิศทางการวิจัย เฉพาะทาง	ศูนย์	-	๑	๑	๒	๒
									๕. จำนวนผลงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ ที่นำไปสู่การพัฒนา ท้องถิ่น	ผลงาน	๘	๑๐	๑๒	๑๔	๑๖

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพการบริการวิชาการที่ตอบสนองการพัฒนาท้องถิ่น

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : มหาวิทยาลัยมีขีดความสามารถด้านการบริการวิชาการ

กลยุทธ์ที่ ๓.๑ การพัฒนาศักยภาพการบริการวิชาการ

กลยุทธ์ที่ ๓.๒ การสร้างศูนย์การเรียนรู้เพื่อบริการวิชาการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ อนุรักษ์ ส่งเสริม และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น อันدامนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : มหาวิทยาลัยมีการอนุรักษ์ ส่งเสริม และพัฒนาศิลปวัฒนธรรม และ
ภูมิปัญญาท้องถิ่นอันدامน ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการศึกษา
การท่องเที่ยว และการพัฒนาท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๔.๑ รวบรวมองค์ความรู้และจัดทำฐานข้อมูลเพื่อเป็นศูนย์การเรียนรู้
ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นอันدامน

กลยุทธ์ที่ ๔.๒ ยกกระดับศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่การพัฒนาการท่องเที่ยว
อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๔.๓ พัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตารางที่ ๘.๑๕ ตัวชี้วัด หน่วยงาน และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๔

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด (เป้าประสงค์)	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.				หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.							
			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔		๖๕	๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕		
มหาวิทยาลัยมีการ อนุรักษ์ ส่งเสริม และ พัฒนาศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น อันตามันที่สามารถ สร้างมูลค่าเพิ่ม ด้านการศึกษา การท่องเที่ยว และการพัฒนาท้องถิ่น	๑. ระดับความสำเร็จ ของพัฒนาระบบฐาน ข้อมูลทาง ด้านศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น อันตามัน	ระดับ	๓	๓	๔	๔	๕	๔.๑ รวบรวมองค์ ความรู้และจัดทำ ฐานข้อมูลเพื่อเป็น ศูนย์การเรียนรู้ด้าน ศิลปวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น อันตามัน	จำนวนองค์ ความรู้ทางด้าน ศิลปวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น อันตามัน	องค์ ความรู้	๔	๖	๘	๑๐	๑๒
	๒. ระดับความสำเร็จ ของการพัฒนาศูนย์ การเรียนรู้ทางด้าน ศิลปวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น อันตามัน	ระดับ	๒	๓	๓	๔	๔	๔.๒ ยกย่องศิลป วัฒนธรรม และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น อันตามันสู่การพัฒนา การท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน	๒. ระดับความสำเร็จ ของการสร้างเครือข่าย ความร่วมมือในการ พัฒนาและขับเคลื่อน ศูนย์การเรียนรู้ทาง ด้านศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น อันตามัน	ระดับ	๒	๓	๔	๔	๕
								๓. ระดับความสำเร็จใน การยกระดับศูนย์การ เรียนรู้ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น อันตามันเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่ม		ระดับ	-	๒	๓	๓	๓

ตารางที่ ๘.๑๕ ตัวชี้วัด หน่วยงาน และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๔ (ต่อ)

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด (เป้าประสงค์)	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.				กลยุทธ์	ตัวชี้วัด (กลยุทธ์)	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.										
			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔				๖๕	๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕					
มหาวิทยาลัยมีการ อนุรักษ์ ส่งเสริม และ พัฒนาศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น อันดามันที่สามรถ สร้างมูลค่าเพิ่ม ด้านการศึกษา การท่องเที่ยว และการพัฒนาท้องถิ่น	๒. ระดับความสำเร็จ ของการพัฒนาศูนย์ การเรียนรู้ทางด้าน ศิลปวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น อันดามัน	ระดับ	๒	๓	๓	๔	๔	๔	๔	๔	๔	๔	๔	๔	๔	๔	๔	๔	๔	๔

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการ เพื่อเป็น “Smart University”

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : มหาวิทยาลัยมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อยกระดับ
มหาวิทยาลัยสู่ความเป็น “Smart University”

กลยุทธ์ที่ ๕.๑ การบริหารการเปลี่ยนแปลง

กลยุทธ์ที่ ๕.๒ การพัฒนาสมรรถนะบุคลากรให้สอดคล้องกับทิศทางมหาวิทยาลัย

กลยุทธ์ที่ ๕.๓ การพัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็น “Green & Clean University”

กลยุทธ์ที่ ๕.๔ การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารจัดการ

ตารางที่ ๘.๑๖ ตัวชี้วัด หน่วยงาน และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๕

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด (เป้าประสงค์)	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.				กลยุทธ์	ตัวชี้วัด (กลยุทธ์)	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.			
			๖๑	๖๒	๖๓	๖๔				๖๕	๖๑	๖๒	๖๓
มหาวิทยาลัยมี การบริหารจัดการ ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อ ยกระดับมหาวิทยาลัย สู่ความเป็น “Smart University”	๑. ระดับความสำเร็จ การพัฒนาระบบ และกลไกการบริหาร ทรัพยากรมนุษย์	ระดับ	๓	๓	๔	๔	๕.๑ การบริหาร การเปลี่ยนแปลง	ระดับ	๓	๓	๔	๔	๕
	๒. ระดับความสำเร็จใน การพัฒนาวิทยาลัย ให้เป็น “Green & Clean University”	ระดับ	๒	๓	๓	๔	๕.๒ การพัฒนา สมรรถนะบุคลากร ให้สอดคล้องกับ ทิศทางมหาวิทยาลัย	ระดับ	๓	๔	๔	๕	๕
	๓. ระดับความสำเร็จ ในการพัฒนาระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการ	ระดับ	๒	๓	๓	๔	๕.๓ การพัฒนาระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อใช้ในการบริหาร จัดการ	ระดับ	๒	๓	๓	๔	๕

๘.๔ ผลประเมินแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๑ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต แสดงในตารางที่ ๘.๑๗ - ๘.๒๒

ตารางที่ ๘.๑๗ สรุปผลการดำเนินงานประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๑
มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ประเด็นยุทธศาสตร์	จำนวนตัวชี้วัด ทั้งหมด	จำนวนตัวชี้วัด บรรลุเป้าหมาย	ร้อยละของการ บรรลุเป้าหมาย	ระดับ
๑. ยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิต ให้มี คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในศตวรรษ ที่ ๒๑ และ Thailand ๔.๐	๒๐	๑๕	๗๕.๐๐	ดี
๒. เร่งรัดพัฒนาคุณภาพงานวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ และนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนา ท้องถิ่น	๑๐	๖	๖๐.๐๐	พอใช้
๓. พัฒนาศักยภาพการบริการวิชาการ ที่ตอบสนองการพัฒนาท้องถิ่น	๑๐	๑๐	๑๐๐.๐๐	ดีมาก
๔. อนุรักษ์ ส่งเสริม และพัฒนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น อันดามันเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	๖	๕	๘๓.๓๓	ดี
๕. พัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่อเป็น “Smart University”	๑๕	๑๑	๗๓.๓๓	ดี
รวมทั้งสิ้น	๖๑	๔๗	๗๗.๐๕	ดี

จากตารางที่ ๘.๑๗ มหาวิทยาลัยมีประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๑ อยู่ใน
ระดับดี โดยมีร้อยละการบรรลุเป้าหมายร้อยละ ๗๗.๐๕ เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์
ที่มหาวิทยาลัยกำหนดโดยได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยพบว่ามหาวิทยาลัยบรรลุตาม
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพการบริการวิชาการที่ตอบสนองการพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับดีมาก
(ร้อยละ ๑๐๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๑, ๔ และ ๕ อยู่ระดับดี ทั้งนี้ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เร่งรัดพัฒนาคุณภาพ
งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น
อยู่ในระดับพอใช้ รายละเอียดผลประเมินในแต่ละยุทธศาสตร์จำแนกตามตัวชี้วัดแสดงในตาราง

ตารางที่ ๘.๑๘ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะ
ที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ ๒๑ และ Thailand ๔.๐

ตัวชี้วัด	หน่วย	ค่าเป้าหมาย	ผลการประเมิน	ร้อยละของการบรรลุเป้าหมาย	บรรลุ/ไม่บรรลุ
๑.๑ จำนวนนักศึกษาใหม่	คน	๒,๒๐๐	๒,๓๔๖	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๑.๒ จำนวนนักศึกษาคงอยู่	คน	๑๒,๐๐๐	๑๐,๒๖๘	๘๕.๕๗	ไม่บรรลุ
๑.๓ จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา	คน	๑,๖๕๐	๑,๕๔๖	๙๓.๗๐	ไม่บรรลุ
๑.๔ จำนวนกิจกรรมที่นักศึกษาเข้าร่วม การแข่งขันทางวิชาการ	กิจกรรม	๑๕	๒๖	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๑.๕ ระดับความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	ระดับ	๓.๕๑	๔.๐๖	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๑.๖ ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ในภาพรวมระดับหลักสูตร	คะแนน	๓.๑๐	๓.๐๔	๙๘.๐๖	ไม่บรรลุ
๑.๗ ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ภายใน ภาพรวมระดับคณะ	คะแนน	๓.๑๐	๔.๐๙	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๑.๘ ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ภายใน ภาพรวมระดับสถาบัน	คะแนน	๔.๐๐	๔.๑๕	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๑.๙ จำนวนนักเรียนที่ได้รับการสนับสนุน โครงการ	คน	๖๐๖	๔๙๕	๘๑.๖๘	ไม่บรรลุ
๑.๑๐ จำนวนหลักสูตรที่ได้รับการปรับปรุง ตามจุดเน้น ๔ ด้าน	หลักสูตร	๑	๔	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๑.๑๑ ร้อยละของอาจารย์ที่เข้าร่วมประชุม อบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพไปใช้ในการ พัฒนาการเรียนการสอน	ร้อยละ	๘๕	๑๐๐	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๑.๑๒ ร้อยละของอาจารย์ที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอกเพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้นร้อยละ	๕	๗.๕๐	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๑.๑๓ ร้อยละของอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการ	ร้อยละ	๑๘	๑๗.๓๔	๙๖.๓๓	ไม่บรรลุ
๑.๑๔ จำนวนเครือข่ายความร่วมมือที่มีการ จัดกิจกรรมร่วมกัน	เครือข่าย	๕	๗	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๑.๑๕ ระดับความสำเร็จของการพัฒนา นักศึกษาให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ของ มหาวิทยาลัย	ระดับ	๓	๔	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๑.๑๖ ร้อยละของบัณฑิตที่ได้งานทำหรือ ประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี	ร้อยละ	๘๐	๙๒.๑๓	๑๐๐.๐๐	บรรลุ

ตารางที่ ๘.๑๘ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะ
ที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ ๒๑ และ Thailand ๔.๐ (ต่อ)

ตัวชี้วัด	หน่วย	ค่า เป้าหมาย	ผลการ ประเมิน	ร้อยละของการ บรรลุเป้าหมาย	บรรลุ/ ไม่บรรลุ
๑.๑๗ ร้อยละของนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ การทดสอบการใช้ภาษาต่างประเทศ	ร้อยละ	๗๐	๘๔.๗๑	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๑.๑๘ ร้อยละของนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ การทดสอบการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ	ร้อยละ	๘๐	๘๗.๗๕	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๑.๑๙ ระดับความสำเร็จของความเข้มแข็ง ของเครือข่ายศิษย์เก่า	ระดับ	๓	๔	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๑.๒๐ ระดับความสำเร็จในการสร้างความ เข้มแข็งของการพัฒนาความเป็น สากลของมหาวิทยาลัย	ระดับ	๓	๓	๑๐๐.๐๐	บรรลุ

ตารางที่ ๘.๑๙ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ เร่งรัดพัฒนาคุณภาพงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
ให้ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น

ตัวชี้วัด	หน่วย	ค่าเป้าหมาย	ผลการประเมิน	ร้อยละของการบรรลุเป้าหมาย	บรรลุ/ไม่บรรลุ
๒.๑ จำนวนงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในระดับชาติ/นานาชาติ	ผลงาน	๒๐	๓๙	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๒.๒ จำนวนโครงการวิจัยที่แล้วเสร็จ (ภาพรวม)	โครงการ	๒๐	๒๑	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๒.๓ จำนวนโครงการวิจัยที่แล้วเสร็จ (โครงการวิจัยและนวัตกรรมฯ)	โครงการ	๘	๐	๐.๐๐	ไม่บรรลุ
๒.๔ จำนวนโครงการวิจัยที่แล้วเสร็จ (โครงการวิจัยและพัฒนาฯ)	โครงการ	๕	๐	๐.๐๐	ไม่บรรลุ
๒.๕ จำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดสิทธิบัตร	ผลงาน	๑	๑	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๒.๖ จำนวนศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัย เฉพาะทาง	ศูนย์	๑	๑	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๒.๗ ร้อยละของผลงานของอาจารย์ประจำคณะในการตีพิมพ์ระดับชาติ	ร้อยละ	๒๐	๘.๘๓	๔๔.๑๕	ไม่บรรลุ
๒.๘ ร้อยละของผลงานของอาจารย์ประจำคณะในการตีพิมพ์ระดับนานาชาติ	ร้อยละ	๑๐	๑.๗๑	๑๗.๑๐	ไม่บรรลุ
๒.๙ ร้อยละของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติ	ร้อยละ	๒๕	๗๒.๒๒	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๒.๑๐ ร้อยละของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติ	ร้อยละ	๒๐	๑๐๐	๑๐๐.๐๐	บรรลุ

ตารางที่ ๘.๒๐ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพการบริการวิชาการที่ตอบสนอง
การพัฒนาท้องถิ่น

ตัวชี้วัด	หน่วย	ค่าเป้าหมาย	ผลการประเมิน	ร้อยละของการบรรลุเป้าหมาย	บรรลุ/ไม่บรรลุ
๓.๑ จำนวนผู้รับบริการ	คน	๑,๕๐๐	๒,๙๖๖	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๓.๒ ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการ	ระดับ	๓.๖๐	๔.๒๔	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๓.๓ จำนวนประชาชนในเขตพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีความรู้เทคโนโลยีดิจิทัล	คน	๓๐๐	๖๖๙	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๓.๔ จำนวนประชาชนผู้ผ่านการอบรมเทคโนโลยีดิจิทัล	คน	๒๐๐	๕๓๙	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๓.๕ จำนวนธุรกิจ SMEs OTOP วิสาหกิจชุมชนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ได้แก่ ภูเก็ต พังงา กระบี่ สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้น มีการขายสินค้าออนไลน์เพิ่มขึ้น	ราย	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๓.๖ ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ	ร้อยละ	๘๐	๘๓.๖๖	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๓.๗ มีแหล่งบริการตรวจสอบทดสอบมาตรฐานทั้งลักษณะทางกายภาพ ลักษณะทางเคมี และจุลชีววิทยาภายในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันเป็นไปตามหลักวิชาการและมีมาตรฐานสากล	แหล่ง	๑	๑	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๓.๘ จำนวนฐานข้อมูลด้านการบริการวิชาการ	ฐาน	๑	๑	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๓.๙ ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนการบริการวิชาการ	ระดับ	๔	๔	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๓.๑๐ ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนการบริการวิชาการ	ระดับ	๔	๔	๑๐๐.๐๐	บรรลุ

ตารางที่ ๘.๒๑ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๔ อนุรักษ์ ส่งเสริม และพัฒนาศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นอันตามันเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

ตัวชี้วัด	หน่วย	ค่าเป้าหมาย	ผลการประเมิน	ร้อยละของการบรรลุเป้าหมาย	บรรลุ/ไม่บรรลุ
๘.๑ จำนวนกิจกรรมด้านการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม	กิจกรรม	๒๐	๒๒	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๘.๒ จำนวนกิจกรรมที่ได้รับการเผยแพร่ ต่อสาธารณชน	กิจกรรม	๑๘	๑๙	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๘.๓ จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม ด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	คน	๔,๔๐๐	๗,๓๗๕	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๘.๔ ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วม โครงการด้านการทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม	ระดับ	๓.๖	๔.๒๙	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๘.๕ ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบ ฐานข้อมูลทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม	ระดับ	๔	๔	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๘.๖ ระดับความสำเร็จของการพัฒนาแหล่ง เรียนรู้ทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม	ระดับ	๔	๒	๕๐.๐๐	ไม่บรรลุ

ตารางที่ ๘.๒๒ แสดงตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

ตัวชี้วัด	หน่วย	ค่าเป้าหมาย	ผลการประเมิน	ร้อยละของการบรรลุเป้าหมาย	บรรลุ/ไม่บรรลุ
๕.๑ ร้อยละของการเบิกจ่ายงบประมาณตามแผนบุคลากรภาครัฐ	ร้อยละ	๙๕	๘๖.๙๖	๙๑.๕๔	ไม่บรรลุ
๕.๒ ร้อยละของตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติราชการบรรลุเป้าหมาย	ร้อยละ	๗๕	๗๗.๐๕	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๕.๓ จำนวนอาจารย์และบุคลากรที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ	คน	๕	๑๓	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๕.๔ ระดับความผูกพันของบุคลากรต่อองค์กร	ระดับ	๓.๕๑	๔.๓๑	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๕.๕ จำนวนองค์กรความรู้ใหม่	องค์ความรู้	๑๐	๑๗	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๕.๖ มีหน่วยงานบริหารยุทธศาสตร์	หน่วยงาน	๑	๑	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๕.๗ ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามแผนเฉพาะด้าน	ร้อยละ	๗๕	-	๐.๐๐	ไม่บรรลุ
๕.๘ ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบการสื่อสารภายในองค์กร	ระดับ	๔	๔	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๕.๙ ระดับความสำเร็จของการจัดการข้อร้องเรียนภายในองค์กร	ระดับ	๔	๔	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๕.๑๐ ระดับความสำเร็จของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ	ระดับ	๓	๔	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๕.๑๑ ระดับความสำเร็จของการพัฒนาบุคลากรตามแผนบริหารและพัฒนาบุคลากร	ระดับ	๔	๕	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๕.๑๒ แผนการตลาดทางการศึกษาของมหาวิทยาลัย	แผน	๑	-	๐.๐๐	ไม่บรรลุ
๕.๑๓ ร้อยละของบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจ Green University เพิ่มขึ้น	ร้อยละ	๘๐	๙๐	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๕.๑๔ ระดับความสำเร็จของการพัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็น Green University	ระดับ	๓	๓	๑๐๐.๐๐	บรรลุ
๕.๑๕ ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบการจัดหารายได้	ระดับ	๓	๒	๖๖.๖๗	ไม่บรรลุ

ที่มา : กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

๘.๕ ความเชื่อมโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) และแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑ กับยุทธศาสตร์ใหม่ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ นับเป็นปีแรกของแผนยุทธศาสตร์ใหม่ระยะ ๒๐ ปี ซึ่งยังไม่มี การสนับสนุนงบประมาณแผ่นดินให้ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ใหม่อย่างเป็นรูปธรรม ที่ผ่านมามี การสนับสนุนงบประมาณแผ่นดินให้มหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินการตามพันธกิจเป็นมหาวิทยาลัยทั่วไป แม้พระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ระบุกำหนดชัดเจนว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น ซึ่งแตกต่างจากมหาวิทยาลัยทั่วไปที่มุ่งความเป็นเลิศทางวิชาการ ในระดับสากล ด้วยการสนับสนุนงบประมาณดังกล่าวและด้วยความเข้าใจที่ไม่ชัดเจนของการเป็น มหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นที่ต้องใช้ความต้องการของท้องถิ่นเป็นตัวตั้งในการจัดการศึกษา ความเชื่อมโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการปีงบประมาณ ๒๕๖๑ จึงมีความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ใหม่ ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ระยะยาว ๒๐ ปี ที่มุ่งเน้นตามพระบรมราโชบายที่ต้องการให้ มหาวิทยาลัยราชภัฏทำงานให้เข้าเป้าหมายตามกฎหมาย คือการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ในระดับที่มีชื่อจำกัดสูง ดังกรณีศึกษาจากแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ในระดับยุทธศาสตร์และเป้าหมายดังตารางเปรียบเทียบต่อไปนี้

ตารางที่ ๘.๒๓ เปรียบเทียบระหว่างเป้าหมายยุทธศาสตร์ใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ และ เป้าหมาย
ของยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

ยุทธศาสตร์ใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ (เป้าหมาย)	ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ (เป้าหมาย)
๑. การพัฒนาท้องถิ่น (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และ ด้านสิ่งแวดล้อม)	๑. บัณฑิตมีคุณภาพและมีคุณลักษณะของบัณฑิต ที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ ๒๑ และ Thailand ๔.๐ ๓. มหาวิทยาลัยมีขีดความสามารถด้านการบริการ วิชาการ
๒. การผลิตและพัฒนาครูได้มาตรฐานและสอดคล้อง กับความต้องการของท้องถิ่น (ผลิตครูระบบเปิด/ปิด พัฒนาศักยภาพครู พัฒนานวัตกรรมการผลิต และ พัฒนาครู)	๒. มหาวิทยาลัยมีผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ที่คุณภาพ ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่และนำไปใช้ ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น
๓. ยกระดับคุณภาพการศึกษาในเขตพื้นที่บริการ/ ท้องถิ่น (ยกระดับความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย ราชภัฏในฐานะมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น พัฒนา อาจารย์ และคุณภาพบัณฑิตที่ได้มาตรฐานและ ผูกพันกับท้องถิ่น)	๑. บัณฑิตมีคุณภาพและมีคุณลักษณะของบัณฑิต ที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ ๒๑ และ Thailand ๔.๐
๔. พัฒนาระบบบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น (ร่วมกำหนดแบ่งพื้นที่ความรับผิดชอบในการ พัฒนาท้องถิ่น จัดระบบฐานข้อมูล การใช้ ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาเครือข่ายและจัดระบบ งานสู่ความเป็นเลิศและเสริมสร้างธรรมาภิบาล)	๔. มหาวิทยาลัยมีการอนุรักษ์ ส่งเสริม และพัฒนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นอันดามัน ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการศึกษา การท่องเที่ยว และการพัฒนาท้องถิ่น ๕. มหาวิทยาลัยมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อยกระดับมหาวิทยาลัยสู่ความเป็น “Smart University”

จากตารางเปรียบเทียบดังกล่าวจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า จุดเน้นจุดหนักของยุทธศาสตร์ใหม่ อยู่ที่ “ท้องถิ่น” ในทุกประเด็นยุทธศาสตร์ ในขณะที่มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตได้กำหนด ยุทธศาสตร์และเป้าหมาย ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ อยู่ที่ประเทศชาติ สังคมโดยทั่วไปและระดับนานาชาติ แม้จะมีกล่าวถึงท้องถิ่นบ้าง เช่น ยุทธศาสตร์ที่ ๒ คือ มหาวิทยาลัยมีผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ที่คุณภาพ ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น และยุทธศาสตร์ที่ ๔ มหาวิทยาลัยมีการอนุรักษ์ ส่งเสริม และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นอันตามัน ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการศึกษา การท่องเที่ยวและการพัฒนาท้องถิ่น แต่เมื่อพิจารณากลยุทธ์ และตัวชี้วัดก็ไม่ปรากฏความชัดเจนในเรื่องดังกล่าว อีกทั้งในยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระบบ การบริหารจัดการยังมีได้กล่าวถึงการพัฒนาจิตสำนึกของบุคลากรให้ผูกพันกับท้องถิ่น โดยสรุปแผน ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยและแผนปฏิบัติการปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ยังมีได้ใช้ท้องถิ่นและความต้องการท้องถิ่นในการจัดการศึกษา ซึ่งแตกต่างจากยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามพระบรมราโชบายและตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ใช้ความต้องการของ ท้องถิ่นเป็นตัวตั้งในการจัดการศึกษาตามปรัชญาของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต กล่าวคือยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และเป้าหมายในแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ยังไม่สะท้อน ปรัชญาของมหาวิทยาลัยที่ระบุไว้ในแผนยุทธศาสตร์ว่า “มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เป็นสถาบัน อุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ปฏิบัติภารกิจบนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อสังคม”

อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยได้มีความพยายามและได้มีการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ใหม่มาแล้ว โดยเฉพาะในการพัฒนาท้องถิ่น และการผลิตและพัฒนาครู โดยได้รับงบประมาณแผ่นดินและ งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอก ภายใต้อำนาจบริการวิชาการแก่สังคม และการวิจัยและพัฒนา โดยคณะครุศาสตร์

๘.๖ ระดับความสำเร็จในเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ใหม่ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตได้มีความพยายามดำเนินโครงการเป็นจำนวนมากในการพัฒนา ท้องถิ่น โดยได้รับเงินงบประมาณแผ่นดินในการปฏิบัติการกิจดังกล่าว รวมทั้งการแสวงหาเงินทุน วิจัยจากแหล่งทุนภายนอก เพื่อดำเนินการวิจัยโดยมีความมุ่งหวังสู่การพัฒนาท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม มหาวิทยาลัยดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่เดิมๆ และยังไม่ครอบคลุมเขตพื้นที่บริการโดยดำเนินการ ในรูปแบบของการบริการทางวิชาการ เช่น การฝึกอบรม การประชุมต่างๆ ตามพันธกิจของ มหาวิทยาลัยทั่วไปมากกว่าดำเนินการตามกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ตลอดจนการวิจัยที่เป็นการสร้างองค์ความรู้มากกว่าดำเนินการตามกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น ในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อมตามเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์ใหม่และการเป็น มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๘.๖.๑ สัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตได้มีความพยายามดำเนินโครงการเพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีจำนวนโครงการที่ตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นทั้งสิ้นจำนวน ๓๘ โครงการ โดยแบ่งเป็น ๕๗ กิจกรรม สำหรับงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการมาจากทั้งเงินงบประมาณแผ่นดิน งบประมาณเงินรายได้ รวมทั้งเงินทุนวิจัยทั้งจากแหล่งทุนภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัย รวมทั้งสิ้นจำนวน ๕,๐๓๒,๓๐๐ บาท มีจำนวนผู้ได้รับประโยชน์จากโครงการทั้งสิ้น ๓,๕๑๔ คน สัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น สามารถจัดแบ่งออกได้เป็น ๕ ด้านได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น และด้านการศึกษา

- ด้านเศรษฐกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตได้ดำเนินการโครงการที่ตอบสนองสัมฤทธิ์ผลด้านเศรษฐกิจจำนวน ๓๑ กิจกรรม มีการเบิกจ่ายงบประมาณที่เกี่ยวข้องรวม ๒,๒๘๙,๒๖๖ บาท มีผู้ได้รับประโยชน์จากโครงการที่ตอบสนองสัมฤทธิ์ผลด้านเศรษฐกิจจำนวน ๙๗๕ คน

- ด้านสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตได้ดำเนินการโครงการที่ตอบสนองสัมฤทธิ์ผลด้านสิ่งแวดล้อมจำนวน ๑๑ กิจกรรม มีการเบิกจ่ายงบประมาณที่เกี่ยวข้องรวม ๘๗๔,๘๑๐ บาท มีผู้ได้รับประโยชน์จากโครงการที่ตอบสนองสัมฤทธิ์ผลด้านสิ่งแวดล้อมจำนวน ๒๑๕ คน

- ด้านสังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตได้ดำเนินการโครงการที่ตอบสนองสัมฤทธิ์ผลด้านสังคมจำนวน ๒๕ กิจกรรม มีการเบิกจ่ายงบประมาณที่เกี่ยวข้องรวม ๑,๐๓๙,๗๓๑ บาท มีผู้ได้รับประโยชน์จากโครงการที่ตอบสนองสัมฤทธิ์ผลด้านสังคมจำนวน ๑,๑๔๗ คน

- ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตได้ดำเนินการโครงการที่ตอบสนองสัมฤทธิ์ผลด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นจำนวน ๒๘ กิจกรรม มีการเบิกจ่ายงบประมาณที่เกี่ยวข้องรวม ๑,๑๖๔,๔๙๙ บาท มีผู้ได้รับประโยชน์จากโครงการที่ตอบสนองสัมฤทธิ์ผลด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวน ๙๕๔ คน

- ด้านการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตได้ดำเนินการโครงการที่ตอบสนองสัมฤทธิ์ผลด้านการศึกษาจำนวน ๒๖ กิจกรรม มีการเบิกจ่ายงบประมาณที่เกี่ยวข้องรวม ๑,๐๘๑,๑๓๒ บาท มีผู้ได้รับประโยชน์จากโครงการที่ตอบสนองสัมฤทธิ์ผลด้านการศึกษาจำนวน ๒๒๓ คน

จากข้อมูลข้างต้นจึงสามารถสรุปได้ว่าในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง

๘.๖.๒ สัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ด้านการผลิตและพัฒนาครูโดยมุ่งเป้าหมายการผลิตครูระบบปิด/เปิด การพัฒนาศักยภาพครู และการพัฒนานวัตกรรมการผลิตและพัฒนาครู ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมุ่งผลิตครูที่ได้มาตรฐานวิชาชีพและมีจิตวิญญาณความเป็นครูและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ผลิตบัณฑิตครูสาขาวิชาต่างๆ ได้แก่ สาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คณิตศาสตร์ คอมพิวเตอร์ศึกษา เคมี ดนตรีศึกษา พลศึกษา ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ทั่วไป และสังคมศึกษา ไปปฏิบัติงานเป็นครูในสถานศึกษาระดับต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ในท้องถิ่นและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตโดยคณะครุศาสตร์ได้รับการคัดเลือกให้เข้าร่วมโครงการครูระบบปิด คือโครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งเป็นโครงการของสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยได้ผลิตครูในโครงการนี้ไปแล้ว ๑๐๖ คนและมีนักศึกษาอยู่ในโครงการนี้จำนวน ๙๐ คน ในด้านการพัฒนาศักยภาพครู มุ่งพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความเป็นมืออาชีพ โดยเป็นสมาชิกเครือข่ายอุดมศึกษาภาคใต้ตอนบน เข้าร่วมโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตเป็นพี่เลี้ยง โดยพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเครือข่ายร่วมพัฒนาวิชาชีพครู ในจังหวัดภูเก็ต จำนวน ๑๘ โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านทุ่งคา “บุญจรประชาอาสา” โรงเรียนบ้านกุ่ม โรงเรียนบ้านบางคู โรงเรียนบ้านสะปำ “มงคลวิทยา” โรงเรียนเกาะสีเฮอร์ โรงเรียนวิชิตสงคราม โรงเรียนบ้านอ่าวน้ำบ่อ โรงเรียนวัดเทพนิมิตร โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๙ กะทู้ โรงเรียนบ้านบางทอง โรงเรียนวัดเกตุไธ โรงเรียนวัดศรีสุนทร (มิตรภาพ ๑๕) โรงเรียนบ้านแหลมทราย โรงเรียนกลางพระนางสร้าง โรงเรียนบ้านเชิงทะเล (ตันติวิท) โรงเรียนวัดเทพกระษัตรี โรงเรียนบ้านป่าคลอก และโรงเรียนบ้านพารา ในด้านการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของครู การจัดกิจกรรมตามนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนและครูผู้สอน การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม เป็นต้น รวมทั้งคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ยังเป็นพี่เลี้ยงแก่สถานศึกษาอื่นๆ เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการให้กับโรงเรียนในชุมชนและท้องถิ่น สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานการศึกษาในชุมชนท้องถิ่น ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน ด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) รวมทั้งวิจัยและพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาของโรงเรียนต่างๆ ส่วนด้านการพัฒนานวัตกรรมการผลิตและพัฒนาครู ได้ดำเนินการสร้างนวัตกรรมการผลิตและพัฒนาครูโดยบูรณาการนวัตกรรมการผลิตและพัฒนาครู ได้ดำเนินการสร้างนวัตกรรมการผลิตและพัฒนาครู โดยบูรณาการแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา ระบบพี่เลี้ยง และการวิจัย โดยดำเนินการวิจัยกระบวนการผลิตและพัฒนาครูโดยบูรณาการแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา ระบบพี่เลี้ยง และการวิจัยเป็นฐาน (CCR) จึงสรุปได้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของการผลิตและพัฒนาครูอยู่ในระดับปานกลาง

๘.๖.๓ สัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ด้านการยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยมีเป้าหมายในการยกระดับความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยราชภัฏ การพัฒนาอาจารย์ และ

คุณภาพบัณฑิต ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ในด้านความเป็นเลิศของ มหาวิทยาลัยราชภัฏในฐานะมหาวิทยาลัยในการพัฒนาท้องถิ่นในท้องถิ่น ยังไม่ได้ปรับยุทธศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ใหม่มหาวิทยาลัยราชภัฏระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ในด้านการพัฒนาอาจารย์ปรากฏว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีอาจารย์จำนวน ๓๔๓ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอก จำนวน ๑๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๖๑ และดำรงตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน ๖๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๔๙ ซึ่งคุณวุฒิปริญญาเอกใกล้เคียงกับมาตรฐานของคณาจารย์ สถาบันอุดมศึกษาประเภทสถาบันกลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรีที่กำหนดไว้ร้อยละ ๔๐ ส่วนการดำรงตำแหน่งทางวิชาการต่ำกว่ามาตรฐานของคณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาที่กำหนดไว้ ร้อยละ ๖๐ ในด้านคุณภาพบัณฑิต พัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้บัณฑิตเป็นคนดี มีความเชี่ยวชาญ ในวิชาชีพ เน้นการผลิตบัณฑิตครูที่มีคุณภาพ ยกย่องคุณภาพบัณฑิตครู ดังนั้นจำเป็นต้องเร่งพัฒนา ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ จึงสรุปได้ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของการยกระดับคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับน้อย

๘.๖.๔ สัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีเป้าหมายในการบริหารจัดการ โดยไม่ได้เน้น การพัฒนาท้องถิ่นแต่เป็นการดำเนินการภายในมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและประสิทธิภาพ ในการดำเนินงาน ระบบสารสนเทศที่จะใช้เป็นฐานข้อมูลในการพัฒนาท้องถิ่นยังไม่มีแต่ได้มีการพัฒนา ระบบฐานข้อมูลในการดำเนินงานวิจัยของคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย มีการบริหารการใช้ทรัพยากร ร่วมกัน นอกจากนี้ยังไม่ปรากฏผลงานที่เป็นรูปธรรมการจัดระบบงานสู่ความเป็นเลิศและเสริมสร้าง ระบบธรรมาภิบาล โดยโครงการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตเป็นผู้กำหนด พื้นที่พัฒนาเอง เช่น ได้ประสานกับทางเทศบาลตำบลป่าคลอกโดยตรง มิได้ประสานงานกับผู้ว่า ราชการจังหวัดในการกำหนดพื้นที่เป้าหมายพัฒนา อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยได้ประสานเชิญให้ผู้ว่า ราชการจังหวัดมาเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสภามหาวิทยาลัย โดยสรุปมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของการพัฒนาระบบบริหาร จัดการอยู่ในระดับน้อย

โดยรวมมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มีความพยายามในการดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์ใหม่ แต่มีข้อจำกัดต่างๆ อีกทั้งยังไม่ปรับแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย รวมทั้ง ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ เป็นปีแรกของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ใหม่ จึงทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏ ภูเก็ตมีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ใหม่อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

๘.๗ ข้อจำกัดและปัญหาอุปสรรค

๘.๗.๑ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ เป็นปีแรกของแผนยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ตามพระบรมราโชบายในขณะที่แผนยุทธศาสตร์ระยะเวลา ๕ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตยังเป็นแผนยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายไม่สอดคล้องและยังไม่ได้ปรับตามยุทธศาสตร์ใหม่

๘.๗.๒ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตได้รับงบประมาณแผ่นดินดำเนินการตามพันธกิจของการเป็นมหาวิทยาลัยทั่วไปกล่าวคือ ยังไม่ได้รับงบประมาณแผ่นดินให้ดำเนินการพันธกิจของการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗

๘.๗.๓ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นโดยการบริการวิชาการแก่สังคมด้วยการจัดอบรม การจัดประชุมเป็นส่วนใหญ่ สำหรับโครงการที่ดำเนินการเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรมนั้นยังไม่ได้ดำเนินการตามกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนเท่าที่ควร

๘.๗.๔ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตยังไม่ได้ปรับยุทธศาสตร์และโครงสร้าง (Repositioning) ให้เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นและโดยท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และยุทธศาสตร์ใหม่ตามพระบรมราโชบาย

๘.๗.๕ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตต้องจัดงบประมาณเงินรายได้และแสวงหางบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกเพื่อดำเนินโครงการบริการทางวิชาการแก่สังคมและทำการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยโดยทั่วไป

๘.๗.๖ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีได้เน้นใช้ความต้องการของท้องถิ่นและภูมิภาคเป็นตัวตั้งในการจัดการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่น

๘.๗.๗ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีการดำเนินการบริการวิชาการแก่สังคมส่วนใหญ่ซึ่งไม่ได้ใช้วิธีการบูรณาการกับหน่วยงานภายในและภายนอกแต่เป็นการดำเนินการแบบต่างคนต่างทำ

๘.๗.๘ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ การดำเนินงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตยังไม่ได้เน้นการทำวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นแต่เป็นการทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้เป็นส่วนใหญ่

๘.๘ การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๕ ให้บรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ระยะ ๒๐ ปี อย่างน้อยเพิ่มขึ้น ๑ ระดับ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๒ – ๒๕๖๓

ตารางที่ ๘.๒๔ เปรียบเทียบระหว่างยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)	ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) (ปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๕)
๑. การพัฒนาท้องถิ่น โดยมีเป้าหมาย ๑.๑ ด้านเศรษฐกิจ ๑.๒ ด้านสังคม ๑.๓ ด้านสิ่งแวดล้อม	๑. บัณฑิตมีคุณภาพและมีคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ ๒๑ และ Thailand ๔.๐ ๓. มหาวิทยาลัยมีขีดความสามารถด้านการบริการวิชาการ
๒. การผลิตและพัฒนาครู โดยมีเป้าหมาย ๒.๑ ผลิตครูระบบปิด/เปิด ๒.๒ การพัฒนาศักยภาพครู ๒.๓ การพัฒนานวัตกรรมการผลิตและพัฒนาครู	๒. มหาวิทยาลัยมีผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น ๓. มหาวิทยาลัยมีขีดความสามารถด้านการบริการวิชาการ
๓. การยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยมีเป้าหมาย ๓.๑ ระดับความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ๓.๒ พัฒนาอาจารย์ ๓.๓ พัฒนาคุณภาพบัณฑิต	๑. บัณฑิตมีคุณภาพและมีคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ ๒๑ และ Thailand ๔.๐ ๓. มหาวิทยาลัยมีขีดความสามารถด้านการบริการวิชาการ
๔. การพัฒนาระบบบริหาร โดยมีเป้าหมาย ๔.๑ แบ่งเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ ๔.๒ ระบบฐานข้อมูล ๔.๓ การใช้ทรัพยากรร่วมกัน ๔.๔ พัฒนาเครือข่าย ๔.๕ จัดระบบงานสู่ความเป็นเลิศและเสริมสร้างธรรมาภิบาล	๔. มหาวิทยาลัยมีการอนุรักษ์ ส่งเสริม และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นอันดามันที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการศึกษา การท่องเที่ยว และการพัฒนาท้องถิ่น ๕. มหาวิทยาลัยมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อยกระดับมหาวิทยาลัยสู่ความเป็น “Smart University”

แผนงานโครงการที่สำคัญที่จะทำให้มหาวิทยาลัยบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์โดยรวมนั้น มหาวิทยาลัยได้รับการจัดสรรงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ โครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น งบประมาณทั้งสิ้น ๓๐,๘๘๘,๕๐๐ บาท โดยมีการดำเนินโครงการ จำนวน ๕ โครงการ ดังนี้

๑. โครงการบูรณาการพันธกิจสัมพันธ์เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน
ในท้องถิ่น วงเงิน ๑๕,๑๕๙,๕๐๐ บาท
๒. โครงการยกระดับสินค้าชุมชน OTOP วงเงิน ๕,๓๔๐,๐๐๐ บาท
๓. โครงการส่งเสริมความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย เข้าใจสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น
วงเงิน ๒,๓๕๐,๐๐ บาท
๔. โครงการยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ด้านการอ่านการเขียนและการคิดวิเคราะห์
ของนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๒,๕๘๐,๐๐๐ บาท
๕. โครงการพัฒนาความรู้ ทักษะภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ ๒๑ สำหรับนักศึกษา ครู
ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ วงเงิน ๕,๔๖๐,๐๐๐ บาท

ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยมีการดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลด้านการบริการวิชาการของพื้นที่บริการ
จำนวน ๓ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดพังงา และจังหวัดกระบี่ และจัดตั้งศูนย์การให้บริการ
วิชาการ อาทิเช่น ศูนย์บริการวิชาการด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ศูนย์บริการวิชาการ
การเกษตรและอาหารอันดามัน ศูนย์การให้บริการวิชาการเพื่อพัฒนาท้องถิ่น เป็นต้น

นอกจากนี้สภามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตพึงกำหนดนโยบายให้คณะกรรมการติดตาม
ตรวจสอบและประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย และคณะได้มีการกำกับติดตาม (monitoring)
การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ใหม่ในแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเป็นรายไตรมาส และมีการประเมิน (assessment) ปีละ ๒ ครั้ง คือ ระยะ ๖ เดือน และ ๑๒ เดือน รวมทั้งมีการประเมิน
ประสิทธิผลของแผนยุทธศาสตร์ในระยะกึ่งกลางแผนและเมื่อสิ้นสุดแผนยุทธศาสตร์ พร้อมนำผล
การกำกับติดตามและการประเมิน เสนอสภามหาวิทยาลัยและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๘.๙ ข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยราชภัฏให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

๘.๙.๑ จัดทำแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และนำไป
สู่การปฏิบัติเพื่อให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกันทั้งมหาวิทยาลัย

๘.๙.๒ จัดสรรงบประมาณสนับสนุนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพื่อพัฒนาท้องถิ่น กล่าวคือ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏได้รับงบประมาณแผ่นดิน
เชิงยุทธศาสตร์ตามยุทธศาสตร์ใหม่ เพื่อความเหมาะสมและเกิดความยั่งยืน พึงจัดสรรงบประมาณ

แผ่นดินใหม่มหาวิทยาลัยราชภัฏโดยถือว่าเป็นงบประมาณตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๘.๙.๓ เร่งพัฒนาคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งด้านคุณวุฒิการศึกษา ตำแหน่งวิชาการ และความผูกพันและความเชี่ยวชาญในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นในทุกมิติตามหลักการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา

๘.๙.๔ พึงทบทวนตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ใหม่ให้เป็นตัวชี้วัดหลักตามเป้าหมายของแต่ละยุทธศาสตร์ โดยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งสามารถกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมตามบริบทของท้องถิ่นในพื้นที่บริการ

๘.๙.๕ ร่วมมือ และบูรณาการการทำงานกับหน่วยงานภายนอก ทั้งในด้านฐานข้อมูลและการดำเนินงานในกิจกรรมต่างๆ

๘.๑๐ ความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์ใหม่และการนำยุทธศาสตร์ใหม่สู่ปฏิบัติ

จากรายงานผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑ เสนอสภามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๑ วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตไม่ได้ให้ความเห็นต่อยุทธศาสตร์ใหม่และได้ตอบคำถามว่าไม่ได้นำยุทธศาสตร์ใหม่มาปรับใช้เป็นยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม เช่น แผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี ของมหาวิทยาลัยหรือแผนยุทธศาสตร์/แผนกลยุทธ์ ๕ ปีของมหาวิทยาลัย ดังนั้นการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงเป็นการดำเนินการตามเดิมก่อนที่จะมีการปรับแผนตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่จะเริ่มดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

บทที่ ๙

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนำร่องครั้งนี้เป็นการติดตามและวิจัยเชิงประเมินบทบาทและสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏคัตสรร จำนวน ๕ แห่ง ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นปีแรกของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ใหม่ โดยกระบวนการวิจัยพหุกรณีและการตรวจเยี่ยมตามระบบพิชญพิจารณาแบบมีส่วนร่วมโดยมีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและผู้ทรงคุณวุฒิภายใน ประกอบกับการสนทนากลุ่ม การวิจัยเอกสาร รายงานและการประเมินตนเอง กลุ่มตัวอย่างมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกรณีศึกษา ๕ แห่ง คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี และมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงประเมินเป็นแนวทางการตรวจเยี่ยมและสนทนากลุ่มเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ใหม่และสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ และแนวทางในการจัดทำรายงานการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกรณีศึกษา เอกสารที่ใช้ในการวิจัย อาทิ รายงานผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น รายงานข้อมูลสถิติ แผนยุทธศาสตร์ และแผนประจำปีของมหาวิทยาลัย รายงานการประเมินแผนปฏิบัติราชการประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ รายงานการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยและอธิการบดี รายงานการประกันคุณภาพการศึกษา รายงานการสอบถามและสัมภาษณ์ผู้บริหาร คณาจารย์ และผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ใหม่ รวมทั้งเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง มีการสอบถามข้อมูลโดยเทคนิคการตรวจสอบสามเส้า โดยนักวิจัยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่รับผิดชอบในแต่ละกรณีศึกษา เพื่อประกันความถูกต้องแม่นยำในการสรุปผลการศึกษา และประเมินวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาและค่าสถิติพื้นฐานบทบาทของยุทธศาสตร์ใหม่และสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ใหม่ของแต่ละกรณีศึกษา พร้อมสรุปข้อค้นพบจากการวิจัยเชิงประเมินตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังข้อค้นพบต่อไปนี้

๙.๑ ข้อค้นพบ

๙.๑.๑ สันฐานเชิงศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกรณีศึกษา แสดงในตารางที่ ๙.๑

ตารางที่ ๙.๑ สันฐานเชิงศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นคัดสรร ๕ แห่ง

ตัวชี้วัด/มหาวิทยาลัยราชภัฏ	เชียงราย	นครราชสีมา	ราชนครินทร์	กาญจนบุรี	ภูเก็ต
๑. อายุสถาบัน	๕๐	๙๖	๗๙	๔๖	๔๗
๒. ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐาน	๙๘.๕๗	๙๘.๘๕	๙๖.๒๓	๙๒.๓๑	๙๘.๑๕
๓. ระดับคุณภาพของหลักสูตร	๓.๒๕ (ดี)	๓.๓๐ (ดี)	๓.๐๔ (ดี)	๓.๓๔ (ดี)	๓.๐๔ (ดี)
๔. การเผยแพร่หลักสูตร TQR	๐	๐	๐	๐	๒
๕. ร้อยละการรับนักศึกษาปริญญาตรี (ภาคปกติ) เทียบกับแผน	๖๕.๔๗	๙๔.๑๑	๖๕.๘๑	๖๑.๒๒	๖๖.๙๑
๖. อัตราการคัดเลือกนักศึกษาปริญญาตรี (ภาคปกติ)	๑.๑๙	๒.๖๕	๑.๓๒	๒.๕๙	๑.๐๙
๗. ร้อยละของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด ปี ๒๕๖๑ เทียบกับปีฐาน ๒๕๕๙	๘๐.๒๑	๘๙.๔๖	๘๑.๖๗	๙๑.๖๗	๑๑๓.๘๘
๘. สัดส่วนจำนวนบุคลากรสายวิชาการ ต่อสายสนับสนุน	๑ : ๑.๑๗	๑ : ๐.๙๓	๑ : ๑.๑๓	๑ : ๐.๗๙	๑ : ๐.๖๑
๘. ร้อยละของบุคลากรที่เป็นข้าราชการ	๗.๑๔	๑๖.๑๔	๑๓.๐๖	๑๙.๗๘	๑๓.๐๒
๑๐. ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นข้าราชการ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก	๕๕.๔๑	๔๙.๖๙	๔๑.๖๗	๔๑.๗๗	๔๒.๑๑
๑๑. ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นข้าราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัยสำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาเอก	๒๓.๐๓	๓๖.๑๒	๒๘.๒๔	๒๗.๙๗	๒๗.๗๙
๑๒. ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นข้าราชการ ที่ดำรงตำแหน่งวิชาการ (ผศ., รศ., ศ.)	๖๙.๓๒	๕๘.๒๘	๓๕.๗๑	๓๖.๗๐	๕๕.๒๖
๑๓. ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นข้าราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัยที่ดำรง ตำแหน่งวิชาการ (ผศ., รศ., ศ.)	๒๑.๐๑	๒๖.๑๑	๙.๙๗	๑๗.๖๒	๑๖.๖๒
๑๔. ร้อยละของอาจารย์สอนครุศาสตร์ ที่มีประสบการณ์สอนในโรงเรียน	๕๖.๖๗	๓๒.๓๒	๒๙.๐๗	๕๓.๐๔	๒๐.๐๐
๑๕. ร้อยละเฉลี่ยการมีงานทำของบัณฑิต ที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา ๒๕๕๙	๗๔.๓๙	๗๖.๕๔	๗๓.๒๓	๘๕.๐๕	๘๓.๖๖
๑๖. ระดับความพึงพอใจโดยเฉลี่ยของผู้ใช้ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาปี ๒๕๕๙	๔.๔๒ (มาก)	๔.๓๐ (มาก)	๔.๒๘ (มาก)	๔.๒๓ (มาก)	๔.๔๓ (มาก)

ตารางที่ ๙.๑ สี่นฐานเชิงศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นคัดสรร ๕ แห่ง

ตัวชี้วัด/มหาวิทยาลัยราชภัฏ	เชียงราย	นครราชสีมา	ราชนครินทร์	กาญจนบุรี	ภูเก็ต
๑๗. สัดส่วนความมั่นคงทางการเงิน	N/A	๒.๕๑	๑.๓๒	๑.๐๘	N/A
๑๘. คะแนนผลประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน (ITA)	๗๙.๙๖	๘๕.๒๐	๗๗.๒๘	๗๕.๕๗	๗๓.๙๑
๑๙. สมรรถนะด้านการวิจัย	มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ ๑๓ ผลงานและมีจำนวนอ้างอิงผลงาน ๒๕๑ ครั้ง ซึ่งมีผลงานตีพิมพ์ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม มรภ. ๓๘ แห่งแต่มีจำนวนผลงานอ้างอิงสูงกว่าค่าเฉลี่ย โดยมีจำนวนตีพิมพ์ลำดับที่ ๓๒ และผลงานอ้างอิงลำดับที่ ๕	มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ ๘๘ ผลงานและมีจำนวนอ้างอิงผลงาน ๑๗๘ ครั้ง ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม มรภ. ๓๘ แห่งโดยมีจำนวนผลงานตีพิมพ์ลำดับที่ ๗ และมีจำนวนอ้างอิงผลงานลำดับที่ ๑๑	มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ ๓๓ ผลงานและมีจำนวนอ้างอิงผลงาน ๔๓ ครั้ง ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม มรภ. ๓๘ แห่งโดยมีจำนวนผลงานตีพิมพ์ลำดับที่ ๒๔ และมีจำนวนอ้างอิงผลงานลำดับที่ ๒๖	มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ ๕ ผลงานและมีจำนวนอ้างอิงผลงาน ๔ ครั้ง ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม มรภ. ๓๘ แห่งโดยมีจำนวนผลงานตีพิมพ์ลำดับที่ ๓๗ และมีจำนวนอ้างอิงผลงานเป็นลำดับที่ ๓๖	มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ ๕๕ ผลงานและมีจำนวนอ้างอิงผลงาน ๒๑๔ ครั้ง ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม มรภ. ๓๘ แห่งแต่จำนวนอ้างอิงผลงานสูงกว่าค่าเฉลี่ย โดยมีจำนวนผลงานตีพิมพ์เป็นลำดับที่ ๑๔ และจำนวนอ้างอิงเป็นลำดับที่ ๘
๒๐. ประสิทธิภาพตามแผนการปฏิบัติราชการประจำปี ๒๕๖๐	๗๘.๕๗ (พอใช้)	๘๘.๒๔ (ดี)	๗๐.๐๐ (พอใช้)	๖๙.๓๙ (พอใช้)	๘๗.๒๓ (ดี)
๒๑. ประสิทธิภาพตามแผนการปฏิบัติราชการประจำปี ๒๕๖๑	๗๖.๑๙ (ดี)	๘๘.๕๗ (๘๔.๖๒ ตามยุทธศาสตร์ใหม่)	๖๒.๗๙ (พอใช้)	๙๑.๖๗ (ดีมาก)	๗๗.๐๕ (ดี)
๒๒. ร้อยละนักศึกษามาจากท้องถิ่นในท้องถิ่นของตน	๙๓.๑๗	๙๒.๒๑	N/A	๗๑.๑๐	๘๒.๓๓
๒๓. จำนวนนักศึกษาโครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของ สกอ.	๒๖๒ คน	๔๒๓ คน	๑๒๖ คน	๙๐ คน	๙๐ คน
๒๔. จำนวนนักศึกษาของโครงการ สคว. ของ สสวท.	๐	๐ (เคยมีเมื่อปีการศึกษา ๒๕๕๖-๒๕๕๗)	๐	๐	๐

๙.๑.๒ ยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีบทบาททำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏจัดทำยุทธศาสตร์ ๒๐ ปีหรือปรับแผนยุทธศาสตร์หรือปรับแผนปฏิบัติราชการ เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาจัดทำยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ตามแนวทางยุทธศาสตร์ใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชบุรี ได้ทบทวนปรับแผนยุทธศาสตร์ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) ทบทวนปี ๒๕๖๒-๒๕๖๔ ตามแนวยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งมีผลในปีงบประมาณ ๒๕๖๒ เป็นต้นไป นอกจากนี้ยุทธศาสตร์ใหม่ส่งผลให้มหาวิทยาลัยราชภัฏได้รับงบประมาณแผ่นดินสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ด้วย ในระยะยาวยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ตามพระบรมราโชบายจะส่งผลให้มหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งทำงานตามเป้าหมายของการเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ในการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นจะส่งผลให้ท้องถิ่นในท้องถิ่นของตนเกิดการพัฒนาย่างต่อเนื่องพึ่งตนเองได้ มีความมั่นคง มั่งคั่ง และเกิดการพัฒนายั่งยืน สร้างความมั่นคงสภาพให้ท้องถิ่น ภูมิภาค และประเทศชาติโดยรวม

๙.๑.๓ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกลุ่มตัวอย่างคัดสรร มีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ในประเด็นยุทธศาสตร์ ๔ ประเด็น ซึ่งเป็นการดำเนินการปีแรกที่มหาวิทยาลัยราชภัฏยังคงได้รับงบประมาณแผ่นดินเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยของรัฐโดยทั่วไป ซึ่งมิได้สะท้อนพันธกิจของการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น และเนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ ยังไม่มีการปรับแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยราชภัฏยังไม่ได้รับงบประมาณแผ่นดินสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นโดยเฉพาะ แสดงในตารางที่ ๙.๒

ตารางที่ ๙.๒ ระดับสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ใหม่ จำแนกตาม
กรณีศึกษาและประเด็นยุทธศาสตร์

กรณีศึกษา / ประเด็นยุทธศาสตร์	โดยรวม	การพัฒนา ท้องถิ่น	การผลิต และ พัฒนาครู	การยกระดับ คุณภาพ การศึกษา	การบริหาร จัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	ปานกลาง ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง ค่อนข้างน้อย	มาก	น้อย	น้อย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	มาก	มาก	ปานกลาง	มาก	มาก
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์	ปานกลาง	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	ปานกลาง
มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย
มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	ปานกลาง ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง	ปานกลาง	น้อย	น้อย
โดยรวม	ปานกลาง (๓.๐๐)	ปานกลาง (๓.๒๕)	ปานกลาง ค่อนข้างมาก (๓.๔๐)	ปานกลาง ค่อนข้างน้อย (๒.๖๐)	ปานกลาง ค่อนข้างน้อย (๒.๖๐)

๙.๑.๔ มหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกรณีศึกษามีประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๑ อยู่ในระดับพอใช้ถึงดีมาก กล่าวคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีมีประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติการอยู่ในระดับดีมาก (๙๑.๖๗%) อยู่ในระดับดี คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (๘๘.๕๗%) มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต (๗๗.๐๕%) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (๗๖.๑๙%) ส่วนมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์มีประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติการประจำปีอยู่ระดับพอใช้ (๖๒.๗๙%)

๙.๒ อภิปรายผลวิจัย

๙.๒.๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่เป็นกรณีศึกษาครั้งนี้ ยังไม่ได้ปรับแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น และมีการดำเนินการสนองตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย คือ ที่พึ่งของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องยาวนาน ข้อค้นพบจากการวิจัยแสดงอย่างชัดเจนว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๑ ถึงร้อยละ ๘๘.๕๗ และมีระดับความสำเร็จในเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระบรมราโชบายอยู่ในระดับมาก ในขณะที่กรณีศึกษาอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อยถึงปานกลาง ทั้งนี้เพราะมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีแผนยุทธศาสตร์

ที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงทำให้แผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ใหม่ตามพระบรมราโชบายเป็นส่วนใหญ่เกินร้อยละ ๘๐ ในขณะที่แผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอื่นๆ ที่เป็นกรณีศึกษามักจะไม่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระบรมราโชบาย ดังนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งจึงควรปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์ระยะ ๕ ปี หรือ ๒๐ ปีของมหาวิทยาลัยโดยน้อมนำพระบรมราโชบายไปบูรณาการในแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยซึ่งก็จะทำให้แผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสอดคล้องกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗

๙.๒.๒ บทบาทของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏ จะเห็นได้ว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยที่ประชุมอธิการบดีได้น้อมนำพระบรมราโชบายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๑๐ สู่การปฏิบัติ โดยกำหนดเป็นยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) แม้ว่าจากกรณีศึกษาพบว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง ๕ แห่งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ยังไม่ได้ปรับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยตามพระบรมราโชบายก็ตาม แต่ทุกมหาวิทยาลัยราชภัฏได้ปรับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยใหม่ปีงบประมาณ ๒๕๖๒ เพื่อให้สอดคล้องกับพระบรมราโชบายและพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ บทบาทของยุทธศาสตร์ใหม่มหาวิทยาลัยราชภัฏได้รับการแนะนำขับเคลื่อนอย่างต่อเนื่องจาก พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ องคมนตรี ทำให้เกิดความตระหนักและมีการปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอย่างชัดเจน ในด้านการสนับสนุนงบประมาณแผ่นดินจะเห็นได้ว่า ยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏได้รับงบประมาณแผ่นดินในงบยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นประมาณมหาวิทยาลัยละ ๓๐ ล้านบาทในปีงบประมาณ ๒๕๖๒ โดยภาพรวมมหาวิทยาลัยราชภัฏยังไม่ได้รับงบประมาณเพิ่มขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม เป็นการเปลี่ยนแปลงงบประมาณโดยปรับลดจากงบประมาณการบริหารจัดการ และการนำงบประมาณบริการวิชาการมารวมเป็นงบประมาณยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น อย่างไรก็ตามก็เห็นว่าเป็นการเริ่มต้นที่ดีในการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยตรง ประเด็นสำคัญที่จะต้องพิจารณาก็คือ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นไป มหาวิทยาลัยราชภัฏพึงดำเนินการปรับยุทธศาสตร์และโครงสร้างมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระบรมราโชบายแล้ว การจัดสรรงบประมาณ ก็พึงดำเนินการให้เป็นการจัดสรรงบประมาณพื้นฐานในฐานะมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา เพื่อให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน (พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ : ๒๕๖๐ ; วิษณุ เครืองาม : ๒๕๕๑ ; วิจิตร ศรีสอาน : ๒๕๕๐ ; สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป. อ. ปยุตโต)

ในการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินที่เป็นงบประมาณพื้นฐานสนับสนุนมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในฐานะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ต้องมุ่งเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่สาธารณะ โดยเฉพาะต้องจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถดำเนินการตามพันธกิจตามพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังที่ระบุกำหนดในมาตรา ๗ ว่า ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยเฉพาะการผลิตพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา และบุคลากรในท้องถิ่น ศึกษา วิจัย ส่งเสริม และสืบสานของโครงการอันสืบเนื่องจากพระราชดำริในการปฏิบัติการกิจของมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งแตกต่างจากมหาวิทยาลัยของรัฐโดยทั่วไปอย่างชัดเจน ด้วยเหตุผลดังกล่าว วิจิตร ศรีสอ้าน (๒๕๕๐) ในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้เสนอแนะว่าการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้มหาวิทยาลัยราชภัฏไม่ควรจัดเหมือนกับมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยทั่วไป ทั้งนี้จะต้องจัดงบประมาณสนับสนุนมหาวิทยาลัยราชภัฏให้สอดคล้องกับธรรมชาติและพันธกิจตามกฎหมายที่กำหนดให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ในท้องถิ่นและภูมิภาคซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนาประเทศชาติอย่างยั่งยืน

อย่างไรก็ดียุทธศาสตร์ใหม่ยังมีบทบาทต่อการรับรู้ของผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร นักศึกษา และชุมชนอยู่ในวงจำกัด ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้พบว่า บุคลากรที่เกี่ยวข้องยังมีความรู้เกี่ยวกับยุทธศาสตร์ใหม่ตามพระบรมราโชบายในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่ปรากฏความตระหนักรู้อย่างชัดเจนว่าพระบรมราโชบายดังกล่าว แท้จริงแล้วเป็นการกระตุ้นให้มหาวิทยาลัยราชภัฏได้ปฏิบัติอย่างตรงเป้าหมายตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ หาได้มีการริเริ่มใหม่ที่เป็นภาระเพิ่มขึ้นแต่อย่างใดไม่ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องสร้างความตระหนักรู้ร่วมกันให้ชัดเจนซึ่งต้องมีการดำเนินการอย่างเป็นขั้นเป็นตอน อีกทั้งการปรับยุทธศาสตร์และจัดโครงสร้างของมหาวิทยาลัยราชภัฏใหม่ ซึ่งเป็นการดำเนินการให้เป็นไปตามพระบรมราโชบายและพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ นั้นเอง

๙.๒.๓ ผลการวิจัยครั้งนี้ได้นำเสนอสื่อนฐานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อแสดงถึงศักยภาพของมหาวิทยาลัยในการดำเนินการกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยเป็นปรอทวัดศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏจากตัวชี้วัดพื้นฐาน ๒๔ ตัว จากสื่อนฐานเชิงศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกรณีศึกษา ๕ แห่ง แสดงอย่างชัดเจนว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาเป็นมหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพสูง โดยพิจารณาจากอายุของมหาวิทยาลัยเกือบ ๑๐๐ ปี เปิดหลักสูตรที่มีคุณภาพตอบสนองนักศึกษาในท้องถิ่นถึง ร้อยละ ๙๒.๒๑ มีโอกาสเลือกสรรนักศึกษาและสามารถรับนักศึกษาได้ตามเป้าหมาย มีคณาจารย์ที่คุุณวุฒิการศึกษาสูงและมีคุณภาพได้มาตรฐาน มีความมั่นคงทางการเงิน มีคุณธรรมและความโปร่งใสในการบริหารสูงมาก มีสมรรถนะด้านการวิจัยสูง มีระบบ

การผลิตครูระบบปิดตามโครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยมีนักศึกษาในโครงการจำนวน ๔๒๓ คน และที่สำคัญยังมีการวางแผนที่ดีมีแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสอดคล้องกับพระบรมราโชบายเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาได้วางแผนยุทธศาสตร์ในบทบาทการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ อยู่แล้ว นับเป็นกรณีศึกษาที่ดีให้มหาวิทยาลัยแห่งอื่นได้เรียนรู้ ส่วนอีก ๔ กรณีศึกษาก็ถือว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพในการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น แม้ว่าจะวางแผนยุทธศาสตร์ยังไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ เท่าที่ควรก็ตาม

ผลการวิจัยสัมพันธภาพของศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏดังกล่าวเป็นปรอวัตสถานภาพ และศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่สามารถนำไปใช้ในการประเมินตนเองอย่างเป็นปรนัยและเป็นมาตรฐานเพื่อให้มหาวิทยาลัยราชภัฏรู้จักตนเอง รู้จุดแข็งจุดอ่อนของตนเอง สามารถนำไปสู่การพัฒนามหาวิทยาลัยให้เจริญก้าวหน้าเป็นแบบอย่างให้แก่องค์กรส่วนท้องถิ่น และสามารถที่จะมีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นในท้องถิ่นของตนให้เกิดการพัฒนาที่มีความยั่งยืน มั่งคั่ง มั่นคง และสถาพรได้

๙.๒.๔ โดยรวมมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกรณีศึกษามีระดับสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ใหม่อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ก็ได้ข้อค้นพบว่า มีสัมฤทธิ์ผลเชิงความก้าวหน้าตามเป้าหมายอยู่ในระดับจากปานกลางค่อนข้างน้อยถึงปานกลางค่อนข้างมาก ซึ่งสอดคล้องกับข้อสังเกตจากการตรวจเยี่ยมของรองคณบดี พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ ที่ตรวจเยี่ยมในปี ๒๕๖๑ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกรณีศึกษาส่วนใหญ่มีแผนยุทธศาสตร์ที่ไม่สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงทำให้การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการราชการประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่สอดคล้องกับพระบรมราโชบายเท่าที่ควร ๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกรณีศึกษาทุกแห่งยังไม่ได้ปรับแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ใหม่ซึ่งมีแผนและจะเริ่มดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ๓) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นปีแรกของยุทธศาสตร์ใหม่ที่ยังไม่มีการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินสนับสนุนการดำเนินงานตามแนวทางของยุทธศาสตร์ใหม่ มหาวิทยาลัยที่เป็นกรณีศึกษาจำเป็นต้องแสวงหางบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกและงบรายได้ของมหาวิทยาลัยมาดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น ๔) มหาวิทยาลัยที่เป็นกรณีศึกษาส่วนใหญ่ดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นตามพันธกิจบริการทางวิชาการมิได้ดำเนินการตามกระบวนการทัศน์ของการพัฒนาท้องถิ่น กำหนดพื้นที่เป้าหมายโดยมหาวิทยาลัยมิได้ปรึกษาหารือกับจังหวัด อีกทั้งมิได้เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดและท้องถิ่นเท่าที่ควร

๙.๒.๕ มหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกรณีศึกษามีการดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นและดำเนินการตามยุทธศาสตร์แต่ไม่ปรากฏผลประเมินที่เป็นรูปธรรมว่า การพัฒนาท้องถิ่นแล้วท้องถิ่นได้รับประโยชน์อะไรบ้าง โดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ในยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนาครู มีการดำเนินการอบรมพัฒนาครูแต่ขาดการประเมินและติดตามผลที่เป็นรูปธรรมว่าครูได้รับผลอะไรบ้าง มีรายงานเฉพาะความพึงพอใจแต่ขาดการประเมินผลการเรียนรู้ที่ครูได้นำความรู้สมรรถนะที่ได้รับไปใช้ ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นต่อผู้เรียน การผลิตครูระบบปิดตามโครงการการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นซึ่งมีความสำคัญ แต่ไม่ได้รับการเน้นในแผนปฏิบัติงานประจำปีเท่าที่ควร รวมทั้งไม่ปรากฏชัดเจนเกี่ยวกับนวัตกรรมในการผลิตและพัฒนาครู ในทำนองเดียวกันในการดำเนินการไม่ได้มีการเน้นการพัฒนาคุณภาพและพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน โดยเฉพาะความผูกพันกับท้องถิ่นและไม่ปรากฏชัดเจนถึงกลยุทธ์ในการพัฒนาความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของท้องถิ่นในท้องถิ่นของตนเอง ในด้านการพัฒนาระบบบริหาร แม้ทุกมหาวิทยาลัยที่เป็นกรณีศึกษามียุทธศาสตร์ในด้านนี้แต่การดำเนินงานพัฒนาการปรับรื้อระบบการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นตามพระบรมราโชบายและพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ไม่ได้รับการเน้นเท่าที่ควร ทั้งๆ ที่ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเป็นยุทธศาสตร์หลักที่จะทำให้ยุทธศาสตร์อื่นๆ ประสบความสำเร็จ มหาวิทยาลัยราชภัฏหลายแห่งให้ความสนใจกับฐานข้อมูลแต่ก็เป็นฐานข้อมูลเพื่อการบริหารมหาวิทยาลัยโดยทั่วไป ยังขาดฐานข้อมูลความต้องการของท้องถิ่น ทำให้มหาวิทยาลัยไม่ได้ใช้ความต้องการของท้องถิ่นและภูมิภาคในการดำเนินพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีการทำงานแบบเครือข่ายที่เป็นรูปธรรม แต่ยังขาดการรายงานผลที่เกิดขึ้นจากเครือข่ายและการปรับยุทธศาสตร์ รวมทั้งโครงสร้างเพื่อความเป็นเลิศและสร้างธรรมาภิบาลของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นจะได้เริ่มต้นในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ทั้งนี้สภามหาวิทยาลัยพึงกำกับดูแลให้มหาวิทยาลัยดำเนินการตามยุทธศาสตร์ใหม่ให้ประสบความสำเร็จโดยเร็ว

๙.๓ ข้อเสนอแนะ

๙.๓.๑ จากการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกรณีศึกษาหลายแห่งมีแผนยุทธศาสตร์ที่ยังไม่สอดคล้องกับการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และพระบรมราโชบาย สภามหาวิทยาลัยราชภัฏพึงมีมติให้มหาวิทยาลัยราชภัฏปรับแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยระยะ ๒๐ ปี หรือ ๕ ปี ตามแนวทางของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) โดยกำหนดให้มียุทธศาสตร์ อาทิ

- ๑.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น
- ๑.๒ ยุทธศาสตร์การผลิตบัณฑิตเพื่อพัฒนาท้องถิ่น
- ๑.๓ ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา และบุคลากรของท้องถิ่น
- ๑.๔ ยุทธศาสตร์การวิจัยและพัฒนาท้องถิ่น
- ๑.๕ ยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษาในท้องถิ่นในท้องถิ่น
- ๑.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

๙.๓.๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏพึงปรับยุทธศาสตร์และโครงสร้างของมหาวิทยาลัย (Reprofiling) ให้สมกับเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและภูมิภาค

๙.๓.๓ สำนักงบประมาณพึงจัดสรรงบประมาณแผ่นดินสนับสนุนมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นงบประมาณในการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระบรมราโชบายและพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗

๙.๓.๔ มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีบทบาทและร่วมมือกับจังหวัด องค์กรบริหารส่วนจังหวัด องค์กรบริหารส่วนตำบลและหน่วยงานในท้องถิ่นในท้องถิ่นเพื่อจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและหน่วยงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏน่าจะมีส่วนร่วมในการนำแผนพัฒนาดังกล่าวสู่การปฏิบัติด้วย

๙.๓.๕ พึงสร้างความเข้มแข็งให้ที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยจัดให้มีเลขาธิการที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ทำงานเต็มเวลาและมีสำนักงานที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งร่วมกันรับผิดชอบค่าใช้จ่าย

๙.๓.๖ ที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพึงออกแบบระบบบริหารจัดการงานขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้ชัดเจนโดยกระบวนการมีส่วนร่วมจากท้องถิ่น

๙.๓.๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏพึงเร่งจัดกระบวนการหนุนเสริมสร้างความเข้าใจในกระบวนการทัศน์การเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและกระบวนการทัศน์การพัฒนาท้องถิ่นตามหลักเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยจัดเป็นชุดโครงการที่มีการบริหารอย่างเป็นระบบครบวงจร

๙.๓.๘ มหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งพึงร่วมกันพัฒนาระบบ Big Data หรือฐานข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อการบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะฐานข้อมูลเพื่อการบริหารมหาวิทยาลัย และฐานข้อมูลความต้องการของท้องถิ่น

๙.๓.๙ มหาวิทยาลัยราชภัฏพึงบูรณาการพันธกิจร่วมกับท้องถิ่นในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นในท้องถิ่นของตนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง การวิจัยและพัฒนา นโยบาย และแผนยุทธศาสตร์ในการผลิตและพัฒนาครูแห่งชาติ เพื่อยกระดับวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง และการพัฒนาท้องถิ่น

๙.๓.๑๐ คณะกรรมการการอุดมศึกษาพึงประสานกับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ มีมติให้ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานและอธิการบดีดำเนินการกำกับติดตาม ผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏตามพระบรมราโชบายเป็นรายไตรมาสและ ประเมินผลงานอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง แล้วจัดส่งรายงานการติดตามและประเมินผลให้คณะกรรมการ การอุดมศึกษาเพื่อทราบและใช้ประโยชน์ต่อไป

๙.๓.๑๑ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาควรสนับสนุนให้ขยายผลในการติดตามบทบาท และสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งหมด ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นปีแรกที่มหาวิทยาลัยราชภัฏได้รับงบประมาณสนับสนุนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในท้องถิ่น โดยเฉพาะ

บรรณานุกรม

กองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี. (๒๕๖๑). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑.

_____. (ม.ป.ป.). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒.

_____. (๒๕๖๑). รายงานผลการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐.

_____. (๒๕๖๑). สรุปผลการใช้จ่ายงบประมาณสะสมและผลการดำเนินงานโครงการบริการวิชาการ/โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑. (ไตรมาสที่ ๔)

กองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. (๒๕๖๑). ข้อมูลสารสนเทศเชิงยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ปีการศึกษา ๒๕๖๑. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. (๒๕๖๒). “รายงานผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐”. เชียงราย: กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. (เอกสารอัดสำเนา).

กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์. (๒๕๖๑). รายงานประจำปี ๒๕๖๐ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์. (เอกสารอัดสำเนา).

กองบริหารงานบุคคล สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. (๒๕๖๑). ข้อมูลจำนวนบุคลากร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒. สืบค้นเมื่อ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๑, จาก สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน: <https://service.crru.ac.th/hrm/bos/login>.

กองประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. (๒๕๕๙). การประเมินความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ปีการศึกษา ๒๕๕๙. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

_____. (๒๕๖๐). การประเมินความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ปีการศึกษา ๒๕๕๙. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

_____ (๒๕๖๑). การประเมินความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ปีการศึกษา ๒๕๖๐. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

_____ (๒๕๕๙). รายงานผลการสำรวจความคิดเห็นและความพึงพอใจของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

_____ (๒๕๖๐). รายงานผลการสำรวจความคิดเห็นและความพึงพอใจของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

_____ (๒๕๖๑). รายงานผลการสำรวจความคิดเห็นและความพึงพอใจของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

กองมาตรฐานวิชาการและประกันคุณภาพ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. (๒๕๖๑). “รายงานการประเมินตนเอง (SAR) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ปีการศึกษา ๒๕๖๐”. เชียงราย: กองมาตรฐานวิชาการและประกันคุณภาพ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. (เอกสารอัดสำเนา).

คณะกรรมการการอุดมศึกษา. (๒๕๖๐). วาระที่ ๖.๔ เรื่อง ข้อมูลสมรรถนะด้านการวิจัยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ : ภาพรวมของประเทศ และภาพรวมของกลุ่มมหาวิทยาลัย. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาร่วมกับมหาวิทยาลัยมหิดล. (เอกสารอัดสำเนา)

คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. (๒๕๖๐). รายงานการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

_____ (๒๕๖๑). รายงานการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานมหาวิทยาลัยและคณะ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์. (๒๕๖๑). รายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐. (เอกสารอัดสำเนา).

ชนิตา รักษ์พลเมือง และคณะ. (๒๕๕๘). รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาการผลิต การใช้ และการพัฒนาครูการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับความต้องการในอนาคต. ทูลสนับสนุนจากสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (อัดสำเนาเย็บเล่ม)

สำนักงานที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ. ๒๕๖๒. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) (ฉบับปรับปรุง ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๑). (เอกสารอัดสำเนา)

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗.//(๒๕๔๗,มิถุนายน/๑๔).//*ราชกิจจานุเบกษา*.//เล่มที่ ๑๒๑/ตอนพิเศษ ๒๓ ก.//๒๔

พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ องคมนตรี. “บรรยายพิเศษสำหรับนักศึกษาครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ” แผ่นโปรงใส (power point) ประกอบคำบรรยาย.

เพชรสุดา ภูมิพันธ์ . (๒๕๔๙). รูปแบบการบริหารสถาบันเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี. (๒๕๖๑). โครงการ “เสริมสร้างความเข้มแข็งด้วยบัญชีครัวเรือน”.

_____. (ม.ป.ป.). แผนพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ๒๕๖๑-๒๕๖๔.

_____. (ม.ป.ป.). รายงานการประเมินตนเอง (Self-Study Review) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑. เอกสารอัดสำเนา

_____. (ม.ป.ป.). รายงานผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อบรรยากาศสภาพแวดล้อม และการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี พ.ศ. ๒๕๖๑.

_____. (๒๕๖๑). รายงานสรุปกิจกรรม โครงการสัมมนาบุคลากรนอกสถานที่ครั้งที่ ๕ “ปีแห่งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์” พ.ศ. ๒๕๖๑. ในการประชุมสภามหาวิทยาลัยครั้งที่ ๘/๒๕๖๑ วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๖๑.

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. (๒๕๖๐). “แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)”. เชียงราย: กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. (เอกสารอัดสำเนา).

_____. (๒๕๖๑). “แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ฉบับทบทวนและปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๑”. เชียงราย: กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. (เอกสารอัดสำเนา).

_____. (๒๕๖๑). “รายงานการศึกษาตนเอง (Self – Study Review) ของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑”. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. (เอกสารอัดสำเนา).

_____. (๒๕๖๑). “รายงานผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐”. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. (เอกสารอัดสำเนา).

_____. (๒๕๖๒). รายงานประจำปี ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย . เชียงใหม่: เชียงใหม่ ดอควิวเมนทารี ดีไซน์ จำกัด.

_____ (๒๕๖๒). สารสนเทศ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. เชียงใหม่: เชียงใหม่
คอคิวเมนทารี ดีไซน์ จำกัด.

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. (๒๕๖๑). รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการมหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครราชสีมา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ รอบ ๑๒ เดือน. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครราชสีมา.

_____ (๒๕๖๑). รายงานผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครราชสีมา.

_____ (๒๕๖๑). รายงานการประเมินตนเอง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ปีการศึกษา ๒๕๖๐.
(๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ – ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑). นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. (๒๕๖๑). แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย ๒๕๖๑-๒๕๖๕.

_____ (๒๕๖๑) รายงานการประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๐.

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์. (๒๕๖๑). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏราชชนครินทร์ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ อนุมัติเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐
ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๐.

_____ (๒๕๖๑). แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)
สภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ อนุมัติเมื่อวันที่ ๑๖-๑๗ กันยายน ๒๕๖๐ ในคราวประชุมครั้งที่
๙/๒๕๖๐.

_____ (๒๕๖๑) รายงานการประเมินตนเองปีการศึกษา ๒๕๖๐ (๑ มิถุนายน ๒๕๖๐-๓๑ พฤษภาคม
๒๕๖๑). (เอกสารอัดสำเนา).

_____ (๒๕๖๑). รายงานผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๖๑. เสนอสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ครั้งที่ ๙/๒๕๖๑ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๑.
(เอกสารอัดสำเนา).

_____ (๒๕๖๑). รายงานผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์รองรับการตรวจเยี่ยมมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ราชชนครินทร์.

_____ (๒๕๖๑). รายงานมหาวิทยาลัยที่ดีประจำปี ๒๕๖๑.

_____ (๒๕๖๑). แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)
ทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๔. ผ่านความเห็นชอบจากมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร
มหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๑ วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑. (เอกสารอัดสำเนา).

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ (มรร.) ฉะเชิงเทรา. (๒๕๖๑). ราชนครินทร์สัญจร : วิฤต โอกาส และ
ทางเลือก เพื่อสร้างการเรียนรู้สู่อนาคต เล่มที่ ๒. มหาวิทยาลัยรับใช้สังคมในบริบท “อนาคต
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์สู่การพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรารองรับระเบียบเศรษฐกิจพิเศษ.”
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

มีชัย วีระไวทยะ และสนธิ เตชานันท์. (๒๕๖๑). ใฝ่นอกกรอบ. กรุงเทพฯ : วี พรินท์ (๑๙๙๑).

เลขาธิการสภาการศึกษา, สำนักงาน. (๒๕๕๘). สถานภาพการผลิตและพัฒนาครูในประเทศไทย.
กรุงเทพมหานคร : พริกหวานกราฟฟิค.

วศิน อิงคพัฒนากุล และคณะ. (๒๕๖๑). รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ๒๕๖๐. มหาวิทยาลัยราช
ภัฏราชนครินทร์. กันยายน ๒๕๖๑.

วิจิตร ศรีสอ้าน. (๒๕๕๐). “วิจิตร” ชี้ มรภ. ต้องพัฒนาท้องถิ่น สัมมนาที่ไร่เงา สมศ. ก้านบัวรายวัน ๓๒
(พิเศษ) ๓๐ มกราคม ๒๕๕๐.

วิชญ์ เครื่องงาม. (๒๕๕๑). บทบาทสถาบันการศึกษาในการพัฒนาท้องถิ่น. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

สถาบันพัฒนาคุณภาพครู (สพค.) มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์. (๒๕๕๘). แผนพัฒนาสถาบันพัฒนา
คุณภาพครู (๔ ปี) ปีงบประมาณ ๒๕๕๙-๒๕๖๒. (เอกสารอัดสำเนา).

_____. (๒๕๖๑). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ - ๓๐ กันยายน
๒๕๖๑). (เอกสารอัดสำเนา).

_____. (๒๕๖๑). รายงานประจำปี ๒๕๖๑ (ตุลาคม ๒๕๖๐ - กันยายน ๒๕๖๑). (เอกสารอัดสำเนา).

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี. (๒๕๖๑). แบบรายงานผลการดำเนินงานการวิจัย
หน่วยงานสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑
(ต.ค. ๖๐ - ก.ย. ๖๑).

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (๒๕๖๑). บทสรุปการวิเคราะห์อภิธานรายงานการวิจัย
เชิงประเมิน โครงการส่งเสริมการผลิตครูที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
(สคค.) ระยะที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙ ของศูนย์มหาวิทยาลัย.

สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป.อ.ปยุตโต). (๒๕๖๑). การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development)
ธรรมนูญเพื่อการศึกษาธรรม กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ ผลิตภัณ.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (๒๕๔๘). รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏ รอบแรก
พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๔๘ : ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเร่งด่วน.

_____ (๒๕๕๙). วิธีวิทยาการประเมิน : ศาสตร์แห่งคุณค่า. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____ (๒๕๖๑). ความเป็นธรรมทางการศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและเพิ่มคุณภาพการศึกษา : ด้วยการผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา. สำนักธรรมศาสตร์และการเมืองราชบัณฑิตยสภา.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และจิราทัศน์ รัตนมณีฉัตร. (๒๕๖๐). กลยุทธ์การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศสิงคโปร์. วารสารราชบัณฑิตยสภา. ๔๑(๒), ๒๕๔-๒๘๔.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. และเพชร พิพัฒน์สันติกุล. (๒๕๕๔). การวิเคราะห์โครงการผลิตครูพันธุ์ใหม่ : หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสถาบันผลิตครูและนิสิตนักศึกษาครู โครงการนำร่อง พ.ศ. ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓. วารสารวิธีวิทยาการวิจัย, ๒๔ (พฤษภาคม - สิงหาคม). ๑๕๘ - ๑๙๕.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (๒๕๕๙). การบูรณาการการทํานุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม สู่การจัดการเรียนการสอน การวิจัยและการบริการวิชาการสู่สังคมของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ใน Best Practice วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ นำเสนอในที่ประชุมเสวนา ๙ เครือข่าย ตามโครงการประชุมคณะกรรมการการอุดมศึกษาสัญจร การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ๔ พันธกิจแห่งสถาบันอุดมศึกษาไทย, ๑๘ - ๒๒.

_____ (๒๕๕๙). วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ นำเสนอในที่ประชุมเสวนา ๙ เครือข่าย : โครงการ ๓ ร. สื่อนาคตมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.). (๒๕๖๑). ประกาศสำนักงาน ป.ป.ช. เรื่องผลคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ (Integrity and Transparency : ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑. (เอกสารอัดสำเนา).

สำนักมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี. (๒๕๖๑). รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐.

สำนักวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (๒๕๕๘). รายงานการวิจัยการศึกษารูปแบบการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับศักยภาพของชุมชน.

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. (๒๕๖๑). ข้อมูลจำนวนนักศึกษาประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑. สืบค้นเมื่อ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๑, จาก สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน : http://orasis.crru.ac.th/orasis_crru/mis/mis_user_login.

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. (๒๕๖๑). ข้อมูลภาวะการมีงานทำ
ของบัณฑิต. สืบค้นเมื่อ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๑, จากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน :
[http://orasis.crru.ac.th/orasis_crru/pundit_job/admin
_report?fbclid=IwAR2Ei2pbq8uzBjbjqgAwfcXVJm7r50NSNssPJDFyBgBssrwA60PHJdrP4o](http://orasis.crru.ac.th/orasis_crru/pundit_job/admin_report?fbclid=IwAR2Ei2pbq8uzBjbjqgAwfcXVJm7r50NSNssPJDFyBgBssrwA60PHJdrP4o)

สุมณฑา พรหมบุญ. (ม.ป.ป.) การผลิตและพัฒนาครูในภาพรวม.

ศักดิ์ชาย เพชรช่วย. (๒๕๕๘). อนาคตภาพการผลิตครูของสถาบันอุดมศึกษาไทย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุสิต
บัณฑิต ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ศักดิ์ชัย นิรัฐทวี และคณะ. (๒๕๔๔). รายงานการวิจัยเรื่องการเรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคมของต่างประเทศ
(Service – Learning). สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี (เอกสาร
อัดสำเนา).

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี. (๒๕๖๐). นโยบายการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีระยะ
๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔). ที่อธิการบดีแถลงต่อสภามหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐.

Prentice, M. and Robinson. G. (2010). Improving Student Learning Outcomes with Service
Learning. American Association of Community Colleges.

ภาคผนวก

สรุปการประชุมสัมมนาฯ รับฟังความคิดเห็น
เรื่อง บทบาทและสัมฤทธิ์ผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
วันพุธที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๒
ณ ห้องประชุมราชา ๑ โรงแรมปรินซ์ พาเลซ กรุงเทพมหานคร

ประธานเปิดการประชุม เลขาธิการสภาการศึกษา (ดร.สุภัทร จำปาทอง) กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมประชุมและกล่าวถึงความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ นับตั้งแต่ก่อตั้งเป็นโรงเรียนฝึกหัดครูจนถึงปัจจุบันเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏจำนวน ๓๘ แห่ง ซึ่งมีการปรับยุทธศาสตร์ใหม่เพื่อสนองพระบรมราโชบายของรัชกาลที่ ๑๐ ในเรื่องการพัฒนาท้องถิ่น การผลิตและพัฒนาครู โดยปรับเปลี่ยนการดำเนินงานเพื่อตอบโจทย์ทั้ง ๔ ยุทธศาสตร์ใหม่ ซึ่งในช่วงการปรับตัวตามยุทธศาสตร์ส่งผลกระทบต่อการทำงาน ต่อพฤติกรรมการทำงานของครู/อาจารย์ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายจึงต้องมีการศึกษาข้อมูลการพัฒนาบทเรียนและกลุ่มตัวอย่างความสำเร็จ ซึ่งทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อแก้ไข้ปัญหาของท้องถิ่น ดูแลประชาชน และเยาวชนต่อไป อีกทั้งกล่าวขอบคุณมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตในฐานะที่ปรึกษาโครงการ มหาวิทยาลัยนำร่องทั้ง ๕ แห่งและผู้เข้าร่วมการประชุม

การบรรยาย เรื่อง ปฏิรูปการศึกษาไทยบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ศาสตราจารย์กิตติคุณ นายแพทย์จรัส สุวรรณเวลา ประธานคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา บรรยายเกี่ยวกับการดำเนินงานและการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยตามบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏ สรุปสาระสำคัญได้ ๓ ประเด็น ดังนี้

๑. ปัญหาการศึกษาไทย

การศึกษาไทยมีประเด็นปัญหาอยู่ ๔ ประเด็นใหญ่ๆ ที่ต้องได้รับการแก้ไข ได้แก่
๑) ปัญหาคุณภาพการศึกษาต่ำ ไม่ได้มาตรฐานทั้งในระดับประเทศและระดับสากล เห็นได้จากผลคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-NET PISA และ TIMSS อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาก เมื่อพิจารณาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่า เน้นเนื้อหาสาระและจัดการเรียนการสอนแบบท่องจำ เน้นการเรียน

เพื่อจบการศึกษาแต่ไม่เน้นผลสัมฤทธิ์ ผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ยังเป็นแรงงานไร้ฝีมือ ถึงแม้ว่าจะมีความพยายามปรับเปลี่ยนแต่ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จได้จริง และส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ๒) ความเหลื่อมล้ำสูงและติดกับดักความยากจน โดยเฉพาะพื้นที่ห่างไกล โดยแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มที่ ๑ คนที่ไม่มีโอกาสเข้ามาในระบบโรงเรียน และกลุ่มที่ ๒ คนที่หลุดออกไปจากระบบการศึกษาเนื่องจากความจำเป็น อาทิ การขาดแคลนทุนทรัพย์ หรือต้องประกอบอาชีพเลี้ยงครอบครัวเพื่อความอยู่รอด เห็นได้ชัดจากผลการทดสอบที่จำแนกตามสถาบันการศึกษาที่โรงเรียนในท้องถิ่นและโรงเรียนขนาดเล็กมีผลคะแนนอยู่ในระดับต่ำเป็นส่วนใหญ่ ๓) ความสามารถในการแข่งขันต่ำ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นผลมาจากความสามารถในการจัดการศึกษาของประเทศ และ ๔) ความด้อยประสิทธิภาพของระบบการศึกษา

๒. แผนปฏิรูปการศึกษา ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ

แผนปฏิรูปการศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย ๗ เรื่อง ๒๙ ประเด็น ได้แก่ เรื่องที่ ๑ การปฏิรูประบบการศึกษาและการเรียนรู้โดยรวมของประเทศ ให้มี พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ที่เน้นการสร้างคนให้มีความรู้ ความสามารถและศักยภาพจริงๆ โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีหน้าที่ในการผลิตครู ต้องสร้างบัณฑิตให้เป็นครูที่มีคุณภาพมีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ มีศาสตร์ในการสอน และตรงตามความต้องการของประเทศ ดังนั้นจึงเสนอให้มีแผนการผลิตและพัฒนาครูแห่งชาติเพื่อช่วยแก้ปัญหาดังกล่าว เรื่องที่ ๒ การปฏิรูปการพัฒนาเด็กเล็กและเด็กก่อนวัยเรียน ให้มี พ.ร.บ. การพัฒนาเด็กปฐมวัย โดยเน้นให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย ซึ่งจะเป็นสิ่งสำคัญในการวางรากฐานการศึกษาแก่เด็กต่อไป โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏอาจเข้าไปมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พ่อแม่ ผู้ปกครอง ชุมชน ในการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างถูกต้อง เรื่องที่ ๓ การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ให้มี พ.ร.บ. กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา เรื่องที่ ๔ การปฏิรูปกลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูและอาจารย์ ให้มีการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เรื่องที่ ๕ การปฏิรูปหลักสูตรการเรียนรู้ และการประเมินผลการศึกษา ให้มีการปฏิรูปอุดมศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและประสิทธิภาพ โดยการจัดตั้งกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และการจัดตั้งสถาบันหลักสูตรและการเรียนรู้ เรื่องที่ ๖ การปรับโครงสร้างของหน่วยงานในระบบการศึกษา เพื่อบรรลุเป้าหมายในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนและยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษา โดยทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งรัฐและเอกชนต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และเน้นให้สถานศึกษามีความเป็นอิสระในการบริหาร และให้มีการจัดการศึกษาในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา และเรื่องที่ ๗ การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้โดยการพลิกโฉมด้วยระบบดิจิทัล การมีหลักสูตรฐานสมรรถนะ และการมีแพลตฟอร์มการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลแห่งชาติ

(National Digital Learning Platform) ที่จะรวบรวมข้อมูลต่างๆ ให้ทุกคนได้เข้าไปศึกษา โอกาสของมหาวิทยาลัยราชภัฏ คือการสร้างองค์ความรู้เข้าไปสู่ระบบฐานข้อมูล เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ในแต่ละระดับการศึกษาและสามารถสนับสนุนระบบการเทียบเคียงและเทียบโอนคุณวุฒิการเรียนรู้ในอนาคตได้

การเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วทำให้เกิดความแตกต่างของแต่ละช่วงวัยมากยิ่งขึ้น รูปแบบการเรียนรู้ก็เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วจากช่วงแรกเป็น Knowledge Explosion จนกระทั่งปัจจุบัน คือ Digital Transformation ซึ่งในอดีตเป็นการถ่ายทอดความรู้ (Informative education) สู่การสร้างวิชาชีพ (Formative education) แต่ปัจจุบันต้องเป็นการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง (Transformative education) สิ่งต่างๆ เหล่านี้ส่งผลกระทบต่อให้เกิดการศึกษาตลอดชีวิต ในส่วนของมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่ผลิตกำลังแรงงานต้องปรับเปลี่ยนการจัดการศึกษา ดังนี้ การผลิตกำลังแรงงาน (workforce) ปรับปรุงเป็นการศึกษาอบรมเพื่อเพิ่มทักษะการทำงาน (Upskill training หรือ Re-education) เปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการให้เป็นรูปแบบใหม่จากผู้ดำเนินการเป็นฝ่ายบริหารงาน (Executive programs) การเปลี่ยนแปลงผู้นำ (New Leaders) การบริหารจัดการองค์กรสมัยใหม่ (Modern management) และการมีส่วนร่วม (Participation) อันจะนำไปสู่สมรรถนะสำหรับประชาชน ครู และผู้เรียน

๓. ข้อคิดเห็นสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ

เมื่อมีการกำหนดนโยบายหรือกฎหมายการศึกษาออกมา สิ่งสำคัญที่จะทำให้การจัดการศึกษาประสบความสำเร็จได้คือ การนำไปปฏิบัติของผู้ที่เกี่ยวข้อง ขณะนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีบทบาทและหน้าที่สำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น สังคม และประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีพระบรมราโชบายของรัชกาลที่ ๑๐ ให้ส่งเสริมมหาวิทยาลัยราชภัฏและมีการกำหนดยุทธศาสตร์ใหม่ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ทำให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีพลังและโอกาสที่จะสำเร็จได้สูงมากขึ้น

ข้อเสนอยุทธศาสตร์การบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศสู่การเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในกลุ่มประเทศอาเซียนต้องบูรณาการการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ได้แก่ การผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีการศึกษาความรู้ในสถานที่จริง และมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง ๓๘ แห่งร่วมกันจัดทำองค์ความรู้ในรูปแบบแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ การวิจัยให้เกิดนวัตกรรมและสามารถนำไปใช้ได้จริง การบริหารจัดการที่ทันสมัยและมีธรรมาภิบาล การบริการวิชาการเพื่อสังคม การมีส่วนร่วมส่งเสริมสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมที่โดดเด่นในแต่ละท้องถิ่นให้เกิดคุณค่าและมีความยั่งยืน โดยใช้กระบวนการวิจัยพัฒนา (Research for development) ประกอบด้วย

๕ กระบวนการ ได้แก่ ๑) การกำหนดปัญหา (Problem identification) หรือทำการวิจัยพื้นฐาน (Basic research) สิ่งที่มีในท้องถิ่น ๒) การสร้างรูปแบบการวิจัย (Model formulation) ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ หรือการใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Operation research) ๓) การทดลองใช้ (Testing of model) ๔) กระบวนการนำไปใช้ประโยชน์ (Wider uses) และ ๕) การเฝ้าระวัง (Surveillance, monitoring & fine-tuning) ให้เกิดความยั่งยืน ยกตัวอย่างประเทศสวีเดนและประเทศเยอรมนีที่มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ใช้กระบวนการการมีส่วนร่วม (Partnership) ในการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนเป็นผู้เรียนรู้และทำงานไปพร้อมกัน เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏมีโอกาสที่จะสร้างทรัพยากรบุคคลและพัฒนาท้องถิ่นได้ตั้งแต่เด็กปฐมวัยจนถึงวัยชราด้วยความรู้และกระบวนการต่างๆ เหล่านี้ให้เกิดการพัฒนาอย่างแท้จริง

จากนั้นที่ประชุมได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม สรุปได้ดังนี้

๑. ปัญหาโครงสร้าง ระเบียบ ข้อบังคับที่มีความซับซ้อนส่งผลกระทบต่อผู้ปฏิบัติงานทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมาย ในขณะที่เดียวกันหน่วยงานที่มีส่วนร่วมในการสนับสนุนไม่มีความชัดเจนในการกิจและยังขาดการบูรณาการในเชิงลึก ทุกฝ่ายต้องมีเป้าหมายร่วมกัน มีความร่วมมือร่วมใจกันในการจัดการศึกษา รวมถึงการจัดสรรงบประมาณที่ต้องมุ่งไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

๒. ปัญหาความไม่มั่นคงเกี่ยวกับนโยบายการผลิตและพัฒนาครู ซึ่งมีการปรับเปลี่ยนตลอดเวลา รวมถึงการมีอัตราสูงของผู้กำหนดนโยบาย โดยไม่คำนึงถึงสิ่งที่มีอยู่และผลกระทบที่จะก่อให้เกิดความเสียหาย ดังนั้นแนวคิดการจัดทำแผนการผลิตและพัฒนาครูแห่งชาติ ซึ่งจะเป็ระบบที่ชัดเจนทำให้ครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงได้ โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือเคลื่อนไหวไปตามการเมือง ในส่วนของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีฐานะเป็นหน่วยงานสำคัญที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญสามารถเริ่มต้นทำให้เกิดขึ้นได้ โดยการร่วมมือกันของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง ๓๘ แห่งจัดทำแผนการผลิตและพัฒนาครูทั้งประเทศหรือแผนผลิตและพัฒนาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นแห่งชาติ เพื่อเป็นหลักแนวทางในการดำเนินการที่ชัดเจน

การนำเสนอรายงานการติดตามและวิจัยเชิงประเมินบทบาทและสัมฤทธิ์ผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ ราชบัณฑิต สำนักธรรมศาสตร์และการเมือง ราชบัณฑิตยสภา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราทัศน์ รัตนมณีฉัตร นำเสนอผลการติดตามและวิจัยเชิงประเมินบทบาทและสัมฤทธิ์ผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และมีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

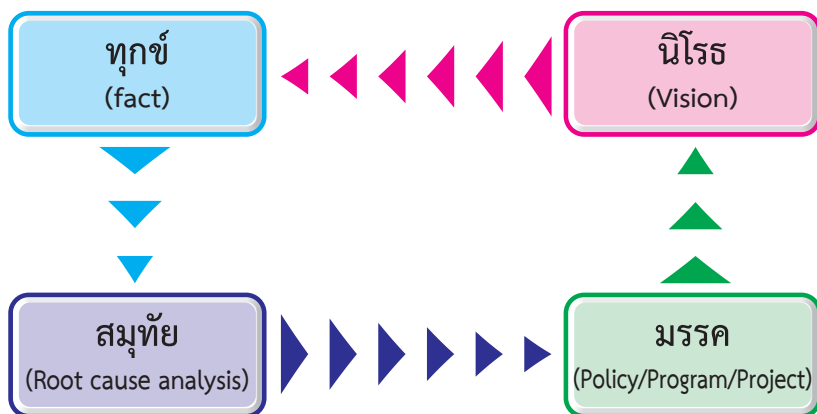
สรุปได้คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการปรับแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยระยะ ๒๐ ปี หรือ ๕ ปี ตามแนวทางของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ปรับโครงสร้างของมหาวิทยาลัย ปรับบทบาทสร้างความร่วมมือและสร้างการมีส่วนร่วม กับหน่วยงานอื่นในท้องถิ่น บูรณาการพันธกิจร่วมกับท้องถิ่น เสริมสร้างความเข้าใจในกระบวนการทัศน์ การเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ร่วมกันจัดทำระบบ Big Data สร้างความเข้มแข็งให้ที่ประชุม อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏและที่ประชุมฯ ออกแบบระบบบริหารจัดการงานขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง รวมทั้ง สำนักงบประมาณควรจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้แก่มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นงบประมาณพื้นฐานในการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จากนั้น ที่ประชุมได้ร่วมกันอภิปรายและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทและสัมฤทธิ์ผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิอภิปรายนำ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ คณบดีคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ ดร.นงรัตน์ อีสโร นักวิเคราะห์นโยบาย และแผน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ช่วยปฏิบัติราชการสำนักงาน พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ องคมนตรี สามารถสรุปได้ดังนี้

๑. การเปลี่ยนผ่านจากยุทธศาสตร์เดิมมาสู่ยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยังไม่มี การดำเนินการอย่างชัดเจน จากข้อค้นพบสามารถอนุมานได้ว่า แผนยุทธศาสตร์ใหม่ไม่สอดคล้องกับ การเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ บทบาท ยังไม่แตกต่างจากเดิมยังมีบทบาทหน้าที่คล้ายกับมหาวิทยาลัยทั่วไป อีกทั้งยังไม่มีกรอบโครงสร้าง ระบบกลไกเพื่อรองรับโดยเฉพาะ และตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนยุทธศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นตัวชี้วัด เชิงกระบวนการและผลผลิต ยังไม่มีการกำหนดถึงผลลัพธ์และผลกระทบทางสังคมที่สะท้อนบทบาทใหม่ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ดังนั้นควรมีแนวทางการปรับปรุงหรือกำหนดยุทธศาสตร์ใหม่ที่มีสัมฤทธิ์ผลได้ โดยการใช้หลักธรรมาภิบาลกำหนด ดังนี้ ๑. นิโรธ (vision) คือ การกำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์ บทบาท หน้าที่ใหม่ในการพัฒนาร่วมกันระหว่างท้องถิ่นและภาคีเครือข่าย (share vision) ๒. ทุกซ์ (fact) ต้องศึกษาสภาพข้อเท็จจริงในพื้นที่ที่เป็นอยู่ในขณะนี้ (Database) เช่น ข้อมูลพื้นฐานด้านครอบครัว เป็นต้น และความต้องการที่แท้จริงของพื้นที่ (Need analysis) โดยข้อมูลที่จัดทำต้องเป็น การทำงานร่วมกันระหว่างนักวิจัย และผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ ออกแบบระบบการเก็บข้อมูล รวมถึง การวิเคราะห์ข้อมูลอย่างถูกต้อง ๓. สมุทัย (Root cause analysis) คือการหารากแห่งสาเหตุ ของความต้องการในพื้นที่สอดคล้องกับความเป็นจริงได้ และ ๔. มรรค (Policy/Program/ Project) คือการออกแบบนโยบาย ยุทธศาสตร์ โครงสร้าง ระบบ กลไก ชุดโครงการ และโครงการ ซึ่งมีแนวทางการออกแบบทั้งในระยะสั้นและระยะยาวโดยการจัดลำดับความสำคัญ การบูรณาการ

ข้ามศาสตร์ (Interdisciplinary approach) ทั้งด้านการศึกษา การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม การบูรณาการข้ามหน่วยงานโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นผู้เชื่อมต่อระหว่างหน่วยงานของจังหวัด หน่วยงานการศึกษา หอการค้า ประชาสังคมและหน่วยงานอื่นๆ จะทำให้สามารถพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง การเชื่อมโยงความรู้ (Connectivism) ทั้งที่เป็นความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น บทเรียนความสำเร็จ ความล้มเหลวของหน่วยงานต่างๆ เป็นภูมิปัญญาสะสม (Collective wisdom) โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏด้วยกัน จะนำไปสู่การสร้างผลิตภัณฑ์หรืออาชีพใหม่ๆ ที่นำไปใช้ในการดำรงชีวิตได้จริง และการจัดทำชุดโครงการต่อมุงที่ผลกระทบทางสังคมที่แท้จริง (real social impact)

แนวทางการกำหนดยุทธศาสตร์ใหม่ที่มีสัมฤทธิ์ผล



แนวทางการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ๑. พัฒนาท้องถิ่น ต้องมีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (๑๗ SDGs) ประกอบด้วยด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม โดยใช้กลไกของ “การศึกษาเพื่อพัฒนาคน” และการเรียนรู้ของคนทุกวัย (Lifelong Learning) อาทิ การจัดทำหลักสูตรระยะสั้น เวทีภูมิปัญญา บทเรียนออนไลน์ เป็นต้น ๒. การผลิตและพัฒนาครู ต้องตรงตามความต้องการ เน้นการเพิ่มคุณภาพและควบคุมปริมาณ ผลิตครูเพื่อการพัฒนาให้เกิดความเจริญอย่างยั่งยืนในชุมชน เรียนรู้จากพื้นที่จริง (Community based and service learning approach) ๓. การยกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งของมหาวิทยาลัยราชภัฏเองหรือที่สำคัญควรเป็นการยกระดับคุณภาพการศึกษาของท้องถิ่น ได้แก่ การวิจัยและนวัตกรรมรับใช้สังคม การสร้างองค์ความรู้เฉพาะ เพื่อตอบโจทย์ท้องถิ่นให้เกิดความยั่งยืน และ ๔. พัฒนาการบริหารจัดการ ควรมีการกำหนดโครงสร้าง ระบบ กลไก ธรรมาภิบาล ระบบข้อมูลเพื่อการตัดสินใจและระบบการจัดการความรู้ที่ชัดเจน

๒. ข้อเสนอจากประสบการณ์การลงพื้นที่เก็บข้อมูลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ๑) การพัฒนาชุมชนต้องมองความเป็นจริงของพื้นที่ ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏต้องมีความเชื่อมั่นในตนเองว่าจะช่วยดำเนินการพัฒนาเพื่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง กล่าวที่จะมุ่งมั่นดำเนินการตามแนวทางของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีทั้ง พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ และพระบรมราชโบายของรัชกาลที่ ๑๐ ให้สังคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ อันจะส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น ๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องทำให้ผู้ที่จบการศึกษามีความภาคภูมิใจในความเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ และสามารถให้คุณค่ากับผู้เรียนได้มากกว่าไปปริญญา ๓) ผู้ที่เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ เมื่อจบการศึกษาก็จะทำงานและประกอบอาชีพในพื้นที่ ดังนั้นการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพในพื้นที่เป็นแนวทางที่มหาวิทยาลัยราชภัฏควรภาคภูมิใจและทำบทบาทนี้ให้ชัดเจนเป็นที่ประจักษ์ของสังคมว่าเป็นสถาบันเพื่อพัฒนาท้องถิ่นที่แท้จริง ๔) มหาวิทยาลัยราชภัฏมีหน้าที่หลักในการผลิตและพัฒนาครู ซึ่งต้องเป็นผู้ให้ความรู้แก่เด็กในอนาคต ดังนั้น ภารกิจสำคัญของมหาวิทยาลัยราชภัฏคือ การมองไปข้างหน้า วางแผนและผลิตกำลังคนที่มีคุณสมบัติพร้อมในอนาคต เริ่มจากการใช้เทคโนโลยี DLTV เริ่มต้นพัฒนาหลักสูตรเพื่อรองรับรูปแบบการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และ ๕) การดำเนินการตามบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการมีส่วนร่วมกับท้องถิ่น สร้างความเชื่อมั่นให้กับพื้นที่ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นที่พึ่งของชุมชน สังคม และประชาชนได้ การเป็นส่วนหนึ่งของท้องถิ่นโดยเฉพาะการจัดทำฐานข้อมูล (Database) การจัดการศึกษาตลอดชีวิต จะช่วยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถดำรงอยู่ได้ไม่ประสบปัญหาจำนวนผู้เรียนลดลงดังเช่นในหลายมหาวิทยาลัย

๓. ข้อเสนอจากผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน สนับสนุนให้จัดทำแผนการผลิตและพัฒนาครูแห่งชาติ เพื่อลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงนโยบาย ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยเฉพาะการยกระดับวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง และการพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง

คณะผู้ดำเนินการ

ที่ปรึกษา

ดร.สุภัทร จำปาทอง	เลขาธิการสภาการศึกษา
ดร.วัฒนาพร ระงับทุกข์	รองเลขาธิการสภาการศึกษา
ดร.สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์	รองเลขาธิการสภาการศึกษา
นางสาวสมรัชนีกร อ่องเอิบ	ผู้ช่วยเลขาธิการสภาการศึกษา
นางศิริพร ศรีพันธุ์	ผู้อำนวยการสำนักประเมินผลการจัดการศึกษา

คณะผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา

รศ.ดร. ศิริเดช สุขีชะ	คณบดีคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รศ.ดร. สมคิด พรหมจ้อย	รักษาการแทนรองอธิการบดีฝ่ายการศึกษาและสนับสนุน การเรียนรู้ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.อ. เด่นพงษ์ อินทร์แหยม	คณะทำงาน พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ องคมนตรี
ผศ. เอนก เทพสุภรณ์กุล	อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์
ดร. พรพรรณ ไวทยางกูร	อดีตผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี (สสวท.)

คณะผู้วิจัย

ดร. เสนีย์ สุวรรณดี	ที่ปรึกษา
ผศ.ดร. จิราทัศน์ รัตนมณีฉัตร	หัวหน้าโครงการ
ศ.กิตติคุณ ดร. สมหวัง พิธิยานุวัฒน์	ผู้จัดการโครงการและนักวิจัย
รศ.สะอาดศรี คงนิล	นักวิจัย
อาจารย์ ดร. เพชรา พิพัฒน์สันติกุล	นักวิจัย
อาจารย์แทน พิธิยานุวัฒน์	นักวิจัย
ดร. นงรัตน์ อีสโร	นักวิจัย
อาจารย์ ดร. อดุลย์ สนั่นเอื้อเม็งไธสง	นักวิจัย
นายเทอด พิธิยานุวัฒน์	ผู้ช่วยนักวิจัย
นางสาววันดี เสมสมบูรณ์	ผู้ช่วยนักวิจัย

คณะผู้ทรงคุณวุฒิผู้แทนมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผศ.ดร. ไพโรจน์ ต้วนคร	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ผศ. สุธีรา เข้มทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
รศ.ดร. ดวงพร ภูณะกา	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนกรินทร์
ผศ.ดร. พจนีย์ สุขชานา	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
ดร. ดวงรัตน์ โกยกิจเจริญ	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
ผศ.ดร. ศักดิ์ชาย เพชรช่วย	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ผู้รับผิดชอบโครงการ

นางสาวกิงกาญจน์ เมฆา	ผู้อำนวยการกลุ่มติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
นายดุสิต ทองสลวย	นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ
นางสาวทัศนีย์ ชุ่มชื่นดี	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ
นายจิริวิทย์ ไทภูวไพบูลย์	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ
นางสาวกนกวรรณ ศรีลาเลิศ	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ
นางสาวจอมทยาสนธิ พงษ์เสฐียร	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ
นางสาวสุภารัตน์ ศรีหลัก	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ
นายวรจักร จองศักดิ์	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ

ผู้ประสานงานโครงการ

นางสาวกิงกาญจน์ เมฆา	ผู้อำนวยการกลุ่มติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
นางสาวสุภารัตน์ ศรีหลัก	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ

บรรณาธิการและเรียบเรียง

นางสาวกิงกาญจน์ เมฆา	ผู้อำนวยการกลุ่มติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
นางสาวทัศนีย์ ชุ่มชื่นดี	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ

หน่วยงานรับผิดชอบ

สำนักประเมินผลการจัดการศึกษา	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
------------------------------	------------------------------



**สำนักประเมินผลการจัดการศึกษา
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา**

๔๙/๒๐ ถนนสุขุมวิท เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐
โทร. ๐ ๒๖๖๘ ๗๑๒๓ โทรสาร ๐ ๒๒๔๓ ๗๙๑๕
Website: <http://www.onec.go.th>